2026/2108

19.9.2026

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2026/2108,

annettu 16 päivänä syyskuuta 2026,

unionin tullikoodeksista, Euroopan unionin tulliviranomaisen perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 952/2013 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33, 114 ja 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [1],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä [2],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unioni ja sisämarkkinoiden toiminta perustuvat tulliliittoon. Useisiin eri säädöksiin aiemmin sisältynyt tullilainsäädäntö koottiin sekä unionin talouden toimijoiden että tulliviranomaisten edun vuoksi yhdeksi säädökseksi eli unionin tullikoodeksiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 952/2013 [3]. Kyseinen asetus sisältää yleiset säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan tariffitoimenpiteiden ja muiden unionin tasolla toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpano unionin ja unionin tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden välisessä tavarakaupassa sekä tuontitullien kantamista koskevien säännösten täytäntöönpano. Jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat vastuussa kyseisten sääntöjen täytäntöönpanosta suorittamalla operatiivisia tehtäviä, kuten soveltamalla tullimenettelyjä, tekemällä riskianalyysiä ja tarkastuksia sekä määräämällä seuraamuksia tullilainsäädännön rikkomuksista.

(2) Asetuksen (EU) N:o 952/2013 täytäntöönpanossa on ilmennyt puutteita useilla aloilla. Kyseisiä puutteita ovat muun muassa muissa unionin politiikoissa kuin tullilainsäädännössä vahvistetut riittämättömät tai tehottomat toimet sen varmistamisessa, että unionia ja sen kansalaisia suojataan tavaroihin kohdistuvilta muilta kuin taloudellisilta riskeiltä; tulliviranomaisten rajalliset valmiudet käsitellä tehokkaasti yhä suurempaa kolmansista maista etämyynnin kautta tuotavaa tavaramäärää (sähköiset liiketoimet); asetuksella (EU) N:o 952/2013 perustetun tietojärjestelmäarkkitehtuurin rajalliset valmiudet digitalisoida tulliprosesseja, jotta voidaan pysyä mukana teknologisen kehityksen tahdissa, erityisesti datan hyödyntämiseen perustuvien teknologioiden osalta; ja tulliliiton tehokkaiden hallintorakenteiden puuttuminen, joka johtaa erilaisiin käytäntöihin ja tullisääntöjen epäyhtenäiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa. Kyseiset puutteet johtavat siihen, että tulliliiton ja siten sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta estyy sisäisten ja ulkoisten riskien ja uhkien vuoksi.

[1] EUVL C, C/2023/864, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.
[2] Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. maaliskuuta 2024 (EUVL C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 3. syyskuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. syyskuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) On aiheellista, että tullilainsäädännössä otetaan huomioon maailmankaupan rakenteiden, teknologian, liiketoimintamallien ja sidosryhmien, kuten yritysten, kuluttajien ja asukkaiden, tarpeiden nopea kehitys. Sen vuoksi asetukseen (EU) N:o 952/2013 on tehtävä paljon muutoksia. Selvyyden vuoksi mainittu asetus olisi kumottava ja korvattava.

(4) Jotta tulliliiton tavoitteet saavutettaisiin tehokkaasti, useita sääntöjä ja menettelyjä, joilla säännellään sitä, miten tavarat tuodaan unionin tullialueelle tai viedään sieltä, olisi tarkistettava, yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava. Tullilainsäädännön täytäntöönpanon kannalta merkityksellisten tietojen keräämistä, käsittelemistä ja vaihtamista varten olisi oltava nykyaikaiset, integroidut ja yhteentoimivat sähköiset palvelut eli Euroopan unionin tullidatakeskus, jäljempänä 'EU:n tullidatakeskus'. Euroopan unionin tulliviranomainen, jäljempänä 'EU:n tulliviranomainen', olisi perustettava keskitetyksi operatiiviseksi elimeksi, joka tarjoaa valmiudet tulliliiton koordinoituun hallinnointiin tietyillä aloilla.

(5) Asetuksen (EU) N:o 952/2013 antamisen jälkeen tulliviranomaisten rooli on kehittynyt siten, että siihen kuuluu yhä laajemmin sellaisen unionin ja kansallisen lainsäädännön soveltaminen, jossa säädetään tullivalvonnan alaisia tavaroita koskevia vaatimuksia, erityisesti muita kuin taloudellisia vaatimuksia, jotka ovat tarpeen, jotta tällaiset tavarat voivat saapua sisämarkkinoille ja liikkua siellä. Tällaiset muut kuin taloudelliset vaatimukset ovat lisääntyneet vuosien mittaan räjähdysmäisesti samalla kun vaarattomuuteen, turvallisuuteen, vammaisia henkilöitä koskevaan esteettömyyteen, kestävyyteen sekä ihmisten, eläinten ja kasvien terveyteen ja elämään, ympäristöön, ihmisoikeuksien ja teollis- ja tekijänoikeuksien suojeluun sekä unionin arvoihin kohdistuvat unionin yritysten ja siellä asuvien henkilöiden odotukset ovat kasvaneet. Uusia välineitä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2024/1781 ([4]) perustettu digitaalinen tuotepassi, on määrä ottaa käyttöön sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa määritelty tulliviranomaisten soveltama muu lainsäädäntö, joka liittyy tuotteisiin, vastaa edelleen kyseisiin odotuksiin. Sen vuoksi on tarpeen ottaa huomioon muiden kuin taloudellisten riskien kasvava määrä ja monimutkaisuus sisällyttämällä tulliviranomaisten tehtäviin erityinen viittaus yleisten etujen suojeluun niiden toimivallan puitteissa ja tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

(6) Tulliviranomaisten roolin sekä liiketoimintamallien kehittyessä on tarpeen esittää tulliviranomaisten tehtävä yksityiskohtaisemmin kuvaamalla tarkemmin niiden tavoitteet ja tehtävät, jotta tulliviranomaiset voisivat toimia "yhtenä kokonaisuutena" ja edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Lisäksi teknologian, erityisesti tekoälyn, nopea kehitys vaikuttaa merkittävästi tulliviranomaisten toimintaan, myös reaaliaikaisen riskianalyysin alalla.

(7) Pyrkiessään täyttämään tehtävänsä tulliviranomaisten olisi myös tavoiteltava kustannustehokkuutta välttämällä päällekkäisyyksiä ja edistämällä tulliprosessien tehokkuutta ja niihin liittyvien resurssien tehokasta käyttöä unionin ja kansallisella tasolla. Niiden olisi kerättävä, analysoitava ja vaihdettava asiaankuuluvia tietoja näyttöön perustuvan päätöksenteon tueksi. Jos sisämarkkinoiden hätätilavaihe on otettu käyttöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/2747 ([5]) mukaisesti, tulliviranomaiset voivat edistää kriisin kannalta olennaisten tavaroiden virtaa.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1781, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (EUVL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/2747, annettu 9 päivänä lokakuuta 2024, sisämarkkinoiden hätätilaa ja sisämarkkinoiden häiriönsietokykyä koskevan toimenpidekehyksen perustamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2679/98 muuttamisesta (sisämarkkinoiden hätätilaa ja häiriönsietokykyä koskeva säädös) (EUVL L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Tässä asetuksessa on aiheellista säilyttää oikeudellinen kehys tiettyjen tullilainsäädännön säännösten soveltamiseksi unionitavaroiden kauppaan neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([6]) tai direktiivin (EU) 2020/262 ([7]) soveltamisalaan kuuluvien tullialueen osien ja kyseisten direktiivien soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä, tai unionitavaroiden kauppaan, jota käydään kyseisten direktiivien soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä. Ottaen huomioon, että tässä unionin sisäisessä kaupassa on kyse unionitavaroista ja mainitun kaupan veroihin liittyvistä säännöksistä, on perusteltua ottaa käyttöön asianmukaisia yksinkertaistuksia tällaisiin tavaroihin sovellettaviin tullimuodollisuuksiin.

(9) Tiettyjä asetukseen (EY) N:o 952/2013 sisältyviä määritelmiä olisi mukautettava tämän asetuksen laajemman soveltamisalan huomioon ottamiseksi, jotta ne saataisiin yhdenmukaistettua muissa unionin säädöksissä vahvistettujen määritelmien kanssa ja jotta voitaisiin selkeyttää terminologiaa, jolla on eri aloilla eri merkitys. Tullilainsäädäntöön olisi lisättävä uusia määritelmiä tiettyjen toimijoiden roolien ja vastuiden selkeyttämiseksi tulliprosesseissa. Tuojan ja viejän tapauksessa uusilla määritelmillä olisi saatettava kyseiset henkilöt vastuuseen tulliviranomaisille niiden tavaroiden vaatimustenmukaisuudesta, joilla kyseiset henkilöt käyvät kauppaa, mukaan lukien taloudelliset ja muut riskit, tuotekohtaisen lainsäädännön mukaisesti tullivalvonnan tehostamiseksi. Uuden etämyynnin tuojaa koskevan käsitteen osalta uusilla määritelmillä olisi varmistettava, että joissakin tapauksissa, kun kyseessä on verkkomyynti unionin ulkopuolelta, kuluttajan sijasta talouden toimijaa pidetään tuojanaja velvollisena ottamaan vastattavakseen tuojalle kuuluvista velvollisuuksista, millä olisi varmistettava, että asianomainen talouden toimija on velvollinen noudattamaan asiaankuuluvaa tullilainsäädäntöä ja tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä tavaroiden saapuessa unionin tullialueelle tai poistuessa sieltä ja antamaan tai asettamaan saataville ja pitämään saatavilla asianmukaiset tiedot tällaisesta noudattamisesta. Lisäksi olisi otettava käyttöön uusia määritelmiä tullivalvontaa, riskienhallintaa ja tullitarkastuksia koskevien säännösten laajemman soveltamisalan vuoksi. Olisi myös selvennettävä, että kun unionin tullilainsäädäntöön sisältyvissä määritelmissä viitataan kansainvälisiin sopimuksiin sisältyviin tullimääräyksiin, niihin sisältyvät asiaankuuluvat monenväliset ympäristösopimukset, joissa unioni ja jäsenvaltiot ovat osapuolina, siltä osin kuin viimeksi mainituilla sopimuksilla säännellään tavaroiden vaatimustenmukaisuutta.

(10) Tulliviranomaisilla on tullien, arvonlisäveron ja valmisteverojen kantamiseen ja tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvän perinteisen roolinsa lisäksi keskeinen rooli myös muiden unionin säädösten ja tapauksen mukaan muun asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa. Olisi otettava käyttöön ”tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä” koskeva määritelmä, jotta voidaan luoda tehokkaat puitteet kyseisissä säädöksissä vahvistettujen tavaroita koskevien erityisvaatimusten soveltamisen ja valvonnan sääntelemiseksi. Tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön käsitteen olisi katettava toimenpiteet, jotka ovat perusteltuja muun muassa julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi, teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien ja muiden yleisten etujen suojelemiseksi, mukaan luettuina huumausaineiden lähtöaineisiin, tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia rikkoviin tavaroihin ja käteisvaroihin kohdistuvat tarkastukset, sekä kauppapoliittiset toimenpiteet, kalakantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteet ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT’, 215 artiklan nojalla hyväksytyt rajoittavat toimenpiteet. Erot kieltoja ja rajoituksia koskevissa kansallisissa luetteloissa vaikeuttavat merkittävästi tuontia useisiin jäsenvaltioihin. Jotta voidaan helpottaa kauppaa ja tullin toimintaa, unionin on tärkeää pyrkiä asteittain yhdenmukaistamaan kieltoja ja rajoituksia koskevat kansalliset luettelot. Lisäksi on tärkeää hyväksyä kieltoja ja rajoituksia säädettäessä käytettyjen oikeudellisten termien yhdenmukaiset määritelmät, jotta vältetään jäsenvaltioiden erilaiset tulkinnat.

([6]) Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) Oikeudellisen selkeyden lisäämiseksi tullipäätöksiä koskevia tiettyjä sääntöjä olisi muutettava. Ensinnäkin on aiheellista selkeyttää, että tullipäätöksen tekemiseen toimivaltainen tulliviranomainen on hakijan sijoittautumispaikan toimivaltainen tulliviranomainen, koska sijoittautumispaikka on pääperiaate, jonka perusteella tietyt talouden toimijat voivat tietyin edellytyksin ja mahdollisesti myöhemmin uudelleentarkasteltavan ennalta määrätyn ajan kuluessa soveltaa tällä asetuksella käyttöön otettuja yksinkertaistuksia ja maksaa tullit sijoittautumispaikassaan. Toiseksi olisi sääntelyn kattavuuden ja oikeudellisen selkeyden vuoksi otettava käyttöön myös 30 päivän pituinen määräaika, jonka kuluessa hakijan on annettava lisätietoja tulliviranomaisille silloin, kun ne katsovat, ettei tullipäätöstä koskeva hakemus sisällä kaikkia vaadittavia tietoja.

(12) Olisi selkeytettävä, mitä seurauksia on siitä, jos tulliviranomainen ei tee hakemusta koskevaa päätöstä asetetuissa määräajoissa. Olisi myös vahvistettava periaate, jonka mukaan tällaisissa tapauksissa katsotaan, että hakemuksesta on annettu kielteinen päätös ja että hakija voi hakea muutosta tullipäätöksiä koskevien yleisten sääntöjen mukaisesti.

(13) Kuten tilintarkastustuomioistuin on korostanut erityiskertomuksessaan 4/2021 ”Tullitarkastukset: riittämätön yhdenmukaistaminen haittaa EU:n taloudellisia etuja” ja kuten asetuksen (EU) N:o 952/2013 täytäntöönpanoa koskevassa arvioinnissa todetaan, on myös suotavaa vahvistaa asiaankuuluvia säännöksiä, jotta voitaisiin puuttua siihen, että tullipäätöksissä vahvistettujen edellytysten täyttymistä ja velvoitteiden noudattamista ei seurata yhdenmukaisella tavalla. Tullipäätösten haltijoiden olisi noudatettava asiaankuuluvassa päätöksessä asetettuja velvoitteita ja lisäksi seurattava jatkuvasti niiden noudattamista ja huolehdittava sisäisestä organisaatiosta, jonka avulla tällaisella itseseurannalla voidaan ehkäistä, lieventää tai korjata tulliprosesseissa mahdollisesti esiintyviä virheitä. Toisaalta tulliviranomaisten olisi säännöllisesti seurattava, miten tällaisten päätösten haltijat panevat tullipäätökset täytäntöön erityisesti silloin, kun kyseiset päätöksen haltijat ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle alle kolme vuotta aiemmin ja siksi aiheuttavat mahdollisesti todennäköisemmin riskejä, jotta voitaisiin varmistaa, että haltija noudattaa kyseisessä päätöksessä vahvistettuja velvoitteita. Jos tulliviranomaiset saavat tietoonsa, että tullipäätöksen haltija ei enää täytä kyseisessä päätöksessä vahvistettuja edellytyksiä tai noudata siinä vahvistettuja velvoitteita, niiden olisi toteutettava asianmukaiset toimet ilman aiheetonta viivytystä sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun kyseisillä henkilöillä on erityinen asema, kuten valtuutetulla talouden toimijalla tai Trust and Check -toimijalla, jäljempänä ’luotettu ja tarkistettu toimija’, ja heihin sovelletaan sen vuoksi tiettyjä tulliprosesseja koskevia helpotuksia. Lisäksi unionin tason riskienhallinnan vahvistamiseksi tulliviranomaisten olisi ilmoitettava EU:n tulliviranomaiselle kaikista hakemuksen johdosta tehdyistä tullipäätöksistä ja ilmoitettava sille seurantatoimista, jotta kyseiset tiedot voidaan ottaa huomioon riskienhallinnassa.

(14) Sitovaa tariffitietoa koskevien päätösten, jäljempänä ’STT-päätökset’, ja sitovaa alkuperätietoa koskevien päätösten, jäljempänä ’SAT-päätökset’, jotka tulliviranomaiset tekevät hakemuksen perusteella ja tietyin edellytyksin, lisäksi sitovaa tullausarvotietoa koskevat päätökset, jäljempänä ’STAT-päätökset’, on lisätty tullilainsäädäntöön komission delegoidulla asetuksella (EU) 2024/1072 ([8]). Tullilainsäädännön käyttäjien edun vuoksi on aiheellista vahvistaa samassa säädöksessä säännöt näistä kolmesta sitovaa tietoa koskevan päätöksen tyypistä.

([8]) Komission delegoitu asetus (EU) 2024/1072, annettu 25 päivänä tammikuuta 2024, delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 muuttamisesta sitovaa tullausarvotietoa koskevien päätösten ja sitovaa alkuperätietoa koskevien päätösten osalta (EUVL L, 2024/1072, 15.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Unionin tullialueelle saapuvista ja sieltä poistuvista tavaroista vastuussa olevien henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet olisi määriteltävä selkeämmin. Säännöllistä tullitoimintaa harjoittavien henkilöiden olisi edelleen rekisteröidyttävä heidän sijoittautumispaikastaan vastuussa oleville tulliviranomaisille. Yhden ainoan rekisteröinnin olisi oltava voimassa koko tulliliitossa, mutta se olisi pidettävä ajan tasalla. Sen vuoksi talouden toimijoilla olisi oltava velvollisuus ilmoittaa tulliviranomaisille kaikista rekisteröintitietojensa muutoksista. Unionin tullialueelle saapuvista ja sieltä poistuvista tavaroista vastuussa olevien henkilöiden olisi varmistettava, että tavarat ovat sovellettavan lainsäädännön, mukaan lukien asukkaiden turvallisuuden suojaamista koskevat säännöt, sekä ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle ja hengelle, ympäristölle tai kuluttajille aiheutuvien riskien ehkäisemiseen tähtäävän lainsäädännön, kuten yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/988 ([9]), tuotevastuusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/2853 ([10]) ja markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020 ([11]), mukaisia. Olisi myös vahvistettava tuojan velvollisuudet, erityisesti velvollisuus olla sijoittautuneena unionin tullialueelle, ja poikkeukset kyseiseen velvoitteeseen. Kyseisten velvoitteiden olisi vastattava voimassa olevia sääntöjä, joiden nojalla ilmoittajan on oltava sijoittautunut unioniin. Vastaavasti olisi säädettävä viejän velvollisuuksista.

(16) Jos etämyyntiin tavaroita toimittava tai tavaroiden etämyynnin mahdollistava henkilö ilmoittaa toimivansa tuojana, kyseisen henkilön olisi varmistettava, että tavarat ovat tullilainsäädännön ja muun tulliviranomaisten tuotteiden saattamiseen unionin sisämarkkinoille soveltaman lainsäädännön mukaisia.

(17) Talouden toimijoille, jotka täyttävät tietyt perusteet ja edellytykset sille, että tulliviranomaiset voivat pitää niitä vaatimuksia noudattavina ja luotettavina talouden toimijoina, voidaan myöntää valtuutetun talouden toimijan asema, jolloin niille myönnetään helpotuksia tulliprosesseissa. Vaikka valtuutettujen talouden toimijoiden järjestelmällä varmistetaan, että valtaosan unionissa käytävästä kaupasta hoitavat luotettavat toimijat, järjestelmässä on tiettyjä asetuksen (EU) N:o 952/2013 arvioinnissa ja tilintarkastustuomioistuimen havainnoissa esiin tuotuja puutteita. Jotta voidaan puuttua kyseisiin huolenaiheisiin, jotka koskevat erityisesti toisistaan poikkeavia kansallisia käytäntöjä ja haasteita sen seuraamisessa, miten valtuutetut talouden toimijat noudattavat velvoitteita, asiaankuuluvia sääntöjä olisi muutettava siten, että tulliviranomaisille asetetaan velvoite seurata kyseisten velvoitteiden noudattamista vähintään kolmen vuoden välein.

(18) Tulliprosessien ja tulliviranomaisten toimintatavan muutokset edellyttävät uutta kumppanuutta tulliviranomaisten ja talouden toimijoiden välillä eli luotettuja ja tarkistettuja toimijoita koskevaa järjestelmää. Luotettuja ja tarkistettuja toimijoita koskevien perusteiden ja edellytysten olisi perustuttava valtuutetun talouden toimijan asemaa koskeviin kriteereihin, mutta niillä olisi myös varmistettava, että toimijan katsotaan toimivan läpinäkyvällä tavalla tulliviranomaisten suhteen. Sen vuoksi on aiheellista vaatia luotettuja ja tarkistettuja toimijoita antamaan tulliviranomaisille pääsy sähköisiin järjestelmiinsä, joissa on tiedot niiden velvoitteiden noudattamisesta ja tavaroiden siirroista, mikäli tällainen pääsy on oikeasuhteinen ja ehdottoman välttämätön. Tällaisen läpinäkyvyyden olisi oltava edellytyksenä tietyille eduille, joihin voivat kuulua mahdollisuus luovuttaa tavarat ilman tulliviranomaisten aktiivista osallistumista, paitsi jos tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä edellytetään luovutusta edeltävää hyväksyntää, ja mahdollisuus lykätä tullivelan maksamista. Luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa ei pitäisi antaa henkilöille, jotka ovat toistuvasti tai vakavasti rikkoneet tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä.

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/988, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta (EUVL L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/2853, annettu 23 päivänä lokakuuta 2024, tuotevastuusta ja neuvoston direktiivin 85/374/ETY kumoamisesta (EUVL L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) Jotta voidaan varmistaa tulliliiton eheys ja se, että jäsenvaltioiden tulliviranomaiset soveltavat luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa johdonmukaisesti, on tarpeen ottaa käyttöön mekanismi, jonka avulla EU:n tulliviranomainen ja komissio voivat puuttua tapauksiin, joissa on viitteitä siitä, että luotetun ja tarkistetun toimijan asemassa oleva toimija ei noudata velvoitteita. Tällaisen mekanismin avulla EU:n tulliviranomaisen olisi voitava yhteistyössä toimivaltaisten tulliviranomaisten kanssa todentaa luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa koskevien vaatimusten noudattaminen erityisesti silloin, kun muulla jäsenvaltiolla kuin sillä, johon toimija on sijoittautunut, on perusteltuja epäilyjä siitä, noudattaako toimija velvoitteita. Kyseinen mekanismi on olennaisen tärkeä luotetun ja tarkistetun toimijan aseman laittoman soveltamisen estämiseksi ja sen estämiseksi, että unionin tullialueelle pääsisi takaoven kautta. Jotta voidaan välttää erot täytäntöönpanossa, jos sijoittautumisjäsenvaltio ei toimi oikea-aikaisesti tai asianmukaisesti, komissiolla olisi oltava valtuudet puuttua asiaan täytäntöönpanosäädöksellä, jossa kyseistä jäsenvaltiota vaaditaan keskeyttämään tai kumoamaan luotetun ja tarkistetun toimijan asema.

(20) Mahdollisuudella pitää tullivarastoa etämyyntiä varten yhdessä muiden etämyyntiä ja yksinkertaistuksia koskevien säännösten kanssa kannustetaan käyttämään yksittäisten pakettien sijasta tavaroiden tuontia suurempina erinä, jolloin yksittäisten pakettien virta olisi helpommin tulliviranomaisten hallittavissa. Etämyyntiä varten perustettavan tullivaraston olisi mahdollistettava tavaroiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen myyntihetkellä ja varastosta poistumisen hetkellä, mikä tarkoittaa, että tavaroiden on varastoon asettamisen hetkellä täytettävä edellytykset, joita niihin sovellettaisiin, jos ne saatettaisiin unionin markkinoille kyseisenä ajankohtana. Tulliviranomaisten olisi voitava tarkastaa tullivarastoon saapumishetkellä, ovatko suurempina erinä tuodut tavarat unionin markkinasääntöjen mukaisia. Tällaisen etämyyntiin tarkoitetun tullivaraston olisi oltava ainoastaan sellaisten talouden toimijoiden käytettävissä, jotka täyttävät luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa koskevat luotettavuuskriteerit, jotta vältetään epäluotettavien talouden toimijoiden väärinkäytökset.

(21) Tulliprosessien muutokset edellyttävät myös tulliedustajien roolin selkeyttämistä. Sekä suoran että välillisen edustuksen olisi edelleen oltava mahdollista, mutta olisi selkeytettävä, että tuojan tai viejän välillisen edustajan on täytettävä kaikki tuojan tai viejän velvoitteet; tämä ei koske ainoastaan tullivelan maksamista tai vakuuden asettamista koskevaa velvoitetta vaan myös velvoitetta noudattaa tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä. Tästä syystä tuojia tai viejiä edustavien tulliedustajien on asuttava unionin tullialueella, jotta varmistettaisiin asianmukainen vastuuvelvollisuus tuojien ja viejien velvoitteiden taloudellisista ja muista kuin taloudellisista näkökohdista. Unioniin sijoittautuneen välillisen tulliedustajan käyttö on sen vuoksi käytettävissä oleva ja oikeasuhteinen vaihtoehto tuojille ja viejille, joilla ei ole kaupallista läsnäoloa unionissa. Kolmansiin maihin sijoittautuneiden tulliedustajien olisi kuitenkin voitava edelleen tarjota palvelujaan unionissa, jos ne edustavat henkilöitä, joiden ei tarvitse olla sijoittautuneita unionin tullialueelle.

(22) Komission suosituksessa 2003/361/EY ([12]) määritellyillä mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on keskeinen rooli unionin ulkomaankaupassa, mutta tullivaatimusten täyttäminen aiheuttaa niille usein suhteellisesti enemmän hallinnollista ja sääntelyn noudattamisesta aiheutuvaa rasitetta. Sen vuoksi on tärkeää ottaa huomioon niiden erityistilanne ja tukea toimenpiteitä, joilla niitä autetaan noudattamaan velvoitteita muun muassa yksinkertaistettujen menettelyjen, selkeiden ohjeiden ja helposti saatavilla olevan tulliedustuksen avulla. Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseksi olisi hyväksyttävä suuntaviivoja, joissa otetaan huomioon tällaisten yritysten kohtaamat ainutlaatuiset haasteet ja säilytetään samalla ulkomaankaupan prosessien eheys ja turvallisuus, kun ne hakevat valtuutetun talouden toimijan sekä luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa. Mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevia menettelyjä olisi pyrittävä jatkuvasti yksinkertaistamaan ja niiden käyttöä olisi pyrittävä helpottamaan, jotta voidaan varmistaa, että näiden yritysten elintärkeää roolia unionin ulkomaankaupassa helpotetaan ja edistetään.

([12]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) Jotta voidaan varmistaa digitalisaation yhdenmukainen taso ja talouden toimijoiden tasapuoliset toimintaedellytykset kaikissa jäsenvaltioissa sekä edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, olisi perustettava EU:n tullidatakeskus keskitettyjen, turvallisten ja kyberuhkia sietävien sähköisten palvelujen ja järjestelmien muodostavaksi kokonaisuudeksi tullitarkoituksia varten. EU:n tullidatakeskuksen olisi mahdollistettava tullilainsäädännön täytäntöönpano, johon sisältyvät muun muassa seuraavat: tullimuodollisuudet; tullitarkastukset; tullivelan, unionin käsittelymaksun, valmisteveron ja arvonlisäveron laskeminen ja tiedoksi antaminen; vakuuksien hallinta; ja tavaroita koskeva tullin suorittama valvonta. EU:n tullidatakeskuksen olisi myös edistettävä tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön täytäntöönpanoa. Sen olisi varmistettava siinä käsiteltävän datan laatu, eheys, jäljitettävyys ja kiistämättömyys, jotta lähettäjä tai vastaanottaja ei voi myöhemmin väittää, että dataa ei olisi vaihdettu. EU:n tullidatakeskuksessa tapahtuvassa datankäsittelyssä olisi noudatettava asiaankuuluvia kyberturvallisuutta ja henkilötietojen käsittelyä koskevia sääntöjä. Komission ja EU:n tulliviranomaisen olisi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa suunniteltava EU:n tullidatakeskus. Komissiolle olisi myös annettava tehtäväksi EU:n tullidatakeskuksen kehittäminen, toiminta ja ylläpito, ja sen olisi voitava antaa kyseinen tehtävä EU:n tulliviranomaisen hoidettavaksi.

(24) Kun otetaan huomioon EU:n tullidatakeskuksen rooli unionissa tullitarkoituksia varten käsiteltävän datan eheyden ja turvallisuuden varmistamisessa, mikä on yleinen etu ja mitä voidaan pitää yhteiskunnan perustavanlaatuisena etuna, on tarpeen suojata EU:n tullidatakeskuksessa hallinnoitava data, mukaan lukien henkilötiedot ja muu tavaravirtoihin sekä unionin ja kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanoon liittyvä arkaluonteinen data, luvattomalta pääsyltä ja kaikilta muilta tällaisen datan eheyteen ja turvallisuuteen kohdistuvilta uhkilta. Sen vuoksi on tarpeen asettaa tiettyjä ehtoja EU:n tullidatakeskuksen toiminnassa käytettävälle infrastruktuurille ja palveluille, jotta voidaan varmistaa unionin suvereniteetti tältä osin. Kyseisten edellytysten noudattaminen olisi osoitettava näytöllä, ja kriittisten palvelujen tapauksessa on tärkeää, että näyttöä täydennetään toteuttamalla luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden turvallisuusselvitykset unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Lisäksi EU:n tullidatakeskus olisi suunniteltava mahdollisimman pitkälle niin, että vältetään toimittajariippuvuudet.

(25) EU:n tullidatakeskuksen luotettavuuden, yhteentoimivuuden ja pitkän aikavälin kestävyyden varmistamiseksi on tärkeää, että sen kehittämisessä ja ylläpidossa noudatetaan ohjelmistosuunnittelua, järjestelmätestausta, pilotointia ja hyväksymismenettelyjä koskevia kansainvälisesti tunnustettuja standardeja ja parhaita käytäntöjä. Tähän sisältyvät kattava toiminnallinen ja ei-toiminnallinen testaus, jäsennellyt pilottivaiheet, joihin osallistuu edustavia sidosryhmiä, ja selkeästi määritellyt hyväksymiskriteerit suorituskyvyn, velvoitteiden noudattamisen ja turvallisuuden validoimiseksi. Kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on varmistaa, että järjestelmällä voidaan tukea yhdenmukaistettuja tullimuodollisuuksia kaikkialla unionissa ja että se täyttää niin jäsenvaltioiden kuin talouden toimijoiden toiminnalliset vaatimukset.

(26) EU:n tullidatakeskuksen toteuttamiseen olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla varmistetaan keskuksen keskeytymätön saatavuus ja toiminta myös vakavan kriisin sattuessa. Toiminnan jatkuvuutta koskeviin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä erityisesti varajärjestelyt, varajärjestelmät ja datan palautusprotokollat sekä menettelyt, joita noudatetaan, jos EU:n tullidatakeskus ei ole käytettävissä tai palvelussa ilmenee vikoja. EU:n tullidatakeskuksen fyysiseen infrastruktuuriin perustuvien osien osalta olisi harkittava varajärjestelyratkaisuja maantieteellisesti hajautetuissa toimipaikoissa, jotta voidaan varmistaa toiminnan jatkuvuus, jos yhdessä toimipaikassa ilmenee toimintahäiriö.

(27) EU:n tullidatakeskuksen tarkoituksena on korvata nykyiset sähköiset järjestelmät, jotka jäsenvaltiot ja komissio ovat kehittäneet asetuksen (EU) N:o 952/2013 16 artiklan 1 kohdan nojalla ja joista osa poistetaan asteittain käytöstä siirtymävaiheen aikana. Kyseisiä olemassa olevia kansallisia sähköisiä järjestelmiä ei oteta uudelleen käyttöön siinä tapauksessa, että EU:n tullidatakeskuksen toiminnot eivät ole käytettävissä asetetuissa määräajoissa. Sen vuoksi tällaisen tapauksen varalta olisi säädettävä väliaikaisesta ratkaisusta. Euroopan unionin tuomioistuimen viimeaikaisen oikeuskäytännön ([13]) mukaisesti on aiheellista selkeyttää, että talouden toimijoiden, tulliviranomaisten ja muiden sidosryhmien välinen automatisoitu tietojenvaihto EU:n tullidatakeskuksessa ja sen kautta ei sulje pois kyseisten viranomaisten ja talouden toimijoiden vastuuta asianomaisista tulliprosesseista. Vaikka tulliviranomaisen osallistuminen toimenpiteen hyväksymiseen rajoittuisi EU:n tullidatakeskuksen kautta tapahtuvaan sähköiseen viestintään, olisi katsottava, että kyseinen viranomainen toteuttaa kyseisen toimenpiteen ikään kuin EU:n tullidatakeskus toimisi sen puolesta.

([13]) Unionin yleisen tuomioistuimen määräys, 7.2.2023, Euranimi v. komissio, T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) EU:n tullidatakeskuksen olisi mahdollistettava tietojen vaihto muiden järjestelmien, alustojen tai ympäristöjen kanssa, jotta voitaisiin parantaa tullin tehtäviensä hoitamisessa käyttämän datan laatua ja jakaa asiaankuuluvia tullitietoja muiden viranomaisten kanssa tarkastusten tehostamiseksi sisämarkkinoilla. EU:n tullidatakeskuksen olisi edistettävä Euroopassa rajatylittävää ja monialaista yhteentoimivuutta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2024/903 ([14]) ja 23 päivänä maaliskuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa ”Eurooppalaiset yhteentoimivuusperiaatteet – täytäntöönpanostrategia” vahvistetun lähestymistavan mukaisesti. Sen olisi hyödynnettävä potentiaalia, joka on käytettävissä unionin tasolla riskitietoja koskevissa lähteissä, kuten elintarvikkeita ja rehuja koskevassa nopeassa hälytysjärjestelmässä (RASFF), muita tuotteita kuin elintarvikkeita koskevassa Safety Gate -pikahälytysjärjestelmässä, markkinavalvontaa koskevassa tieto- ja viestintäjärjestelmässä (ICSMS) sekä teollis- ja tekijänoikeuksien valvontaportaalissa. Sen olisi tuettava tulliviranomaisten ja muiden viranomaisten, elinten ja yksiköiden välisen strategisen ja operatiivisen yhteistyön, mukaan lukien tietojenvaihto ja yhteentoimivuus, kehittämistä kunkin toimivallan puitteissa. Lisäksi EU:n tullidatakeskuksesta olisi saatava laaja valikoima kehittynyttä data-analytiikkaa, myös tekoälyn avulla. Kyseisen data-analyysin olisi helpotettava riskianalyysien, taloudellisten analyysien ja ennakoivien analyysien tekemistä, jotta unioniin tuleviin tai sieltä lähteviin lähetyksiin liittyviä mahdollisia riskejä voitaisiin ennakoida.

(29) Kauppavirtojen paremman valvonnan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kuin tulliviranomaisten kanssa tehtävän suoraviivaisen yhteistyömenetelmän varmistamiseksi EU:n tullidatakeskuksen olisi voitava hyödyntää EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön yhteistyöpuitteita ja, jos kyseisiä puitteita ei voida käyttää, tarjota näille muille toimivaltaisille viranomaisille erityinen palvelu, jonka kautta ne voivat saada asiaankuuluvan datan, toimittaa ja jakaa tietoja tulliviranomaisille sekä varmistaa, että alakohtaisia vaatimuksia noudatetaan. Kyseinen erityinen palvelu olisi tarpeen silloin, kun muilla toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole sähköistä järjestelmää, joka voitaisiin yhdistää EU:n tullidatakeskukseen.

(30) Jotta EU:n tullidatakeskuksen toimintoja voidaan testata ennen sen käyttöönottoa kaikkien talouden toimijoiden osalta niiden asemasta tai kyseessä olevasta tulliprosessista riippumatta, on aiheellista antaa komissiolle mahdollisuus päättää vapaaehtoisuuteen perustuvan pilottivaiheen käynnistämisestä. Tällaisella pilottihankkeella testattaisiin vapaaehtoiselta pohjalta ja ilman oikeudellista velvoitetta tiettyjen prosessien ja toimintojen täytäntöönpanoa. Avoimuuden ja asianomaisille sidosryhmille tiedottamisen vuoksi on tärkeää, että komissio julkistaa pilottivaiheen suunnitteluun, organisointiin ja kestoon liittyvät tiedot sekä käytettävät ja testattavat toiminnot.

(31) Viranomaisten, yritysten, kuluttajien ja asukkaiden olisi voitava ilmoittaa unioniin tuotavista tai unionista vietävistä tavaroista, jotka eivät ole tulliviranomaisten soveltaman asiaankuuluvan unionin lainsäädännön mukaisia. Kyseisistä tavaroista raportoitujen tietojen olisi oltava saatavilla EU:n tullidatakeskuksessa, ja niitä olisi voitava käyttää riskienhallintatarkoituksiin.

(32) Jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava mahdollisuus kehittää EU:n tullidatakeskuksen rinnalle omia sovelluksiaan EU:n tullidatakeskuksesta saatavan datan käyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden sovellukset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2022/2555 ([15]) mukaisia erityisesti kyberturvallisuusriskien hallintatoimenpiteiden osalta. Markkinoilletuontiajan lyhentämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava antaa EU:n tulliviranomaiselle tällaisten sovellusten kehittämiseksi tarvittava rahoitus ja toimivalta. Tällaisissa tapauksissa EU:n tulliviranomaisen olisi kehitettävä sovellukset kaikkien jäsenvaltioiden hyödyksi. Tämä voitaisiin toteuttaa tietoteknisten ratkaisujen jakamista ja uudelleenkäyttöä koskevan kehyksen mukaisesti luomalla avoimen lähdekoodin sovelluksia, joissa toimittajariippuvuus on estetty.

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/903, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2024, toimenpiteistä julkisen sektorin yhteentoimivuuden korkean tason saavuttamiseksi unionissa (Yhteentoimiva Eurooppa -säädös) (EUVL L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2555, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, toimenpiteistä kyberturvallisuuden yhteisen korkean tason varmistamiseksi kaikkialla unionissa, asetuksen (EU) N:o 910/2014 ja direktiivin (EU) 2018/1972 muuttamisesta sekä direktiivin (EU) 2016/1148 kumoamisesta (NIS 2 -direktiivi) (EUVL L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) EU:n tullidatakeskuksen olisi mahdollistettava datavirta. Käyttäjien olisi voitava siirtää ja käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa kaikki asiaankuuluva tullilainsäädännön mukaisten velvoitteiden noudattamiseksi tarvittava data. Kyseistä dataa olisi käsiteltävä unionin tasolla, ja sitä olisi täydennettävä unionin laajuisella riskianalyysillä. Tuloksena saatavat tiedot olisi asetettava jäsenvaltioiden tulliviranomaisten saataville, ja kyseiset viranomaiset käsittelisivät tietoja velvoitteidensa täyttämiseksi. EU:n tullidatakeskuksesta peräisin olevan datan käsittelyn jälkeen tehtyjen tarkastusten tulokset olisi raportoitava takaisin kyseiselle datakeskukselle. On tärkeää, että EU:n tullidatakeskus mahdollistaa siinä saatavilla olevan datan käsittelyn mahdollisimman nopeasti.

(34) Valtaosa EU:n tullidatakeskukseen toimitetuista tiedoista on sellaista muuta dataa kuin henkilötietoja, jota talouden toimijat toimittavat tavaroista, joilla ne käyvät kauppaa. Kyseiseen dataan voi kuitenkin sisältyä myös henkilötietoja, erityisesti talouden toimijan tai viranomaisen lukuun toimivien henkilöiden nimet. Sen varmistamiseksi, että henkilötietoja ja kaupallisia tietoja suojataan yhtäläisesti, olisi vahvistettava erityiset käyttöoikeutta ja luottamuksellisuutta koskevat säännöt sekä EU:n tullidatakeskuksen käyttöä koskevat ehdot. Erityisesti olisi vahvistettava, millä tahoilla on kyseessä olevien henkilöiden, komission, tulliviranomaisten ja EU:n tulliviranomaisen ohella pääsy EU:n tullidatakeskukseen tallennettuun tai muulla tavoin saataville asetettuun dataan taikka mahdollisuus käsitellä kyseistä dataa, ja tässä yhteydessä on tasapainotettava kyseisten tahojen tarpeet ja tarve varmistaa, että tullitarkoituksia varten kerättyjen henkilötietojen ja luottamuksellisten tietojen käyttö muihin tarkoituksiin rajoitetaan vain välttämättömimpään.

(35) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus määritellä komissiota kuullen EU:n tullidatakeskuksessa teknisesti tunnistettaviksi tietyt tiedot, joiden paljastaminen vahingoittaisi niiden keskeisiä turvallisuusetuja, siten, että tällaisten tietojen jatkokäsittely rajoittuu asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin, elleivät kyseiset viranomaiset nimenomaisesti anna lupaa jatkokäsittelyyn. Henkilön, joka siirtää dataa EU:n tullidatakeskukseen, olisi selkeästi asetettava käsittelyrajoitukset sellaiselle datalle, jotka voidaan yhdistää tiettyihin toimitusketjuihin tai tällaiseen dataan. Kyseisen mahdollisuuden käyttämiseksi asianomaisen jäsenvaltion olisi ilmoitettava komissiolle kyseessä olevista erityisistä keskeisistä turvallisuuseduista ja selitettävä, miksi se katsoo, että kyseisiä etuja ei voitaisi riittävästi suojata EU:n tullidatakeskuksessa tapahtuvaa datan käsittelyä koskevien säännösten yleisen kehyksen puitteissa.

(36) Koottua muuta kuin luottamuksellista, muuta kuin henkilötietoja sisältävää ja muuta kuin kaupallisesti arkaluonteista tullidataa voitaisiin asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä asettaa kolmansien osapuolten saataville erityisiä tarkoituksia varten edellyttäen, että noudatetaan tietosuojasääntöjä, erityisesti arkaluonteista tullidataa ja kaupallisesti arkaluonteista dataa koskevia sääntöjä.

(37) Sen varmistamiseksi, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi käyttää tutkintavaltuuksiaan unionin etuja vahingoittavan petollisen toiminnan osalta, on aiheellista, että sillä on hyvin samankaltainen käyttöoikeus EU:n tullidatakeskuksen dataan kuin komissiolla. OLAFilla olisi sen vuoksi oltava oikeus käsitellä kyseistä dataa asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013 ([16]) ja neuvoston asetus (EY) N:o 515/97 ([17]), säädettyjen tietosuojaa koskevien edellytysten mukaisesti.

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Neuvoston asetus (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) Vastaavasti Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) olisi voitava saada pyynnöstä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla oleva data sen varmistamiseksi, että se voi tehdä tulliasioihin liittyviä tutkimuksiaan.

(39) Euroopan unionin lainvalvontayhteistyöviraston (Europol) olisi voitava pyynnöstä saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla oleva data Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/794 ([18]) eriteltyjen tehtäviensä suorittamista varten. Euroopan raja- ja merivartioviraston (Frontex) olisi voitava saada pyynnöstä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla oleva muu data kuin henkilötiedot.

(40) Jäsenvaltioiden kansallisissa tietojärjestelmissä suoritettavien toimintojen säilyttämiseksi jäsenvaltioiden veroviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus käsitellä dataa suoraan EU:n tullidatakeskuksessa. Näin ollen elintarviketurvallisuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 ([19]) mukaisesti vastuussa oleville viranomaisille ja markkinavalvonnasta asetuksen (EU) 2019/1020 mukaisesti vastuussa oleville viranomaisille olisi tarjottava asianomaiset palvelut ja välineet EU:n tullidatakeskuksessa, jotta ne voisivat käyttää asiaankuuluvaa tullidataa asiaa koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan ja tehdäkseen yhteistyötä tulliviranomaisten kanssa sellaisen riskin minimoimiseksi, jonka vaatimustenvastaisten tuotteiden saapuminen unioniin aiheuttaa.

(41) Neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939 ([20]) 24 artiklan mukaan EU:n tulliviranomaisen ja toimivaltaisten tulliviranomaisten on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä EPPOlle kaikesta rikollisesta toiminnasta, jonka osalta EPPO voisi käyttää toimivaltaansa mainitun asetuksen 22 artiklan ja 25 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. EU:n tulliviranomaisen ja toimivaltaisten tulliviranomaisten olisi pidättäydyttävä toteuttamasta toimenpiteitä, jotka voisivat vaarantaa toimivaltaisen kansallisen oikeus- tai lainvalvontaviranomaisen tai EPPOn samoja tosiseikkoja koskevan rikostutkinnan luottamuksellisuuden.

(42) Säännöt ja säännökset, jotka koskevat pääsyä EU:n tullidatakeskukseen ja tietojenvaihtoa, eivät saisi vaikuttaa asetuksella (EY) N:o 515/97 perustettuun tullitietojärjestelmään eivätkä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1896 ([21]) mukaisiin tilannetietoisuuteen liittyviin raportointivelvoitteisiin.

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/794, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS, 2009/934/YOS, 2009/935/YOS, 2009/936/YOS ja 2009/968/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1896, annettu 13 päivänä marraskuuta 2019, eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä asetusten (EU) N:o 1052/2013 ja (EU) 2016/1624 kumoamisesta (EUVL L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Komission olisi vahvistettava täytäntöönpanosäännöillä asiaankuuluvien viranomaisten pääsyä EU:n tullidatakeskukseen koskevat yksityiskohtaiset säännöt arvioituaan ensin olemassa olevia suojatoimia, joita kullakin viranomaisella tai viranomaisten ryhmällä on käytössään henkilötietojen ja kaupallisesti arkaluonteisen datan asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi.

(44) On aiheellista, että EU:n tullidatakeskus säilyttää henkilötietoja enintään kymmenen vuoden ajan. Kyseinen määräaika on perusteltu, kun otetaan huomioon, että tulliviranomaiset voivat antaa tullivelan tiedoksi jopa kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet tarvittavat tiedot lähetyksestä, ja perusteltu myös sen vuoksi, että komissio, EU:n tulliviranomainen, OLAF, EPPO, tulliviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat verrata EU:n tullidatakeskuksessa olevia tietoja muihin järjestelmiin tallennettuihin ja niiden kanssa vaihdettuihin tietoihin. Lisäksi kyseisen määräajan olisi oltava yhdenmukainen tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä edellytettävän säilytysajan kanssa, jos tällaisella lainsäädännöllä on merkitystä tullitarkastusten kannalta. On myös aiheellista, että aina kun henkilötietoja tarvitaan oikeudellisia ja hallinnollisia menettelyjä, tutkimuksia ja jälkitarkastuksia varten, säilytysaika keskeytyy, jotta vältettäisiin, että henkilötietoja poistetaan ja että niitä ei sen vuoksi voitaisi käyttää kyseisiin tarkoituksiin.

(45) EU:n tullidatakeskuksessa olevien henkilötietojen ja muun datan suojaan olisi sisällyttävä myös rekisteröityjen oikeuksien rajoittamista koskevia sääntöjä. Sen vuoksi on aiheellista antaa tulliviranomaisille, komissiolle ja EU:n tulliviranomaiselle mahdollisuus rajoittaa tarvittaessa rekisteröityjen oikeuksia sen varmistamiseksi, että täytäntöönpanon valvontaa, riskianalyysiä ja tullitarkastuksia ei vaaranneta. Lisäksi tällaisia rajoituksia voitaisiin soveltaa myös silloin, kun se on tarpeen täytäntöönpanon valvonnan perusteella noudatettavien oikeudellisten tai hallinnollisten menettelyjen suojaamiseksi. Tällaisten rajoitusten olisi oltava tulliviranomaisten, komission tai EU:n tulliviranomaisen toiminnan ja toimivaltuuksien kannalta asianmukaisesti perusteltuja, ja niiden kesto ei saisi olla pidempi kuin kyseisten toimivaltuuksien turvaamiseksi tarvittava aika.

(46) Kaikessa tämän asetuksen nojalla tehtävässä henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksia (EU) 2016/679 ([22]) ja (EU) 2018/1725 ([23]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680 ([24]) niiden soveltamisaloilla. Kaikkia muita viranomaisia tai elimiä kuin tulliviranomaisia, komissiota ja EU:n tulliviranomaista, jotka käsittelevät EU:n tullidatakeskuksessa olevia henkilötietoja, on pidettävä rekisterinpitäjänä sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) Jotta voidaan varmistaa yhteentoimivuus ja tietojenvaihto tiettyjen muiden muuta kuin tullialaa koskevien unionin järjestelmien kanssa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2022/2399 ([25]) tarkoitettujen tullimuodollisuuksien osalta, EU:n tullidatakeskuksen osaksi olisi yhdistettävä kyseisellä asetuksella perustettu Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmä (EU-CSW-CERTEX). Siihen mennessä, kun EU-CSW-CERTEX on täysin yhdistetty EU:n tullidatakeskukseen, EU:n tullidatakeskuksen olisi toteutettava datan liiketoiminnallinen ja tekninen muutos, joka mahdollistaa datan vaihdon EU-CWS-CERTEXin kautta.

(48) Olisi määriteltävä datavaatimukset, jotta talouden toimijoille voidaan antaa yhteisiä ohjeita datasta, jota ne tarvitsevat täyttääkseen erityisesti tullilainsäädännön täytäntöönpanoon liittyvät velvoitteensa. EU:n tullidatakeskus on ainutlaatuinen yhteyspiste tällaiselle datalle, ja sen vuoksi tällaisen datan muotoilua ja koodausta koskevat säännöt olisi vahvistettava EU:n tullidatakeskuksen teknisissä eritelmissä, jotka ovat joustavampi väline kuin oikeudelliset säännöt. Tarvitaan kuitenkin yhdenmukaistettu tullidatamalli, joka sisältää semanttiset datavaatimukset.

(49) Tullialan unionin tason riskienhallinta on olennaisen tärkeä, jotta tullitarkastusten yhdenmukainen soveltaminen jäsenvaltioissa voidaan varmistaa. Tällä hetkellä on olemassa yhteinen riskienhallintakehys, johon sisältyy mahdollisuus yksilöidä taloudellisia riskejä koskevat yhteiset tarkastusten painopistealueet sekä yhteiset riskinarviointiperusteet ja -mallit tullitarkastusten tekemistä varten, mutta siinä on merkittäviä puutteita. Jotta voitaisiin korjata tullitarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen ja yhdenmukaistetun riskienhallinnan puuttumisesta johtuva ongelma, joka vahingoittaa unionin ja jäsenvaltioiden taloudellisia ja muita etuja, on aiheellista tarkistaa riskienhallintaa koskevia sääntöjä, jotta voidaan luoda vankempi riskienhallintamalli, jolla puututaan sekä taloudellisiin että muihin riskeihin. Tähän sisältyy tilintarkastustuomioistuimen yksilöimien taloudellisten riskien riskienhallintaan liittyvien rakenteellisten haasteiden ratkaiseminen. Erityisesti on aiheellista kuvata jaksottaista lähestymistapaa noudattaen, mitkä toimet sisältyvät tullialan riskienhallintaan. On myös tärkeää yksilöidä komission, EU:n tulliviranomaisen ja jäsenvaltioiden tulliviranomaisten roolit ja vastuut. On myös olennaisen tärkeää antaa komissiolle valta vahvistaa yhteiset tarkastusten painopistealueet ja yhteiset riskien arviointiperusteet ja -mallit sekä yksilöidä tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön alalla tiettyjä sellaisia aloja, jotka on syytä asettaa etusijalle yhteisessä riskienhallinnassa ja -valvonnassa turvallisuutta vaarantamatta.

(50) Sen vuoksi on aiheellista ottaa unionin tasolla käyttöön riskienhallintatoimia ja -säännöksiä, joilla varmistetaan riskienhallinnan kannalta merkityksellisen datan kerääminen unionin tasolla kattavasti, mukaan lukien kaikkien tarkastusten tulokset ja arviointi. Olisi säädettävä yhteisestä riskianalyysistä ja vastaavien unionin tarkastussuositusten antamisesta tulliviranomaisille. ”Noudata tai selitä” -periaatteen mukaisesti kyseisiä tarkastussuosituksia olisi noudatettava tai noudattamatta jättämiselle olisi esitettävä pakottavat syyt. Olisi myös säädettävä mahdollisuudesta antaa ohje, jolla kielletään unioniin tarkoitettujen tavaroiden lastaaminen tai kuljettaminen. Unionin tason riskien ja uhkien analysoinnin olisi perustuttava jatkuvasti päivitettävään unionin tason dataan, ja siinä olisi yksilöitävä niillä rajanylityspaikoilla toteutettavat toimenpiteet ja tarkastukset, joiden kautta tavarat saapuvat unionin alueelle ja poistuvat sieltä.

([25]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2399, annettu 23 päivänä marraskuuta 2022, Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta (EUVL L 317, 9.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) Unionin tason riskienhallinnalla olisi erityisesti lainvalvonta- ja turvallisuusviranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön yhteydessä mahdollisuuksien mukaan edistettävä ja hyödynnettävä unionin tasolla tehtyjä strategisia analyyseja ja uhka-arvioita, mukaan lukien Europolin ja Frontexin tekemät arvioinnit, jotta voidaan edistää rikollisuuden tehokasta ja tuloksellista ehkäisemistä ja torjuntaa. Tullilainsäädännön ja tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön rikkomisen olisi vaikutettava tuojien, mukaan lukien etämyynnin tuojat taikka viejät, riskiprofiileihin.

(52) Tavaroiden asettamista tullimenettelyihin on tarkasteltava uudelleen, jotta voidaan ottaa huomioon kyseiseen menettelyyn osallistuvien henkilöiden uudet roolit ja vastuut. Näin ollen vastuu tietojen antamisesta tulliviranomaisille kuuluu tavaroista vastuussa olevalle henkilölle eli tuojalle, viejälle tai passitusmenettelyn haltijalle eikä ilmoittajalle. Vastuussa olevan henkilön olisi toimitettava tullille tai asetettava sen saataville data heti, kun kyseinen data on saatavilla ja joka tapauksessa ennen tavaroiden luovutusta tullimenettelyyn, jotta tulliviranomaiset voivat tehdä riskianalyysin ja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet.

(53) Sähköisen kaupankäynnin tapauksessa ja ottaen huomioon sähköisen kaupankäynnin liiketoimien määrän kasvu on kuitenkin aiheellista, että direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvun 4 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää, jäljempänä ’tuontia koskeva arvonlisäveron erityisjärjestelmä’ tai ’IOSS-järjestelmä’, käyttävien henkilöiden olisi toimitettava tiedot tuotavien tavaroiden myynnistään viimeistään maksun vastaanottamista seuraavana päivänä.

(54) Asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa tulliviranomaisten olisi voitava valtuuttaa luotetut ja tarkistetut toimijat täydentämään luovutettuja tavaroitaan koskevia tietoja myöhemmin, koska kyseiset toimijat jakavat jatkuvasti tietoja liiketoimistaan tullin kanssa, minkä vuoksi niitä voidaan pitää luotettavina. Tällaiset olosuhteet voivat liittyä täydentäviin asiakirjoihin tai siihen, että tavaroiden lopullista tullausarvoa ei voida määrittää luovutushetkellä.

(55) Jotta voidaan yksinkertaistaa tavaroiden saapumista unionin tullialueelle koskevaa tulliprosessia ja varmistaa, että kyseisistä tavaroista on vastuussa vain yksi henkilö, toimitusketjun eri toimijoiden olisi annettava oma osansa asianomaisia tavaroita koskevista asiaankuuluvista tiedoista ja yhdistettävä ne tiettyyn lähetykseen. Tavaroiden olisi saavuttava unionin tullialueelle ainoastaan, jos unioniin sijoittautunut tuoja tai tuojan puolesta toimiva välillinen edustaja ottaa vastuun kyseisistä tavaroista. Tuojan tai tuojan puolesta toimivan välillisen edustajan olisi annettava tullille tiedot tavaroista ja tullimenettelystä, johon ne olisi asetettava, mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja mahdollisuuksien mukaan ennen tavaroiden fyysistä saapumista. Palveluntarjoajan tai tulliasioitsijan olisi voitava antaa tiedot tuojan nimissä ja sen lukuun, mutta tuojan olisi edelleen oltava vastuussa sen varmistamisesta, että tavarat eivät aiheuta taloudellisia tai muita riskejä. Tavaroita tosiasiallisesti tuovien liikenteenharjoittajien olisi myös annettava joitakin tietoja tavaroista ennen niiden lastaamista tai saapumista, jäljempänä ’lastin ennakkoilmoituksen tiedot’, ja yhdistettävä ne tuojan tietoihin, jos ne on annettu aiemmin, ilman että niillä on välttämättä käyttöoikeutta kaikkeen tuojan antamaan dataan. Monimutkaisempien toimitusketjujen ja kuljetusverkostojen huomioon ottamiseksi olisi lisäksi voitava edellyttää, että tietyt muut henkilöt täydentävät unionin tullialueelle tuotavia tavaroita koskevia tietoja. Tuoja, liikenteenharjoittaja tai muu tullille tietoja antava henkilö olisi velvoitettava muuttamaan tietoja, jos ne tietävät, etteivät tiedot ole enää oikein, mutta ennen kuin tulliviranomaiset ovat havainneet sääntöjenvastaisuuksia, jotka ne aikovat tarkastaa.

(56) Unionin tullialueelle tuotavien muiden kuin unionitavaroiden olisi katsottava olevan väliaikaisesti varastoituina siitä hetkestä alkaen, jona liikenteenharjoittaja ilmoittaa niiden saapumisesta, siihen asti, kun ne asetetaan tullimenettelyyn, paitsi jos ne on jo asetettu passitukseen. Asianmukaisen tullivalvonnan varmistamiseksi kyseiselle tilanteelle olisi asetettava määräaika eikä se saisi kestää yli 90 päivää, poikkeustapauksia lukuun ottamatta.

(57) On tarpeen säilyttää säännöt, joissa määritetään, ovatko tavarat unionitavaroita vai muita tavaroita ja voidaanko unionitavaran asema olettaa vai onko se todistettava, erityisesti silloin, kun tavarat viedään väliaikaisesti unionin tullialueelta.

(58) Kun tulliviranomaisilla on tiedot, jotka riskianalyysin perusteella tarvitaan asiaankuuluvaa menettelyä varten, niiden olisi päätettävä, tekevätkö ne tavaroille lisätarkastuksia, luovuttavatko ne tavarat, kieltävätkö ne tavaroiden luovutuksen tai keskeyttävätkö ne sen vai antavatko ne ajan kulua niin, että tavarat katsotaan luovutetuiksi. Tulliviranomaisten olisi tehtävä tällainen päätös tarvittaessa yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Näin ollen tulliviranomaisten olisi kieltäydyttävä luovuttamasta tavaroita, jos niillä on näyttöä siitä, että tavarat eivät ole sovellettavien lakisääteisten vaatimusten mukaisia. Määritettäessä etämyynnin yhteydessä talouden toimijan syyllistyminen toistuvaan järjestelmälliseen rikkomukseen olisi otettava huomioon tällainen näyttö vähintään kuuden kuukauden ajalta kaikkien niiden tavaroiden osalta, jotka kyseinen talouden toimija on ilmoittanut saapumaan vapaaseen liikkeeseen luovutusta varten. Jos tulliviranomaisten on kuultava muita toimivaltaisia viranomaisia sen määrittämiseksi, ovatko tavarat sovellettavien oikeudellisten vaatimusten mukaisia, niiden olisi keskeytettävä kyseessä olevien tavaroiden luovutus ainakin siihen saakka, kun kyseinen kuuleminen suoritetaan. Tällaisissa tapauksissa tulliviranomaisten tavaroista tekemän päätöksen olisi oltava riippuvainen muiden toimivaltaisten viranomaisten vastauksesta. Jotta vältettäisiin sekä toimijoiden että viranomaisten toiminnan estyminen tapauksissa, joissa vaatimustenmukaisuuden toteaminen vaatii jonkin verran aikaa, tulliviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus luovuttaa tavarat sillä edellytyksellä, että kaupan alan toimija edelleen ilmoittaa niille tavaroiden sijainnin.

(59) Oikeusvarmuuden takaamiseksi toimijoille, jotka ovat antaneet tiedot ajoissa velvoittamatta tulliviranomaisia puuttumaan jokaiseen lähetykseen, tavarat, joita ei ole valittu tarkastukseen kohtuullisen ajan kuluttua, olisi katsottava luovutetuiksi. Komissiolla olisi oltava oikeus määritellä kyseinen määräaika delegoiduissa säädöksissä ja mukauttaa se tarvittaessa liikenteen tai kyseessä olevan rajanylityspaikan tyypin mukaan.

(60) Koska luotettuja ja tarkistettuja toimijoita pidetään luotettavina ja ne toimittavat tullille niin reaaliaikaisesti kuin on teknisesti mahdollista tiedot tavaroiden siirroista ja säännösten noudattamisesta sekä antavat esteettömän pääsyn järjestelmiinsä, kirjanpitoonsa ja toimintoihinsa, tällaisten toimijoiden olisi voitava luovuttaa tavaransa tulliviranomaisten valvonnassa odottamatta tulliviranomaisten toimia. Näin ollen luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden olisi voitava luovuttaa tavarat tulliviranomaisten puolesta, kun kyseessä olevat tavarat vastaanotetaan tuojan, omistajan tai vastaanottajan toimipaikassa taikka kun ne lähetetään viejän, omistajan tai lähettäjän toimipaikasta. Koska luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden on määrä toimia luotettavalla tavalla, kukin tavaroiden saapuminen ja toimitus olisi kirjattava asianmukaisesti EU:n tullidatakeskukseen. Luotetut ja tarkistetut toimijat olisi velvoitettava ilmoittamaan mahdollisista ongelmista tulliviranomaisille, jotta tulliviranomaiset voivat tehdä lopullisen päätöksen tavaroiden luovutuksesta. Jos luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden sisäiset valvontajärjestelmät ovat riittävän vakaat, tulliviranomaisten olisi voitava yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa valtuuttaa kyseiset toimijat tekemään itse tietyt tarkastukset. Tulliviranomaisten olisi kuitenkin voitava tarkastaa tavarat milloin tahansa.

(61) On aiheellista säätää toimenpiteistä, joilla säännellään siirtymistä tulli-ilmoituksiin perustuvasta järjestelmästä järjestelmään, joka perustuu tietojen toimittamiseen EU:n tullidatakeskukselle tai niiden asettamiseen sen saataville. Talouden toimijoilla olisi oltava mahdollisuus antaa tulli-ilmoituksia ilmoittaakseen aikeestaan asettaa tavarat tullimenettelyyn siirtymäkauden aikana. Kuitenkin heti kun EU:n tullidatakeskuksen valmiudet ovat käytettävissä, myös talouden toimijoille olisi annettava mahdollisuus toimittaa tietoja tulliviranomaisille tai asettaa tietoja niiden saataville EU:n tullidatakeskuksen kautta, eivätkä tulliviranomaiset saisi enää antaa yhdellekään talouden toimijalle lupaa hakea tulli-ilmoitukseen liittyviä yksinkertaistuksia. Siirtymäkauden päätyttyä kaikkien lupien olisi lakattava olemasta voimassa, koska tulli-ilmoituksia ei enää käytetä. Tavaroiden etämyynnin osalta tulli-ilmoitusten antamista koskevaa siirtymäaikaa olisi rajoitettava siihen saakka, kunnes EU:n tullidatakeskuksen valmiudet käsitellä etämyynnin kannalta merkityksellisiä tietoja ovat saatavilla.

(62) Tuojana toimivan henkilön täsmällinen määrittäminen riippuu kyseessä olevan tulliprosessin vaiheesta ja luonteesta. Tuojia olisi oltava vain yksi kerrallaan.

(63) Etämyynnin osalta katsotaan, että etämyyntiin tavaroita toimittava tai etämyynnin mahdollistava henkilö on se henkilö, joka määrittää, että kolmannesta maasta tulevat tavarat on määrä tuoda unionin tullialueelle, koska ne määrittävät toimitusketjun ja ovat vastuussa menettämisen, vahingoittumisen tai viivästymisen riskistä ennen tavaroiden toimittamista kuluttajalle. Sen vuoksi etämyynnin osalta ja jotta tavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen, tuojaksi katsotaan tehdyistä järjestelyistä riippuen joko tavarat etämyyntiin toimittava henkilö tai tavaroiden etämyyntiä edistävä henkilö, ja näin määritetty tuoja olisi ilmoitettava sellaiseksi.

(64) Kolmansista maista unionin tullialueelle tuotavia tavaroita etämyyntiin toimittavan tai niiden etämyyntiä edistävän tuojana toimivan henkilön olisi oltava vastuussa etämyyntiä koskevien vaadittujen tietojen toimittamisesta tulliviranomaisille ennen tavaroiden luovutusta. Näin määritetyn henkilön olisi täytettävä tuojan velvollisuudet.

(65) Jos henkilö, joka toimittaa kolmansista maista unionin tullialueelle tuotavia tavaroita etämyyntiin tai edistää niiden etämyyntiä, ei ole sijoittautunut unionin tullialueelle, tavarat olisi voitava asettaa tullimenettelyyn, johon välillinen edustaja, jolla on valtuutetun talouden toimijan asema, asettaa tavarat omissa nimissään ja tuojan puolesta etämyyntiä varten ja jossa tämä välillinen edustaja ottaa tältä osin hoitaakseen etämyyntiä koskevat tuojan velvollisuudet.

(66) Tämän asetuksen säännökset, mukaan lukien etämyynnin tuojaa koskevat säännökset, eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti muodosta välityspalvelujen tarjoajille yleistä valvontavelvoitetta.

(67) SEUT 29 artiklassa edellytetään, että kolmansista maista tulevien tuotteiden katsotaan olevan vapaassa liikkeessä, jos tuontimuodollisuuksia on noudatettu ja tullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut on kannettu. Luovutusta vapaaseen liikkeeseen ei kuitenkaan olisi pidettävä näyttönä tullilainsäädännön ja tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön noudattamisesta.

(68) Tavaroiden vientiä unionin tullialueen ulkopuolelle koskevaa prosessia olisi virtaviivaistettava ja yksinkertaistettava saapumisprosessin kaltaiseksi. Sen vuoksi on aiheellista edellyttää tavaroita vietäessä, että unioniin sijoittautunut henkilö eli viejä on vastuussa tavaroista. Viejän olisi annettava tullille tai asetettava sen saataville asiaankuuluvat tiedot ennen tavaroiden vientiä unionista ja ilmoitettava, ovatko tavarat unionitavaroita vai muita tavaroita, ja tarvittaessa mukautettava tietoja.

(69) Sen varmistamiseksi, että unionin tullialueelta vietäviin tavaroihin sovelletaan asianmukaista riskienhallintaa, viennistä vastuussa olevaa tulliviranomaista olisi vaadittava tekemään riskianalyysi tavaroita koskevista tiedoista ja toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet tai pyytämään niiden toteuttamista ennen kuin tavarat poistuvat unionin tullialueelta. Kyseisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava pyynnön esittäminen siitä, että tavaroiden lähetyspaikasta ja poistumispaikasta vastuussa oleva tulliviranomainen sekä tarvittaessa muut toimivaltaiset viranomaiset tekevät tarkastuksia, sekä ne toimenpiteet, jotka on toteutettava tullimenettelyyn asettamisen yhteydessä ja joita sovelletaan myös silloin, kun tavarat on määrä viedä.

(70) Sen varmistamiseksi, että myös tullinkantoa lykkäävät menettelyt olisivat avoimia, on aiheellista virtaviivaistaa erityismenettelyjä koskeviin lupiin liittyviä vaatimuksia. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi edellytykset sen määrittämiselle, onko unionin tason lausunto tarpeen sen arvioimiseksi, voiko luvan myöntäminen vaikuttaa kielteisesti unionin tuottajien etuihin (eli niin sanottu taloudellisten edellytysten tutkiminen), olisi kodifioitava, ja niitä olisi säänneltävä delegoiduilla säädöksillä. Koska vaikutus unionin tuottajien etuihin voi riippua erityismenettelyyn asetettujen tavaroiden paljoudesta, olisi lisäksi vahvistettava tietty kynnysarvo, jonka alittuessa arvioidaan, että tällaisiin etuihin ei kohdistu kielteistä vaikutusta.

(71) Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artiklassa viitataan liitteeseen, jäljempänä 'Reinin manifesti', jolla on helpotettu tavaroiden liikkumista Reinillä ja sen vesiväylillä katsomalla, että tavarat ovat tullipassitusmenettelyssä neljän jäsenvaltion eli Belgian, Saksan, Ranskan ja Alankomaiden sekä Sveitsin kansallisten rajojen yli. Tullihallinnoilta saatujen tietojen mukaan Reinin manifestia ei käytännössä enää käytetä tullipassitusmenettelynä Reinin rajajäsenvaltioissa. Sen sijaan tavarat kuljetetaan Reinillä ja sen vesiväylillä käyttäen asetuksessa (EU) N:o 952/2013 säädettyä unionin passitusmenettelyä ja uutta tietokoneavusteista passitusjärjestelmää. Sen vuoksi on aiheellista poistaa viittaus Reinin manifestiin tapauksissa, joissa tavaroiden siirtoa pidetään ulkoisena tai sisäisenä passituksena.

(72) Avoimuuden lisäämiseksi sen suhteen, kuka on unionin passitusmenettelyyn liittyvien velvoitteiden noudattamisesta ja lähetykseen liittyvistä sisällöstä ja riskeistä vastuussa oleva henkilö, on aiheellista edellyttää, että passitusmenettelyn haltija ilmoittaa vähintään tiedot kyseisen tavaroiden siirron taustalla olevasta tuojasta tai viejästä sekä kuljetusvälineestä ja tunnistetiedot kyseiseen menettelyyn asetetuista tavaroista. Tällaisten tietojen avulla tulliviranomaiset voisivat valvoa asianomaista unionin passitusmenettelyä tehokkaammin ja tehdä riskianalyysin. Unionin passitusmenettelyn olisi oltava pakollinen, jollei tavaroita aseteta toiseen tullimenettelyyn heti unionin tullialueelle saapumisen tai sieltä poistumisen jälkeen. Jos tuoja tai viejä ei ole vielä tiedossa, tavaroiden haltijaa olisi pidettävä tavaroiden tuojana tai viejänä ja hänen olisi oltava velvollinen maksamaan tullit ja muut verot ja maksut. Unionin passitusmenettely olisi korvattava tullivalvonnalla, jos tavarat tuo tai vie luotettu ja tarkistettu toimija.

(73) TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevan tulliyleissopimuksen ([26]), jäljempänä 'TIR-yleissopimus', liitteeseen 6 tehdyllä ja 1 päivänä kesäkuuta 2021 voimaan tulleella muutoksella muutettiin selittävää huomautusta 0.49, jotta tietyt vaatimukset täyttäville talouden toimijoille annettaisiin mahdollisuus päästä "valtuutetuksi lähettäjäksi" vastaavin helpotuksin kuin "valtuutetuksi vastaanottajaksi" tunnustetut talouden toimijat. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää kyseinen uusi mahdollisuus tähän asetukseen, jotta unionin tullilainsäädäntö olisi yhdenmukainen mainitun kansainvälisen sopimuksen kanssa.

(74) Enintään 150 euron arvoisten tavaroiden tuontitullittomuuden poistaminen edellyttää sellaisten säännösten soveltamista, jotka koskevat tullausarvon määrittämistä arvotullien kantamiseksi tuoduista tavaroista, jotka on ostettu yritysten ja asiakkaiden välisissä sähköisissä liiketoimissa direktiivissä 2006/112/EY tarkoitetulla tavalla. Tällaisen etämyynnin olisi oltava perustana tullausarvon ilmoittamiselle kauppa-arvomenetelmän mukaisesti. Kyseistä periaatetta sovelletaan myös tilanteissa, joissa tavarat ostetaan etämyynnissä, ei ennen niiden tuontia unionin tullialueelle, vaan vasta tullivarastointimenettelyyn asettamisen yhteydessä.

([26]) Muutokset TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevaan tulliyleissopimukseen (vuoden 1975 TIR-yleissopimukseen) (EUVL L 193, 1.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Etämyyntiin liittyvät liiketoimet eroavat merkittävästi perinteisistä yritysten välisistä liiketoimista, mikä lisää monimutkaisuutta. Kyseiset erot vaikuttavat siihen, miten tulliviranomaiset tosiasiallisesti soveltavat arvonmäärityssääntöjä käytännössä. Erityisiä haasteita tuottavat sähköisen kaupankäynnin valtava laajuus ja nopeus, siihen osallistuvien ostajien ja myyjien suuri määrä sekä myynnin hajanaisuus. Kun otetaan huomioon sähköisen kaupankäynnin erityispiirteet ja tulliviranomaisten rooli sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämisessä, jos tullimenettelyissä, joissa tarkoituksena on tarkistaa etämyynnissä ostettujen tavaroiden ilmoitetun kauppa-arvon oikeellisuus, tuoja ei kumoa perusteltuja epäilyjä siitä, että ilmoitettu kauppa-arvo ei kuvasta kyseisistä tavaroista tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa, ja näin ollen alun perin ilmoitettu kauppa-arvo hylätään, tulliviranomaisten olisi voitava soveltaa joustovaraa määrittäessään asianmukaista toissijaista arvonmääritysmenetelmää kyseisten tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi uudelleen.

(76) Tällä hetkellä tullivelat kantaa se jäsenvaltio, jossa tulli-ilmoitus annetaan. Kaupan alan toimijan on valittava, tekeekö se tämän ensimmäisessä saapumismaassa vai käyttääkö se tullimenettelyä ja maksaa tullit toisessa jäsenvaltiossa. Luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden osalta on aiheellista käyttää eri sääntöjä tullivelan syntymispaikan määrittämiseksi siten, että tuontitullit maksetaan kyseessä olevan toimijan sijoittautumisjäsenvaltiolle. Se on asianmukaista, koska kyseessä on paikka, jossa tulliviranomaisella on täydellisimmät tiedot kyseessä olevien talouden toimijoiden kirjanpidosta, toiminnoista ja kaupallisesta käyttäytymisestä. Muiden toimijoiden kuin luotettujen ja tarkistettujen talouden toimijoiden tullivelan olisi kuitenkin synnyttävä tavaroiden fyysisessä sijaintipaikassa ainakin siihen asti, kun valvontamallista on tehty arviointi.

(77) Sähköisessä kaupankäynnissä etämyynnin osalta tuoja on tullivelasta vastaava henkilö. Kun käytetään IOSS-järjestelmää, tullivelan olisi synnyttävä verkkokaupassa suoritettavan maksun hyväksymishetkellä. Jos kyseistä järjestelmää ei käytetä, tullivelan olisi synnyttävä hetkenä, jona tavaroiden saatavillaolo annetaan tiedoksi niissä jäsenvaltioissa, joihin tavarat on määrä toimittaa.

(78) Etämyynnissä myytävien tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn asettamista koskevien pyyntöjen valtavien määrien käsittelystä aiheutuvien kasvavien kustannusten kattamiseksi olisi vahvistettava unionin käsittelymaksu, joka on oikeassa suhteessa tällaisten tavaroiden tullivalvontaan läheisesti liittyvien palvelujen likimääräisiin kustannuksiin, koska kyseiset tavarat lähetetään suoraan kuluttajalle, minkä vuoksi muiden viranomaisten on mahdotonta tarkastaa niitä tulliselvityksen jälkeen. Vaikka jäsenvaltiot voivat päättää, perivätkö ne talouden toimijoilta poikkeuksellisten valvontatoimenpiteiden kustannukset taikka muille viranomaisille kuin tulliviranomaisille tavaroiden tarkastamisesta tai tuhoamisesta aiheutuneet kustannukset, unionin käsittelymaksun olisi katettava erityisesti kustannukset, jotka aiheutuvat tietojen tarkastamisesta ja riskianalyysin tekemisestä sekä asiaankuuluvasta infrastruktuurista ja tarkastuksista, mukaan lukien EU:n tulliviranomaisen tarjoamat asiaankuuluvat palvelut.

(79) Olisi säädettävä alhaisemmasta unionin käsittelymaksusta silloin, kun tavarat myydään etämyynnissä etämyyntiin tarkoitetusta tullivarastosta, koska tulliviranomaisten on helpompaa ja tehokkaampaa valvoa suurempina erinä varastoituja tavaroita kuin yksittäisiin paketteihin pakattuja tavaroita, jotka lähetetään suoraan kuluttajalle.

(80) Unionin käsittelymaksun velallisen olisi oltava sama henkilö kuin tullivelan velallinen, jonka olisi oltava etämyynnissä tuoja. Jos etämyynnin tuojia koskevia säännöksiä ei vielä sovelleta, velallisena olisi oltava ilmoittaja. Etämyynnissä ilmoittajana olisi tyypillisesti henkilö, jolla on oikeus käyttää IOSS-järjestelmää, tai välillinen tulliedustaja. Näin ollen kuluttajan ei olisi oltava unionin käsittelymaksun velallinen.

(81) On aiheellista säätää ensimmäisen käsittelymaksun määrän vahvistavan delegoidun säädöksen nopeasta voimaantulosta, jotta tällä asetuksella käyttöön otettua unionin käsittelymaksua voidaan alkaa soveltaa käytännössä ja vastata kasvaviin paineisiin, joita tulliviranomaisiin kohdistuu unionin tullialueelle saapuvien pakettien merkittävän määrän vuoksi.

(82) Koska tavaraeräkohtaisesti sovelletaan useita toimenpiteitä, kuten tulleja ja maksuja, on aiheellista ottaa käyttöön tavaraerän määritelmä. Tavaraerä olisi määriteltävä yhdeksi tai useammaksi lähetykseen kuuluvaksi tavaraksi, jolla on tietyt yhteiset tietoelementit, mukaan lukien tariffiin luokittelu ja alkuperä, sovellettavien datavaatimusten mukaisesti. Kyseistä määritelmää olisi sovellettava sekä olemassa olevissa kansallisissa ja unionin digitaalisissa välineissä oleviin tulli-ilmoituksiin, myös silloin, kun tulli-ilmoituksessa olevien asianomaisten tavaroiden luokittelu tariffiin kattaa ainoastaan harmonoidun järjestelmän alanimikkeiden tason, että tätä tarkoitusta varten määritettyihin asianmukaisiin datavaatimuksiin, kun EU:n tullidatakeskus on käytettävissä.

(83) On aiheellista tehostaa mekanismia, jonka tarkoituksena on valvoa neuvoston SEUT 215 artiklan mukaisesti hyväksymien tavaravirtoja koskevien rajoittavien toimenpiteiden johdonmukaista ja tehokasta täytäntöönpanoa. Kun tällaisia toimenpiteitä hyväksytään, EU:n tulliviranomaisen olisi tuettava komissiota ja jäsenvaltioita sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä toimenpiteitä kierretä. Sen olisi annettava tulliviranomaisille ohjeita ei-sitovien suositusten muodossa, esimerkiksi edistämällä johdonmukaisia tullikäytäntöjä, tällaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevien jäsenvaltioiden vastuiden puitteissa. Tulliviranomaisten olisi varmistettava, että ne toteuttavat kaikki toimivaltaansa kuuluvat tarvittavat toimet kyseisten toimenpiteiden noudattamiseksi, ja niiden olisi ilmoitettava asiasta komissiolle ja EU:n tulliviranomaiselle. EU:n tulliviranomaisen olisi tunnistettava mahdolliset erot kyseisten toimenpiteiden soveltamisessa ja seurattava niiden täytäntöönpanoa ja raportoitava asiasta komissiolle.

(84) Olisi otettava käyttöön kriisinhallintamekanismi, jolla puututaan mahdollisiin tulliliitossa puhkeaviin kriiseihin. Tällaisen unioin tason mekanismin puuttumista korostettiin 28 päivänä syyskuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Tulliliiton vieminen seuraavalle tasolle: toimintasuunnitelma”. Sen vuoksi olisi perustettava mekanismi, jossa EU:n tulliviranomainen on keskeinen toimija sellaisten käytännön toimenpiteiden ja järjestelyjen täytäntöönpanon valmistelussa, koordinoinnissa ja seurannassa, joita komissio päättää toteuttaa kriisin puhjetessa. EU:n tulliviranomaisen olisi pidettävä kriisivalmius yllä koko kriisin ajan.

(85) Tulliliiton nykyisestä hallintokehyksestä puuttuu selkeä operatiivinen hallintorakenne, eikä siinä oteta huomioon tulliliiton kehitystä sen jälkeen, kun se perustettiin vuonna 1968. Asetuksen (EU) N:o 952/2013 mukaan kauppavirtojen riskienhallintaan liittyvät toimet, kuten paikalla tehtävien tarkastusten täytäntöönpano ja niitä koskevat päätökset, ovat kansallisten tulliviranomaisten vastuulla. Ulkorajat ylittävän tavaraliikenteen intensiteetti ei ole yhä suuri kaikkialla unionissa. Vaikka kansallisten tulliviranomaisten välillä on tehty tulliliiton perustamisesta lähtien yhteistyötä, joka on johtanut parhaiden käytäntöjen ja asiantuntemuksen vaihtoon ja yhteisten suuntaviivojen kehittämiseen, se ei ole johtanut yhdenmukaisen lähestymistavan ja toimintakehyksen kehittämiseen. Keskitetty riskianalyysikapasiteetti ja yhteinen näkemys unionin riskien priorisoinnista puuttuvat, koordinoituja tullitoimia ja -tarkastuksia tehdään vain rajoitetusti eikä sisämarkkinoita palveleville eri viranomaisille ole yhteistyöpuitteita.

(86) Tällaisiin heikkouksiin olisi puututtava unionin operatiivisella keskusrakenteella, johon koottaisiin yhteen asiantuntemusta ja resursseja ja joka auttaisi jäsenvaltioita ja komissiota tekemään päätöksiä yhdessä. Sen olisi keskityttävä erityisesti datanhallinnan ja riskienhallinnan kaltaisiin aloihin ja valmisteltava unionin tullivirkailijoille ja tullialan ammattilaisille tarkoitettua koulutussisältöä jäsenvaltioiden tarjoaman koulutuksen täydentämiseksi ja tukemiseksi. Sen olisi myös edistettävä sellaisen unionin järjestelmän luomista, jolla tunnustetaan koulutusta tullialalla tarjoavien koulutuslaitosten huippuosaaminen, EU:n tullialan tunnustamistodistusta koskevan komission aloitteen pohjalta, sekä koordinoitava ja tuettava erikoistuneiden osaamiskeskusten vapaaehtoista perustamista jäsenvaltioissa. Tavoitteena on saada tulliliitto toimimaan yhtenä kokonaisuutena, samalla kun tunnustetaan, että jäsenvaltioiden erilaiset käytännöt voivat johtua objektiivisista erityispiirteistä, kuten maantieteellisistä eroista, käytetyistä kuljetusmuodoista, tavaratyypistä tai siitä, minkä tyyppisistä rajoista on kyse. Uuden viranomaisen eli EU:n tulliviranomaisen perustaminen on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa tulliliiton tehokas ja asianmukainen toiminta, koordinoida keskitetysti tullitoimintaa ja tukea tulliviranomaisten toimintaa.

(87) EU:n tulliviranomaisen hallinnoinnissa ja sen toiminnassa olisi otettava huomioon erillisvirastoista 19 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission yhteisen julkilausuman ja yhteisen lähestymistavan periaatteet.

(88) Valitessaan EU:n tulliviranomaisen kotipaikkaa Euroopan parlamentti ja neuvosto varmistavat, että kyseisen viranomaisen luonne huomioon ottaen sen sijainti mahdollistaa sen, että se voi hoitaa tehtävänsä ja käyttää toimivaltaansa täysimääräisesti, palkata erittäin pätevää ja erikoistunutta henkilöstöä ja tarjota asianmukaisia koulutusmahdollisuuksia. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston on otettava huomioon seuraavat perusteet EU:n tulliviranomaisen kotipaikan valinnassa: asianmukaisten toimitilojen saatavuus ja kyky ottaa vastaan asiaankuuluvaa henkilöstöä ennen kuin EU:n tulliviranomainen aloittaa toimintansa; sijaintipaikan saavutettavuus ja henkilöstön jäsenten lapsille soveltuvat koulunkäyntimahdollisuudet; henkilöstön jäsenten lasten ja puolisoiden asianmukainen pääsy työmarkkinoille sekä sosiaaliturvan ja terveydenhuollon piiriin; ja maantieteellinen tasapaino. Kyseiset kriteerit huomioon ottaen EU:n tulliviranomaisen olisi sijaittava Lillessä, Ranskassa.

(89) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tulliviranomaisilla on riittävät resurssit, koulutus ja valmiudet tehtäviensä hoitamiseen.

(90) On tärkeää, että tulli investoi riittävään määrään asianmukaisesti koulutettua henkilöstöä, jotta voidaan taata unionin tullijärjestelmien toiminta, sillä niiden kysyntä kasvaa eksponentiaalisesti. Ilman henkilöstöön tehtäviä tarvittavia investointeja digitaalisten ratkaisujen täyttä potentiaalia ei voida saavuttaa. Sen vuoksi digitaalisiin järjestelmiin tehtävillä investoinneilla olisi taattava riittävä rahoitus henkilöstöä ja sen koulutusta varten, jotta voidaan varmistaa massadata-analytiikkaan, havaitsemiseen ja tarkastuksiin liittyvän huipputason laitteiden ja teknologian käyttöön tarvittavat taidot ja siten taata, että tullitarkastukset suoritetaan yhdenmukaisesti kaikkialla unionissa.

(91) Jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voivat varmistaa EU:n tulliviranomaisen tehokkaan toiminnan. Hallintoneuvoston kokoonpanossa, myös puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinnassa, olisi noudatettava tasapuolisen sukupuolijakauman periaatetta ja otettava huomioon asiaankuuluva kokemus ja pätevyys. Koska unionilla on yksinomainen toimivalta tulliliitossa ja koska tullipolitiikka ja muut politiikan alat liittyvät läheisesti toisiinsa, joko puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja olisi valittava komission nimeämistä hallintoneuvoston jäsenistä. EU:n tulliviranomaisen tehokkaan ja tuloksellisen toiminnan takaamiseksi hallintoneuvoston olisi erityisesti hyväksyttävä yhtenäinen ohjelma-asiakirja, mukaan lukien vuotuinen ja monivuotinen ohjelma-asiakirja, suoritettava EU:n tulliviranomaisen talousarvioon liittyvät tehtävänsä, hyväksyttävä ja julkaistava EU:n tulliviranomaisen toimintaa koskeva konsolidoitu vuotuinen toimintakertomus samalla varmistaen, ettei arkaluonteisia tietoja paljasteta, hyväksyttävä EU:n tulliviranomaiseen sovellettavat varainhoitosäännöt, nimitettävä pääjohtaja ja vahvistettava menettelyt, joita noudattaen pääjohtaja tekee EU:n tulliviranomaisen operatiivisia tehtäviä koskevat päätökset. Hallintoneuvostoa avustaa johtokunta.

(92) EU:n tulliviranomaisen olisi perustettava neuvoa-antava tullilautakunta, jonka tehtävänä on antaa EU:n tulliviranomaiselle neuvoja teknisten toimien ja päätösten täytäntöönpanossa, täytäntöönpano- ja standardointikysymyksissä, mukaan lukien yhdenmukaistamistoimet, tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön operatiivisissa näkökohdissa ja muissa EU:n tulliviranomaisen toimissa. Neuvoa-antavan tullilautakunnan olisi pyrittävä varmistamaan sidosryhmien tasapainoinen edustus kaupallisten ja ei-kaupallisten etujen välillä sekä kaupallisten etujen osalta mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten ja muiden yritysten suhteen. Neuvoa-antavaa tullilautakuntaa olisi kuultava säännöllisesti, ja sen olisi voitava antaa neuvoja EU:n tulliviranomaiselle omasta aloitteestaan.

(93) EU:n tulliviranomaiselle olisi sen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi myönnettävä oma talousarvio, jonka tulot ovat peräisin unionin yleisestä talousarviosta ja mahdollisesta jäsenvaltioiden vapaaehtoisesta rahoitusosuudesta. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa olosuhteissa EU:n tulliviranomaisen olisi voitava saada lisätuloja rahoitusosuussopimuksista tai avustuksista sekä julkaisuista ja muista tarjoamistaan palveluista perittävistä maksuista.

(94) EU:n tulliviranomaisen olisi hyödynnettävä saatavillaan olevia tietoja, jotka koskevat tullilainsäädäntöön ja tulliviranomaisten soveltamaan muuhun lainsäädäntöön liittyviä haasteita, tehdäkseen uhka-arvion säännöllisin väliajoin. EU:n tulliviranomaisen olisi laadittava tällaisen uhka-arvion perusteella suosituksia ja toimitettava ne komissiolle. Komission olisi näiden suositusten perusteella yksilöitävä ensisijaisia toimia edellyttävät alat. On tärkeää, että neuvosto käy poliittisen ja strategisen keskustelun ensisijaisia toimia edellyttävistä aloista ja että EU:n tulliviranomainen huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, myös laatiessaan vuotuisen ja monivuotisen työohjelmansa sekä toimintaansa koskevan vuosikertomuksen.

(95) Jotta EU:n tulliviranomainen ja tulliviranomaiset voisivat hoitaa tehtävänsä, niiden olisi tehtävä tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten, terveys- ja kasvinsuojeluviranomaisten, lainvalvontaelinten ja -viranomaisten, rajavalvontaviranomaisten, ympäristönsuojeluelinten, tilastoviranomaisten ja veroviranomaisten, kulttuuriesineiden asiantuntijoiden ja monien muiden alakohtaisista politiikoista vastaavien viranomaisten kanssa. Kun otetaan huomioon sisämarkkinoiden kehitys, tullin roolin kehittyminen, kieltojen ja rajoitusten lisääntyminen sekä sähköisen kaupankäynnin lisääntyminen, kyseistä yhteistyötä on tarpeen jäsentää ja vahvistaa unionin, kansainvälisellä ja kansallisella tasolla. Sen sijaan, että yhteistyössä keskityttäisiin yksittäisiin lähetyksiin tai toimitusketjun tiettyihin tapahtumiin, EU:n tulliviranomaisen olisi kehitettävä kehys, jolla tuetaan tulliviranomaisten ja asiaankuuluvista toimintapolitiikkojen aloista vastuussa olevien muiden viranomaisten välistä yhteistyötä, ja päivitettävä sitä säännöllisesti. Tähän yhteistyöhön tulisi sisältyä lainsäädännön ja toimintapoliittisten tarpeiden kehittäminen tietyillä aloilla; tietojen vaihto ja analysointi; yleisen yhteistyöstrategian laatiminen yhteisten valvontastrategioiden muodossa; operatiivisen täytäntöönpanon, seurannan ja tarkastusten osalta tehtävä yhteistyö; asiaankuuluvien taitojen ja parhaiden käytäntöjen vaihto; sekä innovointi- ja tutkimustoimet tullin kannalta merkityksellisillä aloilla.

(96) Komission olisi myös helpotettava tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön soveltamista laatimalla luettelo unionin lainsäädännöstä, jossa asetetaan vaatimuksia tavaroille, joille voidaan tehdä tullitarkastuksia yleisten etujen, kuten ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän sekä kuluttajien ja ympäristön, suojelemiseksi, ja päivittämällä luetteloa säännöllisesti.

(97) Tulliviranomaisten välisen yhteistyön vahvistamiseksi yhteisiä operatiivisia toimia olisi tehostettava, jotta voidaan tukea tehokkaita tullitarkastuksia unionin rajoilla. EU:n tulliviranomaisen olisi koordinoitava ja tuettava tulliyhteistyön operatiivista koordinointia, myös riskienhallinnan alalla. EU:n tulliviranomaisen olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa suunniteltava, järjestettävä ja koordinoitava tulliviranomaisten unionissa ja kolmansien maiden kanssa suorittamia yhteisiä tarkastuksia. Unionin tulliviranomaisten välisen yhteistyön osalta tämä asetus ei rajoita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen ([27]) (Napoli II) soveltamista. EU:n tulliviranomaisen olisi pidettävä yllä tarvittavaa yhteistyötä asiaankuuluvia tutkimuksia ja petostentorjuntatoimia suorittavien asiaankuuluvien unionin viranomaisten, kuten OLAFin ja EPPOn, ja kansallisten viranomaisten kanssa. On tärkeää, että EU:n tulliviranomainen tekee yhteistyötä myös EU:n sisäisen turvallisuuden innovaatiokeskuksen kanssa, jos sillä on merkitystä EU:n tulliviranomaisen toiminnan kannalta.

(98) Parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi ja operatiivisen tehokkuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava pyynnöstä asettaa tullivirkailijoita tilapäisesti toisen jäsenvaltion tulliviranomaisten käyttöön. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi määritettävä tällaisten väliaikaisten siirtojen ehdot ja edellytykset. EU:n tulliviranomaisen olisi pyynnöstä tarjottava koordinointi- tai muuta tukea. Se voi tarvittaessa laatia ohjeita tai mallijärjestelyjä tämän yhteistyömuodon helpottamiseksi.

(99) EU:n tulliviranomaisen ja Europolin olisi voitava vaihtaa strategisia ja muita kuin operatiivisia tietoja, kuten riski-indikaattoreita, jos kahteen tai useampaan jäsenvaltioon vaikuttavan vakavan rikollisuuden, terrorismin ja johonkin unionin politiikkaan kuuluvaan yhteiseen etuun vaikuttavien rikollisuuden muotojen ehkäisemiseminen ja torjuminen tätä edellyttää. EU:n tulliviranomainen voisi käyttää tällaisia tietoja riskianalyysissä.

(100) Tulliviranomaisten tarjoamien palvelujen luettelossa olisi selkeyden lisäämiseksi ja tulliviranomaisten ja muiden kumppaniviranomaisten välisen yhteistyöpuitteiden tehostamiseksi määriteltävä selkeästi, millainen on tulliviranomaisten mahdollinen rooli muiden asiaankuuluvien toimintapolitiikkojen soveltamisessa unionin rajoilla. Lisäksi EU:n tulliviranomaisen olisi seurattava kyseisten yhteistyöpuitteiden soveltamista. EU:n tulliviranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä komission, OLAFin, muiden asiaankuuluvien unionin elinten ja laitosten, kuten Europolin, EPPOn ja Frontexin, sekä EU:n tulliviranomaisen toiminnan kannalta merkityksellisillä toimintapolitiikkojen aloilla toimivien erityisvirastojen ja -verkostojen, kuten tuotteiden vaatimustenmukaisuutta käsittelevän EU:n verkoston, kanssa.

(101) Yhä verkostoituneemmassa maailmassa tullidiplomatia ja kansainvälinen yhteistyö ovat tärkeitä osia tulliviranomaisten työtä eri puolilla maailmaa. Kansainväliseen yhteistyöhön olisi voitava sisältyä mahdollisuus vaihtaa tullitietoja kansainvälisten sopimusten tai unionin autonomisen lainsäädännön perusteella ja asianmukaisten, turvallisten ja tiukasti valvottujen viestintävälineiden, kuten EU:n tullidatakeskuksen, kautta edellyttäen, että tietojen luottamuksellisuutta kunnioitetaan ja henkilötiedot suojataan.

(102) Naapurimaiden välinen tehokas yhteistyö on olennaisen tärkeää tullioperaatioiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, laillisen kaupan helpottamiseksi sekä unionin taloudellisten etujen ja politiikkojen suojaamiseksi. Tällainen yhteistyö on erityisen tärkeää tullin jaetuilla rajanylityspaikoilla, joiden osalta koordinoidut tullitarkastukset lisäävät tehokkuutta ja oikeusvarmuutta. Jäsenvaltioilla olisi sen vuoksi edelleen säilyttävä toimivalta tehdä tai pitää voimassa naapureinaan olevien kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia tulliyhteistyöstä jaetuilla rajanylityspaikoilla, jos tällaiset sopimukset ovat unionin oikeuden mukaisia. Kyseinen toimivalta kattaa sopimukset, jotka koskevat joko jäsenvaltion alueella tai naapurina olevan kolmannen maan alueella sijaitsevia jaettuja rajanylityspaikkoja, joissa kyseisen jäsenvaltion ja kyseisen naapurina olevan kolmannen maan tulliviranomaiset soveltavat tullilainsäädäntöään kahdenvälisen sopimuksen mukaisesti.

([27]) EYVL C 24, 23.1.1998, s. 2.

(103) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava yhteinen kehys, jossa vahvistetaan vähimmäisluettelo tullilainsäädännön rikkomuksista, joihin sovelletaan seuraamuksia, ja tietyt muita kuin rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevat säännöt, jotka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön. Jäsenvaltioiden tehtävänä on valita, minkä tyyppinen toimenpide on asianmukainen näihin rikkomuksiin puuttumiseksi. On myös aiheellista vahvistaa vähimmäisluettelo olosuhteista, jotka jäsenvaltioiden olisi otettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti asianmukaisesti huomioon päättäessään seuraamuksen määräämisestä ja sen lajista tai vakavuudesta. Komission olisi tarvittaessa valvottava kyseisten säännösten asianmukaista täytäntöönpanoa. Tullilainsäädännön rikkomuksista määrättävien seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(104) Tällä asetuksella ei yhdenmukaisteta hallinnollisia seuraamuksia koskevia kansallisia menettelysääntöjä eikä säännellä, mitkä viranomaiset määräävät seuraamuksia, kunhan noudatetaan periaatetta, jonka mukaan seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamuksia koskevia sääntöjä voidaan soveltaa esimerkiksi siten, että seuraamuksen määräävät suoraan toimivaltaiset viranomaiset tai toimivaltainen kansallinen tuomioistuin toimivaltaisen hallintoviranomaisen hakemuksesta tai toimivaltaiset tulliviranomaiset sovintomenettelyssä siten, että vaikutus on yhtäläinen.

(105) Koska etämyynnissä tuojilla on keskeinen rooli arvoltaan vähäisten tuontimäärien järjestämisessä, myös verkkoalustojen ja verkkosivustojen kautta, on tarpeen vahvistaa johdonmukainen, oikeasuhteinen ja varoittava seuraamuskehys, jota sovelletaan, jos etämyynnin tuojat eivät noudata velvoitteitaan. Seuraamusten olisi oltava varoittavia ja tehokkaita etenkin silloin, kun on kyse tullilainsäädännön jatkuvasta ja järjestelmällisestä noudattamatta jättämisestä etämyynnissä. Järjestelmällisen noudattamatta jättämisen laajuuden, rajat ylittävän ulottuvuuden ja laajamittaisen vaikutuksen vuoksi on perusteltua, että tässä asetuksessa vahvistetaan tiukat taloudellisten seuraamusten vähimmäis- ja enimmäismäärät, jotka perustuvat sääntöjä noudattamattoman talouden toimijan unioniin tuomien tavaroiden kokonaisarvoon, kun säilytetään samalla jäsenvaltioiden mahdollisuus säätää kansallisessa lainsäädännössään lisäseuraamuksista. Yhdenmukaistamalla järjestelmällisestä noudattamatta jättämisestä määrättävät seuraamukset kaikkialla unionissa pyritään estämään se, että etämyyntiin osallistuvat talouden toimijat voisivat etsiä edullisinta rajakohtelua. Talouden toimijat, jotka syyllistyvät järjestelmälliseen noudattamatta jättämiseen, olisi luokiteltava suuririskisiksi toimijoiksi, ja niiden olisi menetettävä luotettavan talouden toimijan asemansa ja niille myönnetyt helpottamistoimet.

(106) Jos järjestelmällinen noudattamatta jättäminen jatkuu asteittain ankarampien sakkomaksujen määräämisestä huolimatta, olisi määrättävä lisäseuraamuksia. Tämä on tarpeen, mikäli tämän asetuksen mukaisia velvoitteita ei edelleenkään noudateta, sillä jatkuva noudattamatta jättäminen heikentää tulliliiton ja sisämarkkinoiden eheyttä, luo epäoikeudenmukaisia kilpailuetuja sääntöjä noudattamattomille talouden toimijoille ja mahdollisesti aiheuttaa haittaa kuluttajille. Näin ollen ja jotta tulliviranomaiset voivat täyttää tehtävänsä, on otettava käyttöön muita ankarampia seuraamuksia, joilla ehkäistään tällaista monitahoista noudattamatta jättämistä. Tulliviranomaisten olisi voitava reagoida tällaiseen toimintaan keskeyttämällä kaikkien talouden toimijan etämyynnissä tuomien tavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen. Lisäksi asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa ja silloin, kun se on tällaisen järjestelmällisen ja jatkuvan rikkomuksen luonteen vuoksi perusteltua, voitava tilapäisesti keskeyttää sääntöjä rikkoneen talouden toimijan pääsy verkkorajapintaan. Asianomaisille viranomaisille olisi toimitettava oikea-aikaiset tiedot rikkomuksesta, jotta ne voivat saada kokonaiskuvan tilanteesta ja varmistaa koordinoidut toimet.

(107) Jotta olisi mahdollista toteuttaa tehokasta seurantaa ja huolehtia asianmukaisesta avoimuudesta, tiedot kaikista jäsenvaltioiden tulliviranomaisten määräämistä muista kuin rikosoikeudellisista seuraamuksista olisi asetettava saataville EU:n tullidatakeskuksessa. Kyseisistä kirjatuista tiedoista olisi käytävä ilmi rikkomuksen luonne ja määrätyn sakkomaksun määrä tai mahdollisesti sovelletun muun kuin rikosoikeudellisen seuraamuksen yksilöinti. Tällaisen keskitetyn järjestelmän olisi tarjottava tarvittavat tiedot täytäntöönpanokäytäntöjen arvioimiseksi ja mahdollisten markkinavääristymien tai talouden toimijoiden edullisimman rajakohtelun etsimiskäytäntöjen tunnistamiseksi.

(108) Komission olisi tarkasteltava uudelleen tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat rikkomuksia ja seuraamuksia, jotta voidaan varmistaa niiden asianmukainen toiminta ja soveltaminen sekä estää mahdollinen sisämarkkinoiden pirstoutuminen tai se, että talouden toimijat kiertävät sääntelyä. Tällainen uudelleentarkastelu olisi tehtävä sen jälkeen, kun EU:n tullidatakeskukseen kirjatut seuraamuksia koskevat tiedot on arvioitu, erityisesti jos havaitaan eroja tai sisämarkkinoiden vääristymiä koskevia riskejä. On tärkeää varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja puuttua mahdollisiin sääntelyn puutteisiin tai seuraamusten soveltamista koskeviin epäjohdonmukaisuuksiin.

(109) Jos tullilainsäädännön rikkomus kuuluu useamman kuin yhden jäsenvaltion lainkäyttövaltaan, kyseisten jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on tarpeen. Tällaisissa tapauksissa niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita sama tullilainsäädännön rikkomus koskee, olisi tehtävä yhteistyötä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti. EU:n tulliviranomaisella olisi oltava mahdollisuus tukea ja edistää kyseistä yhteistyötä.

(110) Tulliliiton suorituskykyä olisi arvioitava vähintään kerran vuodessa, jotta komissio voi jäsenvaltioiden avustuksella toteuttaa asianmukaiset toimintapolitiikkoja koskevat suuntaviivat. Komissio voi julkaista arviointikertomuksesta ei-luottamuksellisen version. Tietojen kerääminen tulliviranomaisilta olisi virallistettava ja sitä olisi syvennettävä, sillä kattavampi raportointi parantaisi vertailuanalyysiä ja voisi auttaa yhdenmukaistamaan käytäntöjä ja arvioimaan tullipoliittisten päätösten vaikutuksia. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön oikeudellinen kehys tulliliiton suorituskyvyn arviointia varten. Jotta analyysi olisi riittävän tarkka, tullitoiminnan suorituskykyä olisi mitattava kansallisen tason lisäksi myös paikallisella tasolla.

(111) EU:n tulliviranomaisen olisi tuettava komissiota arviointiprosessissa keräämällä ja analysoimalla dataa EU:n tullidatakeskuksessa ja yksilöimällä, miten tullitoimet ja -operaatiot tukevat tulliliiton strategisten tavoitteiden ja prioriteettien saavuttamista ja palvelevat tulliviranomaisten tehtäviä. EU:n tulliviranomaisen olisi yksilöitävä erityisesti keskeiset kehityssuuntaukset, vahvuudet, heikkoudet, puutteet ja mahdolliset riskit ja annettava komissiolle parannussuosituksia. Erityisesti lainvalvontaviranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön yhteydessä EU:n tulliviranomaisen olisi myös operatiivisesta näkökulmasta osallistuttava unionin tasolla tehtäviin strategisiin analyyseihin ja uhka-arviointeihin, mukaan lukien Europolin ja Frontexin tekemät analyysit ja uhka-arvioinnit.

(112) Luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden sijoittautumisjäsenvaltion olisi valvottava kyseisiä toimijoita. Poikkeuksellisesti ja ellei uudelleentarkastelusta muuta johdu, talouden toimijoiden, jotka eivät ole luotettuja ja tarkistettuja toimijoita, olisi pysyttävä sen jäsenvaltion tulliviranomaisen valvonnassa, jossa tavarat fyysisesti sijaitsevat. Komission olisi 31 päivään joulukuuta 2031 mennessä arvioitava näitä kahta valvontamallia, mukaan lukien niiden tehokkuus petosten havaitsemisessa ja ehkäisemisessä. Kyseisessä arvioinnissa olisi otettava huomioon myös välilliseen verotukseen liittyvät näkökohdat. Kyseisen arvioinnin perusteella komissiolla olisi oltava oikeus päättää delegoidulla säädöksellä, olisiko näitä kahta valvontamallia jatkettava vai olisiko luotetun ja tarkistetun toimijan sijoittautumispaikasta vastuussa olevan tulliviranomaisen luovutettava tavarat kaikissa tapauksissa. Tullivelan syntymispaikka olisi myös määritettävä vastuussa olevan tulliviranomaisen määrityksen mukaisesti.

(113) Sen varmistamiseksi, että unionin tullisääntöjen mukauttamista taloudelliseen, sosiaaliseen, poliittiseen ja teknologiseen kehitykseen sekä talouden toimijoiden ja tullihallinnon tarpeisiin jatketaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti seuraavien osalta:

— sellaisten tullilainsäädännön säännösten määrittäminen, joita sovelletaan unionitavaroilla käytävään kauppaan, jossa on mukana erityisiä veroalueita, sekä kyseisten säännösten tietyt yksinkertaistukset;

— tapaukset, joissa toimivaltainen tulliviranomainen ei ole sen jäsenvaltion tulliviranomainen, johon hakija on sijoittautunut;

— tullilainsäädännön soveltamista koskevien päätösten osalta: hakemuksia ja päätöksiä varten tarvittava data; päätöstä koskevan hakemuksen hyväksymisen edellytykset; tiettyjä määräaikoja koskevat poikkeukset, päätöksen voimaantulopäivä; tapaukset, joissa päätös ei ole voimassa toistaiseksi; ajanjakso, jolloin hakijalla on mahdollisuus käyttää oikeuttaan tulla kuulluksi; säännöt, jotka koskevat tapauksia, joissa hakijan oikeutta tulla kuulluksi ei sovelleta; tullipäätösten tekemistä koskevien määräaikojen mahdollinen lyhentäminen sen jälkeen, kun EU:n tullidatakeskus on aloittanut toimintansa; päätösten seurantaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt; tapaukset, joissa päätöstä on arvioitava uudelleen ja niihin liittyvät säännöt; tapaukset, joissa myönteinen päätös voidaan kumota muiden kuin vaatimuksia noudattamattomien henkilöiden osalta ja joissa kumoamisen tai muuttamisen vaikutusta voidaan lykätä; sekä säännöt, jotka koskevat sellaisten komission päätösten tekemistä, joissa se pyytää jäsenvaltioita kumoamaan sitovaa tietoa koskevan päätöksen;

— etämyynnistä perittävän unionin käsittelymaksun määrä;

— vähimmäisdatavaatimukset ja erityistapaukset, jotka koskevat talouden toimijoiden ja tiettyjen muiden henkilöiden rekisteröitymistä tulliviranomaisille sekä tällaisen rekisteröinnin mitätöintiä;

— yksinkertaistukset ja helpottamistoimet valtuutettuja talouden toimijoita varten;

— tulliedustajan osalta tapaukset, joissa unionin tullialueelle sijoittautumista koskevasta vaatimuksesta luovutaan;

— EU:n tullidatakeskuksen toiminnot ja data, jota voidaan siirtää EU:n tullidatakeskuksesta kansallisiin järjestelmiin; niiden tarkoitusten selventäminen ja täydentäminen, joita varten tulliviranomaisilla, EU:n tulliviranomaisella ja komissiolla on valtuudet käsitellä tietoja; muiden unionin elinten ja laitostenpyynnöt saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa; sekä EU:n tullidatamallin muodostava data;

— tietyt tavaroiden tullioikeudellista asemaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

— data, edellytykset, määräajat ja erityistapaukset, jotka koskevat tavaroiden asettamista tullimenettelyyn, sekä tapaukset, joissa dataa voidaan muuttaa tai se voidaan mitätöidä tavaroiden luovutuksen jälkeen;

— kohtuullinen määräaika, jonka jälkeen tulliviranomaisten katsotaan luovuttaneen tavarat, jos ne eivät ole valinneet niitä tarkastukseen, ja tätä koskevat tapaukset;

— tulliviranomaisten puolesta suoritettavaa tavaroiden luovutusta koskeva menettely sekä luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden suorittamien tarkastusten edellytykset, sisältö ja niitä koskeva menettely;

— tulli-ilmoitusten osalta: tapaukset, joissa tulli-ilmoitus voidaan antaa muulla tavalla kuin sähköisillä tietojenkäsittelymenetelmillä; yksinkertaistettujen ilmoitusten antamista koskevan luvan myöntämisedellytykset; täydentävien ilmoitusten antamista koskevat määräajat, täydentävien asiakirjojen saatavillaoloa koskevat määräajat ja tapaukset, joissa tällaisten ilmoitusten antamista koskevaa velvollisuutta ei sovelleta; tapaukset, joissa tulli-ilmoitus voidaan mitätöidä ilman ilmoittajan hakemusta; sekä keskitettyä tulliselvitystä ja tulli-ilmoitusten antamista ilmoittajan kirjanpitoon tehtävänä merkintänä koskevien lupien myöntämisedellytykset;

— tapaukset, joissa tavarat voidaan takavarikoida;

— lastin ennakkoilmoituksen tietojen osalta: oletettu ensimmäinen saapumistoimipaikka; lastin ennakkoilmoituksen tiedot, jotka on toimitettava tai asetettava saataville; määräajat; erityistapaukset, joissa muut henkilöt kuin tuoja voivat toimittaa lastin ennakkoilmoituksen tietoja tai asettaa niitä saataville; tapaukset, joissa tällaisen datan toimittamista koskevaa velvollisuutta ei sovelleta; edellytykset, joilla lastin ennakkoilmoituksen tietoja toimittava tai saataville asettava henkilö voi rajoittaa yksittäisten tunnistetietojen näkyvyyttä; sekä lastin ennakkoilmoituksen tietoihin sisältyvä data, jota ei voida muuttaa;

— unionin tullialueelle saapuvien tavaroiden osalta: erityiset määräajat, joissa riskianalyysi on tehtävä; erityistapaukset ja muut henkilöt, joita voidaan vaatia antamaan tavaroiden saapuminen tiedoksi ensimmäiselle tosiasialliselle saapumistullitoimipaikalle, jos kyseessä on reitinmuutos; sekä edellytykset, jotka koskevat muiden paikkojen kuin tavaroiden esittämispaikaksi nimettävän tullitoimipaikan nimeämistä ja hyväksymistä, ja tätä koskevat määräajat;

— väliaikaisen varastoinnin osalta: tapaukset, joissa väliaikaista varastointia koskevia tietoja ei vaadita; data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville; erityistapaukset, joissa väliaikaista varastointia koskevia tietoja muutetaan tai mitätöidään; väliaikaiseen varastointiin tarkoitettuja varastotiloja koskevan luvan myöntämisedellytykset; väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden siirtoa koskevat tapaukset ja edellytykset; sekä sellaisten tietojen tyyppi, jotka on sisällytettävä EU:n tullidatakeskuksessa toimitettavaan tai saataville asetettavaan kirjanpitoon;

— data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn, tai perustellut poikkeukset liikennemuodon osalta;

— tapaukset, joissa tavarat katsotaan palautetuiksi samassa tilassa, jossa ne on viety;

— data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi vientimenettelyyn;

— tapaukset, joissa on annettava jälleenvientitiedonanto, ja tapaukset, joissa sitä voidaan muuttaa tai se voidaan mitätöidä;

— unionin tullialueelta poistuttaessa annettavien lähtöä edeltävien tietojen osalta: lähtöä edeltäviä tietoja koskeva data ja määräajat, joissa lähtöä edeltävät tiedot on annettava tai asetettava saataville; tapaukset, joissa kyseistä velvollisuutta ei sovelleta; edellytykset, joilla lähtöä edeltäviä tietoja toimittava tai saataville asettava henkilö voi rajoittaa tunnistetietojen ja kaupallisesti arkaluonteisen datan näkyvyyttä; sekä lähtöä edeltäviin tietoihin sisältyvä data, jota ei voida muuttaa;

— tavaroiden poistumisen osalta: erityiset määräajat, joissa lähtöä edeltävien tietojen riskianalyysi on tehtävä; sekä data, joka on ilmoitettava tullitoimipaikalle, joka on vastuussa paikasta, jossa tavarat viedään unionin tullialueelta;

— erityismenettelyjen osalta: data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi unionin passitusmenettelyyn, varastointimenettelyyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn, sisäisen jalostuksen menettelyyn ja ulkoisen jalostuksen menettelyyn; erityismenettelyjä koskevan luvan myöntämisedellytykset ja niiden osalta tehtävät poikkeukset; tapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat jalostuksen taloudellisen luonteen vuoksi arvioida ilman EU:n tulliviranomaisen lausuntoa, aiheuttaako sisäisen jalostuksen menettelyä koskevan luvan myöntäminen haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille; tapaukset, joissa tällaisista kielteisistä vaikutuksista katsotaan olevan näyttöä; arkoina tavaroina pidettäviä tavaroita koskeva luettelo; kirjanpitoon sisällytettävien tietojen ja datan tyypit sekä poikkeukset velvollisuuteen toimittaa ne EU:n tullidatakeskukseen tai asettaa ne saataville siellä; määräaika erityismenettelyn päättämiselle; se, missä tapauksissa, millä edellytyksin ja missä muodossa oikeuksien ja velvollisuuksien siirto toteutuu ja sitä varten tarvittavat data ja tiedot; tapaukset, joissa tuojat ja viejät voivat siirtää muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen asetettuja tavaroita tai vapaa-alueelle asetettuja tavaroita, ja niihin liittyvät edellytykset; tullivarastointi- tai jalostusmenettelyyn asetettujen tavaroiden tavanomaiset käsittelytavat; sekä tietyt vastaavia tavaroita koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

— passituksen osalta: erityistapaukset, joissa unionitavarat on asetettava ulkoisen passituksen menettelyyn; edellytykset luvan myöntämiselle valtuutetulle lähettäjälle ja valtuutetulle vastaanottajalle TIR-tarkoituksia varten; sekä lisädatavaatimukset ja yksinkertaistuksia koskevan luvan myöntämisedellytykset;

— varastoinnin osalta etämyyntiä varten tarkoitettujen tullivarastojen pitoa koskevan luvan myöntämisedellytykset;

— väliaikaisen maahantuonnin osalta: muihin kuin unionitavaroihin kohdistuva erityiskäyttö; sekä unionin tullilainsäädännössä säädetyt täydellistä tai osittaista tullittomuutta koskevat vaatimukset, jotka on täytettävä väliaikaisen maahantuonnin menettelyä noudatettaessa;

— sisäisen jalostuksen osalta tavaroiden väliaikaista jälleenvientiä koskevat edellytykset;

— muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän ja etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämistä koskevat säännöt;

— tullausarvon määrittämisen osalta: tullausarvon määrittämistä erityistapauksissa koskevia yksinkertaistuksia koskevien lupien myöntämisedellytykset; sekä tullausarvon määrittämistä vientitullitarkoituksia varten tarvittava data;

— tullivelan toteamisen osalta: yksityiskohtaiset säännöt tuonti- tai vientitullin määrän laskemisesta sellaisille tavaroille, joiden osalta tullivelka on syntynyt erityismenettelyssä; erityinen määräaika, jonka kuluessa tullivelan syntypaikkaa ei voida määrittää, jos tavarat on asetettu tullimenettelyyn, jota ei ole päätetty, tai jos väliaikainen varastointi ei päättynyt asianmukaisesti; tapaukset, joissa tulliviranomaiset on vapautettu tullivelan tiedoksi antamisesta; sekä tiedot, jotka luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden ja etämyynnin tuojien on toimitettava tullivelkaa koskevaa tiedoksiantoa varten;

— vakuuksien osalta: erityistapaukset, joissa vakuutta ei vaadita väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista, ja kynnysarvo vakuuden antamisesta luopumiselle; muun vakuuden muodon kuin tulliviranomaisten hyväksymän maksuvälineen määrittämistä koskevat säännöt ja takaajan antama sitoumus; vakuutta koskevat lomakkeet ja takaajaan sovellettavat säännöt; edellytykset, joita noudatetaan myönnettäessä lupa käyttää määrältään pienempää yleisvakuutta tai annettaessa vapautus vakuuden antamisesta; sekä määräajat vakuuden vapauttamiselle;

— tullivelan maksamisen osalta: tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksamista koskevan määräajan kulumisen keskeyttäminen ja keskeyttämisajan pituuden määrittäminen; sellaisten kynnysarvojen päivittäminen, joiden alittuessa tulliviranomaiset eivät veloita luottokorkoa eivätkä viivästyskorkoa ja joiden ylittyessä niiden on palautettava tai peruutettava tuonti- tai vientitullien määrä; säännöt, joita komissio noudattaa tullivelan palauttamista ja peruuttamista koskevaa päätöstä tehdessään; sekä tullivelan lakkaamisen osalta sellaisista laiminlyönneistä laadittava luettelo, joilla ei ole merkittävää vaikutusta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn asianmukaiseen toimintaan;

— tulliyhteistyön osalta edellytykset ja menettelyt, joilla jäsenvaltio voidaan valtuuttaa pitämään voimassa kahdenvälisen tietojenvaihtosopimuksen tai aloittamaan neuvottelut siitä kolmansien maiden kanssa;

— etämyyntiä koskevien seuraamusten osalta: sellaisten tullitarkastusten konkreettinen lukumäärä, jotka toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava, ja rikkomuksen vakavuuden perusteella määritetty tapausten kynnysarvo, jota pidetään riittävän edustavana tällaisen järjestelmällisen noudattamatta jättämisen toteamiseksi, jotta voidaan määrittää järjestelmällinen noudattamatta jättäminen yhdenmukaisesti ja tehokkaasti, varmistaa säännösten noudattamisen korkea taso ja puuttua järjestelmällisiin laiminlyönteihin, ottaen samalla huomioon sellaiset tekijät kuin etämyynnin määrä ja erityisvaikutus, kuluttajien turvallisuuteen kohdistuvat riskit, oikeasuhteisuus, erilaiset liiketoimintamallit sekä tarve suojella unionin ja sen jäsenvaltioiden taloudellisia ja muita etuja;

— poikkeukset, jotka koskevat sellaisen tullitoimipaikan yksilöimistä, joka on toimivaltainen valvomaan tavaroiden asettamista tullimenettelyyn, ja tullivelan syntymispaikan yksilöimistä pohjautuen arviointiin, jonka komissio tekee tässä asetuksessa säädetyn tullivalvonnan tehokkuudesta.

(114) On erityisen tärkeää, että komissio järjestää delegoitujen säädösten antamista valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, mukaan lukien kaupan alan yhteydenpitoryhmä, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([28]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

(115) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta:

— menettelysääntöjen vahvistaminen tarkastuksia koskevasta tulliviranomaisten yhteistyöstä;

— menettelyn vahvistaminen tullipäätöstä koskevan hakemuksen toimittamiseksi ja hyväksymiseksi sekä tällaisten päätösten tekemiseksi;

— sääntöjen vahvistaminen myönteisten tullipäätösten peruuttamiselle;

— menettelysääntöjen vahvistaminen myönteisten tullipäätösten kumoamiseksi, keskeyttämiseksi tai muuttamiseksi;

— sellaisten päätösten tekeminen, joissa jäsenvaltioita pyydetään kumoamaan sitovaa tietoa koskeva päätös;

— sellaisten menettelysääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat sitovaa tietoa koskevan päätöksen käyttöä sen voimassaolon lakattua tai kun se on kumottu, tulliviranomaisille ilmoittamista siitä, että tällaisten päätösten tekeminen on keskeytetty, ja tällaisen keskeyttämisen kumoamista;

— menettelyn vahvistaminen unionin käsittelymaksun perimiseksi talouden toimijoilta;

— valuutan muuntamista koskevien sääntöjen vahvistaminen;

([28]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— menettelyjen vahvistaminen jäsenvaltioiden sellaisten tulliviranomaisille tai EU:n tulliviranomaiselle esitettävien pyyntöjen osalta, jotka koskevat koottua muuta kuin luottamuksellista, muuta kuin henkilötietoja sisältävää ja muuta kuin kaupallisesti arkaluonteista tullidataa, sekä sellaisen datan muoto ja luokat, joka voidaan tällaisesta pyynnöstä asettaa saataville;

— sääntöjen vahvistaminen talouden toimijoiden ja tiettyjen muiden henkilöiden rekisteröinnistä vastuussa olevan tulliviranomaisen määrittämiseksi;

— menettelysääntöjen vahvistaminen valtuutettujen talouden toimijoiden aseman määrittämistä koskeville kuulemisille;

— sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksyminen, jotka koskevat valtuutetun talouden toimijan ja luotetun ja tarkistetun toimijan aseman myöntämisedellytysten soveltamista sekä yksittäiset päätökset luotetun ja tarkistetun toimijan aseman keskeyttämisestä tai peruuttamisesta, jos toimivaltainen viranomainen ei toimita EU:n tulliviranomaiselle tietoja kyseisen aseman todentamiseksi tai jos EU:n tulliviranomaisen suosituksen perusteella toteutetut toimet eivät ole riittäviä;

— sellaisten sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat muiden viranomaisten kuulemista luotetun ja tarkistetun toimijan aseman määrittämiseksi, kyseisen aseman uudelleenarviointia ja siihen liittyviä kuulemisia sekä asiaan liittyvien seurantatoimien tyyppejä;

— teknisten järjestelyjen määrittäminen nykyisiä sähköisiä tullijärjestelmiä varten sekä niiden asteittaista käytöstä poistamista ja EU:n tullidatakeskuksen asteittaista käyttöönottoa koskevan työohjelman vahvistaminen;

— yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen datan käsittelemiseksi EU:n tullidatakeskuksessa;

— sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen, joiden mukaisesti EPPO voi pyytää ja saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa;

— sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen, joiden mukaisesti Europol ja Frontex voivat pyytää tai saada EU:n tullidatakeskuksessa olevaa dataa, menettelyn määrittäminen tällaisten pyyntöjen tarkistamiseksi, tällaisen datan eteenpäin siirtämistä koskevien rajoitusten ja vastuun täsmentäminen sekä tarvittaessa pyynnön esittäneen viranomaisen vaatiminen nimeämään tietyn yhteyspisteen tai yhden tai useamman henkilön taikka toteuttamaan lisäsuojatoimia;

— yhteysrekisterinpitäjien roolien vahvistaminen siltä osin kuin on kyse datan käsittelystä EU:n tullidatakeskuksessa ja niiden suhteesta rekisteröityihin;

— suojatoimien vahvistaminen rajoitusten kohteena olevien henkilötietojen väärinkäytön, laittoman käyttöoikeuden tai siirtämisen estämiseksi;

— EU:n tullidatakeskuksen yhteentoimivuutta ja yhteyttä koskevien teknisten järjestelyjen vahvistaminen;

— luvan antaminen poikkeuksellisesti ja väliaikaisesti jäsenvaltioille muiden kuin EU:n tullidatakeskuksessa käytössä olevien sähköisten palvelujen tai järjestelmien käyttöön;

— toimenpiteistä säätäminen tullitarkastusten ja riskienhallinnan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, mukaan lukien tietojenvaihtoon, yhteisten tarkastusten painopistealueisiin sekä yhteisten riskinarviointiperusteisiin ja -malleihin liittyvät toimenpiteet;

— toimenpiteistä säätäminen toimitetun tai saataville asetetun datan varmentamisen, tavaroiden tarkastuksen ja näytteenoton, tarkastuksen tulosten ja tunnistamisen osalta;

— jälkitarkastuksiin sovellettavista toimenpiteistä ja asianmukaisista menetelmistä säätäminen;

— sellaisten satamien tai lentokenttien täsmentäminen, joilla suoritetaan käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin kohdistuvia tullitarkastuksia ja -muodollisuuksia;

— menettelysääntöjen vahvistaminen unionitavaroiden tullioikeudellista asemaa koskevan todistuskeinon esittämiseksi ja todentamiseksi;

— menettelysääntöjen vahvistaminen tavaroiden asettamista tullimenettelyyn koskevan datan muuttamiseksi ja mitätöimiseksi;

— menettelyn vahvistaminen tulli-ilmoituksen antamiseksi, kun käytetään muita kuin sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, ja toimivaltaisten tullitoimipaikkojen määrittämiseksi;

— menettelyn vahvistaminen vakiomuotoisen tulli-ilmoituksen, yksinkertaistetun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen antamiseksi;

— menettelyn vahvistaminen tulli-ilmoituksen antamiseksi ennen tavaroiden tullille esittämistä, tulli-ilmoituksen hyväksymiseksi, tulli-ilmoituksen muuttamiseksi tai mitätöimiseksi tavaroiden luovutuksen jälkeen, keskitettyä tulliselvitystä varten ja tulli-ilmoituksen antamiseksi ilmoittajan kirjanpitoon tehtävänä merkintänä;

— menettelyn vahvistaminen tavaroiden myymiseksi ja lahjoittamiseksi, tavaroiden hävittämiseksi ja tavaroiden luovuttamiseksi valtiolle;

— menettelyn vahvistaminen lastin ennakkoilmoituksen tietojen toimittamiseksi, vastaanottamiseksi, muuttamiseksi ja mitätöimiseksi sekä riskinlieventämistoimenpiteistä säätäminen;

— saapumistiedonantoa koskevan menettelyn vahvistaminen;

— tavaroiden fyysistä esittämistä tullille koskevan menettelyn vahvistaminen;

— menettelyn vahvistaminen väliaikaista varastointia koskevien tietojen antamiseksi, muuttamiseksi ja mitätöimiseksi sekä tavaroiden siirtoa varten eri varastotilojen välillä;

— menettelysääntöjen vahvistaminen sellaisten tietojen antamisesta, jotka vahvistavat, että tuontitullittomuutta koskevat edellytykset täyttyvät palautustavaroiden osalta, ja todisteiden esittämisestä silloin, kun tuontitullittomuutta koskevat edellytykset täyttyvät merikalastustuotteiden ja muiden merestä saatavien tuotteiden osalta;

— vientiä ja poistumista koskevien menettelysääntöjen vahvistaminen;

— menettelyn vahvistaminen jälleenvientitiedonannon antamiseksi, muuttamiseksi tai mitätöimiseksi;

— menettelyn vahvistaminen lähtöä edeltävien tietojen toimittamiseksi, asettamiseksi saataville, vastaanottamiseksi, muuttamiseksi ja mitätöimiseksi sekä lähtöä edeltävät tiedot toimittaneen henkilön ohjeistamiseksi siitä, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa;

— menettelysääntöjen vahvistaminen erityismenettelyjä tai varastotilojen pitoa tavaroiden tullivarastointia varten koskevan luvan myöntämiseksi, menettelysääntöjen vahvistaminen taloudellisten edellytysten tutkimiseksi, mukaan lukien sellaisen EU:n tulliviranomaisen perustellun lausunnon antaminen, jossa arvioidaan, aiheuttaako sisäisen tai ulkoisen jalostuksen menettelyä koskevan luvan myöntäminen haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille, sekä sääntöjen vahvistaminen sellaisen paljouden määrittämiseksi ja seuraamiseksi, jonka ylittyessä tällaisia haittavaikutuksia ilmenee;

— menettelysääntöjen vahvistaminen erityismenettelyn päättämiseksi ja oikeuksien ja velvollisuuksien siirtämiseksi sekä tavaroiden siirron ja vastaavien tavaroiden käytön osalta erityismenettelyjen yhteydessä;

— menettelysääntöjen vahvistaminen passitusta koskevien kansainvälisten instrumenttien määräysten soveltamiseksi unionin tullialueella;

— menettelysääntöjen vahvistaminen tavaroiden asettamisesta unionin passitusmenettelyyn, kyseisen menettelyn päättämisestä ja siinä sovellettavien yksinkertaistusten käyttämisestä sekä sellaisten tavaroiden tullivalvonnasta, jotka kuljetetaan unionin ulkoisen passituksen menettelyssä unionin tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kautta;

— menettelyn vahvistaminen tavaroiden tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn asettamista varten;

— sellaisten menettelysääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat edellytyksiä etämyyntiin tarkoitettujen tavaroiden asettamiselle tullivarastointimenettelyyn etämyyntiin tarkoitetuissa tullivarastoissa;

— toimenpiteistä säätäminen tariffi- ja muiden kiintiöiden ja tariffikattojen yhdenmukaisen hallinnoinnin sekä tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä koskevan tullin suorittaman valvonnan hallinnoinnin osalta;

— tavaroiden tariffiin luokittelun määrittäminen;

— menettelysääntöjen vahvistaminen tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän esittämiseksi ja sitä koskevien todisteiden todentamiseksi;

— menettelysääntöjen vahvistaminen tavaroiden etuuskohteluun oikeuttavasta alkuperästä ja toimenpiteistä, joilla edunsaajamaalle tai -alueelle myönnetään väliaikainen poikkeus säännöistä, jotka koskevat sellaisten tavaroiden etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää, jotka kuuluvat unionin yksipuolisesti myöntämien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan;

— toimenpiteistä säätäminen tiettyjen tavaroiden alkuperän määrittämiseksi;

— menettelysääntöjen vahvistaminen tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi;

— sellaisista toimenpiteistä säätäminen, joissa vahvistetaan asianmukainen tullausarvon määrittämismenetelmä tai perusteet tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi erityistilanteissa, mukaan lukien etämyynti;

— menettelysääntöjen vahvistaminen vakuuden antamiselle, sen määrän määrittämiselle, sen seurannalle ja vapauttamiselle sekä takaajan antaman sitoumuksen kumoamiselle ja peruuttamiselle;

— menettelysääntöjen vahvistaminen yleisvakuuksien käyttöä koskeville väliaikaisille kielloille;

— toimenpiteistä säätäminen tulliviranomaisten välisen keskinäisen avunannon varmistamiseksi tapauksissa, joissa tullivelka syntyy;

— menettelysääntöjen vahvistaminen tuonti- tai vientitullin määrän palauttamiseksi ja peruuttamiseksi, palauttamisesta ja peruuttamisesta komissiolle ilmoittamiseksi sekä komission tekemille palauttamis- ja peruuttamispäätöksille;

— kriisitilanteessa sovellettavien tarvittavien toimien ja järjestelyjen aktivoiminen;

— EU:n tulliviranomaisen data-auditoijan riippumattoman aseman määrittäminen sekä tehtävien ja velvollisuuksien vahvistaminen;

— luvan antaminen jäsenvaltioille tehdä kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä tietojenvaihtosopimuksia tulliyhteistyötä varten;

— sellaisen datan määrittäminen, joka jäsenvaltioiden on toimitettava EU:n tulliviranomaisille arviointia ja ilmoittamista varten, sekä datan luottamuksellisuuden tason ja suorituskyvyn mittauksen rakenteen määrittäminen.

Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([29]) mukaisesti.

(116) Neuvoa-antavaa menettelyä olisi noudatettava seuraavia säädöksiä annettaessa:

— täytäntöönpanosäädökset, joissa jäsenvaltioita pyydetään kumoamaan sitovaa tietoa koskevia päätöksiä, koska tällaiset päätökset vaikuttavat ainoastaan yhteen jäsenvaltioon ja koska niillä pyritään varmistamaan tullilainsäädännön noudattaminen;

— täytäntöönpanosäädökset tuonti- tai vientitullin määrän palauttamisesta tai peruuttamisesta, koska tällaiset päätökset vaikuttavat suoraan kyseisen palautuksen tai peruutuksen hakijaan;

— täytäntöönpanosäädökset, joissa määritetään EU:n tulliviranomaisen data-auditoijan riippumaton asema sekä vahvistetaan sen tehtävät ja velvollisuudet;

([29]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— täytäntöönpanosäädökset, joissa jäsenvaltiolle annetaan lupa tehdä kahdenvälinen tietojenvaihtosopimus tulliyhteistyötä varten, koska tällaiset kahdenväliset sopimukset vaikuttavat vain yhteen jäsenvaltioon.

(117) Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa komission olisi annettava välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

— toimenpiteet, joilla varmistetaan tullitarkastusten ja riskienhallinnan yhdenmukainen soveltaminen, mukaan lukien riskiä koskevien tietojen ja riskianalyysien vaihto, yhteiset tarkastusten painopistealueet sekä yhteiset riskinarviointiperusteet ja -mallit;

— tavaroiden tariffiin luokittelun määrittäminen;

— tiettyjen tavaroiden alkuperän määrittäminen;

— asianmukaisen tullausarvon määrittämismenetelmän tai tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi käytettävien perusteiden vahvistaminen erityistilanteissa, myös etämyynnissä;

— yleisvakuuksien käyttöä koskevat väliaikaiset kiellot;

— kriisitilanteissa sovellettavien tarvittavien toimien ja järjestelyjen aktivoiminen;

— jäsenvaltion valtuuttaminen nopeasti tekemään kahdenvälisiä tietojenvaihtosopimuksia kolmannen maan kanssa tulliyhteistyötä varten.

(118) Jotta tulliliiton tehokasta toimintaa ja yhteisen kauppapolitiikan täytäntöönpanoa koskevat perustavoitteet voitaisiin saavuttaa, on tarpeen ja aiheellista vahvistaa suhteellisuusperiaatetta noudattaen säännöt ja menettelyt, joita sovelletaan unionin tullialueelle tuotaviin ja sieltä vietäviin tavaroihin. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(119) Talouden toimijoiden olisi voitava 1 päivästä maaliskuuta 2031 alkaa käyttää vapaaehtoisesti EU:n tullidatakeskuksen valmiuksia. EU:n tullidatakeskuksen olisi oltava täysin toimintavalmis viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2034, jolloin kaikkien talouden toimijoiden olisi käytettävä sitä.

(120) Tätä asetusta olisi sovellettava kunnianhimoisen aikataulun puitteissa mutta asteittain. Sen vuoksi tämän asetuksen säännöksiä täytäntöönpano- ja säädösvallan siirtämisestä komissiolle olisi sovellettava heti tämän asetuksen tultua voimaan, jotta komissiolla olisi mahdollisuus tarkistaa voimassa olevat delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset ja tarvittaessa antaa uuteen säädösvallan ja valtuutusten siirtoon perustuvia uusia delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä heti tämän asetuksen tultua voimaan. Jotta jäsenvaltiot ja talouden toimijat voisivat sopeutua uusiin sääntöihin, valtaosaa tämän asetuksen säännöksistä olisi kuitenkin sovellettava 12 kuukauden kuluttua sen voimaantulopäivästä. Tähän sisältyy unionin nykyisen tullikoodeksin kumoaminen, jonka olisi tultava voimaan vasta kyseisen 12 kuukauden sopeutumisajan jälkeen. Lisäksi etämyyntiä ja EU:n tulliviranomaista koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta EU:n tulliviranomaisen oikeudellista asemaa ja sen toiminnan aloittamista koskevia säännöksiä, olisi sovellettava 1 päivästä heinäkuuta 2028.

(121) Komission olisi kaikin tavoin pyrittävä varmistamaan, että tässä asetuksessa tarkoitetut delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset tulevat voimaan hyvissä ajoin ennen tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten soveltamisen alkamispäivää, jotta jäsenvaltiot voivat panna ne ajoissa täytäntöön.

(122) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 11 päivänä heinäkuuta 2023,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tullilainsäädännön soveltamisala ja tulliviranomaisten tehtävät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan unionin tullikoodeksi. Siinä säädetään unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin sovellettavista yleisistä säännöistä ja menettelyistä.

Tällä asetuksella perustetaan myös Euroopan unionin tulliviranomainen, jäljempänä 'EU:n tulliviranomainen', ja vahvistetaan Euroopan unionin tullidatakeskuksen, jäljempänä 'EU:n tullidatakeskus', perustamista koskevat säännöt, yhteiset vaatimukset ja hallintokehys.

2. Tätä asetusta sovelletaan yhtenäisesti koko unionin tullialueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisten yleissopimusten ja muilla aloilla annetun unionin oikeuden soveltamista.

3. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä sovelletaan myös unionin tullialueen ulkopuolella unionin erityislainsäädännön tai kansainvälisten yleissopimusten nojalla.

4. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä, muun muassa siinä säädettyjä yksinkertaistuksia, sovelletaan unionitavaroiden kauppaan, jota käydään direktiivin 2006/112/EY tai (EU) 2020/262 soveltamisalaan kuuluvien unionin tullialueen osien ja näiden direktiivien soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä, tai kauppaan, jota käydään näiden direktiivien soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä.

2 artikla

Tulliviranomaisten tehtävät

Jotta tulliliitto toimii yhtenä kokonaisuutena ja jotta tullilainsäädäntö, myös tullitarkastuksia koskevat yhdenmukaistetut säännöt, pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön ja mahdollistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, tulliviranomaisten tehtävänä on suojata unionin ja sen jäsenvaltioiden taloudellisia etuja kantamalla tulleja ja muita maksuja tehokkaasti ja torjumalla petoksia, helpottaa laillista liiketoimintaa, edistää oikeudenmukaista kauppaa ja toimitusketjun yleistä turvallisuutta sekä torjua laitonta kauppaa.

Lisäksi tulliviranomaisten on osaltaan varmistettava unionin ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuus sekä ihmisten, eläinten ja kasvien terveyden ja elämän, kuluttajien ja ympäristön suojelu samoin kuin tulliviranomaisten soveltamalla muulla lainsäädännöllä suojattavien yleisten etujen suojelu niiden toimivallan puitteissa ja tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

3 artikla

Tullialue

1. Unionin tullialueeseen kuuluvat seuraavat alueet, mukaan luettuina niiden aluemeri, sisäiset aluevedet ja ilmatila:

a) Belgian kuningaskunnan alue;

b) Bulgarian tasavallan alue;

c) Tšekin tasavallan alue;

d) Tanskan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Färsaaria ja Grönlantia;

e) Saksan liittotasavallan alue, lukuun ottamatta Helgolandin saarta ja Büsingenin aluetta (Saksan liittotasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä 23 päivänä marraskuuta 1964 tehty sopimus);

f) Viron tasavallan alue;

g) Irlannin alue;

h) Helleenien tasavallan alue;

i) Espanjan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Ceutaa ja Melillaa;

j) Ranskan tasavallan alue, lukuun ottamatta Ranskan merentakaisia maita ja alueita, joihin sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT’, neljättä osaa;

k) Kroatian tasavallan alue;

l) Italian tasavallan alue, lukuun ottamatta Livignon kuntaa;

m) Kyproksen tasavallan alue vuoden 2003 liittymisasiakirjan määräysten mukaisesti;

n) Latvian tasavallan alue;

o) Liettuan tasavallan alue;

p) Luxemburgin suurherttuakunnan alue;

q) Unkarin alue;

r) Maltan tasavallan alue;

s) Alankomaiden kuningaskunnan Euroopassa sijaitseva alue;

t) Itävallan tasavallan alue;

u) Puolan tasavallan alue;

v) Portugalin tasavallan alue;

w) Romanian alue;

x) Slovenian tasavallan alue;

y) Slovakian tasavallan alue;

z) Suomen tasavallan alue; ja

z a) Ruotsin kuningaskunnan alue.

2. Unionin tullialueeseen kuuluvina pidetään myös seuraavia jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevia alueita, mukaan luettuina niiden aluemeri, sisäiset aluevedet ja ilmatila, ottaen huomioon niihin sovellettavat yleissopimukset ja muut sopimukset:

a) Ranskan osalta Monacon alue sellaisena kuin se määritellään Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1963 allekirjoitetussa tulliyleissopimuksessa (Journal officiel de la République française, 27.9.1963, s. 8679);

b) Kyproksen osalta Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvien alueiden Akrotirin ja Dhekelian alueet sellaisina kuin ne on määritelty Nikosiassa 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetussa Kyproksen tasavallan perustamissopimuksessa (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

4 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä, mitä datan toimittamista, tullioikeudellista asemaa koskevia todisteita ja unionin sisäisen passituksen menettelyn käyttöä koskevia tullilainsäädännön säännöksiä sovelletaan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun unionitavaroiden kauppaan, ja vahvistamalla kyseisiä säännöksiä koskevat yksinkertaistukset edellyttäen, että kyseiset delegoidut säädökset eivät vaikuta asiaan kuuluvien verotustoimenpiteiden asianmukaiseen soveltamiseen. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä voidaan käsitellä sellaiseen unionitavaroiden kauppaan liittyviä erityisiä olosuhteita, joissa osallisena on vain yksi jäsenvaltio.

2 LUKU

Määritelmät

5 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’tulliviranomaisilla’ jäsenvaltioiden tullihallintoja, jotka ovat vastuussa tullilainsäädännön soveltamisesta, ja muita viranomaisia, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisia soveltamaan tiettyä tullilainsäädäntöä;

2) ’tullilainsäädännöllä’ kaikkia seuraavia:

   a) tämä asetus ja sen muuttamiseksi, täydentämiseksi tai täytäntöön panemiseksi unionin tasolla tai kansallisella tasolla annetut säännökset;

   b) yhteinen tullitariffi;

   c) unionin tullittomuusjärjestelmän perustamisesta annetut säädökset;

   d) kansainvälisiin sopimuksiin sisältyvät tullimääräykset, jos kyseisiä määräyksiä sovelletaan unionissa; ja

   e) asetus (EU) 2022/2399 sekä sen muuttamiseksi, täydentämiseksi tai täytäntöön panemiseksi annetut säännökset;

3) ’tulliviranomaisten soveltamalla muulla lainsäädännöllä’ sellaista muuta lainsäädäntöä kuin tullilainsäädäntöä, jota sovelletaan unionin tullialueelle saapuviin, sieltä poistuviin tai kyseisen alueen kautta kuljetettaviin tavaroihin taikka unionin markkinoille saatettaviksi tarkoitettuihin tavaroihin ja jonka täytäntöönpanoon tulliviranomaiset osallistuvat;

4) ’kauppapoliittisilla toimenpiteillä’ tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön yhteydessä muita SEUT 207 artiklan nojalla hyväksyttyjä toimenpiteitä kuin väliaikaisia tai lopullisia polkumyyntitulleja, tasoitustulleja tai tiettyjen tavaroiden korotettujen tullien muodossa toteutettavia suojatoimenpiteitä, mukaan lukien erityisesti tietyt tuonti- tai vientilupien muodossa toteutettavat valvonta- ja suojatoimenpiteet;

5) ’henkilöllä’ luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, joka ei ole oikeushenkilö, mutta joka tunnustetaan unionin lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä oikeustoimikelpoiseksi;

6) ’talouden toimijalla’ henkilöä, joka liiketoimintaansa harjoittaessaan osallistuu tullilainsäädännön piiriin kuuluviin toimiin;

7) ’unionin tullialueelle sijoittautuneella’

   a) luonnollista henkilöä, jonka vakinainen asuinpaikka on unionin tullialueella,

b) oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, jonka sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pysyvä toimipaikka on unionin tullialueella;

8) ’pysyvällä toimipaikalla’ kiinteää toimipaikkaa, jossa on pysyvästi sekä tarvittavat henkilöresurssit että tarvittavat tekniset resurssit ja jonka kautta henkilön tulliin liittyvät toiminnot suoritetaan kokonaan tai osittain;

9) ’sijoittautumisjäsenvaltiolla’

a) jäsenvaltiota, johon henkilö on sijoittautunut 7 alakohdan mukaisesti; tai

b) jos oikeushenkilöllä tai henkilöiden yhteenliittymällä on sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pysyvä toimipaikka eri jäsenvaltioissa, jäsenvaltiota, jossa kyseisen henkilön tai henkilöiden yhteenliittymän tullitarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito hoidetaan tai jossa se on saatavissa ja jossa ainakin osa tullitoimista suoritetaan tai on määrä suorittaa;

10) ’tullipäätöksellä’ tulliviranomaisten suorittamaa tullilainsäädäntöön liittyvää tointa, jolla ratkaistaan yksittäistapaus ja jolla on oikeudellisia vaikutuksia yhteen tai useampaan asianomaiseen henkilöön;

11) ’tullimenettelyllä’ jotakin seuraavista menettelyistä, joihin tavarat voidaan asettaa tämän asetuksen mukaisesti:

a) luovutus vapaaseen liikkeeseen;

b) erityismenettelyt;

c) vienti;

12) ’tullimuodollisuuksilla’ kaikkia toimia, jotka henkilön ja tulliviranomaisten on suoritettava tullilainsäädännön noudattamiseksi;

13) ’tuojalla’

a) etämyynnissä etämyynnin tuojaa;

b) muissa tapauksissa henkilöä, joka määritetään soveltamalla i–v alakohtaa seuraavassa järjestyksessä:

i) henkilö, jolla on valtuudet päättää ja joka on päättänyt, että tavarat on määrä tuoda kolmannesta maasta unionin tullialueelle;

ii) henkilö, joka on saanut valtuudet i alakohdassa tarkoitetulta henkilöltä;

iii) henkilö, joka on oikeusseuraaja ja jolla on valtuudet päättää ja joka on päättänyt, että tavarat asetetaan tullimenettelyyn;

iv) liikenteenharjoittaja, joka tuo tavarat unionin tullialueelle; tai

v) tavaroiden haltija;

14) ’etämyynnin tuojalla’ joko etämyynnin tavaroita toimittavaa henkilöä tai etämyyntiä mahdollistavaa henkilöä;

15) ’etämyynnillä’ direktiivin 2006/112/EY 14 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa määriteltyä kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;

16) ’IOSS-järjestelmällä’ direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvun 4 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää;

17) ’viejällä’

a) yksityishenkilöä, joka kantaa unionin tullialueelta vietäviksi tarkoitetut tavarat, kun kyseiset tavarat sisältyvät yksityishenkilön henkilökohtaisiin matkatavaroihin;

b) tapauksissa, jotka eivät kuulu a alakohdan soveltamisalaan, seuraavia:

i) unionin tullialueelle sijoittautunutta henkilöä, jolla on toimivalta päättää ja joka on päättänyt, että tavarat on määrä viedä kyseiseltä tullialueelta; tai

ii) jos i alakohdassa tarkoitettua henkilöä ei ole, ketä tahansa unionin tullialueelle sijoittautunutta henkilöä, joka on sellaisen sopimuksen osapuoli, jonka nojalla tavarat on määrä viedä kyseiseltä tullialueelta;

18) ’jälleenviennillä’ tointa, jolla viejä vie muita kuin unionitavaroita unionin tullialueelta;

19) ’lähtöä edeltävillä tiedoilla’ dataa, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville ja joka koskee tavaroita, jotka on määrä viedä unionin tullialueelta;

20) ’tulliedustajalla’ henkilöä, jonka toinen henkilö on nimennyt toteuttamaan puolestaan tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja muodollisuuksia tulliviranomaisten kanssa asioitaessa;

21) ’datalla’ kaikkea toimenpiteiden, tosiseikkojen tai tietojen digitaalista tai muuta kuin digitaalista esittämistä sekä kaikkia tällaisten toimenpiteiden, tosiseikkojen tai tietojen koosteita, myös asiakirjana, ääni- tai kuvatallenteena tai audiovisuaalisena tallenteena;

22) ’tullin suorittamalla valvonnalla’ unionin tullialueelle saapuvia, sieltä poistuvia tai sen kautta kuljetettavia tavaroita koskevien tietojen keräämistä ja analysointia kyseisten siirtojen seuraamiseksi unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa tullitarkastusten yhdenmukainen soveltaminen ja tullilainsäädännön ja tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön noudattaminen sekä myötävaikuttaa riskianalyysiin ja riskienhallintaan;

23) ’riskillä’ sellaisen tapahtuman todennäköisyyttä ja vaikutusta, joka liittyy unionin tullialueen ja sen ulkopuolisten maiden tai alueiden välillä siirrettäviin tavaroihin sekä muiden kuin unionitavaroiden olemiseen unionin tullialueella ja joka vaarantaisi seuraavat:

a) unionin ja sen jäsenvaltioiden rahoitukselliset tai taloudelliset edut;

b) unionin ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuus, ihmisten, eläinten tai kasvien terveys, ympäristö tai muu yleinen etu;

c) unionin tai kansallisten toimenpiteiden asianmukainen soveltaminen;

24) ’taloudellisella analyysillä’ parempien tulevien päätösten tekemiseksi suoritettavaa toimintapolitiikan tai taloudellisen ilmiön arviointia tai mittaamista sen ymmärtämiseksi, miten taloudelliset tekijät vaikuttavat politiikan toimintaan, maantieteelliseen alueeseen tai mihin tahansa henkilöryhmään;

25) ’riskienhallinnalla’ riskien järjestelmällistä tunnistamista, mukaan lukien riskejä aiheuttavien talouden toimijoiden profiilien ja epäilyttävien liiketoimien yksilöiminen, ja kaikkien tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista riskeille altistumisen ja niiden mahdollisen vaikutuksen rajoittamiseksi;

26) ’tullivalvonnalla’ tulliviranomaisten yleisiä toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa tullilainsäädännön ja tarvittaessa tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön noudattaminen tai muulla tavoin edistää tavaroihin ja niiden toimitusketjuihin liittyvien riskien hallintaa;

27) ’tullitarkastuksilla’ tulliviranomaisten toteuttamia erityistoimia, joiden tarkoituksena on varmistaa tullilainsäädännön ja tarvittaessa tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön noudattaminen tai muulla tavoin edistää tavaroihin ja niiden toimitusketjuihin liittyvien riskien hallintaa;

28) ’auditoinnilla’ sellaisen tullivalvonnan tyyppiä, jonka tulliviranomaiset toteuttavat erityistoimien muodossa ja jonka tarkoituksena on kerätä ja arvioida näyttöä siitä, että taloudellisen toimijan hallinto, organisaatio, sisäiset menettelyt tai sisäiset järjestelmät noudattavat asiaankuuluvia sääntöjä ja vaatimuksia;

29) ’luovutuspaikalla’

a) toimivaltaista tullitoimipaikkaa:

b) tulliviranomaisen osoittamaa tai hyväksymää paikkaa, mukaan luotetun ja tarkistetun toimijan osoittama paikka; tai

c) vapaa-aluetta;

30) ’tavaroiden saatavillaoloa koskevalla tiedonannolla’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa tulliviranomaiselle, että tavarat sijaitsevat fyysisesti luovutuspaikassa ja että kyseisten tavaroiden asettamiseksi asianomaiseen tullimenettelyyn tai väliaikaiseen varastointiin tai unionin passitusmenettelyn päättämiseksi tarvittava data on toimitettu tai asetettu saataville;

31) ’satunnaistarkastuksilla’ tullitarkastuksia, jotka perustuvat kohdejoukolle tehtävän satunnaisotannan periaatteisiin;

32) ’tavaroiden haltijalla’ henkilöä, jolla on tavarat hallussaan fyysisesti;

33) ’liikenteenharjoittajalla’

a) saapumisen yhteydessä henkilöä, joka tuo tavarat unionin tullialueelle tai ottaa vastatakseen niiden kuljetuksesta kyseiselle alueelle; kuitenkin niin, että

i) kun kyseessä on yhdistetty kuljetus, ’liikenteenharjoittajalla’ tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää kuljetusvälinettä, joka unionin tullialueelle tuonnin jälkeen liikkuu itsenäisesti aktiivisena kuljetusvälineenä;

ii) kun kyseessä on meri- tai ilmaliikenne, jossa sovelletaan lastitilan jakamista koskevaa järjestelyä tai sopimusjärjestelyä, ’liikenteenharjoittajalla’ tarkoitetaan henkilöä, joka tekee sopimuksen ja laatii konossementin tai lentorahtikirjan tavaroiden tosiasialliseksi kuljettamiseksi unionin tullialueelle;

b) poistumisen yhteydessä henkilöä, joka vie tavarat unionin tullialueelta tai ottaa vastatakseen niiden kuljetuksesta pois kyseiseltä alueelta; kuitenkin niin, että

i) kun kyseessä on yhdistetty kuljetus, jossa unionin tullialueelta lähtevällä aktiivisella kuljetusvälineellä kuljetetaan pelkästään toista kuljetusvälinettä, joka aktiivisen kuljetusvälineen saavuttua määränpäähänsä liikkuu itsenäisesti aktiivisena kuljetusvälineenä, ’liikenteenharjoittajalla’ tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää kuljetusvälinettä, joka liikkuu itsenäisesti sen jälkeen, kun unionin tullialueelta poistuva kuljetusväline on saapunut määränpäähänsä;

ii) kun kyseessä on meri- tai ilmaliikenne, jossa sovelletaan lastitilan jakamista koskevaa järjestelyä tai sopimusjärjestelyä, ’liikenteenharjoittajalla’ tarkoitetaan henkilöä, joka tekee sopimuksen ja laatii konossementin tai lentorahtikirjan tavaroiden tosiasialliseksi kuljettamiseksi pois unionin tullialueelta;

34) ’riskianalyysillä’ datan, myös henkilötietojen, käsittelyä mahdollisten riskien tunnistamiseksi tai mittaamiseksi käyttäen tarvittaessa asiaankuuluvia analyysimenetelmiä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1689 ([30]) 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä tekoälyjärjestelmiä;

35) ’riskisignaalilla’ mahdollisen riskin osoittamista sellaisten automatisoitujen käsittelytoimien perusteella, joilla dataa, tietoja tai asiakirjoja koskeva riskianalyysi tehdään;

36) ’riskianalyysin tuloksella’ riskisignaalin automaattisen käsittelyn tai ihmisen tekemän riskisignaalin lisäarvioinnin perusteella tapahtuvaa määrittämistä siitä, onko riski olemassa vai ei;

37) ’riskinlieventämistoimenpiteillä’ toimenpiteitä, joilla ehkäistään, vähennetään tai hallitaan riskiä taikka rajoitetaan sen vaikutusta ja joihin kuuluvat seuraavat:

a) liikenteenharjoittajan tai viejän ohjeistaminen siitä, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa;

([30]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1689, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä ja asetusten (EY) N:o 300/2008, (EU) N:o 167/2013, (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 ja (EU) 2019/2144 sekä direktiivien 2014/90/EU, (EU) 2016/797 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (tekoälysäädös) (EUVL L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

b) asiaankuuluvien lisätietojen tai -toimien pyytäminen;

c) sellaisten tilanteiden yksilöinti, joissa toisen tulliviranomaisen tai muun toimivaltaisen viranomaisen toimet saattavat olla aiheellisia;

d) tarkastusten tekemisen kannalta sopivimman paikan ja kyseisten tarkastusten kannalta sopivimpien toimenpiteiden suositteleminen;

e) tullitarkastuksen tekeminen;

f) käytettävän reitin ja noudatettavan määräajan määrittäminen silloin, kun tavarat on määrä viedä unionin tullialueelta;

38) ’tarkastussuosituksella’ riskianalyysiin perustuvaa tulliviranomaisen tai EU:n tulliviranomaisen tekemää päätelmää sen osalta, olisiko riskinlieventämistoimenpide toteutettava ja tarvittaessa miten, milloin ja missä se olisi toteutettava;

39) ’tarkastuspäätöksellä’ yksittäistä toimea, jonka perusteella tulliviranomaiset päättävät, tehdäänkö tarkastus;

40) ’tarkastustuloksella’ tarkastuksen alustavia ja lopullisia tuloksia, mukaan lukien mahdolliset tuloksen edellyttämät lisätoimet ja sellaisten toimivaltaisten viranomaisten osoittaminen, joita tulokset koskevat;

41) ’yhteisillä tarkastusten painopistealueilla’ valittuja tullimenettelyjä, tavaratyyppejä, kuljetusreittejä, kuljetusvälineitä tai talouden toimijoita, joihin kohdistetaan tiettynä aikana korostetusti riskianalyysiä ja riskinlieventämistoimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tulliviranomaisten tavanomaisesti suorittamien muiden tarkastusten tekemistä;

42) ’yhteisillä riskinarviointiperusteilla ja -malleilla’ riskialuetta koskevan riskianalyysin riskisääntöjä ja niihin liittyviä kyseisten riskisääntöjen käytännön soveltamista koskevia malleja;

43) ’valvontastrategialla’ riskin käsittelyssä sovellettavaa lähestymistapaa, jolla pyritään tasapainottamaan operatiiviset tullivalvontatoimet ja riskinlieventämistoimenpiteet oikeasuhteisella ja vaikuttavalla tavalla koko toimitusketjussa;

44) ’lähetyksellä’ tavaroita, jotka yksi lähettäjä toimittaa saman kuljetussopimuksen nojalla yhdelle vastaanottajalle samalla kuljetusvälineellä, myös multimodaalikuljetuksena, ja jotka tulevat samalta alueelta tai samasta kolmannesta maasta ja joiden tyyppi, luokka tai kuvaus on sama tai jotka on pakattu yhteen;

45) ’tullioikeudellisella asemalla’ tavaralla olevaa unionitavaran tai muun kuin unionitavaran asemaa;

46) ’unionitavaroilla’ tavaroita, jotka kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:

a) tavarat, jotka on tuotettu kokonaan unionin tullialueella ja jotka eivät sisällä kolmansista maista tuotuja tavaroita;

b) tavarat, jotka on tuotu unionin tullialueelle kolmansista maista ja luovutettu vapaaseen liikkeeseen;

c) tavarat, jotka on tuotettu unionin tullialueella joko ainoastaan b alakohdassa tarkoitetuista tavaroista tai a ja b alakohdassa tarkoitetuista tavaroista;

47) ’muilla kuin unionitavaroilla’ muita kuin unionitavaroita tai tavaroita, jotka ovat menettäneet tullioikeudellisen asemansa unionitavaroina;

48) ’tavaran luovutuksella’ tointa, jolla tulliviranomaiset tai niiden lukuun toimivat muut henkilöt luovuttavat tavarat sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavarat on tarkoitus asettaa;

49) ’saapumisen yleisilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla ja tietyssä määräajassa tulliviranomaisille, että tavaroita on määrä tuoda unionin tullialueelle;

50) ’poistumisen yleisilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla ja tietyssä määräajassa tulliviranomaisille, että tavarat on määrä viedä unionin tullialueelta;

51) ’väliaikaisen varastoinnin ilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla, että tavarat ovat väliaikaisesti varastoituina;

52) ’tulli-ilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla haluavansa asettaa tavaran tiettyyn tullimenettelyyn, ilmoittaen tarvittaessa samalla mahdollisesta tarpeesta soveltaa joitakin erityisjärjestelyitä;

53) ’tavaroiden esittämisellä tullille’ tulliviranomaisille annettavaa ilmoitusta tavaroiden saapumisesta tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan sekä kyseisten tavaroiden asettamista tullin saataville tullitarkastuksia varten;

54) ’ilmoittajalla’ henkilöä, joka antaa tulli-ilmoituksen, väliaikaisen varastoinnin ilmoituksen, saapumisen yleisilmoituksen, poistumisen yleisilmoituksen, jälleenvienti-ilmoituksen tai jälleenvientitiedonannon omissa nimissään, tai henkilöä, jonka nimissä kyseinen ilmoitus tai tiedonanto annetaan;

55) ’jälleenvienti-ilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla haluavansa viedä muita kuin unionitavaroita, lukuun ottamatta vapaa-aluemenettelyyn asetettuja tai väliaikaisesti varastoituina olevia muita kuin unionitavaroita, unionin tullialueelta;

56) ’jälleenvientitiedonannolla’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämuodossa ja säädetyllä tavalla haluavansa viedä vapaa-aluemenettelyyn asetettuja tai väliaikaisesti varastoituina olevia muita kuin unionitavaroita unionin tullialueelta;

57) ’valmistajalla’

a) tuotteen valmistajaa kyseiseen tuotteeseen sovellettavan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön nojalla;

b) tuottajaa silloin, kun kyseessä ovat SEUT 38 artiklan 1 kohdassa määritellyt maataloustuotteet taikka raaka-aineet; tai

c) jos a ja b alakohdassa tarkoitettua valmistajaa tai tuottajaa ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka henkilöiden yhteenliittymää, joka on valmistanut tai valmistuttanut tuotteen ja joka markkinoi tuotetta omalla nimellään tai tavaramerkillään;

58) ’tuotteen toimittajalla’ toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka henkilöiden yhteenliittymää, joka valmistaa tuotteen kokonaan tai osittain joko valmistajana tai muissa olosuhteissa;

59) ’väliaikaisella varastoinnilla’ tilannetta, jossa muut kuin unionitavarat ovat tullivalvonnassa väliaikaisesti varastoituina sen ajankohdan, jona liikenteenharjoittaja ilmoittaa tavaroiden saapumisesta unionin tullialueelle, ja niiden tullimenettelyyn asettamisen tai niiden jälleenviennin välisenä aikana;

60) ’oletetulla ensimmäisellä saapumistullitoimipaikalla’ tullitoimipaikkaa, joka on toimivaltainen suorittamaan tullivalvontaa paikassa, jonne tavaroita kuljettavan kuljetusvälineen on määrä saapua unionin tullialueelle kyseisen alueen ulkopuolelta;

61) ’lastin ennakkoilmoituksen tiedoilla’ dataa, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville ja joka koskee tavaroita, jotka on määrä tuoda unionin tullialueelle;

62) ’jalostetuilla tuotteilla’ jalostusmenettelyyn asetettuja tavaroita, joille on suoritettu jalostustoimintoja;

63) ’jalostustoiminnoilla’ mitä tahansa seuraavista:

a) tavaroiden käsittely, mukaan lukien niiden asennus, kokoonpano tai sovittaminen muihin tavaroihin;

b) tavaroiden jalostus;

c) tavaroiden hävittäminen;

d) tavaroiden korjaus, mukaan lukien niiden entisöinti ja kunnostaminen;

e) tiettyjen sellaisten tavaroiden käyttö, jotka eivät sisälly jalostettuihin tuotteisiin, mutta mahdollistavat niiden tuottamisen tai helpottavat sitä, vaikka tällaiset tavarat kuluvat kokonaan tai osittain loppuun niiden käytön aikana (tuotannon aputarvikkeet);

64) ’passitusmenettelyn haltijalla’ henkilöä, joka antaa passitusilmoituksen tai antaa tavaroiden asettamiseksi kyseiseen menettelyyn tarvittavat tiedot tai jonka lukuun kyseinen ilmoitus tai kyseiset tiedot annetaan;

65) ’tuotolla’ tietyn jalostusmenettelyyn asetetun tavaraerän jalostuksessa syntyvien jalostettujen tuotteiden paljoutta tai prosentuaalista osuutta;

66) ’kolmannella maalla’ unionin tullialueen ulkopuolella olevaa maata tai aluetta;

67) ’tullivelalla’ henkilön velvollisuutta maksaa sellainen tuonti- tai vientitulli, jota sovelletaan tiettyihin tavaroihin unionin tullilainsäädännön mukaisesti;

68) ’velallisella’ henkilöä, joka on vastuussa tullivelasta;

69) ’tuontitullilla’ tavaroiden tuonnista maksettavaa tullia;

70) ’vientitullilla’ tavaroiden viennistä maksettavaa tullia;

71) ’tullin palauttamisella’ maksetun tuonti- tai vientitullin määrän takaisinmaksua;

72) ’tullin peruuttamisella’ maksamattoman tuonti- tai vientitullin määrän maksamisvelvoitteesta vapauttamista;

73) ’ostoprovisiolla’ tuojan edustajalleen suorittamaa maksua siitä palvelusta, että tämä on edustanut tuojaa arvonmäärityksen kohteena olevia tavaroita ostettaessa;

74) ’kriisillä’ luonnon tai ihmisen aiheuttamaa tapahtumaa, joka on luonteeltaan ja laajuudeltaan poikkeuksellinen, joka tapahtuu unionissa tai sen ulkopuolella, joka vaarantaa siellä asuvien henkilöiden, talouden toimijoiden tai tulliviranomaisten henkilöstön turvallisuuden, terveyden tai hengen ja joka edellyttää kiireellisiä toimenpiteitä tavaroiden saapumisen, poistumisen tai kauttakuljetuksen osalta;

75) ’kriisinhallintaryhmällä’ EU:n tulliviranomaisen yksikköä, joka koordinoi unionin kriisinhallintatoimia tulliliitossa;

76) ’mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä’ tai ’pk-yrityksillä’ suosituksen 2003/361/EY 2 artiklassa määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä;

77) ’taloudellisen toimijan rekisteröinti- ja tunnistenumerolla’ tai ’EORI-numerolla’, unionin tullialueella käytettävää yksilöllistä tunnistenumeroa, jonka tulliviranomainen on antanut talouden toimijalle tai muulle henkilölle kyseisen talouden toimijan tai henkilön rekisteröimiseksi tullitarkoituksia varten;

78) ’tavaraerällä’ yhtä tai useampaa lähetyksessä olevaa tavaraa, joilla on sama tariffiin luokittelu, kuvaus ja, jos siitä säädetään osana asianomaiseen tulli-ilmoitukseen taikka tulliviranomaisille toimitettaviin tai niiden saataville asetettavaan dataan sovellettavia datavaatimuksia, alkuperä;

79) ’jaetulla rajanylityspaikalla’ mitä tahansa joko jäsenvaltion alueella tai naapurina olevan kolmannen maan alueella sijaitsevaa tullin rajanylityspaikkaa, jossa kyseisen jäsenvaltion ja kyseisen naapurina olevan kolmannen maan tulliviranomaiset soveltavat tullilainsäädäntöään kahdenvälisen sopimuksen mukaisesti.

3 LUKU

Toimivaltainen tulliviranomainen ja tullipaikkojen toimintaa koskevat säännöt

6 artikla

Toimivaltainen tulliviranomainen

1. Toimivaltainen tulliviranomainen on

a) hakijan sijoittautumisjäsenvaltion tulliviranomainen, kun kyseessä ovat 4 luvun mukaiset tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset, lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia;

b) ensimmäisessä saapumistullitoimipaikassa toimivaltainen tulliviranomainen, kun kyseessä ovat 97–100 artiklan nojalla toteutettavat toimet;

c) ensimmäisessä saapumistullitoimipaikassa toimivaltainen tulliviranomainen tai sen jäsenvaltion tulliviranomainen, jossa tavarat puretaan tai lastataan uudelleen, kun kyseessä ovat 101, 102 ja 103 artiklan nojalla toteutettavat toimet, 101 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetusta erityistilanteesta riippuen;

d) kun kyseessä ovat 104–108 artiklan ja V osaston nojalla toteutettavat toimet, sellaisen jäsenvaltion tulliviranomainen, jossa

i) väliaikaisesti varastoitavat tavarat sijaitsevat, mukaan lukien paikka, jossa passitusmenettely päättyy, erityistilanteesta riippuen; tai

ii) tullimenettelyyn asetettavat tavarat sijaitsevat;

e) sellaisesta paikasta vastuussa oleva tulliviranomainen, jossa tavarat poistuvat unionin tullialueelta, kun kyseessä ovat VII osaston nojalla toteutettavat ja muiden kuin tavaroiden tullimenettelyyn asettamiseen liittyvät toimet.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan d alakohdassa säädetään, toimivaltainen tulliviranomainen on

a) sellaisen jäsenvaltion tulliviranomainen, jonne tavarat on määrä toimittaa, kun kyseessä on vapaaseen liikkeeseen luovutus etämyynnissä, jossa etämyynnin tuoja ei käytä IOSS-järjestelmää;

b) jos tuoja tai viejä on luotettu ja tarkistettu toimija, kyseinen tuojan taikka viejä tai sen tulliedustajan sijoittautumisjäsenvaltion tulliviranomainen;

c) jos ilmoittajalle on annettu lupa käyttää 91 artiklan mukaista keskitettyä tulliselvitystä, kyseisen ilmoittajan sijoittautumisjäsenvaltion tulliviranomainen.

3. Luotetun ja tarkistetun toimijan sijoittautumispaikasta vastuussa olevan tulliviranomaisen on

a) valvottava tavaroiden asettamista asianomaiseen tullimenettelyyn;

b) tehtävä tullitarkastukset toimitettujen tietojen tarkastamiseksi;

c) pyydettävä perustelluissa tapauksissa tavaroiden lähetyspaikasta tai lopullisesta määräpaikasta vastuussa olevaa tulliviranomaista tekemään tullitarkastus;

d) pyydettävä tavaroiden saapumis- tai poistumispaikasta vastuussa olevaa tulliviranomaista tekemään tullitarkastuksia, jos on olemassa riski, jota voidaan lieventää ainoastaan tavaroiden saavuttua unionin tullialueelle tai ennen niiden poistumista kyseiseltä alueelta;

e) suoritettava tullimuodollisuudet mahdollista tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän kantamiseksi.

4. Ottaen huomioon kohtuudella odotettavissa olevat vaikutukset kauppavirtoihin, käytettävissä olevat valvontaresurssit ja riskin vakavuus tulliviranomaisen, joka on vastuussa tavaroiden lähetyspaikasta tai lopullisesta määräpaikasta taikka joka vastaa paikasta, jossa tavarat saapuvat unionin tullialueelle tai poistuvat sieltä, on tehtävä luotetun ja tarkistetun toimijan sijoittautumispaikasta vastaavan tulliviranomaisen 3 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti pyytämät tullitarkastukset ja keskitettyä tulliselvitystä koskevan luvan haltijoiden sijoittautumispaikasta vastaavan tulliviranomaisen pyytämät tullitarkastukset ja toimitettava kyseiselle tulliviranomaiselle kyseisten tarkastusten tulokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin kohdistuvien tulliviranomaisen omien tarkastusten tekemistä.

5. Toimivaltaisilla tulliviranomaisilla on oltava pääsy tietoihin, jotka ovat tarpeen tullilainsäädännön ja tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetulle tulliviranomaisten yhteistyölle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Komissio antaa ohjeita, joissa täsmennetään tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tulliviranomaisten yhteistyöllä toteuttavat tehtävät.

7 artikla

Toimivaltaisten tullitoimipaikkojen toimintaa koskevat säännöt

1. Jollei tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määritettävä tullitoimipaikkojensa sijainti ja toimivalta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tullitoimipaikkojen viralliset aukioloajat ovat kohtuulliset ja asianmukaiset ottaen huomioon liikenteen ja tavaroiden luonne ja tullimenettelyt, joihin tavarat aiotaan asettaa, jotta kansainvälisten liikennevirtojen estyminen ja vääristyminen vältetään.

4 LUKU

Tullipäätökset

1 jakso

Yleiset periaatteet

8 artikla

Hakemuksen perusteella tehtävät päätökset

1. Henkilön, joka hakee tullilainsäädännön soveltamista koskevaa päätöstä, on toimitettava toimivaltaisille tulliviranomaisille kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

Hakemuksen tekijänä ja päätöksen kohteena voi olla myös useampi henkilö tullilainsäädännössä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Tulliviranomaisten on viipymättä ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa päätöstä koskevan hakemuksen vastaanottamisesta tarkistettava, täyttyvätkö kyseisen hakemuksen hyväksymisen edellytykset.

Jos tulliviranomainen toteaa, että päätöstä koskeva hakemus sisältää kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot, sen on ilmoitettava hakijalle hakemuksen hyväksymisestä 30 kalenteripäivän kuluessa kyseisen hakemuksen vastaanottamisesta.

Jos tulliviranomainen toteaa, että hakemus ei sisällä kaikkia vaadittavia tietoja, sen on pyydettävää hakijaa toimittamaan asiaankuuluvat lisätiedot kohtuullisen määräajan kuluessa, joka saa olla enintään 30 kalenteripäivää. Tällaisissa tapauksissa tulliviranomaisen on päätettävä, onko hakemus täydellinen ja voidaanko se näin ollen hyväksyä vai onko se puutteellinen ja näin ollen hylättävä määräajassa, joka saa olla enintään 60 kalenteripäivää ensimmäisen hakemuksen vastaanottamisesta. Jos tulliviranomainen ei nimenomaisesti ilmoita päätöksestään hakijalle kyseisen määräajan kuluessa, hakemus katsotaan hyväksytyksi 60 kalenteripäivän määräajan päätyttyä.

3. Lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia toimivaltaisen tulliviranomaisen on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu päätös 120 kalenteripäivän kuluessa hakemuksen hyväksymispäivästä ja annettava kyseinen päätös viipymättä tiedoksi hakijalle.

Jos tulliviranomainen ei pysty noudattamaan päätöksenteolle asetettua määräaikaa, mukaan lukien jos tällainen viivästys johtuu muiden toimivaltaisten viranomaisten tai kansainvälisten elinten kanssa meneillään olevista kuulemisista, sen on ilmoitettava asiasta hakijalle ennen kyseisen määräajan päättymistä ja ilmoitettava viivästyksen syyt sekä uusi määräaika, jonka se katsoo tarvitsevansa päätöksen tekemiseen. Lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia uusi määräaika saa olla enintään 30 kalenteripäivää.

Lisäksi tulliviranomainen voi jatkaa tullilainsäädännön mukaista päätöksenteolle asetettua määräaikaa, jos hakija pyytää määräajan jatkamista tehdäkseen muutoksia päätöksen tekemistä koskevien ehtojen ja edellytysten noudattamisen varmistamiseksi. Kyseisistä muutoksista ja muutosten tekemiseksi tarvittavasta uudesta määräajasta on ilmoitettava tulliviranomaiselle, joka päättää, myönnetäänkö pyydetty määräajan jatkaminen.

Jos tulliviranomainen ei tee päätöstä ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetyissä määräajoissa, hakijan on saatava siitä automaattisesti tieto. Hakija voi katsoa tällaisen päätöksen tekemättä jättämisen kielteiseksi päätökseksi.

4. Lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia tai jollei itse päätöksessä toisin säädetä, päätös tulee voimaan sinä päivänä, jona hakija vastaanottaa sen tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen.

Lukuun ottamatta 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia tulliviranomaiset voivat panna päätökset täytäntöön niiden tekopäivästä alkaen.

5. Lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia päätös on voimassa toistaiseksi.

6. Ennen kuin tulliviranomainen tekee sellaisen päätöksen, joka vaikuttaisi kielteisesti hakijaan, tulliviranomaisen on ilmoitettava hakijalle seikat, joihin sen päätös on tarkoitus perustaa. Hakijalle on annettava mahdollisuus ilmaista kantansa tietyn määräajan kuluessa päivästä, jona hakija vastaanottaa kyseisen ilmoituksen tai jona hakijan katsotaan vastaanottaneen sen, jäljempänä 'oikeus tulla kuulluksi'. Kyseisen määräajan päätyttyä hakijalle annetaan asianmukaisella tavalla päätös tiedoksi.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia ei sovelleta,

a) jos asianomainen päätös koskee 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä sitovaa tietoa;

b) kun tariffikiintiöetuutta ei myönnetä 166 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yksittäisen tariffikiintiön täyttymisen vuoksi;

c) jos unionin ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuudelle, ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai kuluttajille aiheutuvan uhan luonne tai laajuus niin vaatii;

d) jos asianomaisella päätöksellä pyritään varmistamaan sellaisen toisen päätöksen täytäntöönpano, josta hakijalle on annettu mahdollisuus ilmaista näkökantansa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön noudattamista;

e) jos aiheutettaisiin haittaa petoksentorjuntatarkoituksessa aloitetulle tutkinnalle;

f) jos hakemus ei täytä sen hyväksymisen edellytyksiä;

g) jos tulliviranomainen ohjeistaa saapumisen yleisilmoituksen antanutta henkilöä tai lastin ennakkoilmoituksen tiedot antanutta tai saataville asettanutta henkilöä siitä, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa;

h) jos päätös koskee 217 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen hakijalle annettavaa tiedoksiantoa;

i) jos EORI-numero on mitätöitävä asianomaisen talouden toimijan pyynnöstä taikka jos tullitoimintaa ei ole harjoitettu kolmeen vuoteen tai talouden toimijaa ei enää ole;

j) jos unionin tai sen jäsenvaltioiden taloudellisiin etuihin kohdistuvan uhan luonne tai taso niin vaatii.

7. Päätöksen, joka vaikuttaa hakijaan kielteisellä tavalla, on sisällettävä myös sen perustelut, ja siinä on mainittava 18 artiklassa säädetystä muutoksenhakuoikeudesta.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä

a) tässä artiklassa tarkoitettu hakemuksia ja päätöksiä varten tarvittava data;

b) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hakemuksen hyväksymisen edellytykset;

c) erityistapaukset, joissa tietyn päätöksen tekemisen määräaika ja kyseisen määräajan mahdollinen jatkaminen poikkeavat tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista määräajoista;

d) tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa päätös tulee voimaan eri päivänä kuin sinä päivänä, jona hakija vastaanottaa sen tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen;

e) tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa päätös ei ole voimassa toistaiseksi;

f) tämän artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika;

g) tämän artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia koskevat säännöt.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tarvittaessa tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa niissä tarkoitettujen määräaikojen lyhentämiseksi sen jälkeen, kun EU:n tullidatakeskus on aloittanut toimintansa.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely, joka koskee

a) 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua päätöstä koskevan hakemuksen toimittamista ja hyväksymistä;

b) tässä artiklassa tarkoitettua päätösten tekemistä sekä tarvittaessa muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kuulemista silloin, kun oikeutta tulla kuulluksi sovelletaan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Hakemuksen perusteella tehtävien päätösten hallinnointi

1. Päätöksen haltijan on noudatettava kyseisestä päätöksestä johtuvia velvoitteita.

2. Päätöksen haltijan on jatkuvasti seurattava kyseisestä päätöksestä johtuvien edellytysten ja ehtojen täyttymistä sekä kyseisestä päätöksestä johtuvien velvoitteiden noudattamista ja tehtävä tarvittaessa sisäisiä tarkastuksia, joilla voidaan ehkäistä, havaita ja korjata laittomat tai säännönvastaiset toimet.

3. Päätöksen haltijan on ilmoitettava viipymättä tulliviranomaisille kaikista päätöksen tekemisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka voisivat vaikuttaa kyseisen päätöksen voimassaoloon tai sisältöön.

4. Tulliviranomaisten on säännöllisesti seurattava, täyttääkö päätöksen haltija edelleen asiaankuuluvat kriteerit ja noudattaako se edelleen asiaankuuluvia velvoitteita, sekä erityisesti sitä, kykeneekö päätöksen haltija ehkäisemään virheitä, reagoimaan niihin ja korjaamaan ne asianmukaisilla sisäisillä tarkastuksilla sekä ilmoittamaan tulliviranomaisille sellaisista tullipetosepäilyistä, joista päätöksen haltija tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää, tai tiedoista, jotka voisivat johtaa niiden havaitsemiseen, erityisesti 27, 28, 30 ja 31 artiklan mukaisesti. Tulliviranomaisten on tarvittaessa arvioitava päätöksen haltijan riskiprofiili tällaisen seurantatoimen perusteella. Jos päätöksen haltija on ollut sijoittautuneena unionin tullialueella alle kolme vuotta, tulliviranomaisen on seurattava päätöksen haltijaa tarkasti ensimmäisen vuoden ajan päätöksen tekemisestä.

5. Tulliviranomaisten on ilmoitettava EU:n tulliviranomaiselle hakemuksen perusteella tehdyt päätökset ja kaikki seurantatoimet, joita ne toteuttavat 4 kohdan mukaisesti. EU:n tulliviranomaisen on otettava nämä tiedot huomioon riskienhallinnassa.

6. Tulliviranomaisten on 28 päivään helmikuuta 2034 saakka kirjattava päätöksensä olemassa oleviin komission ja jäsenvaltioiden kehittämiin sähköisiin tiedonvaihtojärjestelmiin. Komissiolla ja jäsenvaltioilla on oltava pääsy kyseisiin päätöksiin ja niiden perustana oleviin tietoihin kyseisissä järjestelmissä.

7. Rajoittamatta sellaisten muiden asiaan sovellettavien säännösten soveltamista, joissa määritetään, missä tapauksissa päätös on mitätön tai tulee pätemättömäksi, päätöksen tehneet tulliviranomaiset voivat milloin tahansa peruuttaa, kumota tai muuttaa päätöksen, jos se ei ole tullilainsäädännön mukainen. Tulliviranomaisten on ilmoitettava EU:n tulliviranomaiselle tällaisesta tullipäätösten peruuttamisesta, kumoamisesta ja muuttamisesta, paitsi jos nämä tiedot ovat jo saatavilla EU:n tullidatakeskuksessa.

8. Tullilainsäädännössä vahvistetuissa erityistapauksissa tulliviranomaisten on arvioitava päätöstä uudelleen.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä

a) tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua päätösten seurantaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

b) tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa päätökset on arvioitava uudelleen, ja tällaista uudelleenarviointia koskevat säännöt.

10 artikla

Päätösten voimassaolo koko unionissa

Tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvät päätökset ovat voimassa kaikkialla unionin tullialueella, paitsi jos päätöksessä määrätään, että sen vaikutus rajoittuu yhteen tai useampaan jäsenvaltioon.

11 artikla

Myönteisten päätösten peruuttaminen

1. Tulliviranomaisten on peruutettava päätöksen haltijalle myönteinen päätös, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) päätös tehtiin virheellisten tai puutteellisten tietojen perusteella;

b) päätöksen haltija tiesi tai tämän olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tiedot olivat virheellisiä tai puutteellisia;

c) päätös olisi ollut erilainen, jos tiedot olisivat olleet paikkansapitäviä ja täydellisiä.

2. Päätöksen peruuttaminen on annettava tiedoksi päätöksen haltijalle.

3. Päätöksen peruuttaminen tulee voimaan sinä päivänä, jona alkuperäinen päätös tuli voimaan, jollei kyseisessä peruuttamisessa tullilainsäädännön mukaisesti ilmoiteta toisin.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat myönteisten päätösten peruuttamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Myönteisten päätösten kumoaminen, soveltamisen keskeyttäminen ja muuttaminen

1. Myönteinen päätös on kumottava tai muutettava seuraavissa tapauksissa:

a) jos yksi tai useampi kyseisen päätöksen tekemisen edellytyksistä ei ole täyttynyt tai ei enää täyty;

b) jos päätöksen haltija ei noudata kyseisessä päätöksessä asetettuja velvoitteita; tai

c) päätöksen haltija tekee sitä koskevan hakemuksen.

2. Myönteisen päätöksen soveltaminen on keskeytettävä, jos

a) tulliviranomainen katsoo, että päätöksen peruuttamiseen, kumoamiseen tai muuttamiseen voi olla riittävät perusteet, mutta sillä ei vielä ole kaikkia tarvittavia tietoja päätöksen tekemiseksi peruuttamisesta, kumoamisesta tai muuttamisesta;

b) tulliviranomainen katsoo, että päätöksen ehdot eivät täyty tai että päätöksenhaltija ei noudata kyseisessä päätöksessä asetettuja velvoitteita, ja on asianmukaista antaa päätöksen haltijalle aikaa toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ehtojen täyttymisen tai velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi;

c) päätöksen haltija pyytää tällaista keskeyttämistä, koska päätöksen haltija ei väliaikaisesti pysty täyttämään kyseisen päätöksen ehtoja tai noudattamaan siinä asetettuja velvoitteita.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päätöksen haltijan on ilmoitettava asianomaisen päätöksen tekemiseen toimivaltaiselle tulliviranomaiselle toimenpiteet, jotka päätöksen haltija toteuttaa ehtojen täyttymisen tai velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi, sekä kyseisten toimenpiteiden toteuttamiseksi tarvittavan ajan.

3. Tullilainsäädännössä vahvistettuja erityistapauksia lukuun ottamatta useille henkilöille osoitettu myönteinen päätös voidaan kumota ainoastaan sen henkilön osalta, joka ei noudata kyseiseen päätökseen perustuvaa velvoitettaan.

4. Päätöksen kumoaminen, soveltamisen keskeyttäminen tai muuttaminen on annettava tiedoksi sen haltijalle.

5. Päätöksen kumoamiseen, soveltamisen keskeyttämiseen tai muuttamiseen sovelletaan 8 artiklan 4 kohtaa.

Poikkeustapauksissa tulliviranomaiset voivat kuitenkin lykätä kumoamisen tai muuttamisen voimaantulopäivää enintään vuodella, jos päätöksen haltijan oikeutetut edut tätä edellyttävät. Kyseinen päivä on mainittava kumoamista tai muuttamista koskevassa päätöksessä.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä

a) edellä 3 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat kumota useille henkilöille osoitetun myönteisen päätöksen myös muiden kuin sen henkilön osalta, joka ei ole noudattanut kyseiseen päätökseen perustuvaa velvoitettaan;

b) poikkeustapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat lykätä kumoamisen tai muutoksen voimaantulopäivää 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat myönteisten päätösten kumoamista, soveltamisen keskeyttämistä tai muuttamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Hakemuksetta tehtävät päätökset

Edellä olevia 8 artiklan 4–7 kohtaa, 9 artiklan 7 kohtaa sekä 10, 11 ja 12 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin myös ilman asianomaisen henkilön hakemusta tehtäviin tulliviranomaisten päätöksiin, paitsi jos tulliviranomainen toimii oikeusviranomaisena.

14 artikla

Tullimenettelyyn asetettuja tai väliaikaisesti varastoituja tavaroita koskeviin päätöksiin sovellettavat rajoitukset

Jollei asianomainen henkilö tätä pyydä, myönteisen päätöksen kumoaminen, muuttaminen tai soveltamisen keskeyttäminen ei vaikuta tavaroihin, jotka kumoamisen, muuttamisen tai soveltamisen keskeyttämisen voimaantulohetkellä on jo asetettu tullimenettelyyn ja jotka ovat edelleen kyseisessä tullimenettelyssä tai väliaikaiseen varastoon ja ovat siinä edelleen kumotun, muutetun tai soveltamiseltaan keskeytetyn päätöksen seurauksena.

2 jakso

Sitova tieto

15 artikla

Sitovaa tietoa koskevat päätökset

1. Tulliviranomaisten on hakemuksesta tehtävä sitovaa tariffitietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'STT-päätökset', sitovaa alkuperätietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'SAT-päätökset', ja sitovaa tullausarvotietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'STAT-päätökset'.

Tällaisia hakemuksia ei hyväksytä seuraavissa tapauksissa:

a) jos päätöksen haltija esittää tai on jo esittänyt hakemuksen tai jos hakemus esitetään tai on jo esitetty päätöksen haltijan lukuun samassa tai toisessa tullitoimipaikassa:

   i) samojen tavaroiden osalta silloin, kun kyseessä on STT-päätös;

   ii) samojen tavaroiden osalta ja samoissa alkuperäaseman saamisen määrittävissä olosuhteissa silloin, kun kyseessä on SAT-päätös;

   iii) samoissa tullausarvon määrittävissä olosuhteissa olevien tavaroiden osalta silloin, kun kyseessä on STAT-päätös;

b) jos hakemus ei liity sitovaa tietoa koskevan päätöksen aiottuun käyttöön tai tullimenettelyn aiottuun käyttöön.

2. Sitovaa tietoa koskevat päätökset ovat sitovia ainoastaan asianomaisen tavaran tariffiin luokittelun taikka alkuperän tai tullausarvon määrittämisen osalta seuraavasti:

a) tulliviranomaisten osalta päätöksen haltijan suhteen ainoastaan sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevat tullimuodollisuudet suoritetaan päätöksen voimaantulopäivän jälkeen;

b) päätöksen haltijan osalta tulliviranomaisten suhteen ainoastaan siitä päivästä, jona haltija vastaanottaa tiedoksiannon päätöksestä tai jona haltijan katsotaan vastaanottaneen sen.

3. Sitovaa tietoa koskevat päätökset ovat voimassa kolmen vuoden ajan niiden voimaantulopäivästä.

4. Sovellettaessa sitovaa tietoa koskevaa päätöstä tietyn tullimenettelyn yhteydessä päätöksen haltijan on pystyttävä todistamaan,

a) STT-päätöksen osalta, että kyseinen tavara vastaa täydellisesti kyseisessä päätöksessä kuvattua tavaraa;

b) SAT-päätöksen osalta, että kyseinen tavara ja alkuperäaseman saamisen määrittävät olosuhteet vastaavat täydellisesti kyseisessä päätöksessä kuvattua tavaraa ja siinä kuvattuja olosuhteita;

c) STAT-päätöksen osalta, että kyseisen tavaran tullausarvon määrittävät olosuhteet vastaavat täydellisesti kyseisessä päätöksessä kuvattuja olosuhteita.

16 artikla

Sitovaa tietoa koskevien päätösten hallinnointi

1. STT-päätös lakkaa olemasta voimassa ennen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ajan päättymistä, kun se ei enää ole lain mukainen, seuraavien syiden seurauksena:

a) muutos 166 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin nimikkeistöihin; tai

b) 167 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksyminen.

Tällaisissa tapauksissa STT-päätös lakkaa olemasta voimassa siitä päivästä alkaen, jona muutoksen tai toimenpiteiden soveltaminen alkaa.

2. SAT-päätöksen voimassaolo lakkaa ennen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ajan päättymistä seuraavissa tapauksissa:

a) kun unioni hyväksyy oikeudellisesti sitovan säädöksen tai tekee sopimuksen, jota aletaan soveltaa unionissa, minkä seurauksena SAT-päätös ei enää ole unionin oikeuden mukainen, SAT-päätöksen voimassaolo lakkaa kyseisen asetuksen tai sopimuksen soveltamisen alkamispäivästä alkaen; tai

b) kun SAT-päätös ei enää ole Maailman kauppajärjestössä (WTO) laaditun alkuperäsääntöjä koskevan sopimuksen tai mainitun sopimuksen yhdenmukaisen tulkinnan ja soveltamisen varmistamiseksi annettavien tavaroiden alkuperän määrittämistä koskevien neuvoa-antavien lausuntojen, tietojen, neuvojen ja vastaavien toimien mukainen, SAT-päätöksen voimassaolo lakkaa siitä päivästä alkaen, jona ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. STAT-päätöksen voimassaolo lakkaa ennen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ajan päättymistä seuraavissa tapauksissa:

a) kun unioni hyväksyy oikeudellisesti sitovan säädöksen, minkä seurauksena STAT-päätös ei enää ole unionin oikeuden mukainen, STAT-päätöksen voimassaolo lakkaa kyseisen asetuksen soveltamisen alkamispäivästä alkaen; tai

b) kun STAT-päätös ei enää ole tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artiklan tai tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen ([31]) tai tullausarvokomitean kyseisen sopimuksen tulkitsemiseksi tekemien päätösten mukainen, STAT-päätöksen voimassaolo lakkaa siitä päivästä alkaen, jona ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Sitovaa tietoa koskevien päätösten voimassaolo ei lakkaa taannehtivasti.

5. Poiketen siitä, mitä 9 artiklan 7 kohdassa ja 11 artiklassa säädetään, tulliviranomaisten on peruutettava sitovaa tietoa koskevat päätökset ainoastaan silloin, kun ne perustuvat hakijan antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.

([31]) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

6. Tulliviranomaisten on kumottava sitovaa tietoa koskevat päätökset 9 artiklan7 kohdan ja 12 artiklan mukaisesti. Tällaisia päätöksiä ei kuitenkaan kumota päätöksen haltijan hakemuksesta.

7. Sitovia tietoja koskevia päätöksiä ei saa muuttaa.

8. Tulliviranomaisten on kumottava STT-päätökset, jotka eivät ole enää jonkin 166 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun nimikkeistön tulkinnan mukaisia seuraavien seurauksena:

a) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([32]) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen selittävien huomautusten hyväksyminen, minkä seurauksena STT-päätös kumotaan siitä päivästä alkaen, jona kyseiset selittävät huomautukset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

b) Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion julistaminen, minkä seurauksena STT-päätös kumotaan siitä päivästä alkaen, jona kyseinen tuomiolauselma julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

c) Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 1950 tehdyllä tulliyhteistyöneuvoston perustamista koskevalla yleissopimuksella perustetun organisaation (WCO) antaman tariffiin luokittelua koskevan päätöksen tai suosituksen tai harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän nimikkeistön selityksiin tekemän muutoksen hyväksyminen, minkä seurauksena STT-päätös kumotaan siitä päivästä alkaen, jona asiaa koskeva komission tiedonanto julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

9. SAT- ja STAT-päätökset on kumottava, jos ne eivät enää ole Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion mukaisia, siitä päivästä alkaen, jona tuomiolauselma julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

10. Jos sitovaa tietoa koskeva päätös lakkaa olemasta voimassa 1 kohdan b alakohdan tai 2 tai 3 kohdan mukaisesti tai se kumotaan 6, 8 tai 9 kohdan mukaisesti, kyseistä päätöstä voidaan yhä käyttää sellaisten sitovien sopimusten osalta, jotka on tehty kyseisen päätöksen perusteella ennen sen voimassaolon lakkaamista tai kumoamista. Tätä jatkettua käyttöä ei sovelleta vietäviä tavaroita koskevaan SAT-päätökseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu jatketun käytön aika saa olla enintään kuusi kuukautta päivästä, jona sitovaa tietoa koskeva päätös lakkaa olemasta voimassa tai se kumotaan. Jäljempänä 167 artiklan 4 kohdassa, 172 artiklassa tai 182 artiklassa tarkoitettu toimenpide voi kuitenkin sulkea pois tämän jatketun käytön, tai siinä voidaan säätää lyhyemmästä ajasta. Tuotteita, joista tullimuodollisuuksia suoritettaessa esitetään tuonti- tai vientitodistus, koskee mainitun kuuden kuukauden ajan sijasta todistuksen voimassaoloaika.

([32]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

Jotta päätöksen haltija voi hyötyä sitovaa tietoa koskevan päätöksen jatketusta käytöstä, haltijan on toimitettava hakemus päätöksen tehneelle tulliviranomaiselle 30 päivän kuluessa päivästä, jona päätös lakkaa olemasta voimassa tai se kumotaan, ja ilmoitettava ne paljoudet, joiden osalta jatkettua käyttöä pyydetään, sekä jäsenvaltiot, joissa tavarat tullataan jatketun käytön aikana. Tulliviranomaisen on tehtävä jatkettua käyttöä koskeva päätös ja annettava se haltijalle tiedoksi viipymättä ja viimeistään 30 päivän kuluessa päivästä, jona se on vastaanottanut kaikki tällaisen päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

11. Komissio ilmoittaa tulliviranomaisille, kun:

a) sitovaa tietoa koskevien päätösten tekeminen keskeytetään sellaisten tavaroiden osalta, joiden virheetöntä ja yhdenmukaista tariffiin luokittelua, alkuperän määrittämistä tai tullausarvon määrittämistä ei voida varmistaa; tai

b) a alakohdassa tarkoitettu keskeyttäminen kumotaan.

12. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä päätöksinä, joissa se pyytää jäsenvaltioita kumoamaan STT-päätöksen, SAT-päätöksen tai STAT-päätöksen tavaroiden virheettömän ja yhdenmukaisen tariffiin luokittelun, alkuperän määrittämisen tai tullausarvon määrittämisen varmistamiseksi.

Ennen tällaisen päätöksen tekemistä komissio ilmoittaa syyt, joihin se aikoo perustaa päätöksensä, STT-päätöksen, SAT-päätöksen tai STAT-päätöksen haltijalle, jolle on annettava mahdollisuus ilmaista näkemyksensä asetetussa määräajassa, joka alkaa päivänä, jona päätöksen haltija vastaanottaa mainitun ilmoituksen tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

13. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 12 kohdassa tarkoitettujen päätösten tekemistä koskevat säännöt, myös siltä osin kuin on kyse niiden syiden ilmoittamisesta asianomaisille henkilöille, joihin komissio aikoo perustaa päätöksensä, ja määräajasta, jonka kuluessa kyseiset henkilöt voivat ilmaista näkemyksensä.

14. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat

a) sitovaa tietoa koskevan päätöksen käyttöä sen jälkeen, kun se lakkaa olemasta voimassa tai se kumotaan tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti;

b) tämän artiklan 11 kohdan mukaista tulliviranomaisille ilmoittamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 jakso

Muutoksenhaku

17 artikla

Oikeusviranomaisen päätökset

Mitä 18 ja 19 artiklassa säädetään, ei sovelleta, jos muutoksenhaun tarkoituksena on oikeusviranomaisen tai oikeusviranomaisena toimivan tulliviranomaisen tekemän, tullilainsäädännön soveltamista koskevan päätöksen peruuttaminen, kumoaminen tai muuttaminen.

18 artikla

Muutoksenhakuoikeus

1. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvään tulliviranomaisten päätökseen edellyttäen, että päätös koskee kyseistä henkilöä suoraan ja erikseen.

Oikeus hakea muutosta on myös henkilöllä, joka on hakenut tulliviranomaisilta päätöstä eikä ole saanut sellaista 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

2. Muutosta on voitava hakea ainakin kahdessa vaiheessa:

a) ensivaiheessa tulliviranomaisilta tai asianomaisen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämältä oikeusviranomaiselta tai muulta toimielimeltä;

b) seuraavassa vaiheessa korkeammalta riippumattomalta toimielimeltä, joka voi asianomaisen jäsenvaltion kansallisesta lainsäädännöstä riippuen olla oikeusviranomainen tai vastaava erikoistunut toimielin.

3. Muutosta on haettava siinä jäsenvaltiossa, jossa päätös on tehty tai jossa sitä on haettu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyssä voidaan nopeasti vahvistaa tai oikaista tulliviranomaisten tekemät päätökset.

19 artikla

Täytäntöönpanon lykkääminen

1. Muutoksenhaku ei saa lykätä muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanoa.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaisten on lykättävä tällaisen päätöksen täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että muutoksenhaun kohteena oleva päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen, tai jos asianomaiselle henkilölle voi aiheutua siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen perusteella on maksettava tuonti- tai vientitulli, kyseisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen edellyttää vakuuden antamista, paitsi jos asiakirjoihin perustuvan arvion perusteella todetaan, että tällainen vakuuden vaatiminen todennäköisesti aiheuttaisi velalliselle vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

4 jakso

Maksut ja kustannukset

20 artikla

Maksut, kustannukset ja unionin käsittelymaksu

1. Tulliviranomaiset eivät kanna maksuja tullitarkastusten tekemisestä tai muusta tullilainsäädännön soveltamisesta toimivaltaisten tullitoimipaikkojen virallisina aukioloaikoina.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaisten on perittävä unionin käsittelymaksu, joka on tavaraeräkohtainen kiinteä määrä palveluista, jotka suoritetaan tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn asettamista koskevan pyynnön käsittelemiseksi, jos kyseiset tavarat myydään etämyynnissä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun unionin käsittelymaksun määrä vastaa kyseisessä kohdassa tarkoitettujen palvelujen arvioituja kustannuksia. Kyseisiin kustannuksiin sisältyvät vähintään datan tarkastamisesta, riskianalyysin tekemisestä, asiaankuuluvan infrastruktuurista ja tarkastuksista aiheutuvat kustannukset, mukaan lukien EU:n tulliviranomaisen palvelut.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu määrä on pienempi, jos vapaaseen liikkeeseen luovutuksen kohteena ovat etämyyntiin tarkoitetusta tullivarastosta etämyynnissä myydyt tavarat.

5. Tuontitullivelallisen on maksettava unionin käsittelymaksu vähintään kerran kuukaudessa tulliviranomaisille, jotka vastaavat tavaroiden luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen tullivelan maksuhetkellä. Jos tullivelkaa ei ole, unionin käsittelymaksun velallisena on henkilö, joka olisi ollut velallinen tullivelan syntyessä.

Unionin käsittelymaksuun sovelletaan soveltuvin osin tullivelkaa koskevia säännöksiä asioissa, joiden osalta tässä artiklassa ei ole säädetty erityisistä säännöistä tai joita koskevia erityisiä sääntöjä ei ole vahvistettu tämän artiklan nojalla.

6. Unionin käsittelymaksua ei makseta takaisin.

7. Komissio tarjoaa 285 artiklan 2 kohdan mukaisesti 30 päivään kesäkuuta 2028 saakka unionin tasolla asianmukaisen tietoteknisen ratkaisun unionin käsittelymaksun laskemiseksi.

8. Komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen, jossa arvioidaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja palvelujen arvioituja kustannuksia.

9. Jäsenvaltiot voivat määrittää ja soveltaa maksuja tai veloittaa kustannuksia muista kuin 2 kohdassa tarkoitetuista erityisistä palveluista, erityisesti seuraavista:

a) tullin henkilökunnan palvelut, jotka on pyynnöstä suoritettu virallisen virka-ajan ulkopuolella tai muualla kuin tullin tiloissa;

b) suoritetut tavaroiden analyysit tai asiantuntija-arviot ja postimaksut tavaroiden palauttamisesta hakijalle erityisesti 15 artiklan mukaisesti tehtyjen päätösten tai 25 artiklan mukaisesti tapahtuvan tietojen toimittamisen osalta;

c) annettujen tietojen varmentamiseksi tehtävä tavaroiden tarkastus tai näytteenotto tai tavaroiden hävittäminen, kun siihen liittyy muita kuin tullin henkilökunnan käyttämisestä johtuvia kustannuksia;

d) tavaroiden luonteen tai mahdollisen riskin vuoksi tarvittavat poikkeukselliset tarkastustoimenpiteet.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä artiklaa vahvistamalla tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu unionin käsittelymaksun määrä.

11. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely, joka koskee unionin käsittelymaksun perimistä talouden toimijoilta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 LUKU

Valuutan muuntaminen ja määräajat

21 artikla

Valuutan muuntaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava, tarvittaessa myös asettamalla saataville verkossa, sovellettava valuuttakurssi, jos valuutta on muunnettava jommastakummasta seuraavista syistä:

a) jos tavaroiden tullausarvon määrittämisessä käytettävät tekijät on ilmaistu muuna valuuttana kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa tullausarvo määritetään;

b) jos euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina on tarpeen tavaroiden tariffiin luokittelun ja tuonti- ja vientitullien määrän määrittämiseksi, myös jos se on tarpeen yhteisessä tullitariffissa vahvistettujen raja-arvojen soveltamiseksi.

2. Jos valuutta on muunnettava muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista syistä, tullilainsäädännön soveltamisen yhteydessä sovellettava euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan vähintään kerran vuodessa.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat valuutan muuntamista tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Määräajat, päivämäärät ja määräpäivät

1. Jos tullilainsäädännössä asetetaan määräaika, päivämäärä tai määräpäivä, määräaikaa ei voida pidentää eikä lyhentää eikä päivämäärää tai määräpäivää siirtää myöhemmäksi tai aikaistaa, ellei siinä toisin säädetä.

2. Neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([33]) säädettyjä määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavia sääntöjä sovelletaan, jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä.

([33]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

6 LUKU

Muut säännökset

23 artikla

Datan luottamuksellisuus

1. Kaikki tulliviranomaisten tai EU:n tulliviranomaisen saama luottamuksellinen tai luottamuksellisina annettu data on pidettävä luottamuksellisena. Tällaisen datan luovuttaminen on kuitenkin sallittua, jos tulliviranomaiset ovat siihen velvollisia tai oikeutettuja tai EU:n tulliviranomainen on siihen velvollinen tai oikeutettu unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla, erityisesti oikeudenkäyntiin liittyvistä syistä.

2. Jäsenvaltiot voivat määritellä komissiota kuullen EU:n tullidatakeskuksessa teknisesti tunnistettavaksi tietyn datan, jonka luovuttaminen vahingoittaisi niiden keskeisiä turvallisuusetuja, siten, että tällaisen datan myöhempi käsittely rajoittuu asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin, elleivät kyseiset viranomaiset nimenomaisesti anna lupaa muuhun toisen henkilön suorittamaan käsittelyyn. Henkilön, joka siirtää dataa EU:n tullidatakeskukseen, on selkeästi asetettava käsittelyrajoitukset sellaisille datatyypeille, jotka voidaan yhdistää tiettyihin toimitusketjuihin tai dataluokkiin.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseessä olevista erityisistä keskeisistä turvallisuuseduista ja selitettävä, miksi se katsoo, että kyseisiä etuja ei voitaisi riittävästi suojata EU:n tullidatakeskuksessa tapahtuvaa datan käsittelyä koskevien säännösten yleisen kehyksen puitteissa.

4. Kaikessa tämän asetuksen nojalla suoritettavassa datan luovuttamisessa, poimimisessa tai toimittamisessa on varmistettava asianmukainen tietosuojan taso.

5. Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tai EU:n tulliviranomaisen on 1 päivästä maaliskuuta 2031 alkaen asetettava pyynnöstä saataville koottua muuta kuin luottamuksellista, muuta kuin henkilötietoja sisältävää ja muuta kuin kaupallisesti arkaluonteista tullidataa rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/943 ([34]) soveltamista.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelyt, joka koskevat tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja datapyyntöjä, sekä sellaisen datan muodon ja luokat, joka voidaan asettaa pyynnöstä saataville. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Muiden tietojen vaihtaminen tulliviranomaisten ja talouden toimijoiden kesken

1. Tulliviranomaiset ja talouden toimijat voivat vaihtaa muitakin kuin tullilainsäädännössä nimenomaisesti vaadittuja tietoja ja erityisesti kun kyseessä on keskinäinen yhteistyö, jonka tavoitteena on riskien tunnistaminen ja torjunta. Tietojen vaihtaminen voi tapahtua kirjallisen sopimuksen nojalla, ja sen yhteydessä tulliviranomaisille voidaan antaa mahdollisuus käyttää talouden toimijoiden sähköisiä järjestelmiä.

([34]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

2. Osapuolten toisilleen 1 kohdassa tarkoitetun yhteistyön yhteydessä toimittamat tiedot ovat luottamuksellisia, jos osapuolet eivät toisin sovi tai jollei unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä.

25 artikla

Tulliviranomaisten toimittamat tiedot

1. Kuka tahansa voi pyytää tulliviranomaisilta tietoja tullilainsäädännön soveltamisesta. Tulliviranomaiset voivat evätä tällaisen pyynnön, jos se ei liity kansainvälistä tavarakauppaa koskevaan tosiasiallisesti suunniteltuun toimintaan.

2. Tulliviranomaisten on käytävä säännöllistä vuoropuhelua talouden toimijoiden ja muiden kansainvälisessä tavarakaupassa osallisina olevien viranomaisten kanssa. Niiden on edistettävä avoimuutta saattamalla tullilainsäädäntö, yleiset hallinnolliset päätökset ja asianomaiset hakemuslomakkeet vapaasti saataville, maksutta silloin kun se on käytännössä mahdollista, myös verkossa.

II OSASTO

TULLILAINSÄÄDÄNNÖN MUKAISET HENKILÖIDEN VELVOLLISUUDET JA OIKEUDET

1 LUKU

Rekisteröinti

26 artikla

Rekisteröinti

1. Unionin tullialueelle sijoittautuneiden talouden toimijoiden on rekisteröidyttävä sijoittautumisjäsenvaltion tulliviranomaisille saadakseen EORI-numeron. Rekisteröinnin on mahdollisuuksien mukaan sisällettävä myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014 ([35]) tarkoitetuissa kansallisissa sähköisen tunnistamisen järjestelmissä tapahtuva talouden toimijan sähköinen tunnistaminen.

2. Rekisteröityjen talouden toimijoiden on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikki rekisteröintitietoihinsa tehdyt muutokset, erityisesti niiden sijoittautumispaikkaan tehdyt muutokset.

3. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa talouden toimijoiden, jotka eivät ole sijoittautuneet unionin tullialueelle, on rekisteröidyttävä sen jäsenvaltion tulliviranomaiselle, jossa ne harjoittavat ensimmäistä tullilainsäädännön soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa.

4. Henkilöiden, jotka eivät ole talouden toimijoita, ei tarvitse rekisteröityä tulliviranomaisille, lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia.

Jos henkilöiden, jotka eivät ole talouden toimijoita, on rekisteröidyttävä tulliviranomaisille, sovelletaan seuraavaa:

a) jos tällaiset henkilöt ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle, niiden tai heidän on rekisteröidyttävä sijoittautumisjäsenvaltion tulliviranomaiselle;

([35]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

b) jos tällaiset henkilöt eivät ole sijoittautuneet unionin tullialueelle, niiden tai heidän on rekisteröidyttävä sen jäsenvaltion tulliviranomaisille, jossa he ensimmäisen kerran antavat ilmoituksen, toimittavat tai asettavat saataville dataa tai hakevat päätöstä.

5. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa tulliviranomaisten on mitätöitävä 1 kohdassa tarkoitettu rekisteröinti. Tällainen mitätöinti on perusteltava asianmukaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rekisteröintiä varten tarvittavat vähimmäisdatavaatimukset;

b) määrittämällä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa talouden toimijat, jotka eivät ole sijoittautuneet unionin tullialueelle, ovat velvollisia rekisteröitymään tulliviranomaisille;

c) määrittämällä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa muut henkilöt kuin talouden toimijat ovat velvollisia rekisteröitymään tulliviranomaisille;

d) määrittämällä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa tulliviranomaisten on mitätöitävä rekisteröityminen.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta rekisteröinnistä vastuussa olevan tulliviranomaisen määrittämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tuoja

27 artikla

Tuojat

1. Tuojia voi olla vain yksi kerrallaan.

2. Tuojan on

a) toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville ja säilytettävä kaikki tiedot, joita edellytetään väliaikaisen varastoinnin osalta tai sen tullimenettelyn osalta, johon tavarat on asetettava 74, 104, 109, 142, 153, 156 tai 158 artiklan mukaisesti, heti kun tiedot ovat saatavilla tai joka tapauksessa ennen tavaroiden luovutusta, tai joita edellytetään ulkoisen jalostuksen menettelyn päättämiseksi;

b) varmistettava tullien ja muiden sovellettavien maksujen maksaminen;

c) varmistettava, että unionin tullialueelle saapuvat tavarat ovat tulliviranomaisten soveltaman muun asiankuuluvan lainsäädännön mukaisia, sekä annettava, asetettava saataville sekä säilytettävä tällaisen noudattamisen varmistamista koskevat asianmukaiset tiedot;

d) ilmoitettava tulliviranomaisille kaikki tiedossaan olevat tavaroiden epäilyttäviä liikkeitä tai luvatonta käsittelyä koskevat tiedot;

e) noudatettava mahdollisia muita tullilainsäädännössä tuojalle asetettuja velvoitteita.

3. Tuojan on oltava sijoittautunut unionin tullialueelle.

Tätä vaatimusta ei sovelleta tuojaan seuraavissa tapauksissa:

a) tuoja asettaa tavarat passitusmenettelyyn tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn;

b) tuoja tuo väliaikaiseen varastoon jääviä tavaroita;

c) tuoja asettaa satunnaisesti tavaroita tullimenettelyihin edellyttäen, että tulliviranomaiset pitävät tällaista asettamista perusteltuna;

d) tuoja on sijoittautunut maahan, jonka alue on unionin tullialueen välittömässä läheisyydessä, ja esittää tavarat tämän maan välittömässä läheisyydessä olevalla unionin rajatullitoimipaikalla edellyttäen, että maa, johon tuoja on sijoittautunut, myöntää vastaavan edun unionin tullialueelle sijoittautuneille henkilöille; tai

e) tuojaa edustaa unionin tullialueelle sijoittautunut välillinen edustaja.

3 LUKU

Viejä

28 artikla

Viejät

1. Viejän on

a) annettava ja asetettava tulliviranomaisten saataville sekä säilytettävä kaikki tiedot, joita edellytetään sen tullimenettelyn osalta, johon tavarat asetetaan 114, 116 tai 161 artiklan mukaisesti, heti kun tiedot ovat saatavilla ja joka tapauksessa ennen tavaroiden luovutusta, tai joita edellytetään 54 artiklan 4 kohdassa taikka 142, 153, tai 158 artiklassa tarkoitetun menettelyn päättämiseksi;

b) varmistettava tullien ja muiden sovellettavien maksujen maksaminen;

c) varmistettava, että unionin tullialueelta poistuvat tavarat ovat tulliviranomaisten soveltaman muun asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisia, sekä annettava, asetettava saataville sekä säilytettävä tällaisen noudattamisen varmistamista koskevat asianmukaiset tiedot;

d) ilmoitettava tulliviranomaisille kaikki tiedossaan olevat tavaroiden epäilyttäviä liikkeitä tai luvatonta käsittelyä koskevat tiedot;

e) noudatettava mahdollisia muita tullilainsäädännössä viejälle asetettuja velvoitteita.

2. Viejän on oltava sijoittautunut unionin tullialueelle.

Tätä vaatimusta ei sovelleta viejään seuraavissa tapauksissa:

a) viejä asettaa tavarat passitusmenettelyyn, päättää väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai jälleenvie väliaikaisesti varastoituina olevia tavaroita;

b) viejä lastaa tavaroita uudelleen vapaa-alueella tai jälleenvie niitä sieltä suoraan;

c) viejä asettaa satunnaisesti tavaroita tullimenettelyihin tai jälleenvie niitä edellyttäen, että tulliviranomaiset pitävät tällaista asettamista tai jälleenvientiä perusteltuna;

d) viejä on sijoittautunut maahan, jonka alue on unionin tullialueen välittömässä läheisyydessä, ja esittää tavarat tämän maan välittömässä läheisyydessä olevalla unionin rajatullitoimipaikalla edellyttäen, että maa, johon viejä on sijoittautunut, myöntää vastaavan edun unionin tullialueelle sijoittautuneille henkilöille; tai

e) viejää edustaa unionin tullialueelle sijoittautunut välillinen edustaja.

4 LUKU

Valtuutetut talouden toimijat sekä luotetut ja tarkistetut toimijat

29 artikla

Valtuutettujen talouden toimijoiden hakemus ja valtuutus

1. Unionin tullialueelle sijoittautunut talouden toimija, joka täyttää 30 artiklassa asetetut edellytykset, voi hakea valtuutetun talouden toimijan asemaa.

2. Tulliviranomaisten on tarvittaessa muita viranomaisia kuultuaan myönnettävä jompikumpi tai molemmat seuraavista valtuutuksista:

a) tulliyksinkertaistuksia koskeva valtuutetun talouden toimijan valtuutus, jonka nojalla valtuutuksen haltija on oikeutettu tällaisiin tullilainsäädännön mukaisiin yksinkertaistuksiin; tai

b) vaarattomuutta ja turvallisuutta koskeva valtuutetun talouden toimijan valtuutus, jonka nojalla valtuutuksen haltijalla on oikeus vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviin helpottamistoimiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla talouden toimijalla voi olla molemmat 2 kohdassa tarkoitetut valtuutukset samanaikaisesti.

4. Valtuutettujen talouden toimijoiden on täytettävä 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt velvoitteet. Tulliviranomaisten on seurattava, täyttääkö valtuutettu talouden toimija edelleen asiaankuuluvat kriteerit ja noudattaako se edelleen asiaankuuluvia velvoitteita 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tulliviranomaisten on vähintään joka kolmas vuosi suoritettava perusteellinen tarkastus valtuutetun talouden toimijan toiminnan ja sisäisen kirjanpidon osalta ja myös toteutettava tarkastuskäynti.

5. Jollei tämän artiklan 6 kohdasta tai 30 artiklasta muuta johdu, kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on tunnustettava valtuutetun talouden toimijan asema.

6. Jos tullilainsäädännössä vahvistetun yksinkertaistuksen tiettyä tyyppiä koskevat edellytykset täyttyvät, tulliviranomaisten on annettava toimijan käyttää kyseistä yksinkertaistusta talouden toimijalle myönnetyn valtuutetun talouden toimijan aseman perusteella. Tulliviranomaiset eivät tutki uudelleen edellytyksiä, jotka on jo tutkittu valtuutetun talouden toimijan aseman myöntämisen yhteydessä.

7. Valtuutettuun talouden toimijaan sovelletaan muita talouden toimijoita laajempia helpottamistoimia tullitarkastusten osalta. Valtuutetun talouden toimijan asema on otettava myönteisellä tavalla huomioon tullialan riskienhallinnassa.

8. Tulliviranomaisten on myönnettävä vaarattomuutta ja turvallisuutta koskevan valtuutetun talouden toimijan asemasta johtuvat edut kolmansiin maihin sijoittautuneille henkilöille, jotka täyttävät edellytykset ja noudattavat velvoitteita, jotka on vahvistettu kyseisten maiden asiaa koskevassa lainsäädännössä, jos unioni tunnustaa näiden edellytysten ja velvoitteiden vastaavan unionin tullialueelle sijoittautuneille valtuutetuille talouden toimijoille asetettuja edellytyksiä ja velvoitteita. Jollei unioni toisin päätä, tällainen etujen myöntäminen perustuu vastavuoroisuusperiaatteeseen ja kansainväliseen sopimukseen, jonka osapuoli unioni on, tai unionin säädökseen yhteisen kauppapolitiikan alalla.

9. EU:n tulliviranomainen perustaa osana 227 artiklassa säädettyjä kriisinhallinnan toimintamalleja ja menettelyjä toiminnan jatkuvuutta koskevan mekanismin, jonka avulla voidaan reagoida kohonneista valmiustasoista, rajojen sulkemisesta, luonnonkatastrofeista, vaarallisista hätätilanteista tai muista merkittävistä vaaratilanteista johtuviin kauppavirtojen häiriöihin. Toiminnan jatkuvuutta koskevassa mekanismissa on säädettävä, että tulliviranomaiset voivat mahdollisuuksien mukaan helpottaa ja nopeuttaa valtuutettujen talouden toimijoiden ensisijaisia tavarantoimituksia.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä

a) tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut yksinkertaistukset;

b) tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetut helpottamistoimet.

11. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle valtuutettujen talouden toimijoiden aseman määrittämistä koskevalle kuulemiselle, mukaan lukien vastausten määräajat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

30 artikla

Valtuutetun talouden toimijan aseman myöntäminen

1. Valtuutetun talouden toimijan aseman myöntämisedellytykset ovat seuraavat:

a) hakijalla ei ole merkintöjä taloudelliseen tai liiketoimintaan liittyvistä vakavista rikoksista eikä kyseiseen toimintaan liittyvistä vakavista tai toistuvista rikkomuksista, jotka koskevat

i) tullilainsäädäntöä ja verotussääntöjä;

ii) tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä, jos valtuutetun talouden toimijan aseman myöntämiseen toimivaltainen tulliviranomainen on tietoinen tällaisista rikkomuksista tai rikoksista;

b) hakija osoittaa, että

i) se valvoo toimintaansa ja tavaravirtojaan korkeatasoisesti liikekirjanpidon ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmän avulla, mikä mahdollistaa asianmukaiset tullitarkastukset;

ii) sillä on käytössä tyydyttävät menettelyt lisenssien, lupien ja tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön, myös tuoteturvallisuuslainsäädännön, mukaisten vaatimusten käsittelemiseksi ja että kaikki vaatimusten noudattamatta jättämiset on tosiasiallisesti korjattu;

iii) se varmistaa, että asiaankuuluvaa henkilöstöä ohjeistetaan ilmoittamaan tulliviranomaisille suojatulla tavalla aina, kun heidän tietoonsa tulee vaatimusten noudattamiseen liittyviä vaikeuksia taikka tavaroiden epäilyttäviä liikkeitä tai luvatonta käsittelyä; ja

iv) sillä on käytössään menettelyt, joilla tulliviranomaisille ilmoitetaan iii alakohdassa tarkoitetuista tapauksista;

c) hakija on vakavarainen, minkä katsotaan toteutuvan, kun sen taloudellinen asema on riittävän hyvä, jotta se voi täyttää sitoumuksensa, ottaen asianmukaisesti huomioon kyseisen liiketoiminnan lajin ominaisuudet;

d) hakijalla on 29 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun valtuutuksen osalta harjoitetun toiminnan tyyppiin ja laajuuteen suoraan liittyvä käytännön pätevyys tai ammattipätevyys;

e) hakija täyttää 29 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun valtuutuksen osalta asianmukaiset vaarattomuutta, turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset, jotka on mukautettu toteutettavan toiminnan tyyppiin ja laajuuteen, minkä katsotaan toteutuvan, kun hakija osoittaa toteuttaneensa asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen kansainvälisen toimitusketjun vaarattomuuden ja turvallisuuden myös fyysisen koskemattomuuden ja kulunvalvonnan, logististen prosessien ja tietyntyyppisten tavaroiden käsittelyn, henkilöstön sekä liikekumppaneiden tunnistamisen osalta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

31 artikla

Luotetun ja tarkistetun toimijan aseman myöntäminen

1. Tuoja, viejä tai välillinen edustaja, joka on sijoittautunut unionin tullialueelle ja täyttää 3 kohdassa säädetyt edellytykset ja on harjoittanut säännöllistä tullitoimintaa vähintään kahden vuoden ajan liiketoimintaansa harjoittaessaan, voi hakea luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa sijoittautumisjäsenvaltion tulliviranomaiselta.

2. Tulliviranomaiset myöntävät luotetun ja tarkistetun toimijan aseman neuvoteltuaan tarvittaessa muiden tulliviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja saatuaan pääsyn hakijan asiaankuuluvaan dataan kolmelta viimeiseltä kolmelta vuodelta 3 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymisen arvioimiseksi.

3. Luotetun ja tarkistetun toimijan aseman myöntämisedellytykset ovat seuraavat:

a) hakijalla ei ole merkintöjä taloudelliseen tai liiketoimintaan liittyvistä vakavista rikoksista eikä kyseiseen toimintaan liittyvistä vakavista tai toistuvista rikkomuksista, jotka koskevat

   i) tullilainsäädäntöä ja verotussääntöjä;

   ii) tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä, jos luotetun ja tarkistetun toimijan aseman myöntämiseen toimivaltainen tulliviranomainen on tietoinen tällaisista rikkomuksista tai rikoksista;

b) hakija osoittaa, että

   i) se valvoo toimintaansa ja tavaravirtojaan korkeatasoisesti liikekirjanpidon ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmän avulla, mikä mahdollistaa asianmukaiset tullitarkastukset;

   ii) sillä on käytössä tyydyttävät menettelyt lisenssien, lupien ja tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön, myös tuoteturvallisuuslainsäädännön, mukaisten vaatimusten käsittelemiseksi ja että kaikki vaatimusten noudattamatta jättämiset on tosiasiallisesti korjattu;

   iii) se varmistaa, että asiaankuuluvaa henkilöstöä ohjeistetaan ilmoittamaan tulliviranomaisille suojatulla tavalla aina, kun heidän tietoonsa tulee vaatimusten noudattamiseen liittyviä vaikeuksia taikka tavaroiden epäilyttäviä liikkeitä tai luvatonta käsittelyä; ja

   iv) sillä on käytössään menettelyt, joilla tulliviranomaisille ilmoitetaan iii alakohdassa tarkoitetuista tapauksista;

c) hakija on vakavarainen, minkä katsotaan toteutuvan, jos sen taloudellinen tilanne on riittävän hyvä, jotta se voi täyttää sitoumuksensa, ottaen asianmukaisesti huomioon kyseisen liiketoiminnan lajin ominaisuudet, ja erityisesti, jos se on täyttänyt taloudelliset velvoitteensa, jotka koskevat tavaroiden tuonnissa tai viennissä tai niiden yhteydessä kannettavien tullien ja kaikkien muiden verojen tai maksujen, mukaan lukien unionin sisäisten toimintojen yhteydessä maksettavat arvonlisävero ja valmisteverot, maksamista hakemuksen jättämistä edeltävien kolmen vuoden aikana;

d) hakijalla on käytännön pätevyys tai ammattipätevyys, joka liittyy suoraan harjoitetun toiminnan tyyppiin ja laajuuteen, mukaan lukien se, miten toimia EU:n tullidatakeskuksen kautta;

e) hakija täyttää asianmukaiset vaarattomuutta, turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta, tuoteturvallisuus mukaan luettuna, koskevat vaatimukset, jotka on mukautettu toteutettavan toiminnan tyyppiin ja laajuuteen, minkä katsotaan toteutuvan, kun hakija osoittaa toteuttaneensa asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen kansainvälisen toimitusketjun vaarattomuuden ja turvallisuuden myös fyysisen koskemattomuuden ja kulunvalvonnan, logististen prosessien ja tietyntyyppisten tavaroiden käsittelyn, henkilöstön sekä liikekumppaneiden tunnistamisen osalta.

f) hakijalla on sähköinen järjestelmä, joka antaa tulliviranomaisille tai asettaa niiden saataville niin reaaliaikaisesti kuin teknisesti mahdollista kaikki tiedot tavaroiden siirroista ja siitä, täyttääkö se kaikki kyseisiin tavaroihin sovellettavat vaatimukset, mukaan lukien vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyvät vaatimukset, ja tarvittaessa se asettaa tulliviranomaisten saataville seuraavat tiedot EU:n tullidatakeskuksessa:

i) tullikirjanpito, mukaan lukien tullivelkojen määrittämisen oikeellisuuden tarkastamiseksi tarvittava kirjanpito;

ii) käytössä oleva kirjanpitojärjestelmä:

iii) kaupalliset ja kuljetustiedot;

iv) jäljitys- ja logistiikkajärjestelmät, joissa tavarat voidaan tunnistaa unionitavaroiksi tai muiksi kuin unionitavaroiksi ja joista käy tarvittaessa ilmi tavaroiden sijainti;

v) tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisesti myönnetyt lisenssit, valtuutukset ja luvat;

g) jos hakija on etämyynnin tuoja, se on rekisteröity ja se on käyttänyt IOSS-järjestelmää asianmukaisesti vähintään kahden vuoden ajan.

4. Luotetun ja tarkistetun toimijan on täytettävä 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt velvoitteet. Tulliviranomaisten on seurattava, täyttääkö kyseinen toimija edelleen asiaankuuluvat kriteerit ja noudattaako se edelleen asiaankuuluvia velvoitteita 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tulliviranomaisten on vähintään joka toinen vuosi suoritettava perusteellinen tarkastus valtuutetun luotetun ja tarkistetun toimijan toiminnan ja sisäisen kirjanpidon osalta ja myös toteutettava tarkastuskäynti, erityisesti sen todentamiseksi, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden noudattamiseksi käytössä olevia menettelyjä sovelletaan käytännössä. Luotetun ja tarkistetun toimijan on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikista muutoksista yritysrakenteessaan, omistussuhteissaan, vakavaraisuustilanteessaan, kaupankäyntimalleissaan tai muista tilanteensa tai toimintansa merkittävistä muutoksista. Tulliviranomaiset arvioivat uudelleen luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa, jos jollakin kyseisistä muutoksista on merkittävä vaikutus siihen. Tulliviranomaiset voivat keskeyttää luotetun ja tarkistetun toimijan aseman voimassaolon, kunnes uudelleenarvioinnista on tehty päätös.

5. Jos luotettu ja tarkistettu toimija vaihtaa sijoittautumisjäsenvaltiotaan, sen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion tulliviranomaisille kaikista muutoksista yritysrakenteessaan, omistussuhteissaan, vakavaraisuustilanteessaan tai kaupankäyntimalleissaan tai muista merkittävistä tilanteensa tai toimintansa muutoksista, jos jokin kyseisistä muutoksista voi vaikuttaa luotettua ja tarkistettua toimijaa koskevaan asemaan.

Vastaanottavan jäsenvaltion tulliviranomaisten on arvioitava uudelleen luotetun ja tarkistetun toimijan asema kuullen sen jäsenvaltion tulliviranomaisia, joka alun perin myönsi kyseisen aseman tai myöhemmin arvioi sen uudelleen. Kyseisen uudelleenarvioinnin aikana vastaanottavan jäsenvaltion tulliviranomainen voi keskeyttää luotetun ja tarkistetun toimijan aseman voimassaolon. Keskeyttäminen on kirjattava EU:n tullidatakeskukseen.

6. Jos se on perusteltua siksi, että on olemassa viitteitä luotetun ja tarkistetun toimijan vaatimustenvastaisuudesta, EU:n tulliviranomainen voi yhteistyössä asianomaisten toimivaltaisten tulliviranomaisten kanssa todentaa, täyttääkö tietty talouden toimija luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa koskevat vaatimukset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun todentamisen tulokset on annettava tiedoksi komissiolle ja asianomaisille toimivaltaisille tulliviranomaisille. EU:n tulliviranomainen voi tarkastuksen tulosten perusteella suositella toimivaltaiselle tulliviranomaiselle luotetun ja tarkistetun toimijan aseman voimassaolon keskeyttämistä tai sen kumoamista.

Toimivaltaisen tulliviranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava EU:n tulliviranomaiselle ja komissiolle EU:n tulliviranomaisen suosituksen perusteella toteutetuista toimista.

Jos toimivaltainen tulliviranomainen ei toimita kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tietoja tai jos kyseisessä alakohdassa tarkoitettu EU:n tulliviranomaisen suosituksen perusteella toteutettu toimi ei ole riittävä, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä yksittäisiä päätöksiä, joilla pyydetään luotetun ja tarkistetun toimijan aseman myöntänyttä jäsenvaltiota keskeyttämään sen voimassaolo tai kumoamaan se asianomaisessa päätöksessä asetetussa määräajassa. Tällainen keskeyttäminen tai kumoaminen on kirjattava EU:n tullidatakeskukseen.

7. Jos luotettu ja tarkistettu toimija osallistuu taloudellisessa tai liiketoiminnassaan petolliseen toimintaan tai jos tulliviranomaiset saavat tietoonsa, että luotettu ja tarkistettu toimija on rikkonut asiaankuuluvaa muuta tulliviranomaisten 27 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla soveltamaa lainsäädäntöä, tulliviranomaisten on keskeytettävä kyseisen luotetun ja tarkistetun toimijan aseman voimassaolo. Kyseinen keskeyttäminen on kirjattava EU:n tullidatakeskukseen.

8. Tulliviranomaisten on annettava luotetuille ja tarkistetuille toimijoille lupa käyttää jotakin tai kaikkia seuraavista yksinkertaistuksista asianomaisten toimijoiden taloudellisesta toiminnasta riippuen:

a) osa niiden tavaroita koskevista tiedoista toimitetaan tai asetetaan saataville tavaroiden luovutuksen jälkeen 74 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

b) tiettyjen tarkastuksien tekeminen ja tavaroiden luovuttaminen, kun ne vastaanotetaan tuojan, omistajan tai vastaanottajan toimipaikassa tai kun tavarat toimitetaan viejän, omistajan tai lähettäjän toimipaikasta 78 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti;

c) niiden katsotaan osoittavan, että ne toteuttavat tarvittavalla tavalla ja asianmukaisesti toimia saadakseen luvat 108 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen väliaikaiseen varastointiin tai 125 artiklan 4 kohdan, 126 artiklan ja 133 artiklan 2 kohdan mukaisiin erityismenettelyihin;

d) kaikkia kyseisen toimijan luovuttamia tavaroita koskevien tuonti- tai vientitullien kokonaismäärää vastaavan tullivelan määrittäminen säännöllisin väliajoin 205 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

e) tullivelan maksamisen lykkääminen 212 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

f) poiketen siitä, mitä 134 artiklassa säädetään, unionin tullialueelle saapuvien tai sieltä poistuvien tavaroiden siirtäminen ilman velvoitetta asettaa ne passitukseen, jos tavarat ovat tullinkantoa lykkäävässä järjestelmässä ja tullivalvonnassa niiden unionissa sijaitsevaan lopulliseen määräpaikkaan saakka.

9. Tulliviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä yhdenmukaistamaan 8 kohdassa tarkoitettujen lupien myöntämiskäytäntönsä muiden tulliviranomaisten käytäntöjen kanssa yhdenmukaisen toimintatavan varmistamiseksi kaikkialla unionissa.

10. Luotettuun ja tarkistettuun toimijaan sovelletaan muita talouden toimijoita laajempia helpottamistoimia tullitarkastusten osalta. Luotetun ja tarkistetun toimijan asema on otettava myönteisesti huomioon tullialan riskienhallinnassa.

11. EU:n tulliviranomainen perustaa osana 227 artiklassa säädettyjä kriisinhallinnan toimintamalleja ja menettelyjä toiminnan jatkuvuutta koskevan mekanismin, jonka avulla voidaan reagoida kohonneista valmiustasoista, rajojen sulkemisesta tai luonnonkatastrofeista, vaarallisista hätätilanteista tai muista merkittävistä vaaratilanteista johtuviin kauppavirtojen häiriöihin. Toiminnan jatkuvuutta koskevan mekanismin mukaan tulliviranomaiset voivat mahdollisuuksien mukaan helpottaa ja nopeuttaa luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden ensisijaisia tavarantoimituksia.

12. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

a) säännöt, jotka koskevat muiden toimivaltaisten viranomaisten kuulemista tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luotetun ja tarkistetun toimijan aseman määrittämiseksi, vastauksille annetut määräajat mukaan lukien;

b) tämän artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

c) tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen seurantatoimien tyypit;

d) säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua tulliviranomaisten kuulemista.

e) säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua luotetun ja tarkistetun toimijan aseman uudelleenarviointia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Valtuutetun talouden toimijan ja luotetun ja tarkistetun toimijan aseman mukauttaminen

1. Tulliviranomaisten on otettava huomioon talouden toimijoiden, erityisesti mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, erityispiirteet arvioidessaan, täyttävätkö ne valtuutetun talouden toimijan ja luotetun ja tarkistetun toimijan aseman myöntämisen edellytykset.

2. Komissio antaa suuntaviivoja, joilla autetaan mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä hyödyntämään valtuutetun talouden toimijan sekä luotetun ja tarkistetun toimijan asemaansa.

5 LUKU

Tulliedustus

33 artikla

Tulliedustajat

1. Henkilö voi nimetä tulliedustajan.

Tällainen edustus voi olla suora, jolloin tulliedustaja toimii toisen nimissä ja lukuun, tai välillinen, jolloin tulliedustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun.

2. Välillinen tulliedustaja, joka toimii omissa nimissään mutta unionin tullialueelle sijoittautuneen tuojan tai viejän lukuun, on yhteisvastuussa kyseisen tuojan kanssa 27 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa tai kyseisen viejän kanssa 28 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

3. Välillistä tulliedustajaa, joka toimii omissa nimissään mutta unionin tullialueelle sijoittautumattoman tuojan tai viejän lukuun, pidetään tuojana 27 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa tai viejänä 28 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

4. Tulliedustajan on oltava sijoittautunut unionin tullialueelle.

Tästä vaatimuksesta luovutaan, kun tulliedustaja toimii sellaisten henkilöiden lukuun, joiden ei edellytetä olevan sijoittautuneita unionin tullialueelle, lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia.

5. Tulliedustaja, jolla on luotetun ja tarkistetun toimijan asema, voidaan tunnustaa luotetuksi ja tarkistetuksi toimijaksi ainoastaan silloin, kun hän toimii välillisenä edustajana.

Kun luotetun ja tarkistetun toimijan asemassa oleva tulliedustaja toimii suorana edustajana,

a) hänet on tunnustettava luotetuksi ja tarkistetuksi toimijaksi silloin, kun hän toimii suorana edustajana, jos henkilölle, jonka nimissä ja lukuun kyseinen edustaja toimii, on myönnetty tällainen asema;

b) hän on oikeutettu valtuutetun talouden toimijan aseman tarjoamiin etuihin, jos henkilölle, jonka nimissä ja lukuun kyseinen edustaja toimii, ei ole myönnetty luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa.

6. Tulliedustaja, jolla on valtuutetun talouden toimijan asema, on tunnustettava valtuutetuksi talouden toimijaksi, kun hän toimii suorana tai välillisenä edustajana.

7. Ainoastaan tulliedustajalla, jolla on tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan asema, tai tulliedustajalla, jolla on luotetun ja tarkistetun toimijan asema, on oikeus jompaankumpaan tai molempiin seuraavista:

a) tällaisten palvelujen tarjoaminen muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon hän on sijoittautunut;

b) etämyynnissä myytyjen tavaroiden asettaminen vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä erityistapaukset, joissa tämän artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua vapautusta ei sovelleta.

34 artikla

Edustajien valtuutukset

1. Edustajan on tulliviranomaisten kanssa asioidessaan ilmoitettava toimivansa edustamansa henkilön lukuun sekä ilmoitettava, onko edustus suora vai välillinen.

Henkilön, joka ei ilmoita toimivansa tulliedustajana tai joka ilmoittaa toimivansa tulliedustajana olematta valtuutettu toimimaan edustajana, katsotaan toimivan omissa nimissään ja omaan lukuunsa.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia henkilöä, joka ilmoittaa toimivansa tulliedustajana, esittämään todisteen edustamaltaan henkilöltä saamastaan valtuutuksesta.

3. Tulliviranomaiset eivät saa vaatia toimia ja muodollisuuksia säännöllisesti suorittavaa tulliedustajana toimivaa henkilöä joka kerta todistamaan saamaansa valtuutusta. Tällaisen henkilön on kuitenkin aina voitava esittää tällainen todiste, jos tulliviranomaiset sitä pyytävät.

III OSASTO

EU:N TULLIDATAKESKUS

1 LUKU

Yleiset säännökset

35 artikla

EU:n tullidatakeskuksen perustaminen

Tällä asetuksella perustetaan EU:n tullidatakeskus.

36 artikla

EU:n tullidatakeskuksen tavoitteet

EU:n tullidatakeskus tarjoaa turvallisen ja kyberkestävän keskitetyn tietoteknisen alustan, joka toimii keskitettynä yhteyspisteenä tietojenvaihdolle tulliviranomaisten kanssa ja niiden välillä.

37 artikla

Digitaalinen suvereniteetti

1. EU:n tullidatakeskus on suunniteltava siten, että varmistetaan siinä saatavilla olevan datan suojaaminen luvattomalta pääsyltä ja muilta sen eheyteen ja turvallisuuteen kohdistuvilta uhkilta, mikä on yleisen edun mukaista.

EU:n tullidatakeskuksen muuta infrastruktuuria kuin tietoliikenteen siirtoinfrastruktuuria valvoo ja hallinnoi yksinomaan komissio tai EU:n tulliviranomainen, ja sen on sijaittava unionin alueella.

2. EU:n tullidatakeskuksen kehittämiseen, isännöintiin, toimintaan ja ylläpitoon sekä siihen liittyvään datankäsittelyyn kyseisessä keskuksessa liittyviä tehtäviä suorittavien toimittajien ja muiden palveluntarjoajien ja niiden alihankkijoiden on oltava luotettavia, turvallisia ja kolmansien maiden hallitusten vaikutuksesta riippumattomia, eikä niihin saa suoraan tai välillisesti soveltaa mitään kolmannen maan lainsäädäntöä, täytäntöönpanomääräykset mukaan lukien, joka voisi edellyttää datan luovuttamista EU:n tullidatakeskuksessa jollekin kyseisen maan viranomaisille. Kyseisten toimittajien ja muiden palveluntarjoajien ja niiden alihankkijoiden on varmistettava EU:n tullidatakeskuksen luotettavuus, turvallisuus ja riippumattomuus.

Kyseisten toimittajien ja muiden palveluntarjoajien sekä niiden alihankkijoiden on oltava laillisesti sijoittautuneita unioniin, eivätkä ne saa olla suoraan tai välillisesti minkään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/452 ([36]) 2 artiklan 7 alakohdassa määritellyn kolmannen maan yrityksen määräysvallassa.

Kriittisten palvelujen osalta, kaikki dataan liittyvät toiminnot mukaan lukien, hankintaviranomainen voi vaatia, että toimittajalla, muulla palveluntarjoajalla tai alihankkijalla on oltava turvallisuusselvitys.

3. EU:n tullidatakeskuksen hankintaviranomainen voi milloin tahansa vaatia tarjoajia, toimittajia ja muita palveluntarjoajia sekä niiden alihankkijoita esittämään todisteet toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet estääkseen EU:n tullidatakeskuksesta peräisin olevien tietojen luvattoman luovuttamisen, mukaan lukien asiakirjat, joissa vahvistetaan, että ne täyttävät 2 kohdassa säädetyt riippumattomuutta ja salassapitoa koskevat velvoitteet, sekä esittämään todisteet siitä, että ne ovat luotettavia ja turvallisia ja kolmansien maiden hallitusten vaikutuksesta riippumattomia.

4. Kaikkien tietoteknisten komponenttien, laitteistojen ja ohjelmistojen toimitusketjun turvallisuus on varmistettava niin pitkälti kuin mahdollista. EU:n tullidatakeskuksen hankintaviranomainen voi vaatia toimittajia sekä niiden palveluntarjoajia ja alihankkijoita esittämään tältä osin todisteita.

5. Jos EU:n tullidatakeskuksen hankintaviranomaisella on syytä epäillä, että toimenpiteet, joita tarjoajat, tavarantoimittajat ja muut palveluntarjoajat tai niiden alihankkijat ovat toteuttaneet 2, 3 ja 4 kohdan mukaisten velvoitteidensa noudattamiseksi, ovat riittämättömiä tai että niiden tämän artiklan nojalla toimittamat todisteet eivät ole täysin luotettavia, se voi toteuttaa asianomaisen sopimuksen tai asianomaisen hankintamenettelyn nojalla kaikki toimenpiteet, joita se pitää tarpeellisina tilanteen korjaamiseksi, mukaan lukien kyseisen sopimuksen keskeyttäminen tai irtisanominen osittain tai kokonaan tai niiden sulkeminen pois kyseisestä hankintamenettelystä. Tämä ei rajoita muita mahdollisia oikeussuojakeinoja, joista säädetään

a) EU:n tullidatakeskuksen hankintaviranomaisen toimesta asiaankuuluvassa sopimuksessa; tai

b) unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä.

([36]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/452, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, unioniin tulevien ulkomaisten suorien sijoitusten seurantaan tarkoitettujen puitteiden perustamisesta (EUVL L 79 I, 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

6. Jollei III tai XIII osastossa tai jossakin unionia sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa toisin määrätä, EU:n tullidatakeskuksessa käsiteltyä dataa ei saa siirtää kolmannelle maalle, kansainväliselle järjestölle tai unionin alueen ulkopuolelle sijoittautuneille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille eikä asettaa sitä niiden saataville.

7. EU:n tullidatakeskus on suunniteltava niin laajalti kuin mahdollista siten, että vältetään esikaupallisia, kaupallisia, teknisiä, sopimusperusteisia ja organisatorisia esteitä, jotka haittaavat datan, sovellusten tai digitaalisen omaisuuden siirtämistä hankintaviranomaiselta toiselle palveluntarjoajalle tai sen käyttämistä yhteentoimivassa ympäristössä tai jotka vaikeuttavat näitä toimintoja tai estävät ne.

2 LUKU

EU:n tullidatakeskuksen tekniset näkökohdat, toiminnot, ominaisuudet ja sovellukset

38 artikla

EU:n tullidatakeskuksen toiminnot ja ominaisuudet

1. EU:n tullidatakeskus koostuu sähköisistä palveluista, sovelluksista, datasta ja infrastruktuurista, jota käytetään datan, myös henkilötietojen, käsittelyyn ja tallentamiseen 41 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten.

2. EU:n tullidatakeskus kehitetään mahdollistamaan asetusten (EU) 2016/679 ja (EU) 2018/1725 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/2841 ([37]) ja direktiivin (EU) 2016/680 henkilötietojen käsittelyä koskevien säännösten noudattaminen.

3. EU:n tullidatakeskuksessa olevilla toiminnoilla

a) mahdollistetaan tullilainsäädännön sähköinen täytäntöönpano ja edistetään muun tulliviranomaisten soveltaman lainsäädännön täytäntöönpanoa, erityisesti seuraavien osalta: tullimuodollisuudet; tullitarkastukset; tullivelan ja unionin käsittelymaksun, arvonlisäveron ja valmisteveron laskeminen ja tiedoksi antaminen tuonnin yhteydessä; vakuuksien hallinta;

b) varmistetaan EU:n tullidatakeskuksessa käsiteltävän datan laatu, eheys, turvallisuus, säilytys, jäljitettävyys, luottamuksellisuus ja kiistattomuus, myös tällaisen datan muuttamista, mitätöintiä ja poistamista koskevien sääntöjen soveltaminen;

c) mahdollistetaan ja varmistetaan riskianalyysi, taloudelliset analyysit ja data-analyysit, tulliyksinkertaistukset ja kaupan helpottaminen, myös käyttämällä tekoälyjärjestelmiä asetuksen (EU) 2024/1689 mukaisesti;

d) mahdollistetaan yhteentoimivuus muiden sähköisten järjestelmien, alustojen tai ympäristöjen kanssa tämän asetuksen XIII osaston mukaista yhteistyötä varten;

([37]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2023/2841, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, toimenpiteistä kyberturvallisuuden yhteisen korkean tason varmistamiseksi unionin toimielimissä, elimissä, toimistoissa ja virastoissa (EUVL L, 2023/2841, 18.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

e) mahdollistetaan yhteentoimivuus eurooppalaisen merenkulkualan yhdennetyn palveluympäristön kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1239 ([38]) liitteessä mainittujen tullimuodollisuuksien tarjoamiseksi ja täyttämiseksi;

f) yhdistetään asetuksen (EU) 2022/2399 4 artiklalla perustettu Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmä (EU CSW-CERTEX) osaksi sitä, jotta varmistetaan yhteentoimivuus kyseisessä asetuksessa mainittujen muuta kuin tullialaa koskevien unionin järjestelmien ja muodollisuuksien kanssa;

g) mahdollistetaan tietojenvaihto kolmansien maiden ja muiden viranomaisten ja elinten kanssa tämän asetuksen XIII osaston mukaisesti;

h) mahdollistetaan tullin suorittama valvonta tavaroille;

i) mahdollistetaan raportointivalmiudet, mukaan lukien mahdollisuus ilmoittaa tuotavista tai vietävistä tavaroista, jotka eivät ole tulliviranomaisten soveltaman asiaankuuluvan unionin lainsäädännön mukaisia;

j) integroidaan tietoturvan hallintavalmiudet eli hallintoon perustuva toimintakehys, jonka tarkoituksena on estää tietoturvaloukkaukset suojaamalla data häviämiseltä, manipuloinnilta tai luvattomalta käytöltä, mukaan lukien mekanismi, jolla tietoihin voidaan merkitä niiden luottamuksellisuuden taso;

k) mahdollistetaan datan siirrettävyys EU:n tullidatakeskuksesta kansallisiin järjestelmiin;

l) tarjotaan keskitetty yhteyspiste ja monikieliset käyttöliittymät;

m) sallitaan datan mahdollisimman laaja uudelleenkäyttö;

n) helpotetaan tarvittavaa yhteentoimivuutta jäsenvaltioiden henkilöllisyydenhallintajärjestelmien ja EU:n tullidatakeskuksen pääsynvalvontajärjestelmien kanssa.

4. Toimet, joita henkilöt, komissio, tulliviranomaiset, EU:n tulliviranomaiset tai muut viranomaiset suorittavat 3 kohdassa lueteltuja toimintoja toteuttamalla, ovat edelleen kyseisten henkilöiden ja viranomaisten toimia, vaikka ne olisi automatisoitu.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla

a) muutetaan tämän artiklan 3 kohta kyseisessä kohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetuille viranomaisille unionin oikeudessa annettujen uusien tehtävien huomioon ottamiseksi tai kyseisten toimintojen mukauttamiseksi kyseisten viranomaisten muuttuviin tarpeisiin tullilainsäädännön tai tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön täytäntöönpanossa;

b) täydennetään tätä asetusta määrittämällä, mitä dataa voidaan siirtää EU:n tullidatakeskuksesta tämän artiklan 3 kohdan k alakohdassa tarkoitettuihin kansallisiin järjestelmiin.

([38]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1239, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, eurooppalaisen merenkulkualan yhdennetyn palveluympäristön perustamisesta ja direktiivin 2010/65/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

a) jäsenvaltioiden ja komission asetuksen (EU) N:o 952/2013 16 artiklan 1 kohdan nojalla, ottaen huomioon asetuksen (EU) 2022/2399 säännökset asetukseen (EU) 2023/2841 ja (EU) 2022/2555 liittyen, kehittämien sähköisten järjestelmien ylläpitoa ja käyttöä koskevat tekniset järjestelyt, mukaan lukien Euroopan unionin kyberturvallisuusviraston (ENISA) antamat ohjeet;

b) työohjelma, joka koskee tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien asteittaista käytöstä poistamista ja EU:n tullidatakeskuksen asteittaista käyttöönottoa ja jonka tarkoituksena on varmistaa saumaton siirtymä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

EU:n tullidatakeskuksen pilottivaihe

1. Komissio voi ennen 1 päivää maaliskuuta 2034 perustaa pilottivaiheen EU:n tullidatakeskuksen toimintojen testaamiseksi, jäljempänä 'pilottivaihe'. Pilottivaiheeseen osallistuminen on vapaaehtoista.

2. Komissio tekee pilottivaiheen suunnittelun ja organisoinnin aikana yhteistyötä EU:n tulliviranomaisen, tulliviranomaisten ja muiden viranomaisten sekä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi komissio julkaisee seuraavat:

a) pilottivaiheen suunnittelun ja organisoinnin tekniset järjestelyt;

b) pilottivaiheessa sovellettavat ja testattavat EU:n tullidatakeskuksen toiminnot;

c) pilottivaiheen tarkka kesto.

40 artikla

EU:n tullidatakeskusta täydentävät kansalliset sovellukset

1. Jäsenvaltiot voivat kehittää

a) sovelluksia, jotka tarvitaan yhteyden luomiseksi EU:n tullidatakeskukseen, jotta EU:n tullidatakeskukseen voidaan syöttää dataa ja käsitellä keskuksesta saatavaa dataa, jos tällaisia sovelluksia ei vielä ole olemassa.

b) muita sovelluksia EU:n tullidatakeskuksessa koordinoidusti EU:n tulliviranomaisen tai komission kanssa.

2. Jäsenvaltiot voivat pyytää EU:n tulliviranomaista kehittämään 1 kohdassa tarkoitettuja sovelluksia. EU:n tulliviranomainen koordinoi tarvittaessa tällaisen kehityksen yhteisrahoitusta jäsenvaltioiden kesken. EU:n tulliviranomainen voi rahoittaa tällaisen kehittämisen osittain, jos sen talousarviosta on saatavilla asianmukaista rahoitusta ja resursseja.

3. Kun EU:n tulliviranomainen laatii hakemuksen 2 kohdan mukaisesti,

a) hakemus on asetettava maksutta kaikkien yhteisrahoitukseen osallistuvien jäsenvaltioiden saataville, ja jos kaikki nämä yhteisrahoitukseen osallistuvat jäsenvaltiot suostuvat siihen, se on asetettava maksutta myös muiden jäsenvaltioiden saataville;

b) sovelluksen jatkokehittämistä ja ylläpitoa hallinnoidaan uudella yhteisrahoitussopimuksella.

3 LUKU

Data

41 artikla

Henkilötietojen ja muun datan käsittelyn tarkoitus EU:n tullidatakeskuksessa

1. Henkilöt voivat käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, joita ne ovat siirtäneet tai jotka on siirretty niiden puolesta tai osoitettu tai tarkoitettu niille. Tällaisen käsittelyn tarkoituksena voi olla ainoastaan

a) kyseisen henkilön oikeuksien käyttäminen tai tullilainsäädännössä tai tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä kyseiselle henkilölle säädettyjen ilmoitusvelvollisuuksien täyttäminen, mukaan lukien kenelle tahansa henkilölle unionissa aiheutuvan minkä tahansa tullin- tai veronmaksuvelvollisuuden tai muun maksuvelvollisuuden määrittäminen; ja

b) sen osoittaminen, että kyseinen henkilö noudattaa tullilainsäädäntöä ja tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä.

2. Tulliviranomainen voi käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen seuraavia tarkoituksia varten ja tämän artiklan 12 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti:

a) tullilainsäädännön tai tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien hoitaminen, mukaan lukien kenelle tahansa henkilölle unionissa aiheutuvan minkä tahansa tullin- tai veronmaksuvelvollisuuden tai muun maksuvelvollisuuden määrittäminen ja kyseisen lainsäädännön noudattamisen varmentaminen;

b) IV osastossa säädettyjen valvontaan ja riskienhallintaan liittyvien tehtävien hoitaminen;

c) yhteistyön kannalta välttämättömien tehtävien hoitaminen XIII osastossa säädetyin edellytyksin.

Tullitarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi kaikki tulliviranomaiset voivat ottaa vastaan ja käsitellä tullitarkastuksessa saatua dataa silloin, kun vaatimustenvastaisia tavaroita on havaittu.

3. EU:n tulliviranomainen voi käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen seuraavia tarkoituksia varten:

a) 42 ja 43 artiklassa säädettyjen tehtävien hoitaminen;

b) IV osaston 2 luvussa säädettyyn tullialan riskienhallintaan liittyvien tehtävien hoitaminen;

c) XII osaston 2 luvussa ja XI osastossa säädettyjen tehtävien hoitaminen;

d) yhteistyön kannalta välttämättömien tehtävien hoitaminen XIII osastossa säädetyin edellytyksin.

4. Komissio voi käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen seuraavia tarkoituksia varten:

a) IV osaston 2 luvussa säädettyjen riskienhallintaan liittyvien tehtäviensä hoitaminen;

b) tavaroiden tariffiluokitteluun, alkuperään ja arvoon sekä tullin suorittamaan valvontaan liittyvien tehtäviensä hoitaminen I ja IX osaston mukaisesti;

c) rajoittaviin toimenpiteisiin ja kriisinhallintaan liittyvien tehtäviensä hoitaminen XI osaston mukaisesti;

d) EU:n tulliviranomaiseen liittyvien tehtäviensä hoitaminen XII osaston mukaisesti;

e) yhteistyön kannalta välttämättömien tehtäviensä hoitaminen XIII osastossa säädetyin edellytyksin;

f) tulliliiton suorituskyvyn arvioiminen XV osaston 1 luvun mukaisesti;

g) tullilainsäädännön ja tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön täytäntöönpanon seuranta ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen, mukaan lukien kenelle tahansa henkilölle unionissa aiheutuvan tullin- tai veronmaksuvelvollisuuden tai muun maksuvelvollisuuden varmentaminen;

h) sellaisten unionin säädöksissä säädettyjen Euroopan virallisten tilastojen ja muiden analyysien kehittäminen, tuottaminen ja jakaminen, joihin tarvitaan EU:n tullidatakeskuksen dataa;

i) tarvittaessa tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön täytäntöönpanon edistäminen siinä vahvistetun soveltamisalan ja tarkoituksen mukaisesti.

5. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen sen asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 1 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 mukaisten tulliasioita koskevien toimien toteuttamiseksi ja kyseisissä asetuksissa säädettyjä tietosuojaa koskevien edellytysten mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden veroviranomaiset voivat käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen kenelle tahansa henkilölle unionissa aiheutuvan minkä tahansa valmisteveron tai veronmaksuvelvollisuuden tai muun maksuvelvollisuuden määrittämiseksi asiaankuuluvien tavaroiden osalta ja 12 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden kansalliset tilastoviranomaiset voivat käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevia tietoja, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen Euroopan ja kansallisten virallisten tilastojen kehittämiseksi, tuottamiseksi ja jakamiseksi ja 12 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

8. Asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 3 alakohdassa määritellyt toimivaltaiset viranomaiset voivat käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen elintarvikkeiden, rehun ja kasvien markkinoille saattamista tai turvallisuutta koskevan unionin säädösten täytäntöönpanon valvomiseksi ja yhteistyön tekemiseksi tulliviranomaisten kanssa vaatimustenvastaisten tuotteiden saapumista unioniin koskevan riskin minimoiseksi ja 12 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

9. Jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2019/1020 10 artiklan mukaisesti nimeämät markkinavalvontaviranomaiset voivat käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, yksinomaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen tuotteiden markkinoille saattamista tai turvallisuutta koskevien unionin säädösten täytäntöönpanon valvomiseksi ja yhteistyön tekemiseksi tulliviranomaisten kanssa vaatimustenvastaisten tavaroiden saapumista unioniin koskevan riskin minimoimiseksi ja 12 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

10. Komissio, OLAF ja perustamisen jälkeen EU:n tulliviranomainen voivat 28 päivään helmikuuta 2034 saakka käsitellä tietoja, myös henkilötietoja, jotka ovat peräisin komission ja jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 952/2013 nojalla kehittämistä olemassa olevista sähköisistä tietojenvaihtojärjestelmistä, edellyttäen, että ne toimivat näin yksinomaan tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa mainittuja tarkoituksia varten.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa kyseisissä kohdissa säädettyjen tarkoitusten selkeyttämiseksi ja täydentämiseksi ottaen huomioon tulliviranomaisten muuttuvat tarpeet tullilainsäädännön tai muun tulliviranomaisten, EU:n tulliviranomaisen ja komission soveltaman lainsäädännön täytäntöönpanossa.

12. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt 2 ja 6–9 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten suorittamalle datan käsittelylle EU:n tullidatakeskuksessa. Kun komissio vahvistaa kyseiset yksityiskohtaiset säännöt kunkin viranomaisen tai viranomaisluokan osalta, se

a) arvioi asianomaisen viranomaisen tai viranomaisluokan soveltamat nykyiset suojatoimet varmistaakseen, että dataa käsitellään ainoastaan asiaankuuluvaa tarkoitusta varten;

b) varmistaa käsittelyn oikeasuhteisuuden ja tarpeellisuuden suhteessa sen asiaankuuluvaan tarkoitukseen;

c) määrittää erityiset dataluokat, joita viranomainen voi käsitellä;

d) vaatii 6–9 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia tarjoamaan tarvittaessa erityisen yhteyspisteen tai enemmän suojatoimia;

e) arvioi tarvetta rajoittaa asiaankuuluvan datan myöhempää jakamista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

42 artikla

Euroopan syyttäjänviraston oikeus saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa

1. Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) saa pyynnöstä EU:n tullidatakeskuksessa olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, siinä määrin kuin se on tarpeen sen asetuksen (EU) 2017/1939 4 artiklan mukaisten tehtävien suorittamiseksi tämän artiklan 4 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. EPPO lähettää 1 kohdassa tarkoitetut pyynnöt EU:n tulliviranomaiselle. Tulliviranomaisille ilmoitetaan tällaisista pyynnöistä automaattisesti, kun sellaisia tehdään.

EU:n tulliviranomaisen on toimitettava asiaankuuluva data EPPOlle. EU:n tulliviranomaisen on ilmoitettava asianomaisille tulliviranomaisille, onko se noudattanut pyyntöä.

3. EU:n tullidatakeskuksen on tarjottava digitaalinen rajapinta, jonka kautta EPPO voi pyytää ja saada dataa helposti ja viipymättä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti EPPO voi pyytää ja saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, ja erityisesti

a) vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt EPPOn pyynnöille, jotka koskevat EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot tai kaupallisesti arkaluonteinen data;

b) vahvistetaan menettely sen todentamiseksi, että kyseiset pyynnöt ovat tämän artiklan 1 kohdan mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EPPOn tutkimusten luottamuksellisuutta;

c) käsitellään tarvittaessa EU:n tulliviranomaisen tarvetta nimetä tietty yhteyspiste tai yksi tai useampi yhteyshenkilö;

d) käsitellään tarvittaessa tarvetta tarjota enemmän suojatoimia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

43 artikla

Europolin ja Frontexin oikeudet saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa

1. Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirasto, jäljempänä 'Europol', voi pyynnöstä saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa, mukaan lukien henkilötiedot ja kaupallisesti arkaluonteinen data, siinä määrin kuin se on tarpeen sen neuvoston asetuksen (EU) 2016/794 4 artiklan mukaisten tehtävien suorittamiseksi edellyttäen, että kyseiset tehtävät liittyvät tullialaan, ja tämän artiklan 8 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex) voi pyynnöstä saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevia muita kuin henkilötietoja tai yhdistettyä dataa siinä määrin kuin se on tarpeen sellaista riskianalyysiä ja operatiivista koordinointia varten, jotka liittyvät sen asetuksessa (EU) 2019/1896 säädetyn toimeksiannon piiriin kuuluviin rajaturvallisuustoimiin.

3. Kaikki 1 tai 2 kohdassa tarkoitetut pyynnöt on toimitettava EU:n tulliviranomaiselle. Datan pyytäjän on perusteltava pyyntönsä ja varmistettava, että se kuuluu sen oikeudellisen kehyksen soveltamisalaan, jonka puitteissa pyytäjä toimii.

4. EU:n tulliviranomainen käsittelee 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun dataa koskevan pyynnön ja tarkistaa, onko se tehty tämän artiklan mukaisesti. EU:n tulliviranomainen tarkistaa myös yhteistyössä asiaankuuluvan kansallisen keskusyksikön tai asianomaisen jäsenvaltion mahdollisesti nimeämän yhteyshenkilön kanssa, onko asianomainen tulliviranomainen vastustanut kyseisen datan toimittamista datan pyytäjälle 8 kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä täsmennetyin perustein ja siinä vahvistetun menettelyn mukaisesti.

5. Tämän artiklan nojalla vaihdetaan ainoastaan dataa, jota on tarpeen pyynnössä ilmoitettuja tarkoituksia varten. EU:n tulliviranomainen asettaa kyseisen datan viipymättä saataville EU:n tullidatakeskuksen kautta.

6. Kunkin tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan unionin elimen, toimiston tai viraston on varmistettava, että pyydetty data on tarpeellista, asianmukaista ja oikeasuhteista. Asianomaisen unionin elimen, toimiston tai viraston on myös varmistettava, että datan käytössä noudatetaan sovellettavissa unionin säädöksissä säädettyjä suojatoimia.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan muuttamiseksi, jotta muut kuin tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut unionin elimet, toimistot ja virastot voivat pyytää ja saada EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevaa dataa tämän artiklan 3–6 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti siinä määrin kuin se on tarpeen niiden unionin oikeuden mukaisten tehtävien suorittamiseksi ja edellyttäen, että kyseiset tehtävät liittyvät tulliviranomaisten soveltamaan muuhun lainsäädäntöön.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla

a) vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvat unionin elimet, toimistot ja virastot voivat pyytää ja saada dataa;

b) vahvistetaan menettely tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua todentamista varten erityisesti täsmentämällä

i) miten yksilöidään datan suhteen asianomaiset tulliviranomaiset;

ii) miten käsitellään tilanteita, joissa useat tulliviranomaiset ovat datan suhteen asianomaisia;

iii) perusteet, joilla datan osalta asianomaiset tulliviranomaiset voivat vastustaa datan siirtoa, mukaan lukien pyydetyn datan arkaluonteisuuden huomioon ottaminen;

c) vahvistetaan rajoitukset ja vastuu, jotka koskevat pyynnön esittäjää tämän siirtäessä dataa edelleen;

d) käsitellään tarvittaessa pyynnön esittäjän tarvetta nimetä tietty yhteyspiste tai yksi tai useampi yhteyshenkilö taikka toteuttaa enemmän suojatoimia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

44 artikla

Henkilötiedot EU:n tullidatakeskuksessa

1. Seuraavien rekisteröityjen luokkien henkilötietoja voidaan käsitellä EU:n tullidatakeskuksessa ainoastaan ja siinä määrin kuin se on tarpeen 41 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten:

a) rekisteröidyt, jotka on rekisteröity tai jotka hakevat rekisteröintiä 26 artiklan 1, 3 tai 4 kohdan mukaisesti;

b) muut kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetut rekisteröidyt, jotka satunnaisesti osallistuvat tullilainsäädännön tai tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvaan toimintaan tai joiden henkilötiedot sisältyvät 55 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti riskienhallintatarkoituksia varten kerättyyn dataan;

c) rekisteröidyt, joiden henkilötietoja sisältyy 76 artiklassa tarkoitettuihin täydentäviin asiakirjoihin tai tullilainsäädännössä tai tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä asetettujen velvoitteiden täyttämisen edellyttämään lisänäyttöön;

d) tulliviranomaisten, muun toimivaltaisen viranomaisen tai muun asiaankuuluvan viranomaisen tai valtuutetun elimen valtuutetut henkilöstön jäsenet, joiden henkilötietoja tarvitaan varmistamaan, että EU:n tullidatakeskuksessa olevan datan käyttöoikeuden tarkastaminen ja valvominen tehdään asianmukaisesti;

e) komission, EU:n tulliviranomaisen tai muiden unionin elinten, toimistojen ja virastojen lukuun työskentelevät henkilöstön jäsenet tai valtuutetut kolmannet osapuolet, joilla on käyttöoikeus EU:n tullidatakeskuksessa olevaan dataan.

2. EU:n tullidatakeskuksessa voidaan käsitellä seuraavia henkilötietojen luokkia 41 artiklan mukaisesti:

a) henkilötiedot, jotka sisältyvät 49 artiklassa tarkoitettuun EU:n tullidatamalliin, sekä 55 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti riskienhallintatarkoituksia varten kerätty data eli:

i) tunnistetiedot;

ii) yhteystiedot, erityisesti osoite ja sähköiset yhteystiedot;

iii) henkilötodistuksen tiedot;

iv) taloudelliset ja maksutiedot;

v) sijainti- ja kuljetustiedot;

vi) työsuhteeseen tai työtehtävään liittyvät tiedot;

vii) valtakirjoihin tai niiden liiteasiakirjoihin sisältyvät tiedot;

viii) työntekijöitä koskevat tiedot;

ix) sähköiset tunnistetiedot;

x) tulliedustusta koskevat tiedot;

xi) tulliedustajan tunnistetiedot;

xii) tullitapahtumia koskevat tiedot;

xiii) käyttäjien tekniset tiedot;

xiv) lainsäädännön rikkomisia ja rikoksia koskevat tiedot;

xv) tarkastustuloksia ja lieventämistoimenpiteiden tuloksia koskevat tiedot;

b) henkilötiedot, joita edellytetään varmistamaan sellaisten tämän artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen henkilöstön jäsenten asianmukainen tunnistaminen, joilla on valtuudet käsitellä tietoja EU:n tullidatakeskuksessa, eli:

i) tunnistetiedot;

ii) yhteystiedot eli osoitetiedot ja sähköiset yhteystiedot;

iii) henkilötodistuksen tiedot;

iv) työsuhteeseen tai työtehtävään liittyvät tiedot;

v) valtakirjoihin tai niiden liiteasiakirjoihin sisältyvät tiedot;

vi) työntekijöitä koskevat tiedot;

vii) sähköiset tunnistetiedot;

viii) käyttäjien tekniset tiedot.

45 artikla

Henkilötietojen säilytysaika EU:n tullidatakeskuksessa

1. Henkilötietoja saa säilyttää EU:n tullidatakeskuksessa vain niin kauan kuin on tarpeen niiden käsittelemiseksi ja joka tapauksessa niitä saa säilyttää enintään kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jona ne kirjattiin EU:n tullidatakeskukseen. Edellä 68 artiklassa säädetyissä tapauksissa ja kun on kyse OLAFin, EPPOn tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käynnistämistä tutkimuksista, komission käynnistämistä rikkomusmenettelyistä sekä hallinnollisista ja oikeudellisista menettelyistä, joissa käsitellään 44 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvia henkilötietoja, kyseisiä tietoja voidaan säilyttää yli kymmenen vuoden ajan, jos se on tarpeen kyseisiä tutkimuksia tai menettelyjä varten.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn määräajan päättymisen jälkeen henkilötiedot on tapauksen mukaan poistettava tai olosuhteet huomioon ottaen tarvittaessa anonymisoitava.

3. Asianomaisen tietojen käsittelyn rekisterinpitäjän tai yhteisrekisterinpitäjän on tehtävä säännöllisin väliajoin EU:n tullidatakeskukseen tallennettuja koskevia tarkastuksia sen varmistamiseksi, että henkilötietoja ei säilytetä pidempään kuin on tarpeen.

46 artikla

EU:n tullidatakeskuksessa käsiteltäviä henkilötietoja koskevat roolit ja vastuut

1. Jäsenvaltioiden tulliviranomaiset, komissio ja EU:n tulliviranomainen katsotaan yhteisrekisterinpitäjiksi, kun henkilötietoja käsitellään EU:n tullidatakeskuksessa 41 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa, 41 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdassa sekä 41 artiklan 4 kohdan a ja e alakohdassa tarkoitettua riskienhallintaa ja yhteistyötä varten.

2. Kutakin tulliviranomaista pidetään erillisenä rekisterinpitäjänä niiden henkilötietojen osalta, joita se käsittelee 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten. Jos vähintään kaksi tulliviranomaista osallistuu 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseen yhteisiä tarkoituksia varten ja yhteisin keinoin, niitä pidetään yhteisrekisterinpitäjinä.

3. Komissiota pidetään ainoana rekisterinpitäjänä niiden henkilötietojen osalta, joita se käsittelee 41 artiklan 4 kohdan c, d, f ja g alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten.

4. Helmikuun 28 päivään 2034 saakka komissio, OLAF ja EU:n tulliviranomainen katsotaan niiden toteuttaman 41 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun datan käsittelyn osalta ainoiksi rekisterinpitäjiksi.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisrekisterinpitäjien on

a) tehtävä yhteistyötä rekisteröityjen esittämien pyyntöjen käsittelemiseksi oikea-aikaisesti ja rekisteröityjen oikeuksien käyttämisen helpottamiseksi;

b) autettava toisiaan asioissa, joihin sisältyy yhteiskäsittelyyn liittyvien tietosuojaloukkausten tunnistamista ja käsittelyä;

c) vaihdettava asiaankuuluvia tietoja, jotka ovat tarpeen tietojen antamiseksi rekisteröidyille tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 III luvun 2 jakson, asetuksen (EU) 2018/1725 III luvun 2 jakson tai direktiivin (EU) 2016/680 III luvun nojalla;

d) varmistettava ja suojeltava yhteisesti käsiteltävien henkilötietojen turvallisuutta, eheyttä, saatavuutta ja luottamuksellisuutta tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 32 artiklan, asetuksen (EU) 2018/1725 33 artiklan tai direktiivin (EU) 2016/680 25 artiklan nojalla.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kunkin 1 kohdassa tarkoitetun yhteisrekisterinpitäjän roolit ja suhteet rekisteröityihin nähden asetuksen (EU) 2016/679 26 artiklan ja asetuksen (EU) 2018/1725 28 artiklan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

47 artikla

Rekisteröityjen oikeuksien rajoittaminen

1. Jos se, että rekisteröity käyttää asetuksen (EU) 2016/679 15 artiklassa tarkoitettua oikeutta saada tutustua tietoihin ja asetuksen (EU) 2018/1725 17 artiklassa tarkoitettua oikeutta saada pääsy tietoihin ja asetuksen (EU) 2016/679 18 artiklassa ja asetuksen (EU) 2018/1725 20 artiklassa tarkoitettua oikeutta rajoittaa käsittelyä taikka ilmoittaa asetuksen (EU) 2016/679 34 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EU) 2018/1725 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tietoturvaloukkauksesta, vaarantaisi meneillään olevan tullialalla toimivaa luonnollista henkilöä koskevan tutkimuksen tai tullitarkastusten tekemisen taikka tullialalla toimivan luonnollisen henkilön osalta havaitun erityisen riskin hallinnan, kyseisiä oikeuksia voidaan rajoittaa kokonaan tai osittain edellyttäen, että rajoitus on tarpeen ja oikeasuhteinen. Kyseisen rajoituksen asettavat

a) tulliviranomaiset asetuksen (EU) 2016/679 23 artiklan 1 kohdan c, e, f ja h alakohdan mukaisesti; tai

b) komissio ja EU:n tulliviranomainen asetuksen (EU) 2018/1725 25 artiklan 1 kohdan a, c, e ja g alakohdan mukaisesti.

2. Tulliviranomaiset, komissio ja EU:n tulliviranomainen arvioivat 1 kohdassa tarkoitetun rajoituksen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden tapauskohtaisesti ennen rajoitusten soveltamista ottaen huomioon rekisteröidyn oikeuksiin ja vapauksiin mahdollisesti kohdistuvat riskit.

3. Kun tulliviranomaiset, EU:n tulliviranomainen tai komissio käsittelee muilta organisaatioilta tehtäviensä hoitamisen yhteydessä saamiaan henkilötietoja, sen on rekisterinpitäjänä tai yhteisrekisterinpitäjänä toimiessaan ennen 1 kohdassa tarkoitetun rajoituksen soveltamista kuultava kyseisiä organisaatioita mahdollisista syistä kyseisten rajoitusten asettamiseen sekä tällaisten rajoitusten tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta.

4. Jos tulliviranomaiset, komissio tai EU:n tulliviranomainen rajoittavat kokonaan tai osittain 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia, niiden on toteutettava seuraavat toimet:

a) ilmoitettava asianomaiselle rekisteröidylle pyyntöön antamassaan vastauksessa sovellettavasta rajoituksesta ja kyseisen rajoituksen syistä sekä mahdollisuudesta tehdä kantelu kansallisille tietosuojaviranomaisille tai Euroopan tietosuojavaltuutetulle tai käyttää oikeussuojakeinoja kansallisessa tuomioistuimessa tai Euroopan unionin tuomioistuimessa; ja

b) kirjattava rajoituksen syyt, mukaan lukien arvio kyseisen rajoituksen tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta, sekä syyt, joiden vuoksi käyttöoikeuden myöntäminen vaarantaisi riskienhallinnan ja tullitarkastukset.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen antamista voidaan lykätä, se voidaan jättää tekemättä tai se voidaan evätä asetuksen (EU) 2018/1725 25 artiklan 8 kohdan mukaisissa tapauksissa tai siinä tapauksessa, että tietojen antaminen vahingoittaisi rajoituksen tarkoituksia.

5. Tulliviranomaiset, komissio tai EU:n tulliviranomainen lisää verkkosivustollaan tai intranetissään julkaistaviin tietosuojaselosteisiin osion, jossa annetaan rekisteröidyille yleisiä tietoja mahdollisuudesta rajoittaa rekisteröityjen oikeuksia.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan suojatoimet, joilla estetään sellaisten henkilötietojen väärinkäyttö, laiton käyttöoikeus tai siirtäminen, joihin rajoituksia sovelletaan tai voitaisiin soveltaa. Tällaisissa suojatoimissa on muun muassa määritettävä eri toimijoiden tehtävät ja vastuut, vahvistettava tällaisten rajoitusten osalta noudatettavat menettelyvaiheet, täsmennettävä, mitä rajoitusten asianmukaisella seurannalla tarkoitetaan, ja niihin on kuuluttava vähintään kuuden kuukauden välein suoritettava soveltamisen säännöllinen uudelleentarkastelu. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

48 artikla

Euroopan tietosuojavaltuutetun ja kansallisten valvontaviranomaisten harjoittama koordinoitu valvonta

Euroopan tietosuojavaltuutettu ja kansalliset valvontaviranomaiset tekevät toimivaltansa rajoissa aktiivisesti yhteistyötä hoitaessaan tehtäviään EU:n tullidatakeskuksen toiminnan koordinoidun valvonnan varmistamiseksi asetuksen (EU) 2018/1725 62 artiklan mukaisesti.

49 artikla

EU:n tullidatamalli

Komissio antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä 41 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettujen tarkoitusten saavuttamiseksi edellytettävä data. Kyseiset datavaatimukset muodostavat EU:n tullidatamallin.

50 artikla

Yhteistyön tekniset keinot

1. Komissio, EU:n tulliviranomainen ja tulliviranomaiset käyttävät EU:n tullidatakeskusta, kun ne vaihtavat tietoja 41 artiklan 6–9 kohdassa ja 42 ja 43 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten ja unionin elinten tai laitosten kanssa tämän asetuksen mukaista yhteistyötä varten.

2. Jos talouden toimijat käyttävät EU:n tullidatakeskusta tämän asetuksen mukaisten tullimuodollisuuksien noudattamiseen, EU:n tullidatakeskuksen on tarjottava asetuksen (EU) 2022/2399 8 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut toiminnot.

3. Jos muut viranomaiset kuin tulliviranomaiset tai unionin elimet, toimistot ja virastot käyttävät unionin säädöksissä vahvistettuja, sen tavoitteiden saavuttamiseksi käytettyjä tai siinä tarkoitettuja sähköisiä keinoja, tämän asetuksen mukaista yhteistyötä voidaan tehdä kyseisten sähköisten välineiden ja EU:n tullidatakeskuksen välisen yhteentoimivuuden kautta.

4. Jos muut viranomaiset kuin tulliviranomaiset eivät käytä unionin säädöksissä vahvistettuja, sen tavoitteiden saavuttamiseksi käytettyjä tai siinä tarkoitettuja sähköisiä keinoja, ne voivat käyttää EU:n tullidatakeskuksen erityisiä palveluja ja järjestelmiä 41 artiklan mukaisesti.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua yhteentoimivuutta ja yhteyttä koskevat tekniset järjestelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 LUKU

Muut säännökset

51 artikla

EU:n tullidatakeskuksen kehittäminen, toiminta ja ylläpito

1. EU:n tullidatakeskuksen kehittämisestä, toiminnasta ja ylläpitämisestä vastaa komissio.

2. Komissio voi jäsenvaltioita kuultuaan antaa EU:n tullidatakeskuksen kehittämisen, toiminnan ja ylläpidon EU:n tulliviranomaisen tehtäväksi, ottaen huomioon sen, pystyykö EU:n tulliviranomainen suorittamaan kyseiset tehtävät.

3. EU:n tullidatakeskuksen kehittäminen, toiminta ja ylläpito kattaa seuraavat:

a) teknisten eritelmien vahvistaminen datan käsittelyä varten EU:n tullidatakeskuksessa;

b) datan laatukehyksen perustaminen;

c) 38 artiklan 3 kohdassa säädettyjen EU:n tullidatakeskuksen toimintojen toteuttaminen, lukuun ottamatta sovellettavien kansallisten arvonlisä- ja valmisteverosäännösten mukaisia ylläpitoa ja päivityksiä, jotka ovat jäsenvaltioiden vastuulla;

d) EU:n tullidatakeskuksen käyttöä koskevien yleisten ohjeiden asettaminen saataville;

e) julkisen yhteyspisteen perustaminen EU:n tullidatakeskuksen käyttäjien auttamiseksi, myös turvallisuusuhkien osalta;

f) toimenpiteiden hyväksyminen EU:n tullidatakeskuksen toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi.

52 artikla

Toiminnan jatkuvuus

1. Komissio ja EU:n tulliviranomainen varmistavat, että EU:n tullidatakeskuksella on käytössä toiminnan jatkuvuutta koskevia toimenpiteitä, mukaan lukien tarvittaessa varajärjestelyt, varajärjestelmät ja datan palautusprotokollat, jotta se voi toimia myös vakavan kriisin sattuessa tai jotta sillä on käytössä asianmukaiset varamenettelyt. EU:n tullidatakeskuksen infrastruktuurin sijaintipaikat on hajautettava maantieteellisesti, jotta voidaan varmistaa EU:n tullidatakeskuksen toiminta, jos jossakin sijaintipaikoista ilmenee toimintahäiriö.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut varamenettelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

53 artikla

Poikkeukset

Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa komissio voi yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä hyväksyä päätöksen muodossa olevan täytäntöönpanosäädöksen, jolla kyseiselle jäsenvaltiolle tai kyseisille jäsenvaltioille annetaan lupa käyttää sähköisiä palveluja tai järjestelmiä, jotka ovat toiminnallisesti vastaavia kuin EU:n tullidatakeskuksessa käytettävät sähköiset palvelut tai järjestelmät, tai käyttää muita menetelmiä kuin sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä EU:n tullidatakeskuksessa käytössä oleviin toimintoihin.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös

a) ei saa vaikuttaa EU:n tullidatakeskuksen toimintaan ja säilytetyn datan täydellisyyteen, paitsi jos käytetään muita kuin sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä;

b) on perusteltava pyynnön esittäneen jäsenvaltion tai pyynnön esittäneiden jäsenvaltioiden erityistilanteella;

c) on ajallisesti rajoitettu, sitä on tarkistettava säännöllisesti ja se on kumottava, kun sen olemassaolo ei ole enää perusteltua;

d) hyväksytään ainoastaan, jos se ei vaikuta pyynnön esittäneen jäsenvaltion tai pyynnön esittäneiden jäsenvaltioiden ja muiden jäsenvaltioiden sekä EU:n tulliviranomaisen väliseen tietojenvaihtoon tai tietojen vaihtoon ja säilyttämiseen muissa jäsenvaltioissa tullilainsäädännön soveltamiseksi;

e) ei saa johtaa pyynnön esittäneen jäsenvaltion tai pyynnön esittäneiden jäsenvaltioiden pysyvään sulkemiseen EU:n tullidatakeskuksen käytön ulkopuolelle;

f) on voimassaololtaan jatkettavissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä.

IV OSASTO

TULLIVALVONTA, RISKIENHALLINTA JA TULLITARKASTUKSET

1 LUKU

Tullivalvonta

54 artikla

Tullivalvonta

1. Unionin tullialueelle tuotaviin tavaroihin voidaan soveltaa riskinlieventämistoimenpiteitä erityisesti kyseisistä tavaroista toimitetun tai saataville asetetun datan perusteella.

2. Unionin tullialueelle tuotavat tavarat ovat tullivalvonnassa siitä lähtien, kun ne saapuvat kyseiselle alueelle.

3. Unionin tullialueelle tuotavat tavarat pysyvät tullivalvonnassa,

a) kun kyseessä ovat muut kuin unionitavarat, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu tai ne viedään unionin tullialueelta taikka hävitetään;

b) kun kyseessä ovat unionitavarat, kunnes niiden tullioikeudellinen asema on vahvistettu, ellei niitä aseteta tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn.

4. Tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetetut unionitavarat pysyvät tullivalvonnassa

a) tapauksissa, joissa tavarat soveltuvat toistuvaan käyttöön, enintään kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona niitä käytettiin ensimmäistä kertaa tullivapautuksen tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin;

b) siihen asti, kun tavarat on käytetty tullivapautuksen tai alennettujen tullien soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin;

c) siihen asti, kun tavarat on viety unionin tullialueelta, hävitetty tai luovutettu valtiolle;

d) siihen asti, kun tavarat on käytetty muihin kuin tullivapautuksen tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin ja niihin sovellettava tuontitulli on maksettu.

5. Vientimenettelyyn tai ulkoisen jalostuksen menettelyyn asetetut unionitavarat pysyvät tullivalvonnassa siihen asti, kun ne viedään unionin tullialueelta, luovutetaan valtiolle tai hävitetään tai kunnes tulli-ilmoitus tai vienti- tai ulkoisen jalostuksen menettelyä koskevat asiaankuuluvat tiedot on mitätöity.

6. Sisäiseen passitusmenettelyyn asetetut unionitavarat pysyvät tullivalvonnassa, kunnes tulliviranomaiset päättävät menettelyn 129 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7. Tavaroita ei saa poistaa tullivalvonnasta ilman tulliviranomaisten lupaa.

8. Tavaroiden haltija voi tulliviranomaisten luvalla milloin tahansa tarkastaa tullivalvonnassa olevat tavarat tai ottaa niistä näytteitä erityisesti niiden tariffiin luokittelun, tullausarvon tai tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi.

2 LUKU

Tullialan riskienhallinta

55 artikla

Yleiset periaatteet

1. EU:n tulliviranomainen, komissio ja tulliviranomaiset määrittävät riskienhallinnan ja ensisijaisesti automatisoidun riskianalyysin perusteella ja tässä luvussa vahvistettujen tehtäviensä mukaisesti, sovelletaanko tavaroihin, henkilöihin, talouden toimijoihin, kuljetusvälineisiin ja toimitusketjuihin riskinlieventämistoimenpiteitä, ja jos sovelletaan, missä ja milloin kyseiset riskinlieventämistoimenpiteet toteutetaan.

2. Komissio, EU:n tulliviranomainen ja tulliviranomaiset käyttävät tullialan riskienhallintaa erotellakseen kaikkiin tavaroihin, henkilöihin, talouden toimijoihin, kuljetusvälineisiin ja toimitusketjuihin liittyvien kaikenlaisten riskien tasot tämän luvun mukaisesti.

3. Tullialan riskienhallintaan on kuuluttava ainakin seuraavat toimet, jotka on tarvittaessa järjestettävä jaksottaisesti:

a) sellaisen EU:n tullidatakeskuksessa tai muissa lähteissä, mukaan lukien kansallisessa tai unionin lainsäädännössä yksilöidyissä lähteissä, saatavilla olevan asiaankuuluvan datan sekä muilta viranomaisilta kuin tulliviranomaisilta saadun asiaankuuluvan datan kerääminen, käsitteleminen, vaihtaminen ja analysoiminen;

b) riskien tunnistaminen, analysointi, arviointi tai ennustaminen, myös tilastollisten ja ennustavien menetelmien ja satunnaistarkastusten perusteella;

c) tarvittavien toimenpiteiden kehittäminen riskien hallinnoimiseksi, mukaan lukien yhteisten tarkastusten painopiste-alueiden, yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien sekä valvontastrategioiden vahvistaminen;

d) toimien määrääminen ja toteuttaminen, mukaan lukien asianmukaisten riskinlieventämistoimenpiteiden valinta;

e) palautteen kerääminen riskienhallinta- ja tarkastustoimien täytäntöönpanosta;

f) riskienhallinnan ja tarkastustoimien seuranta ja uudelleentarkastelu niiden parantamiseksi.

4. Tehdessään 2 kohdassa tarkoitettuja tullialan riskienhallintaan liittyviä päätöksiä tulliviranomaisten on otettava huomioon saatavilla olevat tulliviranomaisille toimitetut tiedot siitä, että tuoja, viejä tai etämyynnin tuoja ei noudata tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä. Tällainen noudattamatta jättäminen on otettava huomioon asianomaisen tuojan tai viejän riskiprofiilissa.

56 artikla

Komission tehtävät

1. Ottaen huomioon 232 artiklan 6 kohdan mukaisen menettelyn tulokset, jos ne ovat saatavilla, komissio voi vahvistaa yhteiset tarkastusten painopistealueet sekä yhteiset riskinarviointiperusteet ja -mallit kaiken tyyppisille riskeille, myös muun muassa taloudellisiin etuihin liittyville riskeille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 58 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 63 artiklan mukaisia tulliviranomaisten tehtäviä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien lisäksi komissio voi

a) antaa EU:n tulliviranomaiselle toimintapolitiikkoja koskevia suuntaviivoja riskienhallintahankkeita ja valvontastrategioita varten;

b) pyytää EU:n tulliviranomaista arvioimaan säännöllisin väliajoin tai tapauskohtaisesti riskienhallintatoimien toteuttamista;

c) pyytää EU:n tulliviranomaista valmistelemaan riskejä koskevan valvontastrategian ja tekemään tapauskohtaisia uhka-arvioita 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen uhka-arvioiden lisäksi.

3. Komissio voi kerätä, käsitellä, vaihtaa ja analysoida EU:n tullidatakeskuksessa tai muissa lähteissä, mukaan lukien kansallisessa tai unionin lainsäädännössä yksilöidyissä lähteissä, saatavilla olevaa asiaankuuluvaa dataa sekä muilta viranomaisilta kuin tulliviranomaisilta saatua asiaankuuluvaa dataa, kun se on tarpeen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten.

57 artikla

EU:n tulliviranomaisen tehtävät

1. EU:n tulliviranomainen tekee säännöllisin väliajoin uhka-arvion, jota käytetään 232 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen suositusten perustana.

2. EU:n tulliviranomainen toteuttaa unionin tason riskienhallintatoimia ottaen asianmukaisesti huomioon 56 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut toimintapolitiikkoja koskevat suuntaviivat ja 232 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun prosessin mahdollisen tuloksen. Erityisesti EU:n tulliviranomainen

a) voi toimittaa komissiolle tietoja 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten tarkastusten painopistealueiden ja yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien vahvistamiseksi;

b) voi avustaa komissiota 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten tarkastusten painopistealueiden sekä yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien vahvistamisessa ottaen huomioon toimintaa koskevan tietämyksen ja riskinhallintaa koskevan teknisen asiantuntemuksen;

c) kehittää valvontastrategioita tarvittaessa muiden viranomaisten kuin tulliviranomaisten kanssa ja tekee 56 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tapauskohtaisia tulliuhka-arvioita;

d) vaihtaa 60 artiklan mukaisesti asiaankuuluvaa dataa, mahdollisuuksien mukaan EU:n tullidatakeskuksen kautta, tulliviranomaisten ja muiden viranomaisten kanssa tämän osaston soveltamiseksi;

e) ilmoittaa OLAFille, jos se havaitsee tai epäilee petoksia, ja antaa sille kaikki kyseisiin tapauksiin liittyvät tarvittavat tiedot; se voi Europolin toimeksiannon rajoissa myös ilmoittaa tälle, jos se havaitsee tai epäilee petostapauksia;

f) laatii toimintaohjeet sellaisia riskienhallintatoimia varten, joihin osallistuu useampi kuin yksi tulliviranomainen;

g) kehittää ja suorittaa yhteistä riskianalyysiä ja tuottaa riskianalyysin tuloksia ja, jos riski havaitaan, antaa tulliviranomaisille tarkastussuosituksia ja muita asianmukaisia riskinlieventämistoimenpiteitä, myös yhteisten tarkastusten painopistealueiden ja yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien soveltamista sekä kriisitilanteiden hoitamista varten, ottaen huomioon riskin vakavuuden ja kohtuudella odotettavissa olevan vaikutuksen kauppavirtoihin ja yksittäisten jäsenvaltioiden valvontaresursseihin;

h) voi antaa komissiolle tietoja sellaisen tarkastussuosituksiin sovellettavan, ”noudata tai selitä” -periaatetta koskevan kehyksen kehittämiseksi, jota tulliviranomaisten on määrä käyttää, jos tällaisia tarkastussuosituksia ei noudateta;

i) toteuttaa toimenpiteitä tarkastussuositusten lukumäärän hallitsemiseksi ottaen huomioon kohtuudella odotettavissa oleva vaikutus kauppavirtoihin ja riskin vakavuus, jos tarkastussuosituksia ei käytännössä ole mahdollista noudattaa asianomaisen tullitoimipaikan resurssirajoitteiden vuoksi.

3. EU:n tulliviranomainen voi kerätä, käsitellä ja analysoida EU:n tullidatakeskuksessa tai muissa lähteissä, mukaan lukien kansallisessa lainsäädännössä tai unionin oikeudessa yksilöidyissä lähteissä, saatavilla olevaa dataa sekä muilta viranomaisilta kuin tulliviranomaisilta saatua dataa, kun se on tarpeen 2 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten.

4. EU:n tulliviranomaisen on ilmoitettava komissiolle ja tulliviranomaisille riskienhallintatoimistaan ja niiden tuloksista tarvittaessa tapauskohtaisesti tai komission pyynnöstä. Tältä osin EU:n tulliviranomainen toimittaa komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. Komissio voi 30 päivään kesäkuuta 2028 saakka hoitaa tässä artiklassa tarkoitetut EU:n tulliviranomaisen riskienhallintatehtävät.

58 artikla

Kansallisten tulliviranomaisten tehtävät

1. Tulliviranomaisten on

a) toteutettava kansallisia riskienhallintatoimia, mukaan lukien riskianalyysi, yhteistyö ja riskienhallintaa koskevien tietojen vaihto asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa, ja toteutettava riskinlieventämistoimenpiteitä;

b) pantava täytäntöön kansallisia prosesseja, jotka ovat tarpeen yhteisten tarkastusten painopistealueiden sekä yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien täytäntöönpanemiseksi;

c) tehtävä tarvittaessa kansallista riskianalyysiä EU:n tulliviranomaisen tai muiden tulliviranomaisten tuottamien riskisignaalien, riskianalyysin tulosten ja tarkastussuositusten täytäntöönpanemiseksi ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia riskinlieventämistoimenpiteitä;

d) annettava tarkastussuosituksia ja ilmoitettava muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisille asianmukaisista riskinlieventämistoimenpiteistä ottaen huomioon 57 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut toimintaohjeet;

e) tehtävä tarkastuspäätöksiä;

f) tehtävä tarkastuksia 2 luvun ja mahdollisesti sovellettavien yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien mukaisesti;

g) esitettävä EU:n tulliviranomaiselle selvitys, jos tarkastussuositusta ei ole noudatettu tai riskinlieventämistoimenpidettä ei ole toteutettu.

2. Tulliviranomaiset voivat kerätä, käsitellä ja analysoida EU:n tullidatakeskuksessa tai muissa lähteissä, mukaan lukien kansallisessa tai unionin lainsäädännössä yksilöidyissä lähteissä, saatavilla olevaa asiaankuuluvaa dataa sekä muilta viranomaisilta kuin tulliviranomaisilta saatua asiaankuuluvaa dataa, kun se on tarpeen 1 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten.

59 artikla

Yhteiset riskinarviointiperusteet ja -mallit

1. Yhteisiin riskinarviointiperusteisiin ja -malleihin on sisällyttävä

a) kuvaus riskeistä;

b) riskitekijät tai -indikaattorit, joita käytetään valittaessa tavaroita tai talouden toimijoita tullitarkastuksiin;

c) tulliviranomaisten tekemien tullitarkastusten luonne;

d) riskianalyysien ja riskinlieventämistoimenpiteiden soveltaminen toimitusketjussa, mukaan lukien tieto- tai toiminta-pyynnöt ja ohjeet olla kuormaamatta tai kuljettamatta; ja

e) c alakohdassa tarkoitettujen tullitarkastusten soveltamisaika.

2. Yhteisiä riskinarviointiperusteita ja -malleja vahvistaessaan komissio ottaa huomioon kaikki seuraavat:

a) suhteellisuus riskiin nähden;

b) tarkastusten tarpeellisen soveltamisen kiireellisyys;

c) kohtuudella odotettavissa olevat vaikutukset kauppavirtoihin ja yksittäisten jäsenvaltioiden tarkastusresursseihin.

60 artikla

Riskienhallinnan ja tarkastusten kannalta merkitykselliset tiedot

1. Kaikki riskitiedot, riskisignaalit, riskianalyysin tulokset, tarkastussuositukset, tarkastuspäätökset, tarkastustulokset ja muut asiaankuuluvat tiedot on kirjattava siihen toimintaprosessiin, johon ne liittyvät, ja EU:n tullidatakeskukseen riippumatta siitä, perustuvatko ne kansalliseen tai yhteiseen riskianalyysiin vai satunnaisotantaan. Tulliviranomaisten on vaihdettava riskitietoja keskenään sekä EU:n tulliviranomaisen ja komission kanssa.

2. Tulliviranomaisilla, EU:n tulliviranomaisella ja komissiolla on oikeus käsitellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja 56–58 artiklassa ja 61 artiklassa tarkoitettujen tehtäviensä mukaisesti ja 41 artiklassa säädettyjen dataan pääsyä ja datan käsittelyä koskevien oikeuksiensa pohjalta.

3. EU:n tulliviranomaisen on mahdollisuuksien mukaan käytettävä EU:n tullidatakeskusta kerätäkseen muita sellaisia datalähteitä, asiakirjoja tai tietoja, joita EU:n tulliviranomainen, komissio tai jäsenvaltion tulliviranomainen pitää merkityksellisinä riskienhallinnan kannalta, tai ollakseen yhteentoimiva kyseisten datalähteiden, asiakirjojen tai tietojen kanssa. Jos käytetään muuta järjestelmää kuin EU:n tullidatakeskusta, kyseisen järjestelmän on täytettävä samat datan turvallisuutta, datan turvaamista ja datan eheyttä koskevat vaatimukset kuin III osastossa.

4. Komissio voi 30 päivään kesäkuuta 2028 saakka hoitaa tässä artiklassa tarkoitetut EU:n tulliviranomaisen tehtävät.

61 artikla

Tullialan riskienhallinnan arviointi

1. Komissio tekee vähintään kerran vuodessa yhteistyössä EU:n tulliviranomaisen ja tulliviranomaisten kanssa riskienhallinnan täytäntöönpanoa koskevan arvioinnin parantaakseen jatkuvasti sen operatiivista ja strategista vaikuttavuutta ja tehokkuutta ja julkaisee kyseisestä arvioinnista muita kuin arkaluonteisia tietoja. Komissio voi lisäksi järjestää jatkuvasti arviointitoimia, jotka toteutetaan silloin, kun se pitää niitä tarpeellisina.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten EU:n tulliviranomainen kerää ja analysoi asiaankuuluvat tiedot ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimet. EU:n tulliviranomainen voi pyytää tältä osin säännöllisiä tai tapauskohtaisia raportteja yhdeltä tai useammalta jäsenvaltiolta, paitsi jos kyseiset tiedot voidaan saada EU:n tullidatakeskukselta.

3. Komissio voi 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten käsitellä kaikkia EU:n tullidatakeskuksen kautta saatavilla olevia asiaankuuluvia tietoja ja pyytää muita tietoja EU:n tulliviranomaiselta ja tulliviranomaisilta täyttääkseen tämän osaston mukaiset tehtävänsä ja velvollisuutensa.

4. Vahvistaessaan 56 artiklan 1 kohdassa, 57 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa sekä 59 artiklassa tarkoitettuja yhteisiä tarkastusten painopistealueita ja yhteisiä riskinarviointiperusteita ja -malleja EU:n tulliviranomainen ja komissio ottavat tarvittaessa huomioon tämän artiklan nojalla tehdyt arvioinnit.

62 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet, joilla varmistetaan tullitarkastusten ja riskienhallinnan yhdenmukainen soveltaminen, mukaan lukien tietojenvaihto sekä tässä osastossa tarkoitettujen yhteisten tarkastusten painopistealueiden sekä yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien vahvistaminen. Tällaisiin toimenpiteisiin on kuuluttava

a) EU:n tullidatakeskukseen kirjattavat tiedot riskienhallinnasta ja tarkastuksista, mukaan lukien riskitiedot, riskianalyysin tulokset, riskinlieventämistoimenpiteet, tarkastussuositukset, tarkastuspäätökset ja tarkastustulokset, sekä oikeus saada pääsy tällaisiin tietoihin ja käsitellä niitä;

b) menettelylliset toimenpiteet, jotka koskevat olemassa olevien tullitietojärjestelmien käyttöä ja niihin pääsyä siirtymäkauden aikana;

c) menettelylliset toimenpiteet EU:n tullidatakeskuksen ja muiden järjestelmien yhteentoimivuuden hallinnoimiseksi;

d) menettelylliset toimenpiteet, jotka liittyvät raportointivaatimuksen soveltamiseen jälkitarkastuksissa ja satunnaistarkastuksissa;

e) EU:n tulliviranomaisen ja tiettyjen muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten väliset yhteistyöjärjestelyt, mukaan lukien tietojenvaihto, tämän osaston soveltamiseksi;

f) toimivaltaisen tulliviranomaisen määrittäminen, kun on kyse erityisistä riskienhallintaprosesseista, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota;

g) tarkastuksia koskevat menettelylliset näkökohdat, mukaan lukien jälkitarkastukset, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, sekä näytteenoton ja muiden tarkastusten tulosten saatavuus asianomaisten tulliviranomaisten keskuudessa;

h) sellaisia riskitietoja koskevat järjestelyt, joita vaihdetaan tulliviranomaisten, EU:n tulliviranomaisen ja komission välillä;

i) 56 artiklan 1 kohdassa, 57 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa sekä 59 artiklassa tarkoitetut yhteiset tarkastusten painopistealueet ja yhteiset riskinarviointiperusteet ja -mallit, mukaan lukien yksityiskohtaiset säännöt niiden tarvittaessa tapahtuvasta kiireellisestä soveltamisesta;

j) 57 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettu ”noudata tai selitä” -periaatetta koskeva kehys siinä tapauksessa, että tarkastussuositusta ei ole noudatettu.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 283 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen viipymättä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvissä erittäin kiireellisissä tapauksissa, kun se on asianmukaisesti perusteltua, mukaan lukien yksityiskohtaiset säännöt niiden kiireellisestä soveltamisesta sellaisiin kriisi- tai vaaratilanteisiin reagoimiseksi, jotka saattaisivat aiheuttaa välittömän riskin vaarattomuudelle tai turvallisuudelle, silloin kun on tarve saattaa yhteinen riskienhallinta nopeasti ajan tasalle ja mukauttaa tietojenvaihtoa, yhteisiä tarkastusten painopistealueita sekä yhteisiä riskinarviointiperusteita ja -malleja riskien kehittymisen perusteella.

3 LUKU

Tullitarkastukset

63 artikla

Tullitarkastukset

1. Tulliviranomaiset voivat tehdä kaikki tarpeellisiksi katsomansa tullitarkastukset, mukaan lukien satunnaistarkastukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 luvun soveltamista.

2. Tullitarkastuksiin voi kuulua erityisesti

a) tavaroiden tarkastaminen;

b) näytteiden ottaminen tavaroista;

c) jonkin henkilön antaman datan aitouden, eheyden, oikeellisuuden ja täydellisyyden varmentaminen;

d) asiakirjojen olemassaolon, aitouden, oikeellisuuden ja voimassaolon varmentaminen;

e) talouden toimijoiden tilien, liikekirjanpidon ja datalähteiden tarkastaminen;

f) kuljetusvälineiden tarkastaminen;

g) matkatavaroiden ja henkilöiden mukanaan tai yllään kuljettamien muiden tavaroiden tarkastaminen;

h) virallisten selvitysten tekeminen; ja

i) muut vastaavat toimet.

Tullitarkastus voi tarvittaessa koskea myös sähköisen datan käsittelyä ja EU:n tullidatakeskuksen toimittaman tai saataville asettaman datan lähdettä.

3. Jos muiden viranomaisten on määrä suorittaa muita tarkastuksia kuin tullitarkastuksia samoille tavaroille, tulliviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä kyseisten muiden viranomaisten kanssa, jotta kyseiset muut tarkastukset voidaan suorittaa samaan aikaan ja samassa paikassa kuin tullitarkastukset (keskitetyn palvelupisteen periaate) silloin kun se on mahdollista. Kun muita tarkastuksia tehdään samanaikaisesti tullitarkastusten kanssa, tulliviranomaisilla on koordinoiva rooli.

4. Tulliviranomaiset voivat päättää tehdä tarkastuksia valitsemassaan paikassa.

64 artikla

Toimitetun tai saataville asetetun datan varmentaminen

1. Siitä hetkestä alkaen, kun henkilöt toimittavat tai asettavat dataa tulliviranomaisten saataville, kyseiset viranomaiset voivat tällaisen datan oikeellisuuden varmentamiseksi

a) tutkia dataa ja täydentäviä asiakirjoja, mukaan lukien pääsy datalähteisiin, jotka ovat talouden toimijoiden hallussa tai jotka palveluntarjoajat ovat tallentaneet talouden toimijoiden lukuun;

b) vaatia toimittamaan muita asiakirjoja tai dataa, mukaan lukien data, joka on talouden toimijoiden hallussa tai jonka palveluntarjoajat ovat tallentaneen talouden toimijoiden lukuun;

c) vaatia pääsyä henkilön sähköisiin rekistereihin;

d) tarkastaa tavarat;

e) ottaa näytteitä tavaroiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen varmentamista koskevat toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

65 artikla

Tavaroiden tarkastus ja näytteenotto

1. Tulliviranomaiset voivat milloin tahansa vaatia tavarat purettaviksi ja niiden pakkaukset avattaviksi, jotta tavarat voidaan tarkastaa, niistä voidaan ottaa näytteitä tai niiden kuljettamiseen käytetyt kuljetusvälineet voidaan tarkastaa.

2. Tuojan, viejän, liikenteenharjoittajan tai passitusmenettelyn haltijan toimesta tai vastuulla on tavarat kuljetettava paikkaan, jossa ne on määrä tarkastaa ja niistä on määrä ottaa näytteet, sekä järjestettävä kaikki tällaisen tarkastuksen tai näytteenoton edellyttämä käsittely. Tuoja, viejä tai passitusmenettelyn haltija vastaa aiheutuvista kustannuksista.

3. Tuojalla, viejällä, liikenteenharjoittajalla tai passitusmenettelyn haltijalla on oikeus olla läsnä tai edustettuna tavaroita tarkastettaessa ja näytteitä otettaessa. Jos tulliviranomaiset pitävät sitä perusteltuna, ne voivat vaatia tuojaa, viejää, liikenteenharjoittajaa tai passitusmenettelyn haltijaa olemaan läsnä tai edustettuna tavaroita tarkastettaessa tai näytteitä otettaessa taikka avustamaan viranomaisia tarkastuksen tai näytteenoton helpottamiseksi.

4. Edellyttäen, että näytteet otetaan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti, tulliviranomaiset eivät ole velvollisia maksamaan minkäänlaisia korvauksia, mutta niiden on vastattava analyysistä tai tarkastamisesta aiheutuvista kustannuksista.

5. Jos tarkastetaan ainoastaan osa tavaroista tai niistä otetaan näytteitä, osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tarkastamisen tulokset koskevat kaikkia samaan lähetykseen kuuluvia samoja tavaroita.

Tuoja, viejä, liikenteenharjoittaja tai passitusmenettelyn haltija voi kuitenkin pyytää tavaroiden lisätarkastusta tai -näytteenottoa arvioidessaan, etteivät osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tarkastuksen tulokset koske tarkastamatonta osaa asianomaisista tavaroista. Kyseiseen pyyntöön on suostuttava edellyttäen, että tavaroita ei ole luovutettu, tai jos ne on luovutettu, siinä tapauksessa, että tuoja, viejä, liikenteenharjoittaja tai passitusmenettelyn haltija osoittaa, ettei niitä ole muutettu millään tavoin.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, tuoja, viejä, liikenteenharjoittaja tai passitusmenettelyn haltija voi omalla kustannuksellaan pyytää lisätarkastusta tai -näytteenottoa.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet tässä artiklassa tarkoitettua tavaroiden tarkastusta tai näytteenottoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

66 artikla

Varmentamisen tulokset

1. Tuojan, viejän, liikenteenharjoittajan tai passitusmenettelyn haltijan toimittaman tai saataville asettaman datan 64 artiklan mukaisesti tehdyn varmentamisen tuloksia on käytettävä sovellettaessa sitä tullimenettelyä koskevia säännöksiä, johon tavarat asetetaan, ja muita tullilainsäädännössä vahvistettuja velvoitteita.

2. Tulliviranomaisten varmentamisen tuloksilla on sama todistusvoima kaikkialla unionin tullialueella.

3. Jos tuojan, viejän, liikenteenharjoittajan tai passitusmenettelyn haltijan toimittamaa tai saataville asettamaa dataa ei varmenneta, 1 kohtaa sovelletaan kyseisen datan perusteella.

4. Jos tulliviranomaiset toteavat, että tiettyyn lähetykseen kuuluva tietty tavara tai siihen kuuluvat tietyt tavarat ovat, niiden on arvioitava 5 kohdan nojalla annettavassa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettavien kriteerien mukaisesti, aiheuttavatko johonkin muuhun lähetykseen sisältyvät muut tavarat samanlaisen riskin. Tällaisissa tapauksissa tulliviranomaiset voivat katsoa asianomaiset tavarat vaatimustenvastaisiksi ja toteuttaa riskinlieventämistoimenpiteitä tarvittaessa yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tai evätä kyseisten muiden tavaroiden luovutuksen 77 artiklan 4 kohdan nojalla.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos tuoja esittää todisteet siitä, että tavarat, joita ei ole varmennettu, ovat vaatimustenmukaisia.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

a) tässä artiklassa tarkoitetun varmentamisen tuloksia koskevat toimenpiteet; ja

b) perusteet, joiden mukaisesti tulliviranomaiset voivat pitää varmentamisen tuloksia näyttönä siitä, että muut tavarat aiheuttavat tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun samanlaisen vaatimustenvastaisuuden riskin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

67 artikla

Tunnistamistoimenpiteet

1. Tulliviranomaisten tai tapauksesta riippuen tulliviranomaisten siihen valtuuttamien talouden toimijoiden on toteutettava tavaroiden tunnistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jos tunnistamista vaaditaan sitä tullimenettelyä koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi, johon tavarat on tarkoitus asettaa.

Kyseisillä tunnistamistoimenpiteillä on sama oikeudellinen vaikutus kaikkialla unionin tullialueella.

2. Ainoastaan tulliviranomaiset tai näiltä luvan saaneet muut henkilöt saavat poistaa tai hävittää tavaroihin, pakkauksiin tai kuljetusvälineisiin kiinnitetyt tunnisteet, jollei ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ehdottomasti edellytä tällaisten tunnisteiden poistamista tai hävittämistä tavaroiden tai kuljetusvälineiden suojaamiseksi.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään, mitkä toimenpiteet ovat tässä artiklassa tarkoitettuja tunnistamistoimenpiteitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

68 artikla

Jälkitarkastukset

1. Tavaroiden luovutuksen jälkeen tulliviranomaiset voivat tullitarkastuksia varten

a) varmentaa toimitetun tai saataville asetetun datan oikeellisuuden ja täydellisyyden sekä mahdollisten täydentävien asiakirjojen olemassaolon, aitouden, oikeellisuuden ja voimassaolon;

b) tutkia talouden toimijan tilejä ja muita asiakirjoja, jotka liittyvät kyseisten tavaroiden osalta toteutettuihin toimiin sekä kyseisiin tavaroihin liittyviin aiempiin tai myöhempiin kaupallisiin toimiin;

c) tarkastaa tällaiset tavarat ja ottaa niistä näytteitä tarvittaessa ja jos se on vielä mahdollista;

d) hyödyntää pääsyä talouden toimijoiden järjestelmiin sen varmentamiseksi, että noudatetaan velvoitetta toimittaa tai asettaa saataville dataa EU:n tullidatakeskukseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset voidaan tehdä tuojan tai viejän tai tavaroiden haltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti kyseisten tavaroiden osalta toteutettuihin toimiin osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ja dataa ammattitoimintansa yhteydessä hallussaan pitävän henkilön tiloissa.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään toimenpiteet, joita sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkastuksiin, myös tapauksissa, joissa toiminnot toteutetaan useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, sekä asianmukaisten menetelmien soveltamista tällaisten tarkastusten yhteydessä koskevat toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

69 artikla

Auditoinnit

1. Auditointeja varten tulliviranomaiset voivat

a) tarkastaa talouden toimijan hallinnon, organisaation, sisäiset menettelyt tai sisäiset järjestelmät, kuten kirjanpidon ja logistiikan, jotta voidaan kerätä, arvioida ja esittää näyttöä siitä, että talouden toimija noudattaa tulliviranomaisten soveltamia asiaankuuluvia sääntöjä ja vaatimuksia;

b) tehdä kattavan analyysin talouden toimijan toiminnasta, prosesseista, järjestelmistä ja sisäisestä valvonnasta.

2. Auditoinnit voidaan tehdä tuojan, viejän tai tavaroiden haltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti kyseisissä toiminnoissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun auditoinnin kannalta merkityksellisiä asiakirjoja ja dataa hallussaan pitävän henkilön tiloissa.

70 artikla

Unionin sisäiset lento- ja merimatkat

1. Tullitarkastuksia tai -muodollisuuksia kohdistetaan joko unionin sisäisen lento- tai merimatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin ainoastaan, jos tullilainsäädännössä niin säädetään.

2. Edellä 1 kohdassa todettu ei rajoita seuraavien soveltamista:

a) vaarattomuus ja turvallisuus;

b) tulliviranomaisten soveltamaan muuhun lainsäädäntöön liittyvät tarkastukset.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään satamat ja lentokentät, joissa tullitarkastuksia ja -muodollisuuksia sovelletaan seuraaviin:

a) henkilöiden käsimatkatavarat ja kirjatut matkatavarat:

i) suoritettaessa lentomatka unionin ulkopuoliselta lentokentältä lähtevällä ja unionin lentokentälle tehdyn välilaskun jälkeen tätä lentoa toiselle unionin lentokentälle jatkavalla ilma-aluksella;

ii) suoritettaessa lentomatka unionin lentokentälle välilaskun tekevällä ja tätä lentoa unionin ulkopuoliselle lentokentälle jatkavalla ilma-aluksella;

iii) käytettäessä yhden aluksen suorittamaa ja perättäisistä merimatkoista koostuvaa, unionin ulkopuolisesta satamasta lähtevää, unionin ulkopuolisessa satamassa poikkeavaa tai unionin ulkopuoliseen satamaan päättyvää merikuljetusta;

iv) matkustettaessa huvialuksella tai turisti- tai liikelentokoneella;

b) käsimatkatavarat ja kirjatut matkatavarat;

i) jotka saapuvat unionin lentokentälle muulta kuin unionin lentokentältä lähteneellä ilma-aluksella ja jotka uudelleenlastataan kyseisellä unionin lentokentällä toiseen, unionin sisäisen lennon tekevään ilma-alukseen;

ii) jotka on lastattu unionin lentokentällä unionin sisäisen lennon tekevään ilma-alukseen niiden uudelleenlastaamiseksi muulla unionin lentokentällä ilma-alukseen, jonka määräpaikka on muu kuin unionin lentokenttä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V OSASTO

TAVAROIDEN ASETTAMINEN TULLIMENETTELYYN

1 LUKU

Tavaroiden tullioikeudellinen asema

71 artikla

Unionitavaraolettama

1. Kaikkia unionin tullialueella olevia tavaroita pidetään unionitavaroina, jollei osoiteta, että tavarat eivät ole tullioikeudelliselta asemaltaan unionitavaroita.

2. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksiin ei sovelleta 1 kohdan olettamaa. Tämän vuoksi on tarpeen osoittaa, että asianomaisella tavaralla on unionitavaran tullioikeudellinen asema.

3. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa tavaroilla, jotka on tuotettu kokonaan unionin tullialueella ja väliaikaisesti varastoiduista tai ulkoiseen passitusmenettelyyn, varastointimenettelyyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai sisäiseen jalostusmenettelyyn asetetuista tavaroista, ei ole unionitavaran tullioikeudellista asemaa.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) määrittämällä erityistapaukset, joissa tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä olettamaa ei sovelleta;

b) vahvistamalla edellytykset helpotusten myöntämiselle sen osoittamiseksi, että tavaroilla on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu unionitavaran tullioikeudellinen asema;

c) määrittämällä erityistapaukset, joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla tavaroilla ei ole unionitavaroiden tullioikeudellista asemaa.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt unionitavaroiden tullioikeudellista asemaa koskevien todisteiden esittämisestä ja todentamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

72 artikla

Unionitavaran aseman menettäminen

Unionitavaroista tulee muita kuin unionitavaroita

a) kun ne viedään unionin tullialueelta, edellyttäen että sisäistä passitusta koskevia sääntöjä ei sovelleta:

b) kun ne on asetettu ulkoiseen passitusmenettelyyn, varastointimenettelyyn tai sisäisen jalostuksen menettelyyn, jos tullilainsäädäntö sen sallii;

c) kun ne on asetettu tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn ja joko luovutetaan myöhemmin valtiolle tai hävitetään niin, että niistä jää jätteitä;

d) kun vapaaseen liikkeeseen luovutusta varten toimitetut tai saataville asetetut tiedot tai tapauksen mukaan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus mitätöidään tavaroiden luovutuksen jälkeen.

73 artikla

Unionin tullialueelta väliaikaisesti vietävät unionitavarat

1. Unionitavaroiden tullioikeudellinen asema säilyy 136 artiklan 2 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan, jos kyseinen asema on vahvistettu tullilainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja menetelmin.

2. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa unionitavarat voivat liikkua muutoin kuin tullimenettelyyn asetettuina unionin tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, vaikka ne liikkuvat väliaikaisesti tämän alueen ulkopuolella.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ne erityistapaukset, joissa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun mukaisesti tavaroiden tullioikeudellinen asema ei muutu.

2 LUKU

Asettaminen ja luovutus

74 artikla

Tavaroiden asettaminen tullimenettelyyn

1. Tuojien, viejien ja passitusmenettelyn haltijoiden on toimitettava tai asetettava saataville EU:n tullidatakeskuksessa data, joka on tarpeen tavaroiden asettamiseksi asianomaiseen tullimenettelyyn, heti kun kyseinen data on saatavilla ja joka tapauksessa ennen tavaroiden saatavillaoloa koskevaa tiedonantoa.

2. Antamalla tai asettamalla saataville tavaroiden saatavillaoloa koskevan tiedonannon tuojat, viejät ja passitusmenettelyn haltijat vahvistavat tulliviranomaisille aikomuksensa asettaa tavarat asianomaiseen tullimenettelyyn.

3. IOSS-järjestelmää käyttävän henkilön on toimitettava tai asetettava saataville data sellaisten tavaroiden etämyynnistä, jotka on tarkoitus asettaa vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn unionin tullialueella, viimeistään myyntiä koskevan maksun hyväksymispäivää seuraavana päivänä ja joka tapauksessa ennen tavaroiden saatavillaoloa koskevan tiedonannon antamista.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaiset voivat asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jotka liittyvät täydentäviin asiakirjoihin tai tavaroiden tullausarvon määrittämiseen, sallia, että viejä, passitusmenettelyn haltija tai muu tuoja kuin etämyynnin tuoja antaa tai asettaa saataville osan datasta, lukuun ottamatta lastin ennakkoilmoitusta, tavaroiden luovutuksen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 178 artiklan soveltamista.

Viejän, passitusmenettelyn haltijan tai muun tuojan kuin etämyynnin tuojan on annettava tai asetettava saataville toimittamatta jätetyt tiedot tietyssä määräajassa.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jotka liittyvät täydentäviin asiakirjoihin tai tavaroiden tullausarvon määrittämiseen, luotettu ja tarkistettu toimija, joka on muu kuin etämyynnin tuoja, voi toimittaa tai asettaa saataville osan datasta, lukuun ottamatta lastin ennakkoilmoitusta, tavaroiden luovutuksen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 178 artiklan soveltamista. Luotetun ja tarkistetun toimijan on annettava tai asetettava saataville toimittamatta jätetyt tiedot tietyssä määräajassa.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa tavarat voidaan asettaa tullimenettelyyn käyttäen muita keinoja kuin EU:n tullidatakeskusta.

7. Tavarat on asetettava asiaankuuluvaan tullimenettelyyn, kun ne luovutetaan.

Tavaroiden saatavillaoloa koskevan tiedonannon päivämäärä on päivä, jota käytetään sitä tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseen, johon tavarat asetetaan, ja kaikkiin muihin tuonti- tai vientimuodollisuuksiin.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) määrittämällä tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettu data;

b) vahvistamalla tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yksinkertaistamisen soveltamista koskevat edellytykset;

c) määrittämällä data, joka voidaan antaa tai asettaa saataville tavaroiden luovutuksen jälkeen, sekä määräajat tällaisen datan toimittamiselle tai saataville asettamiselle, kun sovelletaan tämän artiklan 4 tai 5 kohtaa;

d) määrittämällä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset sekä EU:n tullidatakeskuksen lisäksi muut keinot, joita voidaan käyttää tavaroiden asettamiseksi tullimenettelyyn.

75 artikla

Muut tavaroiden saatavillaoloa koskevan tiedonannon muodot

Tuoja, viejä tai passitusmenettelyn haltija voi antaa tai asettaa saataville tavaroiden saatavillaoloa koskevan tiedonannon

a) antamalla tiedoksi tavaroiden saapumisen unionin tullialueelle, jos väliaikainen varastointi tai asettaminen tullimenettelyyn tapahtuu saapumistullitoimipaikassa; tai

b) antamalla tiedoksi tavaroiden saapumisen poistumispaikkaan, jos väliaikainen varastointi tapahtuu poistumistullitoimipaikassa.

76 artikla

Tiedot ja täydentävät asiakirjat

1. Kun henkilöt toimittavat tai asettavat saataville dataa ja tietoja, joita tarvitaan siinä tullimenettelyssä, johon tavarat asetetaan tai aiotaan asettaa, heidän on toimitettava tai asetettava saataville digitaaliset jäljennökset mahdollisista alkuperäisistä paperiasiakirjoista, joita on käytetty kyseisten datan ja tietojen saamiseksi, jos on olemassa tällaisia alkuperäisiä paperiasiakirjoja.

2. Kun tulli-ilmoitus annetaan ennen 28 päivää helmikuuta 2034, tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamisen edellyttämien täydentävien asiakirjojen on oltava ilmoittajan hallussa ja tulliviranomaisten käytettävissä kyseisen ilmoituksen antamishetkellä.

3. Sovellettavia asetuksen (EU) 2022/2399 liitteessä lueteltuja muuta kuin tullialaa koskevia unionin muodollisuuksia koskevat täydentävät asiakirjat katsotaan toimitetuiksi tai saataville asetetuiksi, jos tulliviranomaiset voivat saada tarvittavat tiedot vastaavista muuta kuin tullialaa koskevista unionin järjestelmistä Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmän (EU CSW-CERTEX) kautta mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti.

4. Myös henkilöt antavat tai asettavat saataville tarvittaessa täydentäviä asiakirjoja tullialan riskienhallintaa ja tullitarkastuksia varten.

5. Tulliviranomaiset voivat antaa talouden toimijoille luvan laatia 3 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä asiakirjoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön soveltamista.

6. Jollei tiettyjen asiakirjojen osalta toisin ilmoiteta, asianomaisen henkilön on tullitarkastuksia varten säilytettävä asiakirjat ja tiedot vähintään kolme vuotta muodossa, johon tulliviranomaisilla on pääsy ja jonka ne hyväksyvät. Tämä ajanjakso alkaa

a) tietyn käyttötarkoituksen perusteella tullitta tai alennettua tuontitullia soveltaen vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden tapauksessa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana tavaroiden tullivalvonta päättyy;

b) muuhun tullimenettelyyn asetettujen tai väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden tapauksessa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana asianomainen tullimenettely on päätetty tai väliaikainen varastointi on päättynyt;

c) muissa kuin a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana tavarat luovutetaan.

7. Jos tullivelkaan liittyvä tullitarkastus osoittaa, että tileissä olevaa velkaa koskeva kirjaus on tarpeen oikaista, ja asianomaiselle henkilölle on ilmoitettu asiasta, asiakirjat ja tiedot on säilytettävä kolmen vuoden ajan tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetun ajanjakson jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 206 artiklan 4 kohdan soveltamista.

8. Jos asiassa on haettu muutosta tai hallinnollinen tai oikeudellinen menettely on alkanut, asiakirjat ja tiedot on säilytettävä 6 kohdassa säädetyn ajan tai kunnes muutoksenhakumenettely tai hallinnollinen tai oikeudellinen menettely on päättynyt sen mukaan, kumpi tapahtuu myöhemmin.

77 artikla

Tavaroiden luovutus

1. Tulliviranomaisten, jotka ovat vastuussa tavaroiden asettamisesta tullimenettelyyn 6 artiklan 1 kohdan d alakohdan sekä 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on päätettävä tavaroiden luovutuksesta ottaen huomioon tulli-ilmoituksessa olevaa dataa taikka tuojan tai viejän tai passitusmenettelyn haltijan toimittamaa tai saataville asettamaa dataa koskevan riskianalyysin tulokset ja tarvittaessa mahdollisten tarkastusten tai riskinlieventämistoimenpiteiden tulokset.

2. Tavaroiden luovutusta ei pidetä todisteena vaatimustenmukaisuudesta.

3. Tavarat luovutetaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tulliviranomaisille on ilmoitettu, kuka on tavaroista vastaava tuoja, viejä tai passitusmenettelyn haltija;

b) 74, 109, 114, 140, 142, 145, 153, 156, 158 ja 161 artiklassa tarkoitetut tullimenettelyyn asettamisen edellytykset ovat täyttyneet; ja

c) tavaroita ei ole valittu mihinkään tarkastukseen tai ne on valittu tarkastukseen, mutta kyseiset tarkastukset eivät johtaneet havaintoihin, jotka oikeuttaisivat epäämään kyseisten tavaroiden luovutuksen.

4. Tulliviranomaisten on evättävä luovutus seuraavissa tapauksissa:

a) kun edellytykset tavaroiden asettamiselle kyseiseen tullimenettelyyn eivät ole täyttyneet, mukaan lukien tavaroiden kannalta merkitykselliset asetuksen (EU) 2022/2399 2 artiklan 11 alakohdassa määritellyt muuta kuin tullialaa koskevat unionin muodollisuudet;

b) kun niillä on todisteita siitä, että tavarat eivät ole asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisia;

c) kun niillä on todisteita siitä, että toimitettu tai saataville asetettu data on virheellistä.

5. Tulliviranomaisten on keskeytettävä luovutus seuraavissa tapauksissa:

a) kun niillä on syytä epäillä, että tavarat eivät ole tullilainsäädännön tai tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisia tai että ne aiheuttavat vakavan riskin ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle ja elämälle, ympäristölle tai muulle yleiselle edulle;

b) kun muut toimivaltaiset viranomaiset ovat sitä pyytäneet tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisesti.

Talouden toimijan 276 artiklan 5 kohdan mukaisesti todettu järjestelmällinen rikkomus muodostaa vähintään kuuden kuukauden ajan rikkomuksen toteamisesta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun syyn epäillä kaikkia niitä tavaroita, jotka kyseinen talouden toimija on ilmoittanut olevan saatavilla vapaaseen liikkeeseen luovutusta varten.

6. Kun luovutus on keskeytetty 5 kohdan mukaisesti, tulliviranomaisten on järjestettävä asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaiset kuulemiset ja

a) jos muut toimivaltaiset viranomaiset ovat sitä pyytäneet asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisesti, evättävä luovutus;

b) jos muut toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luovutuksen, luovutettava tavarat;

c) jos muut toimivaltaiset viranomaiset eivät ole vastanneet asiaankuuluvassa tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä asetetussa määräajassa tai, jos tällaista määräaikaa ei ole, luovutettava tavarat viiden päivän kuluessa; tai

d) jos muut toimivaltaiset viranomaiset ovat pyytäneet sitä, koska ne ilmoittivat tulliviranomaisille tarvitsevansa enemmän aikaa arvioidakseen, ovatko tavarat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisia, jatkettava keskeytystä enintään 90 päivän ajan.

7. Rajoittamatta asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön soveltamista tulliviranomaisten katsotaan luovuttaneen tavarat, jos ne eivät ole valinneet niitä mihinkään tarkastukseen kohtuullisen ajan kuluessa sen jälkeen kun

a) etämyynnin tuojien tavarat ovat saapuneet unionin tullialueelle;

b) tuojien tavarat ovat saapuneet lopulliseen määräpaikkaansa; tai

c) viejä on lähettänyt lähtöä edeltävät tiedot.

8. Kun tulliviranomaiset keskeyttävät tavaroiden luovutuksen 5 kohdan mukaisesti tai epäävät tavaroiden luovutuksen 4 kohdan tai 6 kohdan a alakohdan mukaisesti, niiden on kirjattava päätöksensä ja muut unionin oikeudessa edellytetyt tiedot EU:n tullidatakeskukseen soveltuvin osin. Kyseiset tiedot on asetettava muiden tulliviranomaisten saataville.

9. Kun tulliviranomaiset ovat evänneet tavaroiden luovutuksen 4 kohdan tai 6 kohdan a alakohdan mukaisesti ja

a) jos muut toimivaltaiset viranomaiset eivät ole esittäneet vastaväitettä, tavarat voidaan myöhemmin asettaa toiseen tullimenettelyyn mainiten, että tavaroiden luovutus toiseen tullimenettelyyn oli aiemmin evätty;

b) jos muut toimivaltaiset viranomaiset ovat vastustaneet tavaroiden asettamista johonkin tullimenettelyyn, tulliviranomaisten on kirjattava nämä tiedot EU:n tullidatakeskukseen ja toimittava V osaston 4 luvun mukaisesti.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) määrittämällä tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu kohtuullinen aika;

b) täsmentämällä tämän artiklan 7 kohdassa lueteltuja erityistapauksia; tai

c) vahvistamalla vielä sellaiset erityistapaukset, joissa tulliviranomaisten katsotaan luovuttaneen tavarat.

78 artikla

Luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden tulliviranomaisten puolesta suorittama tavaroiden luovutus

1. Poiketen siitä, mitä 77 artiklan 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaiset voivat valtuuttaa luotetut ja tarkistetut toimijat luovuttamaan tavarat niiden puolesta, kun kyseiset tavarat vastaanotetaan tuojan, omistajan tai vastaanottajan toimipaikassa tai kun tavarat lähetetään viejän, omistajan tai lähettäjän toimipaikasta edellyttäen, että asiaankuuluvaa menettelyä varten tarvittava data ja reaaliaikaiset tiedot tavaroiden saapumisesta tai lähettämisestä toimitetaan tulliviranomaisille tai asetetaan niiden saataville.

2. Luotetut ja tarkistetut toimijat, jotka ylläpitävät tullivarastoa etämyyntiä varten 145 artiklan mukaisesti, saavat luovuttaa ainoastaan tullivarastointimenettelyyn asetetut tavarat, jotka ovat valmiita myyntiin unionin tullialueella.

3. Tulliviranomaiset voivat valtuuttaa luotetut ja tarkistetut toimijat tekemään tavaroille tietyt tarkastukset tullivalvonnassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 63 artiklan soveltamista. Jotta tarkastukset voidaan suorittaa tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön nojalla, tulliviranomaisten on kuultava muita toimivaltaisia viranomaisia ennen tällaisen luvan myöntämistä ja ne voivat sopia kyseisten muiden viranomaisten kanssa tarkastus-suunnitelmasta.

4. Jos 3 kohdan mukaisesti valtuutetulla luotetulla ja tarkistetulla toimijalla on syytä epäillä, että tavarat eivät ole asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisia, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta tulliviranomaisille. Tällaisen ilmoituksen saatuaan tulliviranomaisten on päätettävä kyseisten tavaroiden luovutuksesta tai tarkastuksesta.

5. Tulliviranomaiset voivat tarvittaessa vaatia, että luotettu ja tarkistettu toimija esittää tavarat tarkastusta varten tullitoimipaikassa tai paikassa, jossa tavarat oli tarkoitus luovuttaa.

6. Jos tulliviranomaiset ovat havainneet uuden vakavan taloudellisen riskin tai muun erityisen tilanteen, joka liittyy niiden puolesta tapahtuvaan tavaroiden luovutukseen, ne voivat keskeyttää tämän artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla myönnettyjen valtuutusten voimassaolon 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) vahvistamalla luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden tulliviranomaisten puolesta suorittamaa tavaroiden luovutusta koskeva menettely;

b) vahvistamalla luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden suorittamia tarkastuksia koskevat edellytykset, ja täsmentämällä niiden sisältö ja vahvistamalla niitä koskeva menettely.

79 artikla

Tavaroiden tullimenettelyyn asettamista koskevien tietojen muuttaminen

1. Tuojan, viejän tai passitusmenettelyn haltijan on ennen tavaroiden luovutuspäivää muutettava yhtä tai useampaa dataelementtiä, jotka on toimitettu tai asetettu saataville kyseisten tavaroiden asettamiseksi tullimenettelyyn

a) kun ne saavat tietoonsa, että asiaankuuluvat tiedot ovat muuttuneet niiden kirjanpidossa tai tällaisissa tiedoissa on virheitä; tai

b) kun tulliviranomainen pyytää sitä datan virheellisyyden tai puutteellisuuden tai datan laatuun liittyvien ongelmien vuoksi.

2. Tuoja, viejä tai passitusmenettelyn haltija ei saa muuttaa tietoja, jos

a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet aikovansa tarkastaa tavarat;

b) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet sille, että ne ovat todenneet toimitetun tai saataville asetetun datan virheelliseksi; tai

c) tavarat on jo luovutettu.

3. Tuoja, viejä tai passitusmenettelyn haltija voi kolmen vuoden kuluessa tavaroiden luovuttamisesta pyytää muuttaa yhtä tai useampaa dataelementtiä, jotka on toimitettu tai asetettu saataville kyseisten tavaroiden asettamiseksi tullimenettelyyn. Tulliviranomaisten on päätettävä, hyväksyvätkö vai hylkäävätkö ne muutoksen, ottaen huomioon riskin siitä, että tavaroiden asettamista kyseiseen tullimenettelyyn koskevia velvoitteita ei noudateta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä tapaukset, joissa dataa voidaan muuttaa luovutuspäivän jälkeen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen muuttamista koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

80 artikla

Tavaroiden tullimenettelyyn asettamista koskevan datan mitätöinti

1. Jos tuoja, viejä tai passitusmenettelyn haltija saa tietää, että tavaroita, jotka on määrä asettaa tullimenettelyyn, ei tuoda unionin tullialueelle tai viedä sieltä, sen on mahdollisimman pian mitätöitävä data, joka koskee kyseisten tavaroiden asettamista kyseiseen tullimenettelyyn.

Jos tavaroita, jotka on määrä asettaa tullimenettelyyn, ei tuoda unionin tullialueelle tai niitä ei viedä sieltä 200 päivän kuluessa päivästä, jona kyseisten tavaroiden kyseiseen tullimenettelyyn asettamista koskeva data toimitettiin tulliviranomaisille tai asetettiin niiden saataville, tulliviranomaisten on mitätöitävä kyseinen data.

2. Tulliviranomaisten on tuojan, viejän tai passitusmenettelyn haltijan hakemuksesta mitätöitävä data, joka koskee tavaroiden asettamista tullimenettelyyn, jota varten tavaroiden saatavillaoloa koskeva tiedonanto on annettu tai asetettu saataville, jos tulliviranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että

a) tavarat asetetaan välittömästi toiseen tullimenettelyyn; tai

b) erityisolosuhteiden vuoksi tavaroiden asettaminen ensisijaiseen tullimenettelyyn ei ole enää perusteltua.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin ovat ilmoittaneet tuojalle, viejälle tai passitusmenettelyn haltijalle aikomuksestaan tarkastaa tavarat, datan mitätöintiä koskeva hakemus voidaan hyväksyä vasta tarkastuksen jälkeen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä tapaukset, joissa tavaroiden asettamista tullimenettelyyn koskeva data voidaan mitätöidä tavaroiden luovutuspäivän jälkeen.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt tavaroiden asettamista tullimenettelyyn koskevan datan mitätöimiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Tulli-ilmoituksia koskevat siirtymäsäännökset

81 artikla

Tulli-ilmoitus

1. Tulli-ilmoitukset on tehtävä sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä käyttäen.

2. Delegoidussa säädöksessä määriteltävissä erityistapauksissa tulli-ilmoitus voidaan antaa muulla tavalla kuin sähköisillä tietojenkäsittelymenetelmillä.

3. Jollei toisin säädetä, tulli-ilmoitus on annettava olosuhteista riippuen johonkin seuraavista:

a) tullitoimipaikka, joka on vastuussa tavaroiden ensimmäisestä saapumispaikaista unionin tullialueella; tai

b) tullitoimipaikka, joka on vastuussa meri- tai ilmateitse unioin tullialueelle saapuvien tavaroiden purkupaikasta;

c) passitusmenettelyn määrätullitoimipaikka, jos tavarat ovat saapuneet unionin tullialueelle passitusmenettelyssä;

d) tullitoimipaikka, joka on vastuussa paikasta, jossa passitusmenettelyyn asetettavat tavarat sijaitsevat;

e) tullitoimipaikka, joka on vastuussa sellaisen tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan sijoittautumispaikasta, jolla on lupa keskitettyyn tulliselvitykseen;

f) tullitoimipaikka, joka on vastuussa paikasta, jossa unionin tullialueelta vietäviksi tarkoitetut tavarat sijaitsevat.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ne erityistapaukset, joissa tulli-ilmoitus voidaan antaa muulla tavalla kuin sähköisillä tietojenkäsittelymenetelmillä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla

a) vahvistetaan tulli-ilmoituksen antamismenettely tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;

b) vahvistetaan säännöt, joissa määritetään muut toimivaltaiset tullitoimipaikat kuin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen tullitoimipaikka, mukaan lukien saapumis- ja poistumistullitoimipaikat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

82 artikla

Vakiomuotoinen tulli-ilmoitus

1. Vakiomuotoisissa tulli-ilmoituksissa on 28 päivään helmikuuta 2034 saakka annettava kaikki data, joka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi, sekä 76 artiklassa tarkoitetut täydentävät asiakirjat.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vakiomuotoisen tulli-ilmoituksen antamista koskeva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

83 artikla

Yksinkertaistettu ilmoitus

1. Tulliviranomaiset voivat 28 päivään helmikuuta 2034 saakka hyväksyä, että henkilö asettaa tavarat tullimenettelyyn yksinkertaistetulla ilmoituksella, josta voi olla jätetty pois tiettyä 76 artiklassa tarkoitettua dataa tai täydentäviä asiakirjoja.

2. Tulliviranomaiset voivat 28 päivään helmikuuta 2031 saakka sallia yksinkertaistetun ilmoituksen tavanomaista käyttöä varten.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämisedellytykset.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksinkertaistetun ilmoituksen antamista koskeva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

84 artikla

Täydentävä ilmoitus

1. Edellä 83 artiklassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen tai 92 artiklan mukaisen ilmoittajan kirjanpitoon tehtävän merkinnän tapauksessa ilmoittajan on annettava tietyn määräajan kuluessa toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan täydentävä ilmoitus, joka sisältää kyseistä tullimenettelyä varten tarvittavan datan.

Edellä 83 artiklassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen tapauksessa tarvittavien täydentävien asiakirjojen on oltava ilmoittajan hallussa ja tulliviranomaisten käytettävissä tietyn määräajan kuluessa.

Täydentävä ilmoitus voi olla yleinen, jaksoittainen tai kokoava ilmoitus.

2. Velvoitetta antaa täydentävä ilmoitus ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) kun tavarat asetetaan tullivarastointimenettelyyn;

b) tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa.

3. Tulliviranomaiset voivat luopua täydentävän ilmoituksen vaatimisesta, kun

a) 83 artiklassa tarkoitettu yksinkertaistettu ilmoitus koskee tavaroita, joiden arvo ja paljous alittavat 194 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun kynnysarvon;

b) 83 artiklassa tarkoitetussa yksinkertaistetussa ilmoituksessa on jo kaikki kyseistä tullimenettelyä varten tarvittavat tiedot; ja

c) 83 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua ilmoitusta ei anneta ilmoittajan kirjanpitoon tehtävänä merkintänä.

4. Edellä 83 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua ilmoitusta sekä täydentävää ilmoitusta pidetään yhtenä jakamattomana asiakirjana, joka tulee voimaan sinä päivänä, jona yksinkertaistettu ilmoitus hyväksytään 87 artiklan mukaisesti.

Jäljempänä 92 artiklassa tarkoitettua ilmoittajan kirjanpitoon tehtävää merkintää sekä täydentävää ilmoitusta pidetään yhtenä jakamattomana asiakirjana, joka tulee voimaan sinä päivänä, jona merkintä tehdään ilmoittajan kirjanpitoon.

5. Paikkaa, jossa täydentävä ilmoitus on annettava, pidetään 193 artiklaa sovellettaessa paikkana, jossa tulli-ilmoitus on annettu.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä

a) tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika, jonka kuluessa täydentävä ilmoitus on annettava;

b) tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu määräaika, jonka kuluessa täydentävien asiakirjojen on oltava ilmoittajan hallussa ja tulliviranomaisten saatavilla;

c) erityistapaukset, joissa täydentävän ilmoituksen antamista koskevaa velvoitetta ei sovelleta tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan täydentävän ilmoituksen antamista koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

85 artikla

Tulli-ilmoituksen antaminen

1. Tulli-ilmoituksen voi 28 päivään helmikuuta 2034 saakka antaa kuka tai mikä tahansa henkilö, joka pystyy antamaan kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 84 artiklan 1 kohdan soveltamista. Kyseisen henkilön on myös pystyttävä esittämään tai esityttämään toisen henkilön toimesta kyseiset tavarat tullille.

Jos kuitenkin tulli-ilmoituksen hyväksymisestä seuraa erityisiä velvollisuuksia tietylle henkilölle, tämän on annettava kyseinen tulli-ilmoitus itse tai edustajansa välityksellä.

2. Etämyynnissä myytyjen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen antajana on 30 päivään kesäkuuta 2028 saakka oltava jonkun tai jonkin seuraavista henkilöistä:

a) henkilö, jolla on lupa käyttää IOSS-järjestelmää, tai kyseisen henkilön välillinen edustaja;

b) henkilö, jolla on lupa käyttää direktiivin 2006/112/EY XII osaston 7 luvussa vahvistettua erityisjärjestelyä, tai kyseisen henkilön välillinen edustaja;

c) muissa kuin a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuojan välillinen edustaja;

d) muissa kuin a, b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kuka tai mikä tahansa muu henkilö, joka pystyy antamaan kaikki tiedot, joita tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.

3. Ilmoittajan on oltava sijoittautunut unionin tullialueelle.

4. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen seuraavilta ilmoittajilta ei vaadita sijoittautumista unionin tullialueelle:

a) henkilöt, jotka antavat tulli-ilmoituksen passitusta tai väliaikaista maahantuontia varten;

b) henkilöt, jotka antavat satunnaisesti tulli-ilmoituksen, mukaan lukien tietyn käyttötarkoituksen menettelyä tai sisäisen jalostuksen menettelyä varten, edellyttäen että tulliviranomaiset pitävät tätä perusteltuna;

c) henkilöt, jotka ovat sijoittautuneet maahan, jonka alue on unionin tullialueen välittömässä läheisyydessä, ja jotka esittävät tulli-ilmoituksessa mainitut tavarat tämän maan välittömässä läheisyydessä olevalla unionin rajatullitoimipaikalla edellyttäen, että maa, johon kyseiset henkilöt ovat sijoittautuneet, myöntää vastaavan edun unionin tullialueelle sijoittautuneille henkilöille;

d) etämyynnin tuojat, jotka osallistuvat unionin tullialueelle IOSS-järjestelmän mukaisesti tuotaviksi tarkoitettujen tavaroiden etämyyntiin edellyttäen, että ne nimeävät välillisen edustajan.

86 artikla

Tulli-ilmoituksen antaminen ennen tavaroiden tullille esittämistä

1. Tulli-ilmoitus voidaan antaa ennen tavaroiden oletettua esittämistä tullille. Jos asianomaisia tavaroita ei esitetä 30 päivän kuluessa tulli-ilmoituksen antamispäivästä, tulli-ilmoitusta ei katsota annetun.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tulli-ilmoituksen antamista koskevan menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

87 artikla

Tulli-ilmoituksen hyväksyminen

1. Tulliviranomaisten on välittömästi hyväksyttävä tässä luvussa ja 76 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävät tulli-ilmoitukset, jos niissä tarkoitetut tavarat on esitetty tullille.

2. Jollei toisin säädetä, päivä, jona tulliviranomaiset hyväksyvät tulli-ilmoituksen, on päivä, jota on käytettävä tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä ja kaikkia muita tuonti- tai vientimuodollisuuksia koskevien säännösten soveltamiseen.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tulli-ilmoituksen hyväksymistä koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien kyseisten sääntöjen soveltaminen 91 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

88 artikla

Tulli-ilmoituksen muuttaminen

1. Ilmoittajan on saatava hakemuksesta muuttaa yhtä tai useampaa tulli-ilmoituksessa olevaa dataelementtiä sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen ilmoituksen. Muutoksella ei voida muuttaa tulli-ilmoitusta koskemaan muita kuin siinä alun perin tarkoitettuja tavaroita.

2. Tulli-ilmoituksen muuttaminen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat hyväksyneet ilmoituksen, ei ole sallittua, jos muuttamista haetaan

a) sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet ilmoittajalle aikovansa tarkastaa tavarat;

b) sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat todenneet tulli-ilmoituksessa olevan datan virheelliseksi; tai

c) sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat luovuttaneet tavarat.

3. Ilmoittajan hakemuksesta tulliviranomaiset voivat kolmen vuoden kuluessa tulli-ilmoituksen hyväksymispäivästä sallia tulli-ilmoituksen muuttamisen tavaroiden luovutuksen jälkeen, jotta ilmoittaja voisi täyttää velvollisuutensa, jotka liittyvät tavaroiden asettamiseen kyseiseen tullimenettelyyn.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely, jolla tulli-ilmoitusta muutetaan tavaroiden luovutuksen jälkeen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

89 artikla

Tulli-ilmoituksen mitätöinti

1. Tulliviranomaisten on ilmoittajan hakemuksesta mitätöitävä jo hyväksytty tulli-ilmoitus, kun ne ovat vakuuttuneita siitä, että

a) tavarat asetetaan välittömästi tullimenettelyyn; tai

b) tavaroiden asettaminen ilmoitettuun tullimenettelyyn ei erityisten olosuhteiden vuoksi ole enää perustelua.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin ovat ilmoittaneet ilmoittajalle aikovansa tarkastaa tavarat, tulli-ilmoituksen mitätöintiä koskeva hakemus voidaan hyväksyä vasta tarkastuksen jälkeen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaiset tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa mitätöidä tulli-ilmoituksen ilman ilmoittajan etukäteen jättämää hakemusta.

3. Tulliviranomaiset eivät saa mitätöidä tulli-ilmoitusta tavaroiden luovutuksen jälkeen, lukuun ottamatta tullilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ne erityistapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat mitätöidä tulli-ilmoituksen ilman tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoittajan hakemusta ja tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tavaroiden luovutuksen jälkeen.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely, jolla tulli-ilmoitus mitätöidään tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tavaroiden luovutuksen jälkeen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

90 artikla

Eri tariffialanimikkeisiin kuuluvia tavaroita koskevan datan kokoamisen yksinkertaistaminen

1. Jos lähetys käsittää eri tariffialanimikkeisiin kuuluvia tavaroita ja kunkin tavaran tariffialanimikkeen mukainen käsittely aiheuttaisi suhteettoman paljon työtä ja kustannuksia kannettavaan tuonti- tai vientitulliin nähden, tulliviranomaiset voivat ilmoittajan hakemuksesta tarjota tuonti- tai vientitullin kantamista koskevaa yksinkertaistettua menetelmää, jossa tuonti- tai vientitulli kannetaan koko lähetyksestä sen korkeimman tuonti- tai vientitullin alaisen tariffialanimikkeen mukaan.

2. Tulliviranomaisten on evättävä 1 kohdassa tarkoitetun tuonti- tai vientitullin kantamista koskevan yksinkertaistetun menetelmän käyttö

a) kun sovelletaan unionin käsittelymaksua; tai

b) sellaisten tavaroiden osalta, joihin sovelletaan tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä, kieltoja tai rajoituksia taikka valmisteveroa, jos oikea luokittelu on tarpeen kyseisten toimenpiteiden soveltamiseksi.

91 artikla

Keskitetty tulliselvitys

1. Tulliviranomaiset voivat 28 päivään helmikuuta 2031 antaa hakemuksesta henkilölle luvan antaa tulli-ilmoituksen kyseisen henkilön sijoittautumispaikasta vastuussa olevaan tullitoimipaikkaan sellaisista tavaroista, jotka esitetään tullille toisessa tullitoimipaikassa.

Tulliviranomaiset voivat luopua ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta lupavaatimuksesta, jos tullitoimipaikka, johon tulli-ilmoitus annetaan, ja tullitoimipaikka, jossa tavarat esitetään tullille, kuuluvat saman tulliviranomaisen vastuualueeseen.

2. Ainoastaan 29 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tulliyksinkertaistuksiin oikeutettu valtuutettu talouden toimija voi hakea tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa.

3. Tullitoimipaikan, johon tulli-ilmoitus annetaan, on

a) valvottava tavaroiden asettamista asianomaiseen tullimenettelyyn;

b) tehtävä tullitarkastukset tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi;

c) pyydettävä, jos siihen on perusteltu syy, tullitoimipaikkaa, johon tavarat esitetään, tekemään tullitarkastukset tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi; ja

d) suoritettava tullimuodollisuudet mahdollista tullivelkaa vastaavan vienti- tai tuontitullin määrän kantamiseksi.

4. Tullitoimipaikka, johon tulli-ilmoitus annetaan ja tullitoimipaikka, jossa tavarat esitetään, vaihtavat tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi ja tavaroiden luovuttamiseksi tarvittavia tietoja.

5. Tullitoimipaikka, jossa tavarat esitetään, tekee 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tullitarkastukset ja antaa tullitoimipaikalle, johon tulli-ilmoitus annetaan, kyseisten tarkastusten tulokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin kohdistuvien tullitoimipaikan omien tarkastusten tekemistä.

6. Tullitoimipaikan, johon tulli-ilmoitus annetaan, on luovutettava tavarat ottaen huomioon

a) sen omien, tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi tekemien tarkastusten tulokset;

b) tullitoimipaikan, jossa tavarat esitetään, tulli-ilmoituksen tarkastamiseksi tekemien tarkastusten ja unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin kohdistuvien tarkastusten tulokset.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämisedellytykset.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan keskitettyä tulliselvitystä koskeva menettely, mukaan lukien asiaankuuluvat tullimuodollisuudet ja -tarkastukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

92 artikla

Ilmoittajan kirjanpitoon tehtävä merkintä

1. Tulliviranomaiset voivat 28 päivään helmikuuta 2031 saakka antaa hakemuksesta henkilölle luvan antaa tulli-ilmoitus, myös yksinkertaistettu ilmoitus, ilmoittajan kirjanpitoon tehtävänä merkintänä edellyttäen, että kyseisessä ilmoituksessa oleva data asetetaan tulliviranomaisten saataville ilmoittajan sähköisessä järjestelmässä sinä ajankohtana, kun tulli-ilmoitus annetaan ilmoittajan kirjanpitoon tehtävänä merkintänä.

2. Tulli-ilmoitus katsotaan hyväksytyksi sinä hetkenä, jona tavarat merkitään ilmoittajan kirjanpitoon.

3. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta luopua tavaroiden esittämistä koskevasta vaatimuksesta. Tässä tapauksessa tavarat katsotaan luovutetuiksi sillä hetkellä, kun ne merkitään ilmoittajan kirjanpitoon.

Tästä vaatimuksesta voidaan luopua vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ilmoittaja on 29 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tulliyksinkertaistuksiin oikeutettu valtuutettu talouden toimija;

b) tulliviranomaisen tiedossa olevat kyseisten tavaroiden luonne ja tavaravirrat antavat siihen aihetta;

c) valvovalla tullitoimipaikalla on pääsy kaikkiin tietoihin, joita se pitää tarpeellisina voidakseen tarvittaessa käyttää oikeuttaan tarkastaa tavarat;

d) tavaroihin ei kirjanpitoon merkittäessä sovelleta enää tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä, jollei tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa luvassa toisin määrätä.

Valvova tullitoimipaikka voi kuitenkin erityistapauksissa pyytää esittämään tavarat siinäkin tapauksessa, että varsinaisesta vaatimuksesta tällä tavoin luovutaan.

4. Edellytykset, joilla tavaroiden luovutus sallitaan, vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitetussa luvassa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämisedellytykset.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat ilmoittajan kirjanpitoon tehtävää merkintää, mukaan lukien tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia tullimuodollisuuksia ja -tarkastuksia koskevat merkinnät, sekä vapautusta tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta tavaroiden esittämistä koskevasta vaatimuksesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

93 artikla

Voimassaoloajan päättyminen

Edellä 83 artiklassa tarkoitettuja yksinkertaistettuja ilmoituksia, 91 artiklassa tarkoitettua keskitettyä tulliselvitystä ja 92 artiklassa tarkoitettua ilmoittajan kirjanpitoon merkitsemistä koskevien lupien voimassaolo päättyy 1 päivänä maaliskuuta 2034.

4 LUKU

Tavaroista vapautuminen

94 artikla

Tulliviranomaisten toimenpiteet

1. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tavaroista vapautumiseksi, mukaan lukien takavarikointi tai valtiolle menetetyksi julistaminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, myynti, humanitäärisiä tarkoituksia varten tehtävä lahjoitus taikka hävittäminen, seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön soveltamista:

a) kun ei ole täytetty jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden tuomista unionin tullialueelle, tai tavarat on salattu tullivalvonnalta;

b) kun tavaroita ei voida luovuttaa jostakin seuraavassa luetelluista syistä:

i) tavaroiden tarkastusta ei tuojasta, viejästä, passitusmenettelyn haltijasta tai tavaroiden haltijasta johtuvista syistä ei ole voitu aloittaa tai jatkaa tulliviranomaisten asettamassa määräajassa;

ii) asiakirjoja tai tietoja, jotka on toimitettava tai asetettava saataville ennen tavaroiden asettamista tai luovutusta ilmoitettuun tullimenettelyyn, ei ole toimitettu tai asetettu saataville;

iii) tuonti- tai vientitullia ei ole maksettu tai vakuutta sen maksamisesta ei ole annettu määräajassa;

iv) tavarat eivät täytä 77 ja 78 artiklassa säädettyjä luovutuksen edellytyksiä;

c) kun tavaroita ei ole noudettu kohtuullisessa määräajassa niiden luovutuksen jälkeen;

d) kun luovutuksen jälkeen todetaan, etteivät tavarat täyttäneet luovutuksen edellytyksiä; tai

e) kun tavarat luovutetaan valtiolle 96 artiklan mukaisesti.

2. Valtiolle luovutetut muut kuin unionitavarat ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti haltuun otetut, takavarikoidut tai valtiolle menetetyiksi julistetut muut kuin unionitavarat katsotaan asetetun tullivarastointimenettelyyn. Tällaiset tavarat on merkittävä tullivarastointiin tarkoitettujen varastotilojen pitäjän kirjanpitoon tai, jos tulliviranomaiset säilyttävät niitä, tulliviranomaisten kirjanpitoon.

Jos tulliviranomaiset ovat jo saaneet dataa tai tulli-ilmoituksen tavaroista, jotka on tarkoitus hävittää, luovuttaa valtiolle, ottaa haltuun, takavarikoida tai julistaa valtiolle menetetyiksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kirjanpitoon on lisättävä viittaus kyseiseen dataan tai tulli-ilmoitukseen. Kyseinen tulli-ilmoitus tai kyseinen data on mitätöitävä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä johtuvista kustannuksista vastaa:

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa liikenteenharjoittaja, tuoja, passitusmenettelyn haltija, tavaroiden haltija tai henkilö, joka salasi tavarat tullivalvonnalta;

b) 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuoja, viejä, passitusmenettelyn haltija tai tavaroiden haltija;

c) 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa henkilö, joka luovuttaa tavarat valtiolle.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tapaukset, joissa tavarat voidaan takavarikoida.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely tämän artiklan 1 kohdassa säädetylle tulliviranomaisten tekemälle tavaroiden myynnille tai lahjoitukselle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

95 artikla

Tavaroiden hävittäminen

1. Jos tulliviranomaiset pitävät sitä perusteltuna, ne voivat vaatia sellaisten tavaroiden hävittämistä, joista on toimitettu tai asetettu saataville saatavillaoloa koskeva tiedonanto, jolloin niiden on ilmoitettava asiasta tuojalle, viejälle tai passitusmenettelyn haltijalle ja tavaroiden haltijalle. Hävittämisen kustannuksista vastaa tuoja, viejä, passitusmenettelyn haltija tai tavaroiden haltija.

2. Jos tulliviranomaiset pitävät sitä tarpeellisena ja oikeasuhteisena, ne voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti ottaa haltuun, hävittää tai muulla tavoin tehdä käyttökelvottomiksi tavarat, joista ei ole toimitettu tai asetettu saataville ilmoitusta saatavuudesta ja jotka aiheuttavat riskin loppukäyttäjien terveydelle ja turvallisuudelle. Tuojan, viejän tai tavaroiden haltijan on vastattava tällaisesta toimenpiteestä aiheutuvista kustannuksista.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tavaroiden hävittämistä koskevan menettelyn. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

96 artikla

Luovutus valtiolle

1. Tuoja, viejä, passitusmenettelyn haltija tai tavaroiden haltija voi tulliviranomaisten etukäteen antamalla luvalla luovuttaa valtiolle muita kuin unionitavaroita ja tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettuja tavaroita.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely, jota noudattaen tavarat luovutetaan valtiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI OSASTO

UNIONIN TULLIALUEELLE TUODUT TAVARAT

1 LUKU

Tavaroiden saapuminen

97 artikla

Lastin ennakkoilmoituksen tiedot

1. Tavaroiden saapumista unionin tullialueelle ei sallita, paitsi jos liikenteenharjoittajat, jotka tuovat tavaroita unionin tullialueelle, toimittavat tai asettavat saataville annetuissa määräajoissa kyseisiä tavaroita koskevan lastin ennakkoilmoituksen oletetulle ensimmäiselle saapumistullitoimipaikalle.

2. Jos lastin ennakkoilmoituksen tietoja ei ole toimitettu tai asetettu saataville 1 kohdan mukaisesti, lastin ennakkoilmoituksen tiedot on toimitettava tai asetettava tosiasiallisen ensimmäisen saapumistullitoimipaikan saataville viimeistään tavaroiden kuljettamiseen käytettävän kuljetusvälineen saapuessa.

3. Lastin ennakkoilmoituksen tiedoissa on mainittava ainakin tavaroista vastuussa olevan tuojan tunnistetiedot, lähetyksen yksilöllinen viite, lähettäjän henkilöllisyys, vastaanottajan henkilöllisyys, tavaroiden kuvaus, tariffiin luokittelu, arvo, tavaroiden lopullinen määräpaikka, jos tiedossa, reittitiedot, tavaroiden kuljetuksessa käytetyn kuljetusvälineen luonne ja tunnistetiedot sekä kuljetuskustannukset.

4. Tuoja voi toimittaa tai asettaa asianomaisen tullitoimipaikan saataville osan vaadituista lastin ennakkoilmoituksen tiedoista tietyissä määräajoissa.

5. Jos tuoja on jo toimittanut tai asettanut saataville osan vaadituista lastin ennakkoilmoituksen tiedoista, liikenteenharjoittajan on yhdistettävä lastin ennakkoilmoituksen tiedot, jotka se toimittaa tai asettaa saataville, tuojan jo toimittamiin tai saataville asettamiin tietoihin.

6. Tuojalle on ilmoitettava, jos liikenteenharjoittaja yhdistää antamansa tai saataville asettamansa lastin ennakkoilmoituksen tiedot siihen osaan lastin ennakkoilmoituksen tietoja, jotka tuoja on toimittanut tai asettanut saataville.

7. Jos liikenteenharjoittaja tai tuoja ei ole tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa toimittanut tai asettanut saataville kaikkia 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja lastin ennakkoilmoituksen tietoja, muita henkilöitä, joilla on hallussaan kyseiset tiedot, voidaan vaatia toimittamaan ne tai asettamaan ne saataville.

8. Lastin ennakkoilmoituksen tietoihin on sisällyttävä data, jota tulliviranomaiset tarvitsevat riskianalyysin tekemiseen.

9. Henkilö, joka antaa tai asettaa saataville lastin ennakkoilmoituksen tietoja, voi rajoittaa tunnistetietojensa ja kaupallisesti arkaluonteisen datansa näkyvyyden yhteen tai useampaan henkilöön, jotka myös antavat tai asettavat saataville dataa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kaiken datan käyttöä tullivalvonnassa.

10. Velvoitetta toimittaa tai asettaa saataville lastin ennakkoilmoituksen tietoja ei sovelleta

a) kun kyseessä ovat kuljetusvälineet ja niissä kuljetettavat tavarat, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella;

b) kun kyseessä ovat muut kuin unionitavarat, jotka tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella;

c) kun kyseessä ovat unionitavarat, joiden tullioikeudellinen asema on todistettava 71 artiklan 2 kohdan nojalla ja jotka tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella;

d) kun kyseessä ovat unionitavarat, jotka liikkuvat 73 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, ja jotka tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella; ja

e) muissa tapauksissa, jos tällainen soveltamatta jättäminen on täysin perusteltua tavara- tai liikennetyypin vuoksi tai jos sitä vaaditaan kansainvälisissä sopimuksissa.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oletetun ensimmäisen saapumistullitoimipaikan määrittämistä koskevat säännöt;

b) täsmentämällä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti annettavat tai saataville asetettavat lastin ennakkoilmoituksen tiedot ja tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetun datan, joiden on sisällettävä erityiset tiedot, joiden avulla tulliviranomaiset voivat tehdä riskianalyysin tavaroiden vaarattomuudesta ja turvallisuudesta;

c) määrittämällä tämän artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitetut määräajat;

d) määrittämällä erityistapaukset ja ne muut henkilöt, joita voidaan vaatia toimittamaan tai asettamaan saataville tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetut lastin ennakkoilmoituksen tiedot;

e) täsmentämällä tapaukset, joissa tämän artiklan 10 kohdan e alakohdassa tarkoitettu lastin ennakkotietojen toimittamista tai saataville asettamista koskevan velvoitteen soveltamatta jättäminen on tavara- tai liikennetyypin vuoksi täysin perusteltua;

f) vahvistamalla edellytykset, joiden täyttyessä lastin ennakkoilmoituksen tietoja toimittava tai saataville asettava henkilö voi rajoittaa tunnistetietojen ja kaupallisesti arkaluonteisen datan näkyvyyttä tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

12. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1–8 kohdassa tarkoitettumenettely, joka koskee lastin ennakkoilmoituksen tietojen antamista, saataville asettamista ja vastaanottamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13. Tämän artiklan 1–12 kohdassa ja tämän asetuksen 98–103 artiklassa tarkoitettujen muodollisuuksien täyttämistä voidaan jatkaa 38 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa työohjelmassa vahvistettujen päivämäärien mukaisesti ja enintään 28 päivään helmikuuta 2034 saakka niiden asetuksen (EU) N:o 952/2013 sääntöjen ja datavaatimusten mukaisesti, joita sovelletaan sähköisiin järjestelmiin, jotka jäsenvaltiot ja komissio ovat kehittäneet asetuksen (EU) N:o 952/2013 16 artiklan 1 kohdan nojalla.

98 artikla

Lastin ennakkoilmoituksen tietoja koskeva riskianalyysi

1. Ensimmäisen saapumistullitoimipaikan on varmistettava vahvistetuissa määräajoissa, että riskianalyysi tehdään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta XII osastossa säädettyjä EU:n tulliviranomaisen toimia. Kyseinen riskianalyysi on tehtävä ensisijaisesti vaarattomuutta ja turvallisuutta varten ja tarvittaessa yhteistyössä muiden tullitoimipaikkojen kanssa ja EU:n tullidatakeskuksen kautta toimitettujen tai saataville asetettujen lastin ennakkoilmoituksen tietojen ja muiden tietojen perusteella. Ensimmäisen saapumistullitoimipaikan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet riskianalyysin tulosten perusteella.

2. Ensimmäinen saapumistullitoimipaikka voi tarvittaessa yhteistyössä riskianalyysiprosessiin osallistuvien muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa toteuttaa asianmukaisia riskinlieventämistoimenpiteitä, myös:

a) ohjeistaa lastin ennakkoilmoituksen tiedot toimittanutta tai saataville asettanutta henkilöä siitä, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa, ja, jos liikenteenharjoittaja on muu henkilö kuin kyseiset tiedot toimittanut henkilö, ohjeistaa liikenteenharjoittajaa vastaavasti siitä, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa;

b) pyytää lisätietoja tai -toimia;

c) yksilöidä tilanteet, joissa toisen viranomaisen toimet saattavat olla aiheellisia;

d) suositella tullitarkastuksen tekemisen kannalta sopivinta paikkaa ja kyseisessä tarkastuksessa toteutettavia toimenpiteitä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ne määräajat, joihin mennessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riskianalyysi on tehtävä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin riskinlieventämistoimenpiteisiin sovellettavat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskianalyysi on 28 päivään helmikuuta 2034 saakka tehtävä saapumisen yleisilmoituksen perusteella.

99 artikla

Lastin ennakkoilmoituksen tietojen muuttaminen

1. Tuojan, liikenteenharjoittajan tai muiden 97 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden on muutettava yhtä tai useampaa lastin ennakkoilmoituksen tietoihin sisältyvää dataelementtiä, jos

a) tuoja, liikenteenharjoittaja tai muu asianomainen henkilö saa tietoonsa, että asiaankuuluvat tiedot ovat muuttuneet sen kirjanpidossa tai että tiedot ovat virheellisiä; tai

b) tulliviranomainen pyytää tuojaa, liikenteenharjoittajaa tai muuta asianomaista henkilöä tekemään niin datan virheellisyyden tai puutteellisuuden vuoksi tai datan laatuun liittyvien ongelmien vuoksi, erityisesti jos ne on tunnistettu suoritetun riskianalyysin tuloksena.

2. Edellä 97 artiklassa tarkoitettu tuoja, liikenteenharjoittaja tai muu henkilö ei saa muuttaa lastin ennakkoilmoituksen tietoja, jos

a) tulliviranomaiset ovat ohjeistaneet lastin ennakkoilmoituksen tiedot toimittanutta tai saataville asettanutta henkilöä ja, kun kyseessä ei ole sama henkilö, liikenteenharjoittajaa, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa 98 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun mukaisesti;

b) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet liikenteenharjoittajalle tai muulle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;

c) tulliviranomaiset ovat todenneet lastin ennakkoilmoituksen tiedot virheellisiksi;

d) lastin ennakkoilmoituksen tietoihin sisältyvä data on sisällytetty luetteloon sellaisesta datasta, jota ei voida muuttaa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu sellainen lastin ennakkoilmoituksen tietoihin sisältyvä data, jota ei voida muuttaa.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan lastin ennakkoilmoituksen tietojen muuttamista koskeva menettely tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

100 artikla

Lastin ennakkoilmoituksen tietojen mitätöinti

1. Jos liikenteenharjoittaja tai muu henkilö, joka toimittaa tai asettaa saataville lastin ennakkoilmoituksen tiedot, saa tietoonsa, että kyseisissä lastin ennakkoilmoituksen tiedoissa tarkoitettuja tavaroita ei tuoda unionin tullialueelle, hänen on mahdollisimman pian pyydettävä tulliviranomaista mitätöimään lastin ennakkoilmoituksen tiedot.

Jos lastin ennakkoilmoituksen tiedoissa tarkoitettuja tavaroita ei tuoda unionin tullialueelle 200 päivän kuluessa päivästä, jona lastin ennakkoilmoituksen tiedot toimitettiin tai asetettiin saataville, tulliviranomaisten on mitätöitävä kyseiset lastin ennakkoilmoituksen tiedot.

2. Henkilöiden, jotka toimittavat tai asettavat saataville lastin ennakkoilmoituksen tietoja, ja tuojan, joka toimittaa tai asettaa saataville tietoja EU:n tullidatakeskukseen, on ilmoitettava toisilleen, jos niiden toimittamia tai saataville asettamia tietoja mitätöidään.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan lastin ennakkoilmoituksen tietojen mitätöintiä koskeva menettely tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

101 artikla

Kuljetusvälineen ja tavaroiden saapumisen yhteydessä annettava saapumisilmoitus

1. Liikenteenharjoittajan on ilmoitettava tosiasialliselle ensimmäiselle saapumistullitoimipaikalle tavaroita unionin tullialueelle tuovan kuljetusvälineen saapumisesta sen saapuessa.

2. Liikenteenharjoittajan on ilmoitettava siitä satamasta tai lentoasemasta vastaavalle tullitoimipaikalle, jossa tavarat puretaan tai uudelleenlastataan, unionin tullialueelle meri- tai ilmateitse tuotavien tavaroiden saapumisesta, kun kuljetusväline, jolla kyseiset tavarat tuodaan unionin tullialueelle, saapuu kyseiseen satamaan tai kyseiselle lentoasemalle.

3. Liikenteenharjoittajan on ilmoitettava ensimmäiselle saapumistullitoimipaikalle maanteitse, rautateitse tai sisävesitse unionin tullialueelle tuotavien tavaroiden saapumisesta, kun kuljetusväline, jolla kyseiset tavarat tuodaan unionin tullialueelle, saapuu kyseiseen tullitoimipaikkaan.

4. Liikenteenharjoittajan on yhdistettävä tavaroiden saapumista koskeva ilmoitus kyseisistä tavaroista toimitettuihin tai saataville asetettuihin lastin ennakkoilmoituksen tietoihin.

5. Sen estämättä, mitä säädetään 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista liikenteenharjoittajan velvollisuuksista, kuka tai mikä tahansa seuraavista henkilöistä voi ilmoittaa tavaroiden saapumisesta kyseisissä kohdissa tarkoitettuina ajankohtina:

a) henkilön, jonka nimissä tai puolesta tavarat kyseiselle alueelle tuonut henkilö toimii;

b) henkilön, joka otti vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne tuotiin unionin tullialueelle;

c) kuka tai mikä tahansa henkilö, joka asettaa tavarat välittömästi tullimenettelyyn; tai

d) henkilö, jolla on lupa pitää väliaikaisia varastotiloja, tai kuka tai mikä tahansa henkilö, joka harjoittaa toimintaa vapaa-alueella.

6. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa, joissa kaikkea 97 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun lastin ennakkoilmoituksen tietoihin sisältyvää tavaroita koskevaa dataa ei voida saada liikenteenharjoittajalta, voidaan myöhempää liikenteenharjoittajaa tai muita henkilöitä, joilla on kyseinen data ja asianmukaiset oikeudet toimittaa ne, vaatia ilmoittamaan tavaroiden saapumisesta tosiasialliselle ensimmäiselle saapumistullitoimipaikalle.

7. Tulliviranomaisten suostumuksella kuljetusvälineen ja tavaroiden saapumisilmoitus voidaan toimittaa tulliviranomaisille tai asettaa niiden saataville muulla tavoin kuin EU:n tullidatakeskuksen kautta, kuten kaupallisten, satama- tai kuljetustietojärjestelmien kautta, edellyttäen, että tällaiset järjestelmät sisältävät tällaisessa ilmoituksessa vaadittavan datan ja että kyseinen data on käytettävissä soveltuvin osin 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana. Tällaisissa tapauksissa näillä muilla tavoilla toimitettu tai saataville asetettu data on siirrettävä EU:n tullidatakeskukseen.

8. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, velvollisuutta ilmoittaa tavaroiden saapumisesta ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) kun tavarat niiden saapuessa unionin tullialueelle puretaan tai lastataan uudelleen samaan kuljetusvälineeseen saman matkan aikana yksinomaan muiden tavaroiden purkamisen tai lastaamisen mahdollistamiseksi samassa unionin satamassa tai samalla unionin lentoasemalla;

b) kun unionitavaroita, jotka liikkuvat 73 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella.

9. Liikenteenharjoittaja ei saa purkaa unionin tullialueella tavaroita, joista ei ole annettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville 97 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja lastin ennakkoilmoituksen tietoja, paitsi jos tulliviranomaiset ovat pyytäneet liikenteenharjoittajaa esittämään kyseiset tavarat 103 artiklan mukaisesti.

10. Poiketen siitä, mitä 9 kohdassa säädetään, jos on olemassa välitön vaara, jonka vuoksi tavarat on purettava viipymättä kokonaan tai osittain, tulliviranomaiset voivat sallia, että liikenteenharjoittaja purkaa tavarat.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset ja kyseisessä kohdassa tarkoitetut muut henkilöt, joita voidaan vaatia ilmoittamaan tavaroiden saapumisesta tosiasialliselle ensimmäiselle saapumistullitoimipaikalle.

12. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettua saapumisilmoitusta koskevan menettelyn. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13. Tässä artiklassa tarkoitetun saapumisilmoituksen antamista ja tämän asetuksen 103 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavaroiden fyysistä esittämistä tullille voidaan jatkaa 38 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa työohjelmassa vahvistettujen päivämäärien mukaisesti ja enintään 28 päivään helmikuuta 2034 saakka niiden asetuksessa (EU) N:o 952/2013 säädettyjen sääntöjen ja datavaatimusten mukaisesti, joita sovelletaan sähköisiin järjestelmiin, jotka jäsenvaltiot ovat kehittäneet yhteistyössä komission kanssa asetuksen (EU) N:o 952/2013 16 artiklan 1 kohdan nojalla.

102 artikla

Kuljetus asianmukaiseen paikkaan

1. Tavarat unionin tullialueelle tuovan liikenteenharjoittajan on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten osoittamaa reittiä ja näiden mahdollisesti antamia ohjeita noudattaen tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan taikka vapaa-alueelle.

2. Vapaa-alueelle tuotavat tavarat on tuotava kyseiselle alueelle suoraan joko meri- tai ilmateitse taikka maitse tuotaessa kulkematta unionin tullialueen muun osan kautta, jos vapaa-alue rajoittuu jäsenvaltion ja kolmannen maan väliseen maarajaan.

3. Jos liikenteenharjoittajat eivät ennalta arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi voi noudattaa 1 kohdassa vahvistettua velvoitetta, niiden on viipymättä ilmoitettava se ja tavaroiden tarkka sijainti tulliviranomaisille.

4. Tulliviranomaisten on määritettävä toimenpiteet, joihin on ryhdyttävä, jotta 1 kohdassa tarkoitetut tavarat tai 3 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa oleva vesi- tai ilma-alus ja siinä kuljetettavat tavarat saadaan tullivalvontaan ja tarvittaessa varmistetaan, että ne kuljetetaan myöhemmin tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan taikka vapaa-alueelle.

5. Tulliviranomaiset voivat tehdä tullitarkastuksia tavaroille, jotka ovat edelleen unionin tullialueen ulkopuolella asiaankuuluvan kolmannen maan kanssa tehdyn sopimuksen perusteella. Tulliviranomaisten on kohdeltava kyseisiä tavaroita samalla tavalla kuin ne kohtelevat unionin tullialueelle tuotavia tavaroita.

6. Poiketen siitä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, raja-alueilla tai putkissa tai johdoissa kuljetettaviin tavaroihin, taloudellisesti merkityksettömään liikenteeseen tai matkustajien kuljettamiin tavaroihin voidaan soveltaa erityisiä sääntöjä edellyttäen, että mahdollisuudet suorittaa tullivalvontaa ja tullitarkastuksia eivät vaarannu tällaisen soveltamisen vuoksi.

7. Kuljetusvälineisiin ja niissä kuljetettaviin tavaroihin, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella, ei sovelleta 1 kohtaa.

103 artikla

Tavaroiden fyysinen esittäminen tullille

1. Liikenteenharjoittajan tai tavaroiden haltijan on fyysisesti esitettävä unionin tullialueelle tuotavat tavarat tullille niiden saapuessa tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan tai muuhun kyseisten viranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan taikka vapaa-alueelle, jos tulliviranomaiset sitä vaativat tai sitä edellytetään tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä.

2. Tulliviranomaisten on ilmoitettava liikenteenharjoittajalle tai tavaroiden haltijalle velvollisuudesta esittää tavarat fyysisesti tullille.

3. Tullille fyysisesti esitettyjä tavaroita ei saa ilman tulliviranomaisten lupaa siirtää paikasta, jossa ne esitettiin tullille.

4. Velvollisuutta esittää tavarat fyysisesti tullille ei sovelleta unionitavaroihin, jotka liikkuvat 73 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, ja jotka tuodaan unionin tullialueelle sen jälkeen, kun ne on viety väliaikaisesti kyseiseltä alueelta meri- tai ilmateitse suoraa reittiä pitkin pysähtymättä unionin tullialueen ulkopuolella.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen muiden paikkojen kuin nimetyn tullitoimipaikan nimeämistä ja hyväksymistä koskevat edellytykset.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely tavaroiden fyysiselle esittämiselle tullille tämän artiklan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

104 artikla

Tavaroiden väliaikainen varastointi

1. Muut kuin unionitavarat on varastoitava väliaikaisesti siitä hetkestä, jona 101 artiklassa tarkoitettu henkilö ilmoittaa niiden saapumisesta unionin tullialueelle kyseisen artiklan mukaisesti, siihen asti, kun ne asetetaan tullimenettelyyn tai viedään unionin tullialueelta, tai siihen asti, kun tulliviranomaiset korjaavat tavaroiden tilanteen tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

2. Passitusmenettelyyn asetettuina kuljetettavat muut kuin unionitavarat on asetettava väliaikaiseen varastoon passitusmenettelyn päättymisen jälkeen, kunnes ne asetetaan toiseen tullimenettelyyn tai viedään unionin tullialueelta tai kunnes tulliviranomaiset korjaavat tavaroiden tilanteen 7 kohdan mukaisesti.

3. Väliaikaisesti varastoidut muut kuin unionitavarat voidaan varastoida 108 artiklan mukaisiin hyväksyttyihin väliaikaiseen varastointiin tarkoitettuihin tiloihin tai, kun tämä on perusteltua, muihin tulliviranomaisten osoittamiin tai hyväksymiin paikkoihin, mukaan lukien luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden osoittamat paikat.

4. Jäljempänä 108 artiklassa tarkoitetun väliaikaiseen varastointiin tarkoitetun tilan pitämistä koskevan luvan haltija tai tavaroita varastoiva henkilö, jos tavarat varastoidaan muihin tulliviranomaisten osoittamiin tai hyväksymiin paikkoihin, vastaa väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden varastoinnista johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä, mukaan lukien seuraavien varmistaminen:

a) tavaroita ei siirretä pois tullivalvonnasta; ja

b) tavaroita käsitellään ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan niiden säilyminen muuttumattomana tai niiden muuttumaton ulkonäkö tai tekniset ominaisuudet.

5. Jollei unionin tai kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, väliaikaisesti varastoidut muut kuin unionitavarat on asetettava tullimenettelyyn tai vietävä unionin tullialueelta 90 päivän kuluessa väliaikaisen varastoinnin alkamisesta. Tulliviranomaiset voivat pidentää tätä määräaikaa tullilainsäädännössä vahvistettavissa poikkeustapauksissa.

6. Väliaikaisesti tulliviranomaisten osoittamiin tai hyväksymiin paikkoihin, mukaan lukien luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden osoittamiin paikkoihin, varastoidut muut kuin unionitavarat on asetettava tullimenettelyyn tai jälleenvietävä tietyssä määräajassa.

7. Jos tavaroita ei asianmukaisesti perustellusta syystä voida pitää väliaikaisessa varastossa, tulliviranomaisten on viipymättä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tavaroista vapautumiseksi V osaston 4 luvun mukaisesti.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen paikkojen nimeämistä ja hyväksymistä koskevat edellytykset, tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut määräajat ja erityistapaukset, joissa tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa voidaan pidentää.

9. Väliaikaisen varastoinnin ilmoitus on annettava 38 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa työohjelmassa vahvistettujen päivämäärien mukaisesti ja enintään 28 päivään helmikuuta 2034 saakka asetuksen (EU) N:o 952/2013 mukaisten sääntöjen ja datavaatimusten mukaisesti.

105 artikla

Väliaikaista varastointia koskevat tiedot

1. Muista kuin unionitavaroista, joista on annettu tulliviranomaiselle tai asetettu sen saataville ilmoitus tavaroiden saapumisesta, on annettava väliaikaista varastointia koskevat tiedot, jotka sisältävät kaiken väliaikaista varastointia koskevien säännösten soveltamiseksi tarvittavan datan.

2. Edellä 101 artiklassa tarkoitetun henkilön, väliaikaiseen varastointiin tarkoitetun tilan pitämistä koskevan luvan haltijan tai muun henkilön, joka on tavaroiden haltija, on toimitettava väliaikaista varastointia koskevat tiedot tai asetettava ne saataville viimeistään silloin, kun tavarat tuodaan väliaikaiseen varastoon tai muihin tulliviranomaisten osoittamiin tai hyväksymiin paikkoihin.

3. Jollei toisin säädetä, tulliviranomaiset eivät saa vaatia väliaikaista varastointia koskevien tietojen antamista tai asettamista saataville, jos

a) unionitavaran tullioikeudellinen asema määritetään 71 artiklan mukaisesti viimeistään silloin, kun tavaroiden saapumisesta unionin tullialueelle ilmoitetaan; tai

b) tullimenettelyä tai jälleenvientiä varten tarvittava data on jo toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) tarkentamalla tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tapauksia, joissa tulliviranomaiset eivät saa vaatia väliaikaista varastointia koskevien tietojen antamista tai asettamista saataville;

b) määrittämällä data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville väliaikaista varastointia koskevien säännösten noudattamiseksi.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua väliaikaista varastointia koskevien tietojen antamista koskevan menettelyn. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

106 artikla

Väliaikaista varastointia koskevien tietojen muuttaminen

1. Edellä 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on muutettava yhtä tai useampaa väliaikaista varastointia koskeviin tietoihin sisältyvää dataelementtiä,

a) kun ne saavat tietoonsa, että asiaankuuluvat tiedot ovat muuttuneet niiden kirjanpidossa; tai

b) kun tulliviranomainen pyytää sitä datan virheellisyyden tai puutteellisuuden tai datan laatuun liittyvien ongelmien vuoksi.

2. Edellä 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut henkilöt eivät muuta väliaikaista varastointia koskevia tietoja, jos

a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet tällaisille henkilöille aikovansa tarkastaa tavarat;

b) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet tällaisille henkilöille, että ne ovat todenneet toimitetun tai saataville asetetun datan virheelliseksi; tai

c) tavarat on viety pois väliaikaisen varastoinnin tilasta, jollei toisin säädetä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tietojen muuttamista koskevat erityistapaukset.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan tietojen muuttamista koskeva menettely kyseisen kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

107 artikla

Väliaikaista varastointia koskevien tietojen mitätöinti

1. Jos 105 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tietää, että tavaroita ei tuoda unionin tullialueelle, tämän on mahdollisimman pian mitätöitävä kyseiset väliaikaista varastointia koskevat tiedot.

Jos tavaroita, joista on toimitettu tai asetettu saataville väliaikaisen varastoinnin tietoja, ei tuoda unionin tullialueelle 30 päivän kuluessa päivästä, jona kyseiset tiedot toimitettiin tai asetettiin saataville, tulliviranomaisten on mitätöitävä kyseinen data.

Väliaikaista varastointia koskevat tiedot on myös mitätöitävä muissa tullilainsäädännössä vahvistettavissa tapauksissa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä tämän artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia, joissa väliaikaista varastointia koskevat tiedot on mitätöitävä.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua väliaikaista varastointia koskevien tietojen mitätöintiä koskeva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

108 artikla

Väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen tilojen pitoa koskeva lupa

1. Tavaroiden väliaikaiseen varastointiin tarkoitetun tilan pitoa varten tarvitaan tulliviranomaisten lupa. Tällaista lupaa ei vaadita, jos tulliviranomainen itse ylläpitää väliaikaiseen varastointiin tarkoitettua tilaa.

Edellytykset, joiden mukaisesti väliaikaiseen varastointiin tarkoitetun tilan pito sallitaan, vahvistetaan kyseisessä luvassa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan henkilöille, jotka

a) ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle;

b) antavat tarvittavat takeet tullivaraston pitämisen asianmukaisesta suorittamisesta; ja

c) antavat 194 artiklan mukaisesti vakuuden.

Jos yleisvakuus annetaan, kyseiseen vakuuteen liittyvien velvoitteiden täyttämistä valvotaan asianmukaisin tarkastuksin.

Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan tai luotetun ja tarkistetun toimijan katsotaan täyttävän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen, jos kyseisten väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen tilojen pitoon liittyvä toiminta otetaan huomioon 30 tai 31 artiklassa tarkoitetussa valtuutuksessa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään vain, jos tulliviranomaiset pystyvät harjoittamaan tullivalvontaa ottamatta käyttöön kyseessä oleviin taloudellisiin tarpeisiin nähden suhteettomia hallinnollisia järjestelyjä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luvanhaltijan on pidettävä asianmukaista kirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa ja toimitettava kyseinen kirjanpito EU:n tullidatakeskukseen tai asetettava se saataville EU:n tullidatakeskuksessa.

Tulliviranomaisten on voitava kyseisen kirjanpidon sisältämien tietojen ja datan avulla valvoa väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen varastotilojen pitoa, erityisesti siltä osin kuin on kyse varastoitujen tavaroiden tunnistamisesta, niiden tullioikeudellisesta asemasta ja niiden siirroista.

5. Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan tai luotetun ja tarkistetun toimijan katsotaan täyttävän 4 kohdassa säädetyn velvoitteen, jos toimijan kirjanpito on asianmukainen väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen tilojen pidon kannalta.

6. Edellyttäen, että siirrot eivät lisää petoksen riskiä, tulliviranomaiset voivat antaa 1 kohdassa tarkoitetulle luvanhaltijalle luvan siirtää väliaikaisesti varastoituja tavaroita väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen eri varastotilojen välillä seuraavien siirtotyyppien osalta:

a) siirto tapahtuu yhden tulliviranomaisen valvonnassa;

b) siirtoa koskee vain yksi lupa, joka on myönnetty tulliyksinkertaistuksiin oikeutetulle valtuutetulle talouden toimijalle tai luotetulle ja tarkistetulle toimijalle; tai

c) muut tullilainsäädännössä säädettävät siirrot.

7. Jos siihen on taloudellista tarvetta eikä tullivalvonta vaarannu, tulliviranomaiset voivat antaa luvan varastoida unionitavaroita varastotilaan, joka on tarkoitettu väliaikaiseen varastointiin. Kyseisiä tavaroita ei pidetä väliaikaisesti varastoituina tavaroina.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä

a) väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen tilojen pitoa koskevan luvan myöntämisedellytykset;

b) tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun EU:n tullidatakeskuksessa toimitettavaan tai saataville asetettavaan kirjanpitoon sisällytettävien tietojen ja datan tyyppi;

c) muut tämän artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitetut väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden siirrot ja niitä koskevat edellytykset.

9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden siirrolle, joka tehdään väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen eri varastotilojen välillä ja johon on annettu lupa tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Luovutus vapaaseen liikkeeseen

109 artikla

Soveltamisala ja vaikutus

1. Muut kuin unionitavarat, jotka on tarkoitus saattaa unionin markkinoille tai yksityiseen käyttöön tai kulutukseen unionin tullialueella, on asetettava vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn.

2. Muiden kuin unionitavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen antaa niille unionitavaroiden tullioikeudellisen aseman.

3. Edellytykset tavaroiden asettamiselle vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn ovat seuraavat:

a) vaadittava data on toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville, ja dataan on sisällyttävä ainakin tavaroista vastuussa olevan tuojan, myyjän, ostajan, valmistajan, tuotteen toimittajan, jos tämä ei ole sama kuin valmistaja, ja asetuksen (EU) 2019/1020 4 artiklan ja asetuksen (EU) 2023/988 16 artiklan nojalla vastuussa olevan unionin talouden toimijan henkilöllisyys, tavaran arvo, alkuperä, tariffiin luokittelu ja kuvaus, lähetyksen yksilöllinen viite ja sen sijainti sekä luettelo asiaankuuluvasta tulliviranomaisten soveltamasta muusta lainsäädännöstä;

b) kun kyseessä ovat etämyynnin tuojan, joka on päättänyt käyttää IOSS-järjestelmää, tuomat tavarat, vaaditun datan on a alakohdassa tarkoitetun datan lisäksi sisällettävä tiedot, jotka sisältyvät verovelvollisen direktiivin 2006/112/EY 369 x artiklan 1 kohdan mukaisesti pitämään IOSS-järjestelmän kattamia liiketoimia koskevaan kirjanpitoon;

c) kaikki tuontitullit tai muut maksut, mukaan lukien polkumyyntitullit, tasoitustullit ja suojatoimenpiteet, on maksettu tai niiden maksamisesta on annettu vakuus, paitsi jos tavaroista on tehty tariffikiintiöön lukemista koskeva pyyntö;

d) tavarat ovat saapuneet luovutuspaikkaan unionin tullialueelle; ja

e) tavarat ovat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaiset.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tarkemmin data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti tai säätämällä kyseistä alakohtaa koskevista poikkeuksista, jotka ovat perusteltuja kyseessä olevan liikennemuodon vuoksi.

110 artikla

Kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen sisäiseen ja ulkoiseen jalostukseen

1. Kun sisäisessä jalostuksessa syntyneet jalostetut tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ja tuontitullin määrä lasketaan 192 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on sovellettava kauppapoliittisia toimenpiteitä, joita sovelletaan sisäisen jalostuksen menettelyyn asetettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutukseen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta jätteisiin ja romuun.

3. Kun sisäisessä jalostuksessa syntyneet jalostetut tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ja tuontitullin määrä lasketaan 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti, niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos sisäisen jalostuksen menettelyyn asetettuihin tavaroihin kohdistetaan tällaisia toimenpiteitä.

4. Kauppapoliittisia toimenpiteitä ei sovelleta jalostettuihin tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ulkoisen jalostuksen jälkeen, jos

a) jalostetut tuotteet säilyttävät 169 artiklan mukaisesti unionialkuperänsä;

b) ulkoinen jalostus käsittää korjauksen, mukaan lukien 164 artiklassa tarkoitettu vakiovaihtojärjestelmä; tai

c) ulkoinen jalostus seuraa 160 artiklan mukaisia lisäjalostustoimia.

3 LUKU

Vapautus tuontitullista

111 artikla

Palautustavarat

1. Muille kuin unionitavaroille, jotka on alun perin viety unionin tullialueelta unionitavaroina ja jotka palautetaan sinne kolmen vuoden kuluessa ja asetetaan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn, on asianomaisen henkilön hakemuksesta myönnettävä tuontitullittomuus.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos palautustavarat muodostavat ainoastaan osan aikaisemmin unionin tullialueelta viedyistä tavaroista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden määräaikaa voidaan pidentää erityisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

3. Jos palautustavarat luovutettiin ennen niiden vientiä unionin tullialueelta vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tuontitullia soveltaen tietyn käyttötarkoituksen perusteella, 1 kohdassa tarkoitettu tuontitullittomuus voidaan myöntää ainoastaan, jos kyseiset tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen samaan käyttötarkoitukseen.

Jos käyttötarkoitus, johon asianomaiset tavarat on määrä luovuttaa vapaaseen liikkeeseen, ei ole enää sama, tuontitullien määrästä on vähennettävä se määrä, joka tavaroista kannettiin, kun ne ensimmäisen kerran luovutettiin vapaaseen liikkeeseen. Jos vähennettävä määrä on suurempi kuin se, joka palautustavaroista kannetaan luovutettaessa ne vapaaseen liikkeeseen, tullinpalautusta ei myönnetä.

4. Jos unionitavarat ovat menettäneet tullioikeudellisen asemansa 72 artiklan nojalla ja ne luovutetaan myöhemmin vapaaseen liikkeeseen, tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Edellä olevan 1 kohdan mukainen tuontitullittomuus myönnetään ainoastaan, jos tavarat palautetaan samassa tilassa, jossa ne oli viety.

6. Edellä olevan 1 kohdan mukaisen tuontitullittomuuden tueksi on esitettävä tiedot, jotka vahvistavat kyseisen vapautuksen edellytysten täyttymisen.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa tavarat katsotaan palautetuiksi samassa tilassa, jossa ne oli viety.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista koskeva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

112 artikla

Tavarat, jotka on aikaisemmin asetettu sisäisen jalostuksen menettelyyn

1. Edellä olevaa 111 artiklan 1, 2, 5 ja 6 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jalostettuihin tuotteisiin, jotka on alun perin jälleenviety unionin tullialueelta sisäisen jalostuksen menettelyn jälkeen, edellyttäen että kyseisten jalostettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen johtaa ensimmäiseen sisäisen jalostuksen menettelyyn asetetuista tavaroista maksettavan tuontitullin kantamiseen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetut jalostetut tuotteet asetetaan seuraavaan sisäisen jalostuksen menettelyyn ja muut kuin edellisessä sisäisessä jalostuksessa saadut jalostetut tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroista on kannettava tuontitulli.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroista kannettava tuontitullin määrä on määritettävä 192 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Edellä 111 artiklassa säädetty tuontitullittomuus voidaan myöntää 133 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti viedyille jalostetuille tuotteille vain, jos voidaan varmistaa, että vastaavilla tavaroilla korvattuja tavaroita ei aseteta sisäisen jalostuksen menettelyyn.

113 artikla

Merikalastustuotteet ja muut merestä saatavat tuotteet

1. Rajoittamatta 169 artiklan 1 kohdan soveltamista seuraaville tuotteille on myönnettävä tuontitullittomuus, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen:

a) kolmannen maan aluemerestä saadut kalastustuotteet ja muut tuotteet, jotka on pyydetty ainoastaan jäsenvaltion alusrekisteriin merkityllä tai ilmoitetulla ja sen lipun alla purjehtivalla aluksella;

b) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista mainitussa alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävillä tehdasaluksilla valmistetut tuotteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullittomuuden tueksi on esitettävä todisteet siitä, että kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todisteiden esittämistä koskeva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII OSASTO

TAVAROIDEN VIENTI UNIONIN TULLIALUEELTA

1 LUKU

Vienti ja jälleenvienti

114 artikla

Vienti

1. Unionin tullialueelta vietävät unionitavarat on asetettava vientimenettelyyn.

2. Tavaroiden vientimenettelyyn asettamisen edellytykset ovat seuraavat:

a) vaadittava data on toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville;

b) kaikki vientitullit tai muut maksut on maksettu tai niiden maksamisesta on annettu vakuus; ja

c) tavarat ovat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaiset.

3. Tavaroihin, jotka on tarkoitus viedä unionin tullialueelta, sovelletaan tarvittaessa seuraavia:

a) tuontitullin palauttaminen tai peruuttaminen;

b) muissa maksuissa sovellettavien säännösten edellyttämät muodollisuudet;

c) vientiä ja poistumista koskevat menettelysäännöt.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta unionitavaroihin, jotka

a) on asetettu ulkoiseen jalostusmenettelyyn;

b) on viety unionin tullialueelta, sen jälkeen kun ne on asetettu tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn;

c) on toimitettu lentokoneisiin tai aluksiin ilman arvonlisäveron tai valmisteveron soveltamista ja joiden arvonlisävero ja valmistevero on nolla, riippumatta lentokoneen tai aluksen määräpaikasta, ja toimituksesta vaaditaan todisteet;

d) on asetettu sisäiseen passitusmenettelyyn;

e) on viety väliaikaisesti pois unionin tullialueelta 73 artiklan mukaisesti.

5. Vientimenettelyyn sovellettavia velvoitteita sovelletaan 4 kohdan a ja b alakohdassa sekä 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilma-aluksen tai aluksen määräpaikasta riippumatta.

6. Helgolandiin toimitettuja tavaroita ei pidetä unionin tullialueelta vietyinä tavaroina.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden luovuttamiseksi tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun vientimenettelyyn.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vientiä ja poistamista koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

115 artikla

Väliaikaisesti vietyjen unionitavaroiden vientitullittomuus

Rajoittamatta 161 artiklan soveltamista unionin tullialueelta väliaikaisesti viedyille unionitavaroille on myönnettävä vientitullittomuus, jos ne jälleentuodaan.

116 artikla

Jälleenvienti

1. Unionin tullialueelta vietävät muut kuin unionitavarat on jälleenvietävä edellyttäen, että asiaankuuluvat jälleenvientitiedot on toimitettu tai asetettu saataville ja että jälleenvietäviksi tarkoitetut tavarat ovat sellaisen tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisia, jota sovelletaan muihin kuin unionitavaroihin.

2. Jälleenvientitietoihin on tarvittaessa sisällyttävä tiedot, jotka ovat tarpeen edellisen tullimenettelyn päättämiseksi tai väliaikaisen varastoinnin päättämiseksi.

3. Asetuksen 74–80 artiklaa ja 123 artiklaa sovelletaan jälleenvientiin.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

a) ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettuihin muihin kuin unionitavaroihin, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen kautta;

b) sellaisiin unionin tullialueelta vietäviin muihin kuin unionitavaroihin, jotka puretaan tai lastataan uudelleen samaan kuljetusvälineeseen saman matkan aikana muiden tavaroiden purkamisen tai lastaamisen mahdollistamiseksi samassa satamassa tai samalla lentoasemalla.

5. Helmikuun 28 päivään 2034 saakka jälleenvientitiedot voidaan toimittaa

a) jälleenvienti-ilmoituksessa; tai

b) jälleenvientitiedonannossa, jos tavarat lastataan uudelleen vapaa-alueella tai väliaikaiseen varastointiin tarkoitetussa tilassa tai jälleenviedään suoraan vapaa-alueelta tai väliaikaiseen varastointiin tarkoitetusta tilasta.

6. Helmikuun 28 päivään 2034 saakka jälleenvienti-ilmoitukseen ja jälleenvientitiedonantoon sovelletaan 81–93 artiklaa.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tapaukset, joissa jälleenvientitiedonanto on annettava, ja tapaukset, joissa sitä voidaan muuttaa tai se voidaan mitätöidä.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jälleenvientitiedonannon antamista, muuttamista tai mitätöintiä koskeva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tavaroiden poistuminen

117 artikla

Lähtöä edeltävät tiedot

1. Liikenteenharjoittajien, jotka vievät tavaroita unionin tullialueelta, on annettava toimivaltaiselle tulliviranomaiselle tai asetettava sen saataville kyseisiä tavaroita koskevat lähtöä edeltävät vähimmäistiedot tietyssä määräajassa ja viimeistään silloin, kun tavaroiden saapumisesta poistumispaikkaan ilmoitetaan.

2. Lähtöä edeltävien tietojen on sisällettävä data, jota tulliviranomaiset tarvitsevat riskianalyysin tekemiseen ensisijaisesti vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyvissä tarkoituksissa.

3. Viejä voi toimittaa toimivaltaiselle tulliviranomaiselle tai asettaa sen saataville kaikki lähtöä edeltävät tiedot tai osan niistä.

4. Jos viejä on jo toimittanut tai asettanut saataville osan vaadituista lähtöä edeltävistä tiedoista, liikenteenharjoittajan on yhdistettävä se osa vaadituista lähtöä edeltävistä tiedoista, jonka se toimittaa tai asettaa saataville, viejän jo toimittamiin tai saataville asettamiin tietoihin.

5. Jos viejä on jo toimittanut tai asettanut saataville kaikki vaaditut lähtöä edeltävät tiedot, liikenteenharjoittajan on toimitettava tai asetettava saataville lähtöä edeltävät lisätiedot vain siinä tapauksessa, että se tietää aiemmin toimitettujen tai saataville asetettujen tietojen olevan virheellisiä.

6. Viejälle on ilmoitettava, jos liikenteenharjoittaja yhdistää antamansa tai saataville asettamansa lähtöä edeltävät tiedot siihen osaan lähtöä edeltäviä tietoja, jonka viejä on toimittanut tai asettanut saataville.

7. Jos liikenteenharjoittaja tai viejä ei ole tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa toimittanut tai asettanut saataville kaikkia 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuja lähtöä edeltäviä tietoja, muita henkilöitä, joilla on hallussaan kyseiset tiedot, voidaan vaatia toimittamaan ne tai asettamaan ne saataville.

8. Henkilö, joka antaa tai asettaa saataville lähtöä edeltäviä tietoja, voi rajoittaa tunnistetietojensa ja kaupallisesti arkaluonteisen datansa näkyvyyden yhteen tai useampaan henkilöön, jotka myös antavat tai asettavat saataville tietoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kaiken datan käyttöä tullivalvonnassa.

9. Velvoitetta antaa tai asettaa saataville lähtöä edeltäviä tietoja ei sovelleta

a) kuljetusvälineisiin ja niissä kuljetettaviin tavaroihin, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella;

b) muissa erityistapauksissa, joita voidaan asianmukaisesti perustella tavaratyypillä tai liikennemuodolla tai joita vaaditaan kansainvälisissä sopimuksissa;

c) tavaroihin, jotka on viety väliaikaisesti pois unionin tullialueelta 73 artiklan mukaisesti;

d) tavaroihin, jotka toimitetaan vesi- ja ilma-alusten osiksi tai tarvikkeiksi taikka vesi- tai ilma-aluksen moottorien, koneiden tai muiden varusteiden käyttämiseksi, sekä vesi- tai ilma-aluksessa kulutettaviksi tai myytäviksi tarkoitetut elintarvikkeet ja muut tavaraerät.

10. Tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jälleenvientitiedot on toimitettava tai asetettava saataville 116 artiklan mukaisesti.

11. Liikenteenharjoittajan on vietävä unionitavarat tullialueelta samassa kunnossa kuin silloin, kun lähtöä edeltävät tiedot toimitettiin tai asetettiin saataville.

12. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) täsmentämällä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lähtöä edeltäviä tietoja on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville;

b) vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut erityiset määräajat liikennemuoto ja kuljetusväline huomioon ottaen;

c) määrittämällä tämän artiklan 9 kohdan b alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa velvollisuutta toimittaa tai asettaa saataville lähtöä edeltäviä tietoja ei sovelleta;

d) vahvistamalla edellytykset, joiden täyttyessä lähtöä edeltäviä tietoja toimittava tai saataville asettava henkilö voi rajoittaa tunnistetietojen ja kaupallisesti arkaluonteisen datan näkyvyyttä tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

13. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettujen lähtöä edeltävien tietojen toimittamista, saataville asettamista ja vastaanottamista koskeva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14. Tavaroiden poistumiseen liittyvät muodollisuudet voidaan 38 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa työohjelmassa vahvistettujen päivämäärien mukaisesti ja enintään 28 päivään helmikuuta 2034 saakka suorittaa edelleen sähköisiin järjestelmiin, jotka jäsenvaltiot ja komissio ovat kehittäneet asetuksen (EU) N:o 952/2013 16 artiklan 1 kohdan nojalla, sovellettavien asetuksen (EU) N:o 952/2013 sääntöjen ja datavaatimusten mukaisesti.

118 artikla

Lähtöä edeltävien tietojen riskianalyysi

1. Toimivaltaisen tulliviranomaisen on tietyissä määräajoissa varmistettava, että riskianalyysi tehdään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EU:n tulliviranomaisen toimia, joista säädetään IV osastossa. Kyseinen riskianalyysi on tehtävä ensisijaisesti vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviä tarkoituksia varten ja tarvittaessa yhteistyössä muiden tullitoimipaikkojen kanssa ja mahdollisuuksien mukaan EU:n tullidatakeskuksen kautta toimitettujen tai saataville asetettujen lähtöä edeltävien tietojen ja muun datan perusteella. Toimivaltaisen tulliviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisen riskianalyysin tulosten perusteella.

2. Ensimmäinen poistumistullitoimipaikka voi toteuttaa asianmukaiset riskinlieventämistoimenpiteet, joita ovat muun muassa seuraavat:

a) lähtöä edeltävät tiedot toimittaneen tai saataville asettaneen henkilön ohjeistaminen siitä, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa, ja, jos liikenteenharjoittaja on muu henkilö kuin lähtöä edeltävät tiedot toimittanut henkilö, liikenteenharjoittajan ohjeistaminen vastaavasti siitä, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa;

b) lisätietojen tai -toimien pyytäminen;

c) sellaisten tilanteiden yksilöiminen, joissa toisen viranomaisen toimet saattavat olla aiheellisia;

d) tullitarkastuksen tekemisen kannalta sopivimman paikan ja kyseisen tarkastuksen kannalta sopivimpien toimenpiteiden suositteleminen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ne määräajat, joissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riskianalyysi on tehtävä.

4. Komissio voi hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua henkilöiden ohjeistamista koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Riskianalyysi on tehtävä 38 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa työohjelmassa vahvistettujen päivämäärien mukaisesti ja enintään 28 päivään helmikuuta 2034 saakka 117 artiklan 14 kohdan nojalla toimitetun datan perusteella. Kyseisen päivämäärän jälkeen riskianalyysi on tehtävä EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevan datan perusteella.

119 artikla

Lähtöä edeltävien tietojen muuttaminen

1. Viejän tai 117 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden on muutettava yhtä tai useampaa lähtöä edeltäviin tietoihin sisältyvää dataelementtiä, jos

a) viejä tai 117 artiklassa tarkoitetut henkilöt saavat tietää, että asiaankuuluvat tiedot ovat muuttuneet viejän kirjanpidossa tai että tiedot ovat virheellisiä; tai

b) tulliviranomainen pyytää viejää tai 117 artiklassa tarkoitettuja henkilöitä tekemään niin datan virheellisyyden tai puutteellisuuden vuoksi tai datan laatuun liittyvien ongelmien vuoksi, erityisesti jos ne on tunnistettu suoritetun riskianalyysin tuloksena.

2. Viejä tai muut 117 artiklassa tarkoitetut henkilöt eivät muuta lähtöä edeltäviä tietoja, jos

a) tulliviranomaiset ovat ohjeistaneet lähtöä edeltävät tiedot toimittanutta tai saataville asettanutta henkilöä ja, kun kyseessä ei ole sama henkilö, liikenteenharjoittajaa, että tavaroita ei saa lastata tai kuljettaa 118 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet liikenteenharjoittajalle tai lähtöä edeltävät tiedot toimittaneelle tai saataville asettaneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;

c) tulliviranomaiset ovat todenneet lähtöä edeltävät tiedot virheellisiksi;

d) lähtöä edeltäviin tietoihin sisältyvä data on sisällytetty luetteloon sellaisesta datasta, jota ei voida muuttaa;

e) tulliviranomaiset ovat jo antaneet tavaroiden poistumista koskevan luvan.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu sellainen lähtöä edeltäviin tietoihin sisältyvä data, jota ei voida muuttaa.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan lähtöä edeltävien tietojen muuttamista koskeva menettely tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

120 artikla

Lähtöä edeltävien tietojen mitätöinti

1. Jos liikenteenharjoittaja tai muu henkilö, joka toimittaa tai asettaa saataville lähtöä edeltävät tiedot, saa tietoonsa, että kyseisissä lähtöä edeltävissä tiedoissa tarkoitettuja tavaroita ei viedä unionin tullialueelta, hänen on mahdollisimman pian pyydettävä tulliviranomaista mitätöimään viipymättä lähtöä edeltävät tiedot.

Jos lähtöä edeltävissä tiedoissa tarkoitettuja tavaroita ei viedä unionin tullialueelta 200 päivän kuluessa päivästä, jona lähtöä edeltävät tiedot toimitettiin tulliviranomaisille tai asetettiin niiden saataville, tulliviranomaisten on mitätöitävä kyseiset lähtöä edeltävät tiedot.

2. Henkilöiden, jotka antavat tai asettavat saataville lähtöä edeltävät tiedot, myös viejän, on ilmoitettava toisilleen, että heidän antamansa tai saataville asettamansa lähtöä edeltävät tiedot on mitätöity.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan lähtöä edeltävien tietojen mitätöimistä koskeva menettely tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

121 artikla

Tavaroiden saapumisilmoitus poistumispaikalle

1. Liikenteenharjoittajan on ilmoitettava erityisissä määräajoissa tullitoimipaikalle, joka on vastuussa paikasta, jossa tavarat on määrä viedä unionin tullialueelta, kyseisten tavaroiden saapumisesta poistumispaikkaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen liikenteenharjoittajan velvollisuuksien sitä estämättä, kuka tai mikä tahansa seuraavista henkilöistä voi ilmoittaa tavaroiden saapumisesta:

a) viejä; tai

b) henkilö, joka otti vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta ennen niiden poistumista unionin tullialueelta.

3. Tulliviranomaisten suostumuksella tavaroiden saapumisilmoitus voidaan antaa tulliviranomaisille tai asettaa niiden saataville muulla tavoin kuin EU:n tullidatakeskuksen kautta, kuten kaupallisten, satama- tai kuljetustietojärjestelmien kautta, edellyttäen, että tällaiset järjestelmät sisältävät tällaisessa ilmoituksessa vaadittavan datan ja että kyseinen data on käytettävissä 1 kohdassa tarkoitetuissa erityisissä määräajoissa. Tällaisissa tapauksissa näillä muilla tavoilla toimitettu tai saataville asetettu data on siirrettävä EU:n tullidatakeskukseen.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske sellaisia unionin tullialueelta vietäviä tavaroita, jotka puretaan tai lastataan uudelleen samaan kuljetusvälineeseen saman matkan aikana pelkästään muiden tavaroiden purkamisen tai lastaamisen mahdollistamiseksi samassa unionin satamassa tai samalla lentoasemalla.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä data, joka on ilmoitettava tullitoimipaikalle, joka on vastuussa paikasta, jossa tavarat viedään unionin tullialueelta.

122 artikla

Tavaroiden fyysinen esittäminen tullille

1. Jos tulliviranomaiset sitä vaativat tai jos tulliviranomaisten soveltamassa muussa lainsäädännössä sitä edellytetään, liikenteenharjoittajan tai kyseisten tavaroiden haltijan on fyysisesti esitettävä unionin tullialueelta vietävät tavarat tullille ennen kyseisten tavaroiden lähtöä.

2. Tulliviranomaisten on ilmoitettava liikenteenharjoittajalle tai tavaroiden haltijalle vaatimuksesta esittää tavarat fyysisesti tullille.

3. Tullille fyysisesti esitettyjä tavaroita ei saa ilman tulliviranomaisten lupaa siirtää paikasta, jossa ne esitetiin tullille.

123 artikla

Poistumisen vahvistus

Liikenteenharjoittajan, joka vie tavarat unionin tullialueen ulkopuolelle, tai henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta ennen niiden poistumista unionin tullialueelta, on vahvistettava tulliviranomaisille tavaroiden poistuminen unionin tullialueelta.

VIII OSASTO

ERITYISMENETTELYT

1 LUKU

Yleiset säännökset

124 artikla

Soveltamisala

Tavarat voidaan asettaa seuraaviin erityismenettelyihin:

a) passitus, johon kuuluvat ulkoinen ja sisäinen passitus;

b) varastointi, johon kuuluvat tullivarastointi ja vapaa-alueet;

c) erityiskäyttö, johon kuuluvat väliaikainen maahantuonti ja tietty käyttötarkoitus;

d) jalostus, johon kuuluvat sisäinen ja ulkoinen jalostus.

125 artikla

Lupa

1. Tuojat, viejät tai niiden välilliset edustajat, jotka aikovat asettaa tavaroita erityismenettelyyn, tarvitsevat tulliviranomaisten luvan seuraaviin:

a) sisäisen tai ulkoisen jalostuksen menettelyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyn käyttäminen;

b) varastotilojen pito tavaroiden tullivarastointia varten, lukuun ottamatta tapauksia, joissa asianomainen tulliviranomainen on varastotilojen pitäjä.

2. Seuraavat henkilöt ja viranomaiset voivat toimia varastotilojen pitäjänä:

a) henkilöt, joilla on asiaankuuluva tulliviranomaisten lupa;

b) asianomainen tulliviranomainen, jos se on varastotilojen pitäjä

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa luvissa on vahvistettava edellytykset kyseisten asianomaisten erityismenettelyjen käytölle tai asianomaisten varastojen toiminnalle.

4. Lukuun ottamatta unionin oikeudessa vahvistettavia erityistapauksia, tulliviranomaiset myöntävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja lupia ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) hakija on sijoittautunut unionin tullialueelle;

b) hakija antaa tarvittavat takeet toimintojen asianmukaisesta suorittamisesta;

c) erityismenettelyyn asetettuihin tavaroihin liittyvästä mahdollisesta tullivelasta tai muista maksuista annetaan vakuus 194 artiklan mukaisesti;

d) tulliviranomaiset pystyvät harjoittamaan tullivalvontaa ilman kyseessä oleviin taloudellisiin tarpeisiin nähden suhteettomia hallinnollisia järjestelyjä;

e) hakija käyttää tavaroita tai järjestää niiden käytön, jos lupa koskee väliaikaista maahantuontia;

f) hakija suorittaa tavaroihin liittyvät jalostustoimet tai järjestää niiden suorittamisen, jos lupa koskee sisäisen jalostuksen menettelyä;

g) lupa ei aiheuta haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille, jäljempänä 'taloudelliset edellytykset', jos lupa koskee jalostuksen menettelyä.

Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan tai luotetun ja tarkistetun toimijan katsotaan täyttävän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen, jos kyseiseen erityismenettelyyn liittyvä toiminta otetaan huomioon 30 tai 31 artiklassa tarkoitetussa valtuutuksessa.

5. Jos on näyttöä siitä, että sisäisen jalostuksen menettelyä koskevan luvan myöntäminen todennäköisesti aiheuttaa haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille, toimivaltaisten tulliviranomaisten on ennen kyseistä lupaa koskevan päätöksen tekemistä pyydettävä EU:n tulliviranomaiselta perusteltu lausunto, paitsi jos luvan myöntäminen on muutoin perusteltua jalostuksen taloudellisen luonteen vuoksi.

6. Jos on näyttöä siitä, että ulkoisen jalostuksen menettelyä koskevan luvan myöntäminen todennäköisesti aiheuttaa haittaa arkoina pidettävien tavaroiden unionin tuottajien keskeisille eduille eikä tavaroita ole tarkoitus korjata, toimivaltaisten tulliviranomaisten on ennen kyseistä lupaa koskevan päätöksen tekemistä pyydettävä EU:n tulliviranomaiselta perusteltu lausunto.

7. EU:n tulliviranomainen voi 5 ja 6 kohdan mukaisen pyynnön saatuaan antaa jonkin seuraavista lausunnoista:

a) luvan myöntäminen ei aiheuta haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille;

b) luvan myöntäminen aiheuttaa haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille;

c) luvan myöntäminen lausunnossa määritellylle asianmukaisesti perustellulle ja seuratulle tavarapaljoudelle ei aiheuta haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille.

Luvan myöntävien toimivaltaisten tulliviranomaisten ja mahdollisten muiden samanlaisia lupia käsittelevien tulliviranomaisten on otettava huomioon EU:n tulliviranomaisen lausunto.

Lausunnon antamiseksi EU:n tulliviranomainen voi ottaa huomioon sidosryhmiltä saadut näkemykset ja tiedot edellyttäen, että kyseiset sidosryhmät toimittavat kyseiset tiedot EU:n tulliviranomaiselle 11 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa menettelysäännöissä täsmennettyjen määräaikojen puitteissa.

8. Luvan myöntävien tulliviranomaisten on toimitettava lupa-anomukset ja luvat tai asetettava ne saataville EU:n tullidatakeskukseen. Jos erityismenettelyjä koskevat luvat sisältävät kaupallisesti arkaluonteisia tietoja, pääsyä kyseisiin arkaluonteisiin tietoihin on rajoitettava.

9. Jos on näyttöä siitä, että jo myönnetyn luvan käyttö todennäköisesti aiheuttaa haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille, komissio tai jäsenvaltiot voivat pyytää EU:n tulliviranomaista antamaan perustellun lausunnon 5 ja 6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) vahvistamalla tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut lupien myöntämisedellytykset tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityismenettelyjen käyttöä tai tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettujen varastojen pitoa varten;

b) määrittelemällä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset;

c) täsmentämällä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa jalostuksen taloudellisen luonteen vuoksi on perusteltua, että tulliviranomaiset arvioivat ilman EU:n tulliviranomaisen lausuntoa, aiheuttaako sisäisen jalostuksen menettelyä koskevan luvan myöntäminen haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille;

d) täsmentämällä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa katsotaan olevan näyttöä siitä, että unionin tuottajien keskeisille eduille todennäköisesti aiheutuu haittaa, ja tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa taloudellisten edellytysten katsotaan täyttyvän;

e) vahvistamalla tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetun arkoina pidettävien tavaroiden luettelon.

11. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

a) menettelysäännöt, jotka koskevat luvan myöntämistä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun erityismenettelyyn tai 2 kohdassa tarkoitettuun varastojen pitoon;

b) menettelysäännöt, jotka koskevat taloudellisten edellytysten tutkimista, myös EU:n tulliviranomaisen perustellun lausunnon toimittamisen osalta; ja

c) säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetun paljouden määrittämistä ja seurantaa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12. Ennen 21 päivää syyskuuta 2027

a) tämän artiklan 4 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen taloudellisten edellytysten tutkiminen toteutetaan unionin tasolla tämän artiklan 11 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menettelysääntöjen mukaisesti;

b) viitattaessa EU:n tulliviranomaisen tämän luvun nojalla antamaan lausuntoon tarkoitetaan tämän artiklan 5, 6 ja 7 kohdassa säädettyä komission suorittamaa taloudellisten edellytysten tutkimista unionin tasolla.

126 artikla

Taannehtivat luvat

1. Tulliviranomaiset antavat hakemuksesta luvan, jolla on taannehtiva vaikutus, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) siihen on todistetusti taloudellista tarvetta;

b) hakemus ei liity yritettyyn vilppiin;

c) hakija on todistanut tilien tai kirjanpidon avulla, että

i) kaikki menettelyn vaatimukset täyttyvät;

ii) tavarat ovat tarvittaessa tunnistettavissa kyseiseltä ajanjaksolta;

iii) tällaiset tilit tai kirjanpito mahdollistavat menettelyn valvonnan;

d) kaikki tarvittavat muodollisuudet tavaroiden tilanteen korjaamiseksi voidaan toteuttaa, mukaan lukien tarvittaessa asianomaisten tulli-ilmoitusten tai toimitetun tai saataville asetetun tavaroiden asettamista tullimenettelyyn koskevan datan mitätöinti;

e) hakijalle ei ole hakemuksen hyväksymistä edeltävän kolmen vuoden aikana myönnetty taannehtivaa lupaa samaan erityismenettelyyn;

f) jollei hakemus koske luvan uusimista samanlaisille toiminnoille ja tavaroille, EU:n tulliviranomaisen lausuntoa ei vaadita sen arvioimiseksi, aiheuttaisiko luvan myöntäminen haittaa unionin tuottajien keskeisille eduille;

g) hakemus ei koske varastotilojen pitoa tullivarastointia varten; ja

h) jos hakemus koskee luvan uusimista samanlaisille toiminnoille ja tavaroille, hakemus toimitetaan kolmen vuoden kuluessa alkuperäisen luvan voimassaolon päättymisestä.

2. Tulliviranomaiset voivat antaa luvan, jolla on taannehtiva vaikutus, silloin, kun tullimenettelyyn asetetut tavarat eivät enää ole saatavilla, kun tällaista lupaa koskeva hakemus hyväksytään.

127 artikla

Luvan taannehtiva muuttaminen

1. Tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan perustellusta hakemuksesta, joka on toimitettu 125 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun luvan voimassaoloaikana, muuttaa myönnettyä lupaa taannehtivasti.

Luvanhaltija voi kuitenkin toimittaa luvan muuttamista koskevan hakemuksen luvan voimassaoloajan päätyttyä, jos tavaroita on asetettu asiaankuuluvaan tullimenettelyyn, jota ei ole päätetty.

2. Tulliviranomaiset määrittävät luvan taannehtivaa muuttamista koskevassa päätöksessä päivämäärän, josta alkaen kyseinen muutos tulee voimaan.

3. Taannehtiva muutos ei tule voimaan ennen luvan voimaantulopäivää.

4. Taannehtivaa muutosta ei kuitenkaan voida sallia, jos jokin seuraavista toteutuu:

a) hakemus jätetään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet luvanhaltijalle aikovansa tarkastaa tavarat tai tehdä tarkastuksen;

b) hakemus jätetään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet luvanhaltijalle, että ne ovat todenneet luvassa olevan datan virheelliseksi;

c) hakemus liittyy luvan haltijan vilpillisen menettelyn tai väärinkäytön yritykseen.

5. Taannehtivaa muuttamista koskeva hakemus ei voi koskea myönnetyn luvan voimassaoloaikaa.

6. Luvan taannehtiva muuttaminen ei edellytä 125 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua EU:n tulliviranomaisen lausuntoa.

128 artikla

Kirjanpito

1. Edellä 125 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun luvanhaltijan, tuojan tai viejän ja kaikkien henkilöiden, jotka harjoittavat tavaroiden varastointia, valmistusta tai jalostusta koskevaa toimintaa taikka tavaroiden myyntiä tai ostoa vapaa-alueilla, on pidettävä asianmukaista kirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa ja tullilainsäädännössä vahvistettavia poikkeuksia lukuun ottamatta toimitettava se EU:n tullidatakeskukseen tai asetettava se saataville sinne.

Tulliviranomaisten on voitava valvoa kyseessä olevaa menettelyä kyseisen kirjanpidon sisältämien tietojen ja datan avulla erityisesti siltä osin kuin on kyse menettelyyn asetettujen tavaroiden tunnistamisesta, niiden tullioikeudellisesta asemasta ja niiden siirroista.

2. Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan tai luotetun ja tarkistetun toimijan katsotaan täyttävän 1 kohdassa säädetyn velvoitteen, jos toimijan kirjanpito on asianmukainen asianomaisen erityismenettelyn kannalta.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä kirjanpidon sisältämien tietojen ja datan tyypit sekä tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt poikkeukset velvollisuuteen toimittaa ne tai asettaa ne saataville EU:n tullidatakeskuksessa.

129 artikla

Erityismenettelyn päättäminen

1. Passitusmenettelyä lukuun ottamatta erityismenettely päätetään, kun menettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet asetetaan seuraavaan tullimenettelyyn, ne viedään unionin tullialueelta tai ne hävitetään jätteitä jättämättä taikka ne luovutetaan valtiolle 96 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 156 artiklan soveltamista.

2. Tulliviranomaiset päättävät passitusmenettelyn, kun ne voivat lähtötullitoimipaikkaan toimitetun tai saataville asetetun ja määrätullitoimipaikkaan toimitetun tai saataville asetetun datan vertailun perusteella todeta, että menettely on päättynyt asianmukaisesti.

3. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevaa erityismenettelyä ei ole päätetty säädetyin edellytyksin.

4. Erityismenettely on päätettävä tiettyjen määräaikojen kuluessa, jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen pituus.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat erityismenettelyn päättämistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

130 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien siirto

1. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa muuta erityismenettelyä kuin passitusmenettelyä koskevan luvan haltijalle luvan siirtää kyseiseen erityismenettelyyn asetettuja tavaroita koskevat oikeutensa ja velvollisuutensa kokonaan tai osittain tuojalle, viejälle tai muulle henkilölle.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä

a) missä tapauksissa ja millä edellytyksin sallitaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeuksien ja velvollisuuksien siirto;

b) missä muodossa tulliviranomaiset antavat luvan tällaiseen oikeuksien ja velvollisuuksien siirtoon;

c) mitä dataa ja tietoja tarvitaan oikeuksien ja velvollisuuksien siirtoa koskeviin hakemuksiin ja lupiin.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat luvanhaltijan oikeuksien ja velvollisuuksien siirtämistä muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

131 artikla

Tavaroiden siirto

1. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa tuojat, viejät, tavaroiden tullivarastointiin tarkoitettujen varastotilojen pitoa koskevan luvan haltijat ja henkilöt, joille oikeudet ja velvollisuudet on siirretty 130 artiklan mukaisesti, voivat siirtää unionin tullialueella sijaitsevien eri paikkojen välillä tavaroita, jotka on asetettu muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn ja jotka eivät ole vapaa-alueella.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä erityistapaukset, joissa tavaroita voidaan siirtää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mukaisesti, ja joilla vahvistetaan sitä koskevat edellytykset.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat sellaisten tavaroiden tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua siirtoa, jotka on asetettu muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn ja jotka eivät ole vapaa-alueella. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

132 artikla

Tavanomaiset käsittelyt

1. Tullivarastointi- tai jalostusmenettelyyn asetettuja taikka vapaa-alueelle siirrettyjä tavaroita voidaan käsitellä tavanomaisin tavoin niiden säilymisen varmistamiseksi, niiden ulkonäön tai markkinakelpoisuuden parantamiseksi taikka niiden valmistelemiseksi jakelua tai jälleenmyyntiä varten.

2. Jäljempänä 145 artiklassa tarkoitettuihin yksityisestä etämyyntiin tarkoitetusta tullivarastosta etämyyntiin tarkoitettuihin tavaroihin voidaan soveltaa tavanomaista käsittelyä, joka on ehdottoman välttämätön etämyynnin valmistelemiseksi.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tavaroiden tavanomaiset käsittelyt.

133 artikla

Vastaavat tavarat

1. Vastaavien tavaroiden on oltava unionitavaroita, joita varastoidaan, käytetään tai jalostetaan erityismenettelyyn asetettujen tavaroiden sijasta.

Ulkoisen jalostuksen menettelyssä vastaavien tavaroiden on oltava muita kuin unionitavaroita, joita jalostetaan ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetettujen unionitavaroiden sijasta.

Tulilainsäädännössä vahvistettavia erityistapauksia lukuun ottamatta vastaavilla tavaroilla on oltava asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetussa yhdistetyssä tavaranimikkeistössä, jäljempänä 'yhdistetty nimikkeistö', sama kahdeksannumeroinen nimike, sama kaupallinen laatu ja samat tekniset ominaisuudet kuin tavaroilla, joiden sijasta niitä käytetään.

2. Silloin kun erityismenettelyn moitteeton toiminta, erityisesti tullivalvonnan osalta, on varmistettu, tulliviranomaisten on hakemuksesta myönnettävä lupa seuraaviin toimiin:

a) vastaavien tavaroiden käyttö tullivarastointi- ja vapaa-aluemenettelyssä sekä tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä;

b) tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa vastaavien tavaroiden käyttö väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä;

c) vastaavien tavaroiden käyttö sisäisen jalostuksen menettelyssä;

d) sisäisen jalostuksen ennakkovientimenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden vienti ennen niiden tavaroiden tuontia, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty;

e) vastaavien tavaroiden käyttö ulkoisen jalostuksen menettelyssä;

f) ulkoisen jalostuksen ennakkotuontimenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden tuonti ennen niiden tavaroiden vientiä, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty.

Tulliyksinkertaistuksiin oikeutetun valtuutetun talouden toimijan tai luotetun ja tarkistetun toimijan katsotaan täyttävän erityismenettelyn asianmukaisen suorittamisen varmistamista koskevan edellytyksen, jos vastaavien tavaroiden käyttöön liittyvä toiminta kyseisessä menettelyssä otettiin huomioon, kun kyseiselle talouden toimijalle myönnettiin 30 tai 31 artiklassa tarkoitettu valtuutus.

3. Vastaavien tavaroiden käyttöön ei myönnetä lupaa seuraavissa tapauksissa:

a) jos sisäisen jalostuksen menettelyssä käytetään ainoastaan 132 artiklassa tarkoitettuja tavanomaisia käsittelyjä;

b) jos tuontitullia koskevan palautuksen tai vapautuksen soveltaminen on kiellettyä sellaisten ei-alkuperätavaroiden osalta, joita käytetään sellaisten sisäisen jalostuksen menettelyssä jalostettavien tuotteiden valmistuksessa, joille annetaan tai laaditaan alkuperäselvitys unionin ja tiettyjen kolmansien maiden taikka tällaisten maiden ryhmien välisten etuuskohtelujärjestelyjen mukaisesti;

c) jos siitä aiheutuisi perusteeton tuontitullietuus; tai

d) jos näin säädetään unionin säädöksissä.

4. Jos tämän artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa jalostetut tuotteet olisivat vientitullin alaisia, jollei niitä vietäisi sisäisen jalostuksen menettelyssä, luvanhaltijan on annettava vakuus vientitullin maksamisesta siltä varalta, että muita kuin unionitavaroita ei tuoda 159 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) määrittämällä tämän artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset;

b) vahvistamalla edellytykset tämän artiklan 2 kohdan mukaiselle vastaavien tavaroiden käytölle;

c) määrittämällä tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa vastaavia tavaroita käytetään väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä; ja

d) täsmentämällä tapaukset, vastaavien tavaroiden käyttöä ei sallita tämän artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vastaavien tavaroiden käyttöä, johon on annettu lupa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Passitus

1 jakso

Yleiset säännöt

134 artikla

Soveltamisala

1. Tavaroiden saapuessa unionin tullialueelle ne on asetettava passitusmenettelyyn 73 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, paitsi jos ne on jo asetettu 135 tai 136 artiklassa tarkoitettuun passitusmenettelyyn tai muuhun tullimenettelyyn 104 artiklan 5 kohdassa säädetyssä määräajassa.

2. Passitusmenettelyn haltijaa pidetään tavaroiden tuojana tai viejänä ja velvollisena maksamaan tullit ja muut maksut, paitsi jos tulliviranomaisilla on sellaista dataa toisesta henkilöstä, jossa kyseinen henkilö yksilöidään tuojaksi tai viejäksi.

135 artikla

Ulkoinen passitus

1. Ulkoisessa passitusmenettelyssä voidaan kuljettaa muita kuin unionitavaroita paikasta toiseen unionin tullialueella ilman, että niihin sovelletaan

a) tuontitulleja tai muita maksuja, mukaan lukien polkumyyntitullit, tasoitustullit ja suojatoimenpiteet;

b) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista unionin tullialueelle tai niiden poistumista unionin tullialueelta.

2. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa unionitavarat on asetettava ulkoisen passituksen menettelyyn.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuksen on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:

a) unionin ulkoisessa passitusmenettelyssä;

b) TIR-yleissopimuksen mukaisesti, jos tällainen kuljetus

i) on alkanut tai sen on määrä päättyä unionin tullialueen ulkopuolella;

ii) tapahtuu kahden unionin tullialueella sijaitsevan paikan välillä kolmannen maan kautta;

c) Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 1961 tehdyn tavaroiden väliaikaista maahantuontia koskevan ATA-carnet'ta koskevan tulliyleissopimuksen, jäljempänä 'ATA-yleissopimus', tai Istanbulissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 hyväksytyn väliaikaista maahantuontia koskevan yleissopimuksen, jäljempänä 'Istanbulin yleissopimus' ([39]), mukaisesti, jos kyseessä on passitustapahtuma;

([39]) EYVL L 130, 27.5.1993, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

d) Nato-lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa, tai EU-lomakkeella 302;

e) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton sääntöjen mukaisesti, jos tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa unionitavarat on määrä asettaa ulkoisen passituksen menettelyyn.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt tämän artiklan 3 kohdan b–e alakohdan soveltamiseksi unionin tullialueella unionin tarpeet huomioon ottaen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

136 artikla

Sisäinen passitus

1. Sisäisen passituksen menettelyssä voidaan kuljettaa unionitavaroita paikasta toiseen unionin tullialueella ja ne voivat kulkea kolmannen maan alueen kautta ilman, että tavaroiden tullioikeudellinen asema muuttuu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuksen on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:

a) unionin sisäisen passituksen menettelyssä, jos tämä on mahdollista kansainvälisen sopimuksen perusteella;

b) TIR-yleissopimuksen mukaisesti;

c) ATA-yleissopimuksen tai Istanbulin yleissopimuksen mukaisesti, kun kyseessä on passitustapahtuma;

d) Nato-lomakkeella 302 tai EU-lomakkeella 302;

e) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton sääntöjen mukaisesti, jos tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt tämän artiklan 2 kohdan b–e alakohdan soveltamiseksi unionin tullialueella unionin tarpeet huomioon ottaen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

137 artikla

Yksi ainoa passitusalue

Kun tavaroita siirretään unionin tullialueella yhdestä paikasta toiseen TIR-yleissopimuksen, ATA-yleissopimuksen tai Istanbulin yleissopimuksen mukaisesti, Nato-lomakkeella 302, EU-lomakkeella 302 tai postijärjestelmää käyttäen, unionin tullialuetta on tämän kuljetuksen osalta pidettävä yhtenä ainoana alueena.

138 artikla

Henkilöiden sulkeminen TIR-toimenpiteiden ulkopuolelle

1. Kun yhden jäsenvaltion tulliviranomaiset päättävät TIR-yleissopimuksen 38 artiklan mukaisesti sulkea henkilön TIR-toimenpiteiden ulkopuolelle, kyseistä päätöstä sovelletaan koko unionin tullialueella ja tämän henkilön esittämiä TIR-carnet'ta ei hyväksytä missään tullitoimipaikassa.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettu päätös ja sen soveltamispäivä tiedoksi muille jäsenvaltioille, komissiolle ja EU:n tulliviranomaiselle.

139 artikla

Valtuutettu vastaanottaja ja valtuutettu lähettäjä TIR-menettelyssä

1. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa henkilölle, jäljempänä 'valtuutettu vastaanottaja', luvan ottaa vastaan TIR-sopimuksen mukaisesti liikkuvia tavaroita luvan mukaisessa paikassa siten, että menettely päätetään. TIR-yleissopimuksen 1 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa henkilölle, jäljempänä 'valtuutettu lähettäjä', luvan lähettää TIR-sopimuksen mukaisesti liikkuvia tavaroita luvan mukaisessa paikassa siten, että menettely aloitetaan. TIR-yleissopimuksen 1 artiklan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

Valtuutetulla lähettäjällä on lupa käyttää tämän asetuksen 140 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja erityisiä sinettejä tätä varten.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämisedellytykset.

2 jakso

Unionin passitus

140 artikla

Unionin passitusmenettelyn haltijan sekä liikenteenharjoittajan ja unionin passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden vastaanottajan velvollisuudet

1. Unionin passitusmenettelyn haltija vastaa seuraavien velvoitteiden täyttämisestä:

a) tarvittavan datan toimittaminen tulliviranomaisille tai sen asettaminen tulliviranomaisten saataville;

b) ilmoittaminen siitä, että tavarat sekä vaadittu data ovat saatavilla määrätullitoimipaikassa, annetun määräajan puitteissa ja noudattaen tulliviranomaisten niiden tunnistamisen varmistamiseksi suorittamia toimenpiteitä;

c) unionin passitusmenettelyä koskevien tullilainsäädännön säännösten noudattaminen;

d) vakuuden antaminen tavaroista syntyvää tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän tai muiden maksujen määrän maksamisen varmistamiseksi, jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä.

2. Menettelynhaltijan velvollisuudet katsotaan täytetyiksi ja unionin passitusmenettely päättyy, kun menettelyyn asetetut tavarat ja vaaditut tiedot ovat saatavilla määrätullitoimipaikassa tullilainsäädännön mukaisesti.

3. Liikenteenharjoittaja tai tavaroiden vastaanottaja, joka vastaanottaa tavarat tietäen, että niitä kuljetetaan unionin passitusmenettelyyn asetettuina, on myös vastuussa sen ilmoittamisesta, että tavarat ovat saatavilla määrätullitoimipaikassa annetun määräajan puitteissa ja noudattaen tulliviranomaisten kyseisten tavaroiden tunnistamisen varmistamiseksi suorittamia toimenpiteitä.

4. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa henkilölle luvan käyttää tavaroiden asettamista unionin passitusmenettelyyn tai kyseisen menettelyn päättymistä koskevia seuraavia yksinkertaistuksia:

a) valtuutetun lähettäjän asema, jonka nojalla luvan haltija voi asettaa tavarat unionin passitusmenettelyyn esittämättä niitä tullille;

b) valtuutetun vastaanottajan asema, jonka nojalla luvanhaltija voi vastaanottaa unionin passitusmenettelyyn asetetut tavarat luvan mukaisessa paikassa menettelyn päättämiseksi 2 kohdan mukaisesti;

c) erityisten sinettien käyttö silloin kun sinetöintiä vaaditaan unionin passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden tunnistamisen varmistamiseksi;

d) pienemmän tietosisällön toimittaminen tai tarvittaessa pienemmän tietosisällön sisältävän tulli-ilmoituksen käyttö tavaroiden asettamiseksi unionin passitusmenettelyyn;

e) sähköisen kuljetusasiakirjan käyttö tavaroiden asettamiseksi unionin passitusmenettelyyn edellyttäen, että se sisältää tarvittavat tiedot, jotka ovat tulliviranomaisten saatavilla lähtö- ja määräpaikassa tavaroiden tullivalvonnan mahdollistamiseksi ja menettelyn päättämiseksi.

5. Tulliviranomaisten on seurattava säännöllisesti valtuutettujen lähettäjien ja vastaanottajien toimintaa arvioidakseen, noudattavatko ne lupavaatimuksia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) täsmentämällä tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä datavaatimuksia ja 4 kohdassa tarkoitettujen lupien myöntämisedellytyksiä;

b) määrittämällä data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi unionin passitusmenettelyyn tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavia koskevat menettelysäännöt:

a) tavaroiden asettaminen unionin passitusmenettelyyn ja kyseisen menettelyn päättäminen;

b) tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yksinkertaistusten käyttäminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

141 artikla

Tavarat, jotka kuljetetaan kolmannen maan alueen kautta unionin ulkoisen passituksen menettelyssä

1. Unionin ulkoisen passituksen menettelyä sovelletaan kolmannen maan kautta kuljetettaviin tavaroihin, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) tästä mahdollisuudesta on määrätty kansainvälisessä sopimuksessa;

b) kuljetus kyseisen kolmannen maan kautta tapahtuu ainoastaan yhdellä kuljetusasiakirjalla, joka on laadittu unionin tullialueella.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa unionin ulkoisen passituksen menettely keskeytetään siksi ajaksi, kun tavarat ovat unionin tullialueen ulkopuolella.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tullivalvontaa unionin ulkoisessa passitusmenettelyssä koskevat menettelysäännöt kolmannen maan alueen kautta kuljetettavien tavaroiden osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Varastointi

1 jakso

Yhteiset säännökset

142 artikla

Soveltamisala

1. Varastointimenettelyssä voidaan varastoida muita kuin unionitavaroita unionin tullialueella ilman, että niihin sovelletaan

a) tuontitullia;

b) muita unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä maksuja;

c) sellaisia kauppapoliittisia toimenpiteitä, joissa ei kielletä tavaroiden saapumista unionin tullialueelle tai niiden poistumista unionin tullialueelta.

2. Tavaroiden varastointimenettelyyn asettamisen edellytykset ovat seuraavat:

a) vaadittava data on toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville;

b) tavarat ovat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaiset;

c) tavarat ovat saapuneet paikkaan, jossa ne luovutetaan menettelyyn.

3. Unionitavaroita voidaan asettaa tullivarastointimenettely tai vapaa-aluemenettelyyn joko asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisesti tai tuontitullin palauttamista tai peruuttamista koskevasta päätöksestä hyötymiseksi.

4. Jos siihen on taloudellinen tarve eikä tullivalvonnalle aiheudu haittaa, tulliviranomaiset voivat antaa luvan unionitavaroiden saapumiseen, varastointiin, siirtämiseen, käyttöön, jalostukseen tai kulutukseen tullivarastossa tai vapaa-alueella. Tällaisissa tapauksissa kyseisten tavaroiden ei katsota olevan varastointimenettelyssä.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden luovuttamiseksi tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun varastointimenettelyyn.

6. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettely tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle unionitavaroiden tullivarastointimenettelyyn tai vapaa-aluemenettelyyn asettamiselle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

143 artikla

Varastointimenettelyn kesto

1. Tavaroiden pitämiselle varastointimenettelyssä ei ole määräaikaa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaiset voivat asettaa määräajan, johon mennessä varastointimenettely on päätettävä:

a) poikkeustapauksissa, erityisesti, jos tavarat voisivat laatunsa tai luonteensa vuoksi pitkäaikaisesti varastoitaessa uhata ihmisten, eläinten tai kasvien terveyttä ja elämää taikka ympäristöä;

b) jos varaston pitoa koskeva lupa on peruutettu.

2 jakso

Tullivarastointi

144 artikla

Varastointi tullivarastossa

1. Tullivarastointimenettelyssä voidaan varastoida muita kuin unionitavaroita tulliviranomaisten tätä menettelyä varten hyväksymissä tiloissa tai muissa sijoituspaikoissa ja tullivalvonnassa, jäljempänä ’tullivarastot’.

2. Tullivarastot voivat olla kenen tahansa tuojan käytettävissä tavaroiden tullivarastointiin, jäljempänä ’yleinen tullivarasto’, tai tarkoitettuja tavaroiden varastointiin tullivaraston pitoa koskevan luvan haltijan toimesta, jäljempänä ’yksityinen tullivarasto’.

3. Tullivarastointimenettelyyn asetetut tavarat voidaan siirtää väliaikaisesti pois tullivarastosta. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este, tällaiseen siirtoon tarvitaan tulliviranomaisten etukäteen antama lupa.

145 artikla

Etämyyntiin tarkoitetut tullivarastot

1. Ainoastaan etämyynnin tuojat, jotka ovat päättäneet käyttää IOSS-järjestelmää ja joilla on luotetun ja tarkistetun toimijan asema, tai niiden välilliset edustajat, joilla on luotetun ja tarkistetun toimijan asema, voivat saada luvan varastoida ja käsitellä tavaroita etämyyntiin tarkoitetussa yksityisessä tullivarastossa ennen etämyyntiä.

2. Etämyyntiin tarkoitetut tavarat voidaan asettaa tullivarastointimenettelyyn etämyyntiin tarkoitetussa tullivarastossa ainoastaan, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) ne ovat sellaisen asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisia, jota sovellettaisiin vapaaseen liikkeeseen luovutuksen osalta;

b) ne on pakattu samankaltaisia tavaroita sisältäviin yhteispakkauksiin siinä olomuodossa, jossa ne ovat ennen kuin ne jaetaan yksittäisiin lähetyksiin etämyyntiä varten;

c) niitä tuodaan unionin tullialueelle paljouksina, jotka helpottavat tehokkaiden tullitarkastusten tekemistä.

Arvioidessaan, täyttyykö ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu edellytys, tulliviranomaisten on otettava huomioon tullivarastosta käsin etämyyntiä suunnittelevan yhteisön koko.

3. Tulliviranomaisilla ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tarkastaa ennen tullivarastointimenettelyyn asettamista ja varastoinnin aikana, täyttävätkö tavarat vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevat vaatimukset.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämisedellytykset.

5. Siirretään komissiolle valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut edellytyksiä koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

146 artikla

Jalostus tullivarastointimenettelyssä

Jos siihen on taloudellinen tarve eikä tullivalvonnalle aiheudu haittaa, tulliviranomaiset voivat antaa luvan tavaroiden jalostamiseen sisäisen jalostuksen menettelyssä tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä, joka tapahtuu tullivarastossa kyseisiä menettelyjä koskevin edellytyksin.

Tällöin tavaroiden ei katsota olevan tullivarastointimenettelyssä.

147 artikla

Luvanhaltijan velvollisuudet

Rajoittamatta 27 artiklan soveltamista 125 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai 125 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luvan haltija ja tuoja ovat vastuussa

a) tullivarastointimenettelyssä olevien tavaroiden pysymisestä tullivalvonnassa;

b) tullivarastointimenettelyyn asetettujen tavaroiden varastoinnista johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä; ja

c) tavaroiden tullivarastointimenettelyyn asettamisesta johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä.

3 jakso

Vapaa-alueet

148 artikla

Vapaa-alueiden osoittaminen

1. Jäsenvaltiot voivat osoittaa unionin tullialueen osia vapaa-alueiksi.

Jäsenvaltion on määritettävä kunkin vapaa-alueen maantieteelliset rajat ja sen sisään- ja uloskäyntikohdat.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EU:n tulliviranomaiselle tiedot toiminnassa olevista vapaa-alueistaan.

3. Vapaa-alueet on aidattava.

Vapaa-alueiden rajojen sekä niiden sisään- ja uloskäyntikohtien on oltava tullivalvonnassa.

4. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa vapaa-alueelle saapuvia tai sieltä poistuvia henkilöitä, tavaroita ja kuljetusvälineitä.

149 artikla

Rakennukset ja toiminta vapaa-alueilla

1. Rakennusten pystyttämiseen vapaa-alueelle on saatava ennakolta tulliviranomaisten hyväksyntä.

2. Jollei tullilainsäädännöstä muuta johdu, teollisen tai kaupallisen toiminnan taikka palvelutoiminnan harjoittaminen vapaa-alueella on sallittua. Tällaisen toiminnan harjoittamisesta on ilmoitettava ennakolta tulliviranomaisille.

3. Tulliviranomaiset voivat asettaa kieltoja tai rajoituksia 2 kohdassa tarkoitetulle toiminnalle, ottaen huomioon kyseessä olevien tavaroiden luonteen, tullivalvonnan tarpeet tai vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyvät vaatimukset.

4. Tulliviranomaiset voivat kieltää henkilöitä, jotka eivät anna tarvittavia takeita tullisäännösten noudattamisesta, harjoittamasta toimintaa vapaa-alueella.

150 artikla

Vapaa-alueilla olevat muut kuin unionitavarat

1. Vapaa-alueella olevat muut kuin unionitavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tai asettaa sisäisen jalostuksen menettelyyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn kyseisiä menettelyjä koskevien edellytysten mukaisesti.

Tällaisissa tapauksissa kyseisten tavaroiden ei katsota olevan vapaa-aluemenettelyssä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, muita kuin unionitavaroita voidaan käyttää tai kuluttaa vapaa-alueella, jos asianomaisessa menettelyssä niin määrätään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tavarantoimituksia tai muonitusvarastoja koskevien säännösten soveltamista ja edellyttäen, että

a) niiden luovutus vapaaseen liikkeeseen tai väliaikainen maahantuonti ei tapahtuisi tuontitullitta tai soveltamatta yhteisen maatalous- tai kauppapolitiikan mukaisia toimenpiteitä tai kyseisten tavaroiden käytön kieltämistä unionissa koskevia toimenpiteitä;

b) asianmukaiset tiedot kyseisestä käytöstä tai kulutuksesta toimitetaan tulliviranomaisille tai asetetaan niiden saataville.

151 artikla

Tavaroiden siirtäminen pois vapaa-alueelta

1. Vapaa-alueella olevat tavarat voidaan viedä tai jälleenviedä unionin tullialueelta tai siirtää muualle unionin tullialueelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön soveltamista.

2. Vapaa-alueelta muualle unionin tullialueelle siirrettyihin tavaroihin sovelletaan 102 ja 103 artiklaa.

152 artikla

Tullioikeudellinen asema

1. Tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön hakemuksesta vahvistettava seuraavien tavaroiden tullioikeudellinen asema unionitavaroina:

a) unionitavarat, jotka tuodaan vapaa-alueelle;

b) unionitavarat, joille on vapaa-alueella suoritettu jalostustoimintoja;

c) tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen vapaa-alueella.

2. Jos tavarat siirretään vapaa-alueelta muualle unionin tullialueelle tai asetetaan tullimenettelyyn, niitä pidetään muina kuin unionitavaroina, jollei niiden tullioikeudellista asemaa unionitavaroina ole todistettu.

Vientitullia ja vientilisenssejä tai yhteisen maatalous- tai kauppapolitiikan mukaisia vientivalvontatoimenpiteitä sovellettaessa tällaisia tavaroita pidetään kuitenkin unionitavaroina, paitsi jos vahvistetaan, että niillä ei ole unionitavaroiden tullioikeudellista asemaa.

4 LUKU

Erityiskäyttö

1 jakso

Väliaikainen maahantuonti

153 artikla

Soveltamisala

1. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä voidaan jälleenvietäviksi tarkoitetut muut kuin unionitavarat asettaa erityiskäyttöön unionin tullialueella kokonaan tai osittain tuontitullitta ja ilman, että niihin sovelletaan

a) muita unionin tai kansallisessa lainsäädännössä määrättyjä maksuja;

b) muita kauppapoliittisia toimenpiteitä kuin niitä, joissa kielletään tavaroiden saapuminen unionin tullialueelle tai niiden poistuminen unionin tullialueelta.

2. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan käyttää vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tavarat on tarkoitus säilyttää muuttumattomina niiden käytöstä johtuvaa tavanomaista arvon alentumista lukuun ottamatta;

b) menettelyyn asetettavien tavaroiden tunnistaminen voidaan varmistaa, paitsi

i) jos tavaroiden tai niiden aiotun käytön luonne huomioon ottaen on ilmeistä, ettei tunnistamistoimenpiteiden puuttuminen aiheuta menettelyn väärinkäyttöä; tai

ii) jos 133 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täyttyminen voidaan varmentaa;

c) lupa on myönnetty 125 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti, kun tätä edellytetään;

d) vaadittava data on toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville;

e) unionin tullilainsäädännössä säädetyt täydellisen tai osittaisen tuontitullittomuuden edellytykset täyttyvät;

f) tavarat ovat saapuneet paikkaan, jossa ne luovutetaan tullimenettelyyn; ja

g) tavarat ovat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaiset.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta

a) määrittämällä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityiskäyttö;

b) täsmentämällä tämän artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn;

c) vahvistamalla tämän artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettua täydellistä tai osittaista tuontitullittomuutta koskevat vaatimukset.

154 artikla

Aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika väliaikaisen maahantuonnin menettelyn päättämiselle. Tällaisen määräajan on oltava riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen saavuttamiseksi.

2. Tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä samaa tarkoitusta varten ja saman luvanhaltijan vastuulla enintään 24 kuukauden ajan, vaikka menettely olisikin päätetty asettamalla tavarat toiseen erityismenettelyyn ja ne olisi myöhemmin asetettu uudelleen väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

3. Jos luvassa tarkoitettua käyttöä ei poikkeuksellisissa olosuhteissa voida toteuttaa 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, tulliviranomaiset voivat tuojan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta myöntää kyseiseen määräaikaan kohtuullisen pidennyksen.

4. Lukuun ottamatta ennalta arvaamatonta tapahtumaa, tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä yhteensä enintään kymmenen vuoden ajan.

155 artikla

Tuontitullin määrä osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista maksettavan tuontitullin määrän on oltava kolme prosenttia siitä tuontitullin määrästä, joka kyseisistä tavaroista olisi pitänyt maksaa, jos ne olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne asetettiin väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

Kyseinen määrä on maksettava jokaiselta kuukaudelta tai kuukauden osalta, jonka aikana tavarat ovat osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti maksettava tuontitullin kokonaismäärä ei saa olla suurempi kuin se määrä, joka olisi maksettu, jos kyseiset tavarat olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne asetettiin väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

2 jakso

Tietty käyttötarkoitus

156 artikla

Tietyn käyttötarkoituksen menettely

1. Tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä tavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tullista vapautettuina tai unionin säädösten mukaisesti alennettua tullia soveltaen edellyttäen, että tuoja osoittaa tavarat johonkin erityiskäyttöön.

2. Tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asettamisen edellytykset ovat seuraavat:

a) lupa on myönnetty 125 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti;

b) vaadittava data on toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville;

c) kaikki tuontitullit tai muut maksut, mukaan lukien polkumyyntitullit, tasoitustullit ja suojatoimenpiteet, on maksettu tai niiden maksamisesta on annettu vakuus, paitsi jos tavaroista on tehty tariffikiintiöön lukemista koskeva pyyntö;

d) tavarat ovat saapuneet paikkaan, jossa ne luovutetaan tullimenettelyyn; ja

e) tavarat ovat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaiset.

3. Jos tavarat ovat tuotantovaiheessa, joka johtaisi taloudellisesti ainoastaan määrättyyn tiettyyn käyttötarkoitukseen, tulliviranomaiset voivat luvassa vahvistaa edellytykset, jotka on täytettävä, jotta kyseisiä tavaroita katsotaan käytetyn tullivapautuksen tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin unionin säädöksissä säädettyihin tarkoituksiin.

4. Jos tavarat soveltuvat toistuvaan käyttöön ja tulliviranomaiset katsovat sen tarkoituksenmukaiseksi väärinkäytön välttämiseksi, tullivalvontaa on jatkettava enintään kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona niitä käytettiin ensimmäistä kertaa tullivapautuksen tai alennetun tullin soveltamisen edellyttämiin unionin säädöksissä säädettyihin tarkoituksiin.

5. Jos edellytetään tuottoastetta, 157 artiklaa sovelletaan tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn.

6. Tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen mukaisessa valmistuksessa tai käsittelyssä syntynyttä jätettä ja romua sekä luonnollisista syistä johtuvaa hävikkiä on pidettävä tiettyyn käyttötarkoitukseen käytettyinä tavaroina.

7. Tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettujen tavaroiden hävittämisestä syntyvä jäte ja romu on katsottava tullivarastointimenettelyyn asetetuksi.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, tavaroiden asettamiseksi tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn.

5 LUKU

Jalostus

1 jakso

Yleiset säännökset

157 artikla

Tuottoaste

Jos tuottoastetta ei ole yksilöity unionin erityissäädöksissä, tulliviranomaisten on vahvistettava joko jalostustoiminnon tuottoaste tai keskimääräinen tuottoaste taikka tarvittaessa tuottoasteen määritystapa.

Jalostustoiminnon tuottoaste tai keskimääräinen tuottoaste on määritettävä niiden tosiasiallisten olosuhteiden perusteella, joissa jalostustoiminnot suoritetaan tai ne on määrä suorittaa. Kyseistä tuottoastetta voidaan tarvittaessa mukauttaa 12 artiklan mukaisesti.

2 jakso

Sisäinen jalostus

158 artikla

Soveltamisala

1. Rajoittamatta 133 artiklan soveltamista sisäisen jalostuksen menettelyssä voidaan muita kuin unionitavaroita käyttää unionin tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ilman, että niihin sovelletaan

a) tuontitulleja tai muita maksuja, mukaan lukien polkumyyntitullit, tasoitustullit ja suojatoimenpiteet;

b) muita kauppapoliittisia toimenpiteitä kuin niitä, joissa kielletään tavaroiden saapuminen unionin tullialueelle tai niiden poistuminen unionin tullialueelta.

2. Tavaroiden sisäisen jalostuksen menettelyyn asettamisen edellytykset ovat seuraavat:

a) lupa on myönnetty 125 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti;

b) vaadittava data on toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville;

c) tavarat ovat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaiset; ja

d) tavarat ovat saapuneet paikkaan, jossa ne luovutetaan tullimenettelyyn.

3. Sisäisen jalostuksen menettelyä voidaan käyttää muissa tapauksissa kuin korjausten ja hävittämisen yhteydessä ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseiseen menettelyyn asetetut tavarat voidaan tunnistaa jalostetuissa tuotteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuotannon aputarvikkeiden käyttöä.

Sisäisen jalostuksen menettelyä voidaan käyttää 133 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa, jos kyseisessä artiklassa vahvistettujen vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täyttyminen voidaan varmentaa.

4. Sisäisen jalostuksen menettelyä voidaan edellä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyn lisäksi soveltaa myös

a) tavaroihin, joille on tarkoitus suorittaa toimintoja, jotta ne vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa täyttäisivät niitä koskevat tekniset vaatimukset;

b) tavaroihin, joille on tehtävä 132 artiklan mukaisia tavanomaisia käsittelyjä.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi sisäisen jalostuksen menettelyyn.

159 artikla

Menettelyn päättämisen määräaika

1. Tulliviranomaisten on asetettava sisäisen jalostuksen menettelyn päättämisen määräaika 129 artiklan mukaisesti.

Kyseinen määräaika alkaa siitä päivästä, jona muut kuin unionitavarat asetetaan sisäisen jalostuksen menettelyyn, ja sitä asetettaessa on otettava huomioon aika, joka tarvitaan jalostustoimintojen suorittamiseen ja kyseisen menettelyn päättämiseen.

2. Tulliviranomaiset voivat myöntää 1 kohdan mukaisesti asetettuun määräaikaan kohtuullisen pidennyksen luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

Luvassa voidaan määrätä, että määräaika, joka alkaa kuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon kuluessa, päättyy vastaavasti seuraavan kuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon viimeisenä päivänä.

3. Kun kyseessä on 133 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu ennakkovienti, luvassa on täsmennettävä määräaika, jonka kuluessa muut kuin unionitavarat on asetettava sisäisen jalostuksen menettelyyn. Kyseistä määräaikaa asettaessaan tulliviranomaisten on otettava huomioon hakijan ilmoittama hankinnan ja unionin tullialueelle kuljettamisen edellyttämä aika.

Kyseinen määräaika ilmoitetaan kuukausina, ja se saa olla enintään 12 kuukautta. Määräaika alkaa sinä päivänä, jona näitä tavaroita vastaavista tavaroista valmistetut jalostetut tuotteet asetetaan vientimenettelyyn.

160 artikla

Väliaikainen jälleenvienti lisäjalostusta varten

1. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa luvan siihen, että jotkut tai kaikki sisäisen jalostuksen menettelyyn asetetut tavarat taikka jalostetut tuotteet voidaan väliaikaisesti jälleenviedä unionin tullialueen ulkopuolelle lisäjalostusta varten.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla edellytykset tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tavaroiden väliaikaiselle jälleenviennille.

3 jakso

Ulkoinen jalostus

161 artikla

Soveltamisala

1. Ulkoisen jalostuksen menettelyssä unionitavaroita voidaan viedä väliaikaisesti unionin tullialueelta jalostustoimintoja varten. Kyseisistä tavaroista saadut jalostetut tuotteet voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen kokonaan tai osittain tuontitullitta luvanhaltijan tai muun sellaisen unionin tullialueelle sijoittautuneen henkilön hakemuksesta, jolla on luvanhaltijan suostumus, ja edellyttäen, että lupaehdot täyttyvät.

2. Tavaroiden ulkoiseen jalostukseen asettamisen edellytykset ovat seuraavat:

a) lupa on myönnetty 125 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti;

b) vaadittava data on toimitettu tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville;

c) kaikki vientitullit tai muut maksut on maksettu tai niiden maksamisesta on annettu vakuus; ja

d) tavarat ovat asiaankuuluvan tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön mukaisia.

3. Tulliviranomaiset eivät saa myöntää lupaa ulkoisen jalostuksen menettelyyn seuraaville unionitavaroille:

a) tavarat, joiden vienti aiheuttaa tuontitullin palauttamisen tai peruuttamisen;

b) tavarat, jotka on ennen vientiä luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, jos tavaroita ei vielä ole käytetty kyseiseen käyttötarkoitukseen, paitsi jos kyseisille tavaroille on suoritettava korjauksia;

c) tavarat, joiden viennin perusteella myönnetään yhteisen maatalouspolitiikan mukainen taloudellinen etu.

4. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa väliaikaisesti viedyt tavarat on jälleentuotava unionin tullialueelle jalostettuina tuotteina ja luovutettava vapaaseen liikkeeseen, jotta ne voitaisiin vapauttaa kokonaan tai osittain tuontitullista. Tulliviranomaiset voivat myöntää kyseiseen määräaikaan kohtuullisen pidennyksen luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu data, joka on toimitettava tulliviranomaisille tai asetettava niiden saataville tavaroiden asettamiseksi ulkoisen jalostuksen menettelyyn.

162 artikla

Maksutta korjatut tai korvatut tavarat

1. Jos tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla osoitetaan, että tavarat on korjattu tai korvattu maksutta joko sopimukseen tai lakiin perustuvan takuuvelvoitteen perusteella taikka valmistusvirheen tai materiaalivirheen vuoksi tai siksi, että tavarat eivät vastanneet ostajan tavaroiden myyjältä pyytämiä eritelmiä, niille myönnetään täydellinen tuontitullittomuus.

2. Jos valmistusvirhe tai materiaalivirhe on otettu huomioon jo silloin, kun kyseiset tavarat ensimmäisen kerran luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, 1 kohtaa ei sovelleta.

163 artikla

Kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat korjatut tai muutetut tavarat

1. Ulkoisen jalostuksen menettelyyn asetetuista tavaroista saadut jalostetut tuotteet vapautetaan kokonaan tuontitullista, jos tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, että

a) kyseiset tavarat on korjattu tai muutettu sellaisessa kolmannessa maassa, jonka kanssa unioni on tehnyt tällaisen tullittomuuden mahdollistavan kansainvälisen sopimuksen; ja

b) a alakohdassa tarkoitetussa sopimuksessa määrätyt tuontitullittomuuden edellytykset täyttyvät.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta jalostettuihin tuotteisiin, jotka on saatu 133 artiklassa tarkoitetuista vastaavista tavaroista, eikä 164 ja 165 artiklassa tarkoitettuihin korvaaviin tuotteisiin.

164 artikla

Vakiovaihtojärjestelmä

1. Vakiovaihtojärjestelmässä voidaan tuotua tuotetta, jäljempänä 'korvaava tuote', käyttää jalostetun tuotteen sijasta 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Tulliviranomaisten on hakemuksesta myönnettävä lupa käyttää vakiovaihtojärjestelmää korjattaessa sellaisia viallisia unionitavaroita, joihin ei sovelleta yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia toimenpiteitä tai tiettyjä maataloustuotteiden jalostuksessa saatuja tavaroita koskevia erityisjärjestelyjä.

3. Korvaavilla tuotteilla on oltava sama yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroinen nimike, sama kaupallinen laatu ja samat tekniset ominaisuudet kuin mitkä viallisilla tavaroilla olisivat olleet, jos ne olisi korjattu.

4. Jos viallisia tavaroita on käytetty ennen vientiä, korvaavien tuotteiden on myös oltava käytettyjä.

Tulliviranomaisten on kuitenkin jätettävä soveltamatta kyseistä vaatimusta, jos korvaavat tuotteet on toimitettu veloituksetta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvelvoitteen perusteella tai materiaali- tai valmistusvirheen vuoksi.

5. Säännöksiä, joita sovellettaisiin jalostettuihin tuotteisiin, sovelletaan myös korvaaviin tuotteisiin.

165 artikla

Korvaavien tuotteiden ennakkotuonti

1. Tulliviranomaisten on asettamillaan ehdoilla ja asianomaisen henkilön hakemuksesta annettava lupa korvaavien tuotteiden tuontiin ennen viallisten tavaroiden vientiä.

Tällaisen korvaavien tuotteiden ennakkotuonnin yhteydessä on annettava vakuus, joka kattaa tuontitullin määrän, joka olisi maksettava, jos viallisia tavaroita ei vietäisi 2 kohdan mukaisesti.

2. Vialliset tavarat on vietävä kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona korvaavat tuotteet on luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

3. Jos viallisia tavaroita ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi voida viedä 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta myöntää kyseiseen määräaikaan kohtuullisen pidennyksen.

IX OSASTO

TAVAROIDEN LUOKITTELU TARIFFIIN, ALKUPERÄ JA ARVO

1 LUKU

Yhteinen tullitariffi ja tavaroiden luokittelu tariffiin

166 artikla

Yhteinen tullitariffi ja tullin suorittama valvonta

1. Maksettavan tuonti- ja vientitullin on perustuttava yhteiseen tullitariffiin.

Tavarakauppaa koskevien unionin erityissäännösten mukaisia muita toimenpiteitä sovelletaan tarvittaessa kyseisten tavaroiden tariffiin luokittelun mukaisesti.

2. Yhteinen tullitariffi käsittää kaikki seuraavat:

a) yhdistetty nimikkeistö;

b) mitkä tahansa muut nimikkeistöt, jotka kokonaan tai osittain perustuvat yhdistettyyn nimikkeistöön tai joissa siihen on lisätty alajakoja ja joka on vahvistettu erityisaloja koskevilla unionin säädöksillä tavarakauppaa koskevien tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi;

c) yhdistetyssä nimikkeistössä tarkoitettuihin tavaroihin sovellettavat sopimustullit tai tavanomaiset autonomiset tullit;

d) tullietuudet, jotka sisältyvät unionin tiettyjen kolmansien maiden tai kolmansien maiden ryhmien kanssa tekemiin sopimuksiin;

e) tullietuudet, jotka unioni on yksipuolisesti hyväksynyt kolmansille maille tai kolmansien maiden ryhmille;

f) yksipuoliset toimenpiteet, jotka koskevat tiettyjen tavaroiden vapauttamista tulleista tai tullin alentamista;

g) edullinen tullikohtelu, joka myönnetään tietyille tavaroille niiden luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella c–f alakohdassa tai h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden puitteissa;

h) muut maatalouspolitiikkaa tai kauppapolitiikkaa tai muita aloja koskevissa unionin säädöksissä säädetyt toimenpiteet, jotka perustuvat tavaroiden luokitteluun tariffiin, erityisesti väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit, tasoitustullit tai suojatoimenpiteet.

3. Jos asianomaiset tavarat täyttävät 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sisältyvät edellytykset, kyseisiä toimenpiteitä voidaan soveltaa mainitun kohdan c alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden sijasta. Edellä 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskeva hakemus voidaan jättää taannehtivasti, jos asianomaisessa toimenpiteessä tai tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja ja edellytyksiä noudatetaan, ja

a) 2 kohdan d ja e alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden osalta säädetään taannehtivan soveltamisen mahdollisuudesta;

b) kolmas maa tai kolmansien maiden ryhmä sallii tällaisen taannehtivan soveltamisen 2 kohdan d alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden osalta.

4. Jos 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen tai kyseisen kohdan h alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä vapauttaminen on rajoitettu tiettyyn tuonti- tai vientimäärään, toimenpiteen tai vapautuksen soveltaminen tariffikiintiöihin tai muihin kiintiöihin lopetetaan, kun vahvistettu tuonti- tai vientimäärä täyttyy.

Tariffikattojen osalta tällaisten toimenpiteiden soveltaminen päättyy unionin säädöksen nojalla.

5. Komissio voi 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten asettaa tullin suorittaman valvonnan tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin ja tiettyihin erityismenettelyihin asettamisen edellytykseksi.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteitä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tariffikiintiöiden ja muiden kiintiöiden sekä tariffikattojen ja muiden kattojen yhdenmukaisesta hallinnoinnista sekä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tullin suorittaman valvonnan hallinnoinnista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

167 artikla

Tavaroiden tariffiin luokittelu

1. Yhteistä tullitariffia sovellettaessa tarkoitetaan tavaroiden tariffiin luokittelulla yhdistetyn nimikkeistön sellaisen alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon tavarat on luokiteltava.

2. Muita kuin tariffitoimenpiteitä sovellettaessa tarkoitetaan tavaroiden tariffiin luokittelulla yhdistetyn nimikkeistön tai muun nimikkeistön, joka on vahvistettu unionin säädöksillä ja joka kokonaan tai osittain perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön tai jossa siihen on lisätty alajakoja, sellaisen alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon kyseiset tavarat on luokiteltava.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti määritettyä alanimikettä tai sen alajakoa käytetään kyseiseen alanimikkeeseen liittyvien toimenpiteiden soveltamiseksi.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä tavaroiden tariffiin luokittelun määrittämiseksi tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa nopeasti yhdistetyn nimikkeistön virheetön ja yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy viipymättä sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 283 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tavaroiden alkuperä

168 artikla

Muu kuin tullietuuskohteluun oikeuttava alkuperä

Tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämistä koskevia 169 ja 170 artiklan sääntöjä noudatetaan seuraavien soveltamiseksi:

a) yhteinen tullitariffi, lukuun ottamatta 166 artiklan 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä;

b) erityisiä tavarakaupan aloja koskevissa unionin säädöksissä säädetyt muut toimenpiteet kuin tariffitoimenpiteet; ja

c) muut tavaroiden alkuperään liittyvät unionin toimenpiteet.

169 artikla

Muun kuin tullietuuskohteluun oikeuttavan alkuperäaseman saaminen

1. Tietystä maasta tai tietyltä alueelta peräisin olevina tavaroina pidetään kyseisessä maassa tai kyseisellä alueella kokonaan tuotettuja tavaroita.

2. Tavaran, jonka tuottaminen on tapahtunut useammassa kuin yhdessä maassa tai alueella, on katsottava olevan peräisin siitä maasta tai siltä alueelta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla säännöt, joiden nojalla katsotaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, että tavarat, joiden osalta on tarpeen määrittää muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä 168 artiklassa tarkoitettujen unionin toimenpiteiden soveltamiseksi, on tuotettu kokonaan tietyssä maassa tai tietyllä alueella tai että tavaroille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai joka edustaa merkittävää valmistusastetta tietyssä maassa tai tietyllä alueella.

170 artikla

Muu kuin tullietuuskohteluun oikeuttava alkuperäselvitys

1. Jos tuoja on ilmoittanut tavaroiden alkuperän tullilainsäädännön nojalla, tulliviranomaiset voivat vaatia kyseisten tavaroiden tuojalta alkuperäselvityksen esittämistä.

2. Jos alkuperäselvitys annetaan tullilainsäädännön tai muiden unionin erityissäädösten mukaisesti, tulliviranomaiset voivat perustellun epäilyn nojalla vaatia esitettäväksi tarpeellista lisänäyttöä sen varmistamiseksi, että alkuperä on ilmoitettu asiaankuuluvassa unionin säädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

3. Jos talouden toimijoiden tarpeet sitä edellyttävät, voidaan unionissa antaa tavaroiden alkuperän todistava asiakirja määrämaassa tai -alueella voimassa olevien alkuperäsääntöjen mukaisesti tai minkä tahansa muun menetelmän mukaisesti, josta käy ilmi maa, jossa kyseiset tavarat on tuotettu kokonaan tai jossa niille on suoritettu viimeinen merkittävä valmistustoimi.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt alkuperäselvityksen antamista ja todentamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

171 artikla

Etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

1. Jotta tavaroihin voidaan soveltaa 166 artiklan 2 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä tai muita etuuskohtelutoimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, niiden on oltava tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevien sääntöjen mukaisia.

2. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat unionin tiettyjen kolmansien maiden tai tällaisten maiden ryhmien kanssa tekemien sopimusten mukaisten etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan, vahvistetaan kyseisissä sopimuksissa.

3. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat vuoden 1985 liittymisasiakirjan pöytäkirjan 2 mukaisten unionin tullialueen ja Ceutan ja Melillan välisessä kaupassa sovellettavien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan, ovat kyseisen pöytäkirjan 9 artiklan mukaisesti vahvistettuja sääntöjä.

4. Unioniin assosioituneisiin merentakaisiin maihin ja alueisiin sovellettaviin etuuskohtelujärjestelyihin sisältyvien etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvia tavaroita koskevat etuuskohtelualkuperäsäännöt ovat SEUT 203 artiklan mukaisesti vahvistettuja sääntöjä.

5. Komissio voi omasta aloitteestaan tai edunsaajamaan tai -alueen pyynnöstä myöntää kyseiselle maalle tai alueelle tiettyjä tuotteita koskevan väliaikaisen poikkeuksen, jäljempänä ’väliaikainen poikkeus’, edellä 9 kohdassa tarkoitettujen etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevien sääntöjen soveltamisesta.

Väliaikainen poikkeus on perusteltava jollakin seuraavista syistä:

a) edunsaajamaa tai -alue ei voi sisäisistä tai ulkoisista syistä väliaikaisesti noudattaa etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia sääntöjä;

b) edunsaajamaa tai -alue tarvitsee aikaa valmistautuakseen noudattamaan etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia sääntöjä.

6. Edunsaajamaan tai -alueen on tehtävä väliaikaista poikkeusta koskeva pyyntö komissiolle. Kyseisessä pyynnössä on esitettävä 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti perustelut väliaikaisen poikkeuksen pyytämiselle ja siihen on liitettävä mukaan asianmukaiset täydentävät asiakirjat.

7. Väliaikainen poikkeus on rajoitettava kestämään ainoastaan niin kauan kuin kyseiset sisäiset tai ulkoiset syyt ovat olemassa tai niin kauan kuin on tarpeen, jotta edunsaajamaa tai -alue kykenee noudattamaan mainittuja sääntöjä.

8. Kun väliaikainen poikkeus myönnetään, kyseisen edunsaajamaan tai -alueen on noudatettava komissiolle annettaville tiedoille asetettuja vaatimuksia, jotka koskevat väliaikaisen poikkeuksen käyttöä ja niiden paljouksien hallinnointia, joille poikkeus on myönnetty.

9. Komissio antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, joihin sovelletaan unionin yksipuolisesti hyväksymiä etuuskohtelutoimenpiteitä tiettyjen, muiden kuin tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, kolmansien maiden tai tällaisten maiden ryhmien osalta. Kyseisten sääntöjen perusteena on oltava joko se, että tavarat on kokonaan tuotettu, tai se, että tavaroille on suoritettu riittävä jalostus tai käsittely.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

a) menettelysäännöt, jotka koskevat tavaroiden etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamiseksi;

b) toimenpide, jolla edunsaajamaalle tai -alueelle myönnetään väliaikainen poikkeus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

172 artikla

Tiettyjen tavaroiden alkuperän määrittäminen

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet tiettyjen tavaroiden alkuperän määrittämiseksi kyseisiin tavaroihin sovellettavien alkuperäsääntöjen mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa nopeasti alkuperäsääntöjen virheetön ja yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 283 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 LUKU

Tavaroiden tullausarvo

173 artikla

Soveltamisala

Tavaroiden tullausarvo yhteisen tullitariffin sekä tavarakauppaa koskevissa unionin erityissäädöksissä säädettyjen muiden kuin tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi, jäljempänä ’tullausarvo’, on määritettävä 174 ja 179 artiklan mukaisesti.

174 artikla

Kauppa-arvoon perustuva tullausarvon määritysmenetelmä

1. Tullausarvon ensisijaisena perusteena käytetään kauppa-arvoa eli hintaa, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava, kun ne myydään vietäviksi unionin tullialueelle; kauppa-arvo on tarkistettava 176 ja 177 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan tuoduista tavaroista myyjälle tai kolmannelle osapuolelle myyjän hyväksi suorittama tai suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maksut, jotka on suoritettu tai suoritettava tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kauppa-arvoa käytetään edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ostajan oikeutta luovuttaa tavaroita tai käyttää niitä ei rajoiteta muilla kuin joillakin seuraavista:

   i) lain tai viranomaisten unionissa määräämä taikka vaatima rajoitus;

   ii) tavaroiden maantieteellistä jälleenmyyntialuetta koskeva rajoitus;

   iii) rajoitus, joka ei olennaisesti vaikuta kyseisten tavaroiden tullausarvoon;

b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;

c) mikään osa ostajan suorittaman tavaroiden myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta ei tule suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi, jollei asianmukaista tarkistusta voida tehdä; ja

d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä tai keskinäinen etuyhteys ei ole vaikuttanut hintaan.

175 artikla

Etämyynnin kautta ostettujen tavaroiden kauppa-arvo

1. Etämyynnin kautta ostettujen tavaroiden kauppa-arvo on määritettävä kyseisen myynnin perusteella.

2. Jos tavaroita on ostettu etämyynnin kautta niiden ollessa asetettuna tullivarastointimenettelyyn 145 artiklan mukaisesti, sen jälkeen kun ne on tuotu unionin tullialueelle, kauppa-arvo on määritettävä kyseisen myynnin perusteella.

176 artikla

Kauppa-arvon muodostuminen

1. Määritettäessä 174 artiklan mukaisesti tullausarvoa maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan on lisättävä:

a) seuraavat siltä osin kuin ostaja vastaa niistä eivätkä ne sisälly tavarasta tosiasiassa maksettuun tai maksettavaan hintaan:

   i) provisiot ja välityspalkkiot, ostoprovisiota lukuun ottamatta;

   ii) päällysten kustannukset, jos päällyksiä kohdellaan tullitarkoituksissa tavaraan kuuluvina; ja

   iii) pakkauskustannukset sekä työn että materiaalin osalta;

b) seuraavien tuotteiden ja palvelujen arvo aiheellisella tavalla jaoteltuna, jos ostaja toimittaa ne suoraan tai välillisesti, joko veloituksetta tai alennettuun hintaan, käytettäviksi maahan tuotujen tavaroiden tuottamisessa ja niiden myynnissä vietäviksi, jos tämä arvo ei sisälly tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan:

   i) tuotuihin tavaraeriin sisältyvät materiaalit, rakenneosat, osat ja vastaavat ainekset;

   ii) työkalut, matriisit, muotit ja vastaavat tuotujen tavaraerien tuottamisessa käytetyt esineet;

   iii) tuotua tavaraa valmistettaessa kulutettu materiaali; ja

   iv) tekninen suunnittelu, kehittely, taiteellinen työ ja mallisuunnittelu sekä piirustusten ja luonnosten laadinta, jotka tapahtuvat muualla kuin unionissa ja ovat välttämättömiä tuotujen tavaroiden tuottamisessa;

c) rojaltit ja lisenssimaksut, jotka liittyvät arvonmäärityksen kohteena olevaan tavaraan ja jotka ostaja joutuu arvonmäärityksen kohteena olevan tavaran myyntiehtojen mukaan maksamaan joko suoraan tai välillisesti, siinä määrin kuin nämä rojaltit ja maksut eivät sisälly tosiasiassa maksettuun tai maksettavaan hintaan;

d) myyjälle suoraan tai välillisesti tuleva osa tuodun tavaran myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön antaman tuoton arvosta; ja

e) seuraavat kustannukset siihen paikkaan saakka, jossa tavara tuodaan unionin tullialueelle:

i) tuodun tavaran kuljetus- ja vakuutuskustannukset; ja

ii) tuotujen tavaroiden kuljetukseen liittyvät lastaus- ja käsittelykustannukset.

2. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan 1 kohdan mukaisesti tehtävät lisäykset saavat perustua ainoastaan puolueettomiin ja laskettavissa oleviin tietoihin.

3. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan voidaan tullausarvoa määritettäessä tehdä ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä lisäyksiä.

177 artikla

Tekijät, joita ei sisällytetä tullausarvoon

Kun tullausarvo määritetään 174 artiklan mukaisesti, siihen ei sisällytetä mitään seuraavista:

a) tavaroiden kuljetuskustannukset niiden saavuttua paikkaan, jossa ne tuodaan unionin tullialueelle;

b) teollisuuslaitosten, -laitteistojen tai -kalustojen kaltaisten maahan tuotujen tavaroiden rakentamisesta, asentamisesta, kokoonpanosta, huollosta tai teknisestä avusta, joka tapahtuu unionin tullialueelle tulon jälkeen, aiheutuvat kustannukset;

c) ostajan tekemästä tuotujen tavaroiden ostoa koskevasta rahoitussopimuksesta aiheutuvat korkokulut riippumatta siitä, järjestääkö rahoituksen myyjä vai joku muu, jos rahoitussopimus on tehty kirjallisesti ja ostaja voi vaadittaessa osoittaa, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) kyseiset tavarat tosiasiallisesti myydään niistä tosiasiallisesti maksetuksi tai maksettavaksi ilmoitettuun hintaan;

ii) vaadittava korkokanta ei ole korkeampi kuin se korkokanta, jota on sovellettu vastaavissa liiketoimissa rahoituksen järjestämisen ajankohtana siinä maassa, jossa rahoitus on järjestetty;

d) maksu oikeudesta jäljentää tuotua tavaraa unionissa;

e) ostoprovisiot;

f) unionissa tavaroiden tuonnista tai myynnistä maksettavat tuontitullit tai muut maksut;

g) sen estämättä, mitä 176 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, ostajan tuotujen tavaroiden jakelu- tai jälleenmyyntioikeuksista suorittamat maksut, jos nämä maksut eivät ole edellytyksenä tuotujen tavaroiden myynnille unioniin vietäviksi.

178 artikla

Yksinkertaistukset

1. Jos tullimaksujen määrät eivät ole laskettavissa sinä päivänä, jona tulli-ilmoitus hyväksytään tai jona datan on oltava tulliviranomaisten saatavilla, tulliviranomaiset voivat antaa hakemuksesta luvan seuraavien määrien vahvistamiselle erityisten perusteiden perusteella:

a) tullausarvoon 174 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisällytettävät määrät; ja

b) 176 artiklassa ja 177 artiklassa tarkoitetut määrät.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämisedellytykset.

179 artikla

Tullausarvon määrittämisen toissijaiset menetelmät

1. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 174 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla 2 kohdan a–d alakohdista järjestyksessä ensimmäistä alakohtaa, jonka mukaisesti tullausarvo voidaan määrittää.

Tuojan tai soveltuvin osin ilmoittajan pyynnöstä 2 kohdan c ja d alakohdan soveltamisjärjestystä on vaihdettava.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritettävä tullausarvo on

a) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, unionin tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, unionin tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia tuotuja tavaroita myydään suurin kokonaispaljouksina unionin tullialueella henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään; tai

d) laskennallinen arvo, joka on seuraavien erien summa:

i) tuotuja tavaroita tuotettaessa käytettyjen materiaalien sekä valmistuksen tai muun käsittelyn kustannukset tai arvo;

ii) se voittojen ja yleiskulujen määrä, joka tavallisesti kertyy myytäessä tavaroita, jotka kuuluvat samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat ja jotka viejämaassa toimivat tuottajat ovat tuottaneet unioniin tapahtuvaa vientiä varten;

iii) 176 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tapahtumien kustannukset tai arvo.

3. Jos tullausarvoa ei voida määrittää tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, se on määritettävä unionin tullialueella käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien kaikkien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

a) tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehty sopimus;

b) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artikla;

c) tämä luku.

4. Jos tuoja ei etämyynnin yhteydessä kumoa perusteltuja epäilyjä siitä, että ilmoitettu kauppa-arvo ei kuvasta 174 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kyseisistä tavaroista tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa kokonaishintaa, tulliviranomaiset voivat käyttää asianmukaista toissijaista arvonmääritysmenetelmää kyseisten tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi uudelleen. Tämä ei rajoita tuojan mahdollisuutta toimittaa kohtuullisessa määräajassa tarvittavat tiedot, joiden perusteella tullausarvo voidaan määrittää tämän artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla.

180 artikla

Tullausarvo vientitullia varten

1. Vientitulleja vahvistettaessa arvo vientitullitarkoituksia varten määritetään seuraavien tekijöiden perusteella:

a) hinta, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava, kun ne myydään vietäviksi unionin tullialueelta, edellyttäen, että ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä tai keskinäinen etusuhde ei ole vaikuttanut kyseiseen hintaan, jota on tarvittaessa oikaistu 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja joka on saatu viejän toimittamasta datasta; tai

b) puolueettomaan ja todennettavissa olevaan dataan perustuva arvo, mukaan lukien unionista samaan aikaan ja samassa paikassa vietyjen samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden markkinahinta, jos tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu hinta ei ole saatavilla, se on puutteellinen tai se ei kuvasta tavaroiden taloudellista arvoa.

2. Vientitullia varten määritettyyn tullausarvoon sisältyvät kaikki vientitapahtumaan suoraan liittyvät kustannukset.

3. Vientitullia varten määritettyyn tullausarvoon ei sisällytetä kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun tavarat ovat poistuneet unionin tullialueelta, eikä maksuja, jotka eivät liity vietyihin tavaroihin.

4. Tulliviranomaiset voivat tarvittaessa pyytää lisänäyttöä viejän toimittaman datan tarkastamiseksi tai arvon määrittämiseksi vientitullia varten tämän artiklan mukaisesti.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä, mitä dataa vaaditaan tässä artiklassa tarkoitetun tullausarvon määrittämiseksi vientitullia varten.

181 artikla

Tullausarvon määrittämistä koskevat menettelysäännöt

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat

a) tullausarvon määrittämistä kauppa-arvon perusteella 174 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, mukaan lukien menettelysäännöt, jotka koskevat tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan oikaisemista 176 ja 177 artiklan mukaisesti sekä 174 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten soveltamista;

b) tullausarvon määrittämistä toissijaisilla menetelmillä 179 artiklan mukaisesti;

c) tullausarvon määrittämistä vientitullia varten 180 artiklan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

182 artikla

Tullausarvon määrittäminen erityisissä tilanteissa

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä toimenpiteitä, joilla vahvistetaan asianmukainen tullausarvon määrittämismenetelmä tai perusteet tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi erityisissä tilanteissa, mukaan lukien etämyynti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua tarvetta varmistaa nopeasti tavaroiden tullausarvon määrittämistä koskevien sääntöjen virheetön ja yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 283 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

X OSASTO

TULLIVELAT JA VAKUUDET

1 LUKU

Tullivelan syntyminen

1 jakso

Tuontitullivelka

183 artikla

Vapaaseen liikkeeseen luovutus ja väliaikainen tuonti

1. Kun tavarat asetetaan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan menettelyyn tai osittain tuontitullittomaan väliaikaiseen maahantuonnin menettelyyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn, tuontitullivelka syntyy tuojan ilmoittaessa tavaroiden olevan saatavilla 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdasta poiketen tullivelka syntyy, kun

a) tavarat luovutetaan, jos sovelletaan 205 artiklan 5 kohtaa;

b) tulli-ilmoitus hyväksytään tarvittaessa ennen 28 päivää helmikuuta 2034;

c) maksu hyväksytään henkilöltä, joka on päättänyt käyttää IOSS-järjestelmää.

3. Velallisena on tuoja. Välillisen edustuksen tapauksessa tulliedustaja ja henkilö, jonka lukuun tulliedustaja toimii, ovat molemmat velallisia ja vastaavat tullivelasta yhteisvastuullisesti.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä varten toimitettujen tai saataville asetettujen tietojen perusteella tuontitullia ei saada kannettua kokonaan tai osittain, velallisena on myös henkilö, joka toimitti kyseiset tiedot ja joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää kyseisten tietojen olleen virheellisiä.

5. Jos tulli-ilmoitus annetaan, velallisena pidetään 28 päivään helmikuuta 2034 saakka ilmoittajaa. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka lukuun tulliedustaja toimii.

184 artikla

Ei-alkuperätavaroita koskevat erityissäännökset

1. Tullivelka syntyy, kun tuotteet luovutetaan jälleenvientiin, jos

a) unionin ja tiettyjen kolmansien maiden tai tällaisten maiden ryhmien välisessä etuuskohtelujärjestelyssä määrätään, että unionin alkuperätuotteiden tullietuuskohtelu edellyttää, että niiden valmistuksessa käytetyt ei-alkuperätavarat ovat tuontitullien alaisia; ja

b) kyseisistä tuotteista on annettu tai laadittu alkuperäselvitys.

2. Tullivelka lasketaan tuontitullin määrää vastaavana velkana, joka olisi syntynyt, jos jälleenvietävien tuotteiden valmistuksessa käytetyt ei-alkuperätavarat olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen samana päivänä.

3. Velallisena on viejä. Välillisen edustuksen tapauksessa tulliedustaja ja henkilö, jonka lukuun tulliedustaja toimii, ovat molemmat velallisia ja vastaavat tullivelasta yhteisvastuullisesti.

185 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Tuontitullin alaisista tavaroista syntyy tuontitullivelka, jos jotakin seuraavista ei noudateta:

a) tullilainsäädännössä säädetty velvollisuus, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden tuomista unionin tullialueelle, niiden siirtämistä pois tullivalvonnasta taikka kyseisten tavaroiden kuljetusta, jalostusta, varastointia, väliaikaista varastointia, väliaikaista maahantuontia tai niistä vapautumista kyseisellä alueella;

b) tullilainsäädännössä säädetty velvollisuus, joka koskee tavaroiden tiettyä käyttötarkoitusta unionin tullialueella;

c) edellytys, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden asettamista tullimenettelyyn taikka tullista vapauttamisen tai alennetun tuontitullin soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

2. Tullivelka syntyy jompanakumpana seuraavista ajankohdista:

a) ajankohta, jona velvollisuutta, jonka täyttämättä jättämisestä tullivelka syntyy, ei täytetty tai ei enää täytetä;

b) ajankohta, jona tavarat asetetaan tullimenettelyyn, jos myöhemmin todetaan, että jokin edellytys, joka koskee tavaroiden asettamista kyseiseen menettelyyn taikka tullivapautuksen tai alennetun tuontitullin myöntämistä tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, ei tosiasiallisesti ollut täyttynyt.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallisia ovat:

a) henkilö, jonka oli täytettävä kyseiset velvollisuudet;

b) henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tullilainsäädännön mukainen velvollisuus ei ollut täyttynyt, ja joka toimi sen henkilön lukuun, jonka piti täyttää velvollisuus, tai joka osallistui toimintaan, joka johti velvollisuuden täyttymättä jättämiseen;

c) kyseiset tavarat hankkinut tai niitä hallussaan pitänyt henkilö, joka tavarat hankkiessaan tai vastaanottaessaan tiesi tai jonka olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää, ettei tullilainsäädännön mukainen velvollisuus ollut täyttynyt.

4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallisena on henkilö, jonka on täytettävä edellytykset, jotka koskevat tavaroiden asettamista tullimenettelyyn tai tullivapautuksen tai alennetun tuontitullin myöntämistä tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

5. Kun tuontitullia ei saada kannettua kokonaan tai osittain tullilainsäädännössä vaadittavien tavaroiden tullimenettelyyn asettamisen edellytyksiä koskevien tulliviranomaisille annettujen tietojen perusteella, velallisena on myös henkilö, joka on antanut kyseiset tiedot ja joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

186 artikla

Maksetun tuontitullin määrän vähentäminen

1. Kun tullivelka syntyy 185 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennettua tuontitullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tullivelkaa vastaavasta tuontitullin määrästä on vähennettävä tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen yhteydessä maksetun tuontitullin määrä.

Ensimmäistä alakohtaa noudatetaan myös silloin, kun tullivelka syntyy tällaisten tavaroiden hävittämisestä jäävien romun ja jätteiden osalta.

2. Kun tullivelka syntyy 183 artiklan 1 kohdan tai 185 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on asetettu osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, tullivelkaa vastaavasta tuontitullin määrästä on vähennettävä osittain tuontitullittomassa menettelyssä maksetun tuontitullin määrä.

2 jakso

Vientitullivelka

187 artikla

Vienti ja ulkoinen jalostus

1. Kun tavarat asetetaan vientimenettelyyn tai ulkoisen jalostuksen menettelyyn, vientitullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona viejä ilmoittaa tavaroiden olevan saatavilla 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tullivelka syntyy, kun

a) tavarat luovutetaan, jos sovelletaan 205 artiklan 5 kohtaa;

b) tulli-ilmoitus hyväksytään tarvittaessa viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2034.

3. Velallisena on viejä. Välillisen edustuksen tapauksessa tulliedustaja ja henkilö, jonka lukuun tulliedustaja toimii, ovat molemmat velallisia ja vastaavat tullivelasta yhteisvastuullisesti.

4. Kun vientitullia ei saada kannettua kokonaan tai osittain sellaisten tietojen perusteella, jotka annettiin tavaroiden asettamiseksi vientimenettelyyn tai ulkoisen jalostuksen menettelyyn, velallisena on myös henkilö, joka antoi kyseiset tiedot ja joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

188 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Vientitullin alaisista tavaroista syntyy vientitullivelka kummassakin seuraavista tapauksista:

a) kun ei täytetä tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee tavaroiden poistumista;

b) kun ei täytetä edellytystä, jonka perusteella tavaroille on myönnetty täysi tai osittainen vientitullittomuus vietäessä niitä unionin tullialueelta.

2. Tullivelka syntyy jonakin seuraavista ajankohdista:

a) ajankohta, jona tavarat tosiasiallisesti viedään unionin tullialueelta antamatta kyseistä vientiä koskevia tietoja tulliviranomaisille tai asettamatta tietoja niiden saataville;

b) ajankohta, jona tavarat saapuvat muuhun määräpaikkaan kuin siihen määräpaikkaan, johon niiden vienti on sallittu unionin tullialueelta kokonaan tai osittain vientitullitta;

c) jos tulliviranomaiset eivät voi määrittää b alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa, se ajankohta, jona määräaika todisteiden esittämiselle tällaisen vientitullittomuuden edellytysten täyttymisestä päättyy.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallinen on:

a) henkilö, jonka oli täytettävä asianomainen velvollisuus;

b) henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tullilainsäädännön mukainen velvollisuus ei ollut täyttynyt ja joka toimi sen henkilön lukuun, jonka piti täyttää velvollisuus;

c) henkilö, joka osallistui velvollisuuden täyttämättä jäämiseen johtaneeseen toimintaan ja joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että vaadittuja tietoja ei ollut annettu tai, soveltuvin osin, että tulli-ilmoitusta ei ollut annettu, vaikka se olisi pitänyt antaa.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallinen on henkilö, jonka on täytettävä edellytykset, joilla tavaroille on myönnetty täysi tai osittainen vientitullittomuus vietäessä niitä unionin tullialueelta.

3 jakso

Vienti- ja tuontitullivelkaa koskevat yhteiset säännökset

189 artikla

Tullivelka sovellettaessa tavaroihin tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä

1. Tuonti- tai vientitullivelka syntyy myös sellaisista tavaroista, joihin sovelletaan tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä, joka koskee mitä tahansa tuontia tai vientiä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tullivelkaa ei synny kummastakaan seuraavista:

a) unionin tullialueelle tuodaan väärennettyä rahaa säännösten vastaisesti;

b) unionin tullialueelle tuodaan huumausaineita tai psykotrooppisia aineita muuhun kuin toimivaltaisten viranomaisten tarkasti valvomaan lääkinnälliseen tai tieteelliseen käyttöön.

Tullirikoksia koskevien seuraamusten soveltamisen kannalta tullivelan katsotaan kuitenkin syntyneen, jos tässä asetuksessa tai kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että tuonti- tai vientitulli tai tullivelan olemassaolo on seuraamusten määräämisen peruste.

190 artikla

Useita velallisia

Jos useampi kuin yksi henkilö on vastuussa saman tullivelan maksamisesta, kyseiset henkilöt vastaavat yhteisvastuullisesti kyseisen määrän maksamisesta.

191 artikla

Tuonti- tai vientitullin määrän laskemista koskevat yleiset säännöt

1. Tuonti- tai vientitullin määrä lasketaan tavaroiden tariffiin luokittelun, tullausarvon, paljouden, määräpaikan ja alkuperän perusteella. Tullin laskemisessa sovelletaan niitä sääntöjä, joita sovelletaan asianomaisiin tavaroihin niitä koskevan tullivelan syntymishetkellä.

2. IOSS-järjestelmän mukaisen etämyynnin osalta tuontitullin määrä on määritettävä niiden tullin laskentasääntöjen perusteella, joita sovellettiin kyseisiin tavaroihin etämyyntiä koskevan maksun hyväksymisajankohtana.

3. Jos tullivelan syntymisen ajankohtaa ei voida tarkasti määrittää, kyseisenä ajankohtana pidetään sitä ajankohtaa, jona tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt ennen tätä toteamista, tullivelan on katsottava syntyneen aikaisimpana ajankohtana, jona tällaisen tilanteen on voitu todeta vallinneen.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tässä artiklassa tarkoitetut säännöt sellaisiin tavaroihin sovellettavan tuonti- tai vientitullin määrän laskemiseksi, joista syntyy tullivelka erityismenettelyn yhteydessä.

192 artikla

Tuontitullin määrän laskemista koskevat erityissäännöt

1. Kun tullimenettelyyn asetetuista tai väliaikaisesti varastoituina olevista tavaroista on syntynyt unionin tullialueella kustannuksia varastoinnista tai tavanomaisesta käsittelystä, tällaisia kustannuksia tai mahdollista arvonlisäystä ei oteta huomioon laskettaessa tuontitullin määrää edellyttäen, että tuoja tai, soveltuvin osin, ilmoittaja esittää riittävän näytön kyseisistä kustannuksista.

Tuontitullin määrää laskettaessa on kuitenkin otettava huomioon toiminnoissa käytettyjen muiden kuin unionitavaroiden tullausarvo, paljous ja alkuperä.

2. Jos tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden tariffiin luokittelu muuttuu unionin tullialueella suoritettujen tavanomaisten käsittelyjen tuloksena, on tuojan tai, soveltuvin osin, ilmoittajan pyynnöstä sovellettava menettelyyn asetettujen tavaroiden alkuperäistä tariffiin luokittelua.

3. Sisäisen jalostuksen menettelyssä saatavista jalostetuista tuotteista syntyvää tullivelkaa vastaavan tuontitullin määrä on tuojan pyynnöstä määritettävä sisäisen jalostuksen menettelyyn asetettujen tavaroiden sinä ajankohtana voimassa olleen tariffiin luokittelun, tullausarvon, paljouden ja alkuperän perusteella, kun tavarat asetettiin kyseiseen menettelyyn.

4. Jos jalostetut tuotteet on saatu ensimmäiseen sisäisen jalostuksen menettelyyn 3 kohdan mukaisesti asetettujen tavaroiden myöhemmistä sisäisen jalostuksen menettelyistä, tuoja voi pyytää ainoastaan velan laskemista ensimmäiseen sisäisen jalostuksen menettelyyn asetettujen tavaroiden tariffiin luokittelun, tullausarvon, paljouden ja alkuperän perusteella.

5. Tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa tuontitullin määrä määritetään tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti ilman tuojan tai viejän tai, soveltuvin osin, ilmoittajan pyyntöä, jotta vältetään 166 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden kiertäminen.

6. Kun ulkoisen jalostuksen menettelyssä saaduista jalostetuista tuotteista tai korvaavista tuotteista syntyy tullivelka, tuontitullin määrä on laskettava unionin tullialueen ulkopuolella suoritetun jalostustoimen kustannusten perusteella.

7. Jos tullivelka syntyy tämän asetuksen 185 tai 188 artiklan mukaisesti ja edellyttäen, että tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei ollut vilpillisen menettelyn yritys, sovelletaan myös seuraavia:

a) tullilainsäädännön mukainen tavaroiden edullinen tullikohtelu;

b) tämän asetuksen 166 artiklan 2 kohdan d–g alakohdan tai 111, 112 ja 113 artiklan taikka 161–165 artiklan mukainen tullittomuus tai täysi tai osittainen vapautus tuonti- tai vientitullista; tai

c) asetuksen (EY) N:o 1186/2009 mukainen tullittomuus.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tässä artiklassa tarkoitetut säännöt sellaisiin tavaroihin sovellettavan tuonti- tai vientitullin määrän laskemiseksi, joista tullivelka on syntynyt erityismenettelyn yhteydessä, ja tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut erityistapaukset.

193 artikla

Tullivelan syntypaikka

1. Tullivelka syntyy

a) 6 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa paikassa, jossa tavarat sijaitsevat;

b) 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa paikassa, johon tavarat on määrä toimittaa;

c) 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa paikassa, johon ilmoittaja, jolla on lupa keskitettyyn tulliselvitykseen, on sijoittautunut;

d) 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa siinä jäsenvaltiossa, johon luotettu ja tarkistettu toimija on sijoittautunut.

Kaikissa muissa tapauksissa tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa sen aiheuttavat tosiseikat ovat ilmenneet. Jos kyseistä paikkaa ei voida määrittää, tullivelka syntyy paikassa, jossa tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan sellaisessa tilanteessa, että tullivelka syntyy.

2. Jos tavarat on asetettu tullimenettelyyn, jota ei ole päätetty, tai jos väliaikainen varastointi ei ole päättynyt asianmukaisesti eikä tullivelan syntypaikkaa voida määrittää erityisessä määräajassa 1 kohdan toisen tai kolmannen alakohdan mukaisesti, tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa tavarat joko asetettiin kyseiseen menettelyyn tai tuotiin unionin tullialueelle kyseiseen menettelyyn asetettuina taikka olivat väliaikaisesti varastoituina.

3. Jos tulliviranomaiset voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on saattanut syntyä useassa paikassa, tullivelan on katsottava syntyneen paikassa, jossa se ensin syntyi.

4. Jos tulliviranomainen toteaa, että tullivelka on syntynyt 185 tai 188 artiklan nojalla toisessa jäsenvaltiossa ja tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrä on pienempi kuin 10 000 euroa, tullivelan on katsottava syntyneen siinä jäsenvaltiossa, jossa sen syntyminen on todettu.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määräaika.

2 LUKU

Vakuus mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta

194 artikla

Yleiset säännökset

1. Jollei toisin säädetä, tätä lukua sovelletaan sellaisen jo syntyneen tullivelan maksamisesta asetettuihin vakuuksiin, jäljempänä ’olemassa oleva tullivelka’, ja vakuuksiin, joita vaaditaan tilanteissa, joissa tullivelka saattaa syntyä, jäljempänä ’mahdollinen tullivelka’.

2. Jos tulliviranomaiset vaativat vakuuden antamista mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta, vakuuden on katettava tuonti- tai vientitullin määrä ja muut tavaroiden tuonnin ja viennin yhteydessä kannettavat maksut, jos vakuutta

a) käytetään tavaroiden asettamiseen unionin passitusmenettelyyn; tai

b) voidaan käyttää useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

Tulliviranomaisten hyväksymä tai sallima vakuus on voimassa kaikkialla unionin tullialueella niihin tarkoituksiin, joihin se on annettu.

Jos vakuus liittyy velallisen toimintaan yhdessä jäsenvaltiossa, sen on katettava vähintään tuonti- tai vientitullin määrä.

3. Vakuuden antaa velallinen tai henkilö, josta voisi tulla velallinen, tai jos tulliviranomaiset sen sallivat, kuka tahansa muu henkilö.

4. Tulliviranomaiset voivat vaatia ainoastaan yhden vakuuden antamista tiettyjä tavaroita kohti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 202 artiklan soveltamista.

Tietyistä tavaroista annettua vakuutta sovelletaan kyseisiä tavaroita koskevaan tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrään ja muiden maksujen määrään riippumatta kyseisten tavaroiden osalta toimitettujen tai saataville asetettujen tietojen oikeellisuudesta.

Mikäli vakuutta ei ole vapautettu, sitä voidaan myös käyttää vakuuden kohteena olevan määrän rajoissa kyseisten tavaroiden jälkitarkastusten seurauksena maksettavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän kantamiseen.

5. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun henkilön hakemuksesta tulliviranomaiset voivat 200 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti antaa luvan yleisvakuuden käyttöön kahta tai useampaa toimintoa tai tullimenettelyä koskevan tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän kattamiseksi.

6. Tulliviranomaisten on seurattava vakuutta.

7. Vakuutta ei vaadita

a) valtioilta ja alue- ja paikallisviranomaisilta tai muilta julkisoikeudellisilta yhteisöiltä niiden viranomaisina suorittamien toimien osalta;

b) Reinillä tai sen väylillä taikka Tonavalla tai sen väylillä kuljetettavien tavaroiden osalta;

c) kiinteillä kuljetuslaitteilla kuljetettavien tavaroiden osalta;

d) tullilainsäädännössä vahvistettavissa erityistapauksissa, kun tavarat on asetettu väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn; eikä

e) meritse tai ilmateitse unionin satamien tai unionin lentoasemien välillä kuljetettujen tavaroiden osalta, jotka on asetettu unionin passitusmenettelyyn 140 artiklan 4 kohdan e alakohdassa tarkoitettua yksinkertaistusta käyttäen.

8. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta, jos tuonti- tai vientitullin määrä, jonka maksamisesta vakuus on annettava, ei ylitä tiettyä kynnysarvoa.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ne tämän artiklan 7 kohdan d alakohdassa tarkoitetut erityistapaukset, joissa vakuutta ei vaadita väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista, ja asettamalla tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo vakuuden antamista koskevasta vaatimuksesta luopumiselle.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitetun vakuuden antamista ja seurantaa koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

195 artikla

Pakollisen vakuuden viitemäärä

1. Kun tulliviranomaiset ovat velvollisia vaatimaan vakuutta ja ne voivat vahvistaa tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin ja muiden maksujen täsmällisen määrän vakuuden vaatimisajankohtana, vakuuden on katettava kyseinen täsmällinen määrä.

Jos täsmällistä määrää ei voida vahvistaa, vakuudeksi on vahvistettava syntynyttä tai mahdollisesti syntyvää tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin ja muiden maksujen tulliviranomaisten arvion mukainen enimmäismäärä.

2. Jos yleisvakuus annetaan sellaisten tullivelkoja vastaavien tuonti- tai vientitullien ja muiden maksujen maksamisesta, joiden määrät vaihtelevat ajoittain, tällaisen vakuuden määrä on vahvistettava tasolle, joka aina vastaa tullivelkoja vastaavia tuonti- tai vientitulleja ja muita maksuja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 200 artiklan soveltamista.

196 artikla

Ennakkovakuuden viitemäärä

Jos vakuuden antaminen ei ole pakollista, mutta tulliviranomaiset eivät ole varmoja, maksetaanko tullivelkaa vastaava tuonti- tai vientitullin määrä ja muut maksut asetetussa määräajassa, niiden on vaadittava vakuutta määrälle, joka ei ylitä 195 artiklassa tarkoitettua tasoa.

197 artikla

Vakuuden antaminen

1. Vakuus voidaan antaa ainoastaan jossakin seuraavista muodoista:

a) millä tahansa maksuvälineellä, jonka tulliviranomaiset hyväksyvät, ja se annetaan euroina tai sen jäsenvaltion valuuttana, jossa vakuutta vaaditaan;

b) takaajan antamana sitoumuksena; tai

c) muuna vakuuden muotona edellyttäen, että se turvaa vastaavalla tavalla tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän maksamisen.

2. Vakuus, joka on minkä tahansa tulliviranomaisten hyväksymän maksuvälineen muodossa, on annettava sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa vakuutta vaaditaan.

Tulliviranomaiset eivät ole velvollisia maksamaan vakuuksille korkoa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vakuuden muoto.

198 artikla

Vakuuden muodon valinta

Henkilö, jolta vakuutta vaaditaan, voi valita minkä tahansa 197 artiklan 1 kohdassa säädetyistä vakuuden muodoista.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kieltäytyä hyväksymästä valittua vakuuden muotoa, jos se on ristiriidassa kyseisen tullimenettelyn moitteettoman toiminnan kanssa.

Tulliviranomaiset voivat vaatia, että valittua vakuuden muotoa käytetään tietyn määräajan.

199 artikla

Takaaja

1. Edellä 197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun takaajan on oltava unionin tullialueelle sijoittautunut kolmas henkilö. Takaajan on oltava vakuutta vaativien tulliviranomaisten hyväksymä, jollei takaaja ole unionissa sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti hyväksytty luottolaitos, rahoituslaitos tai vakuutusyhtiö.

2. Takaajan on kirjallisesti sitouduttava maksamaan se tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrä ja muiden maksujen määrä, josta vakuus annetaan.

3. Tulliviranomaiset voivat kieltäytyä hyväksymästä esitettyä takaajaa tai esitettyä vakuuden muotoa, jos on epävarmaa, pystyykö jompikumpi niistä turvaamaan tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän ja muiden maksujen määrän maksamisen määräajassa.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vakuuden muodot ja tässä artiklassa tarkoitettuun takaajaan sovellettavat säännöt.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitetun takaajan antaman sitoumuksen kumoamista ja peruuttamista koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

200 artikla

Yleisvakuus

1. Tulliviranomaiset voivat myöntää 194 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun luvan ainoastaan henkilöille, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) he ovat sijoittautuneet unionin tullialueelle;

b) he täyttävät 30 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset; ja

c) he käyttävät säännöllisesti asianomaisia tullimenettelyjä tai heillä on väliaikaiseen varastointiin tarkoitettujen varastotilojen pitoa koskeva lupa tai he täyttävät 30 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Tulliviranomaiset voivat antaa 30 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetyt myöntämisedellytykset täyttävälle talouden toimijalle tai luotetulle ja tarkistetulle toimijalle luvan antaa määrältään alennettu yleisvakuus mahdollisten tullivelkojen ja muiden maksujen maksamisesta tai vapautuksen vakuuden antamisesta, jäljempänä ’vapautus vakuuden antamisesta’.

3. Tulliviranomaiset voivat hakemuksesta antaa tulliyksinkertaistuksiin oikeutetulle valtuutetulle talouden toimijalle tai luotetulle ja tarkistetulle toimijalle luvan antaa määrältään alennettu yleisvakuus olemassa olevien tullivelkojen ja muiden maksujen maksamisesta. Tällaisten yleisvakuuksien katsotaan vastaavan tämän asetuksen muiden säännösten mukaisesti annettuja vakuuksia.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla edellytykset, joilla voidaan myöntää tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu lupa käyttää määrältään alennettua yleisvakuutta tai vapauttaa toimija vakuuden antamisesta.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vakuuden määrän, mukaan lukien tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun alennetun määrän, määrittämistä koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

201 artikla

Yleisvakuuksien käyttöä koskevat väliaikaiset kiellot

1. Erityismenettelyjen tai väliaikaisen varastoinnin yhteydessä komissio voi päättää kieltää väliaikaisesti jonkin seuraavista käyttämisen:

a) 200 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määrältään alennettu yleisvakuus tai vapautus vakuuden antamisesta;

b) 200 artiklassa tarkoitettu yleisvakuus sellaisten tavaroiden osalta, joiden on todettu joutuneen laajamittaisen petoksen kohteeksi.

2. Kun sovelletaan 1 kohtaa, määrältään alennetun yleisvakuuden tai vakuuden antamista koskevan vapautuksen käyttö tai 200 artiklassa tarkoitetun yleisvakuuden käyttö voidaan sallia jommassakummassa seuraavista tapauksista:

a) jos asianomainen henkilö voi osoittaa, että tullivelkaa ei ole syntynyt kyseisistä tavaroista niiden toimien aikana, jotka kyseinen henkilö on toteuttanut tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä edeltäneiden kahden vuoden aikana;

b) jos tullivelkaa on syntynyt tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä edeltäneiden kahden vuoden aikana ja asianomainen henkilö voi osoittaa, että velallinen tai velalliset tai takaaja ovat maksaneet nämä velat kokonaisuudessaan asetetun määräajan kuluessa.

Asianomaisen henkilön on täytettävä myös 30 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset saadakseen luvan käyttää väliaikaisesti kiellettyä yleisvakuutta.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettuja yleisvakuuksien käytön väliaikaisia kieltoja koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja jotka liittyvät tarpeeseen parantaa nopeasti unionin ja sen jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaa, komissio hyväksyy välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset 283 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

202 artikla

Lisävakuus tai korvaava vakuus

Jos tulliviranomaiset toteavat, että annettu vakuus ei turvaa tai ei enää turvaa varmasti tai riittävästi tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän maksamista määräajassa, niiden on vaadittava, että 194 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu henkilö korjaa tilanteen joko antamalla lisävakuuden tai korvaamalla alkuperäisen vakuuden uudella vakuudella. Henkilö, jolle vaatimus on osoitettu, voi valita näistä kahdesta vaihtoehdosta.

203 artikla

Vakuuden vapautus

1. Tulliviranomaisten on vapautettava vakuus välittömästi, kun tullivelka tai muita maksuja koskeva velvoite on lakannut tai sitä ei voi enää syntyä.

2. Jos tullivelka tai muita maksuja koskeva velvoite on lakannut osittain tai voi syntyä ainoastaan osalle siitä määrästä, jonka maksamisesta vakuus on annettu, vastaava osa vakuudesta on asianomaisen henkilön pyynnöstä vapautettava, paitsi jos se ei kyseisen määrän vuoksi ole perusteltua.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vakuuden vapauttamista koskevat määräajat.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitetun vakuuden vapauttamista koskevat menettelysäännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Tuonti- tai vientitullin määrän kantaminen, maksaminen, palauttaminen ja peruuttaminen

1 jakso

Tuonti- tai vientitullin määrän määrittäminen, tullivelan tiedoksi antaminen ja tileihin kirjaaminen

204 artikla

Tuonti- tai vientitullin määrän määrittäminen

1. Siitä paikasta vastaavien tulliviranomaisten, jossa tullivelka syntyy tai jossa sen katsotaan syntyneen 193 artiklan mukaisesti, on määritettävä maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä. Kyseistä määrittämistä varten tulliviranomaisten on otettava huomioon toimitettu tai saataville asetettu data.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tulli-ilmoitus on annettu, tulliviranomaiset voivat 28 päivään helmikuuta 2034 saakka hyväksyä tulli-ilmoituksessa määritetyn maksettavan tuonti- tai vientitullin määrän, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jälkitarkastusten tekemistä. Jos tulliviranomaiset ovat eri mieltä kyseisestä määrästä, niiden on määritettävä maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä heti, kun niillä on tarvittavat tiedot.

3. Jos maksettavan tuonti- tai vientitullin määrästä ei tule kokonaislukua, määrä voidaan pyöristää ylös- tai alaspäin.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä ilmaistaan euroina, pyöristys saa olla enintään lähimpään pienempään tai suurempaan kokonaislukuun.

Jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, voi joko

a) soveltaa soveltuvin osin toisen alakohdan säännöksiä; tai

b) poiketa kyseisestä alakohdasta edellyttäen, että säännöillä, joita pyöristämiseen sovelletaan, ei ole suurempia taloudellisia vaikutuksia kuin toisessa alakohdassa vahvistetulla säännöllä.

205 artikla

Tullivelan tiedoksi antaminen

1. Tulliviranomaisen on annettava tullivelka tiedoksi velalliselle siinä paikassa, jossa velka syntyi tai velan katsotaan syntyneen 193 artiklan mukaisesti.

2. Jos maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä on sama kuin tuojan tai viejän toimittaman tai saataville asetettaman datan perusteella laskettu määrä, tulliviranomaisten katsotaan antavan tullivelan tiedoksi tuojalle tai viejälle, kun se luovuttaa tavarat.

3. Tämän artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua tiedoksi antamista ei tehdä missään seuraavista tapauksista:

a) on määrätty väliaikainen polkumyyntitulli tai väliaikainen tasoitustulli tai väliaikainen suojatoimenpide, kun tuonti- tai vientitullin määrää ei ole vielä lopullisesti määritetty;

b) maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä on suurempi kuin 15 artiklan mukaisesti tehdyn päätöksen perusteella määritetty määrä;

c) alkuperäinen päätös olla antamatta tullivelkaa tiedoksi tai antaa se tiedoksi siten, että tuonti- tai vientitullin määrä on pienempi kuin maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä, on tehty sellaisten yleisten säännösten perusteella, jotka on myöhemmin mitätöity tuomioistuimen päätöksellä;

d) tulliviranomaiset on tullilainsäädännön nojalla vapautettu tullivelan tiedoksi antamisesta.

4. Jos tulliviranomaiset ovat velvollisia antamaan tiedoksi maksettavan tuonti- tai vientitullin määrän 1 kohdan mukaisesti, niiden on annettava tullivelka tiedoksi velalliselle heti, kun ne pystyvät määrittämään sen määrän ja tekemään siitä päätöksen.

Jos toimivaltaiset unionin tai kansalliset viranomaiset kuitenkin ilmoittavat tulliviranomaisille, että tullivelkaa koskevasta tiedoksiannosta kuitenkin aiheutuisi vahinkoa rikostutkinnalle tulliviranomaisten jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa, tulliviranomaisten on lykättävä kyseistä tiedoksiantoa, kunnes siitä ei enää aiheudu vahinkoa kyseiselle rikostutkinnalle.

5. Luotettu ja tarkistettu toimija voi laskea tullivelan, joka vastaa kaikkien sellaisten tavaroiden tuonti- tai vientitullien kokonaismäärää, jotka kyseinen toimija on luovuttanut tulliviranomaisten lukuun enintään 31 kalenteripäivän aikana, ja ilmoittaa kyseisestä tullivelasta, mukaan lukien kuhunkin tiettyyn tavaraan liittyvien määrien erittely, tulliviranomaisille viiden päivän kuluessa kyseisen ajanjakson päättymisestä.

Kun tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet ilmoituksen, niiden katsotaan antaneen tullivelan tiedoksi.

6. Etämyynnin tuojan, joka on päättänyt käyttää IOSS-järjestelmää ja jolla on luotetun ja tarkistetun toimijan asema, on tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa muutettava 74 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettuja tietoja tai mitätöitävä ne, jos kyseisen tuojan etämyyntiä varten myymät tavarat palautetaan tullivarastoon etämyyntiä varten, alkuperäisen lähettäjän osoitteeseen tai muuhun unionin tullialueen ulkopuoliseen osoitteeseen kyseisen ilmoituksen kattamana ajanjaksona. Kyseisen etämyynnin tuojan on toimitettava tai asetettava saataville todiste tavaroiden saapumisesta tullivarastoon tai niiden poistumisesta unionin tullialueen ulkopuolelle.

7. Jos tulli-ilmoitus on annettu ja maksamisesta on annettu vakuus, tulliviranomaiset voivat sallia, että tuonti- tai vientitullin kokonaismäärää vastaava tullivelka kaikkien sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu samalle henkilölle vahvistetun tietyn ajanjakson aikana, voidaan antaa tiedoksi kyseisen ajanjakson päättyessä 28 päivään helmikuuta 2034 saakka. Tulliviranomaisten vahvistama ajanjakso saa olla enintään 31 päivää.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla

a) tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa tulliviranomaiset on vapautettu tullivelan tiedoksi antamisesta;

b) tiedot, jotka luotetun ja tarkistetun toimijan ja etämyynnin tuojan on toimitettava tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa.

206 artikla

Tullivelan vanhentuminen

1. Tulliviranomaisten on annettava tullivelka tiedoksi velalliselle kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt. Tämän määräajan päätyttyä tullivelka katsotaan vanhentuneeksi.

2. Jos tullivelka on syntynyt sellaisen teon tuloksena, joka sen suorittamishetkellä olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin, 1 kohdassa tarkoitettu kolmen vuoden määräaika pidennetään vähintään viideksi vuodeksi ja enintään kymmeneksi vuodeksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen määräaikojen soveltaminen keskeytetään, jos:

a) muutosta on haettu 18 artiklan mukaisesti muutoshakemuksen jättöajankohdan ja muutoksenhakumenettelyn päättymisen väliseksi ajaksi;

b) tulliviranomaiset antavat velalliselle tiedoksi 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti seikat, joiden perusteella niiden on tarkoitus antaa tullivelka tiedoksi; kyseisen tiedonannon päivämäärästä alkaen sen ajanjakson loppuun, jonka aikana velalliselle annetaan mahdollisuus ilmaista näkemyksensä; tai

c) tullivelan tiedoksi antamista lykätään 205 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

4. Jos tullivelka saatetaan uudelleen voimaan 217 artiklan 8 kohdan mukaisesti, tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten määräaikojen soveltaminen on katsottava keskeytetyksi siitä päivästä, jona tullin palauttamista tai peruuttamista koskeva hakemus tehtiin 222 artiklan mukaisesti, siihen päivään, jona tullin palauttamista tai peruuttamista koskeva päätös tehtiin.

207 artikla

Tileihin kirjaaminen

1. Edellä 204 artiklassa tarkoitettujen tulliviranomaisten on kansallisen lainsäädännön mukaisesti kirjattava tileihinsä 205 artiklan mukaisesti tiedoksi annetun maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä velvollisuutta ei sovelleta 205 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin.

2. Tulliviranomaiset eivät ole velvollisia kirjaamaan tileihinsä tuonti- tai vientitullin määrää, joka 206 artiklan nojalla vastaa tullivelkaa, jota ei voida enää antaa tiedoksi velalliselle.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä menettelyt, joita noudattaen tuonti- tai vientitullin määrät käytännössä kirjataan niiden tileihin. Kyseiset menettelyt voivat olla erilaisia sen mukaan, ovatko tulliviranomaiset tullivelan syntymisen olosuhteet huomioon ottaen varmoja siitä, että tällaiset määrät maksetaan.

208 artikla

Tileihin kirjaamisen ajankohta

1. Tulliviranomaisten on kirjattava maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä tileihinsä 14 päivän kuluessa tavaroiden luovutuksesta, paitsi jos kyseiset tavarat asetetaan osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tulliviranomaiset voivat kirjata tileihinsä luotetun ja tarkistetun toimijan tietyn ajanjakson aikana 205 artiklan 5 kohdan mukaisesti luovuttamien tavaroiden tuonti- tai vientitullin kokonaismäärän yhtenä vientinä kyseisen ajanjakson päättyessä edellyttäen, että tämä kirjaus tehdään 14 päivän kuluessa kyseisen ajanjakson päättymisestä.

3. Kun tullivelka annetaan tiedoksi 205 artiklan 7 kohdan mukaisesti, se on kirjattava tileihin 14 päivän kuluessa kyseisen määräajan päättymisestä.

4. Jos tavarat voidaan luovuttaa tiettyjen joko maksettavien tuonti- tai vientitullien määrän määrittämistä tai niiden kantamista koskevien edellytysten täyttyessä, kyseinen määrä on kirjattava tileihin 14 päivän kuluessa siitä päivästä, jona maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä määritetään tai kyseisen tullin maksamista koskeva velvollisuus vahvistetaan.

Jos tullivelka johtuu väliaikaisesta polkumyyntitullista, väliaikaisesta tasoitustullista tai väliaikaisesta suojatoimenpiteestä, maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on kuitenkin kirjattava tileihin kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona lopullisen tullin tai toimenpiteen vahvistava unionin säädös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Jos tullivelka syntyy muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä on kirjattava tileihin 14 päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset voivat määrittää kyseisen tuonti- tai vientitullin määrän ja tehdä päätöksen.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa sovelletaan kannettavaan tai kannettavaksi jäävään tuonti- tai vientitullin määrään, jos maksettavan tullin määrää ei ole kirjattu tileihin 1–5 kohdan mukaisesti tai jos se on määritetty ja kirjattu tileihin maksettavaa määrää pienempänä.

7. Edellä 1–6 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja tileihin kirjaamiselle ei sovelleta ennalta-arvaamattomien tapahtumien eikä ylivoimaisten esteiden yhteydessä.

8. Tileihin kirjaamista voidaan 205 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa lykätä, kunnes tullivelkaa koskevasta tiedoksiannosta ei enää aiheudu vahinkoa asianomaiselle rikostutkinnalle, vaikka kyseinen tutkinta suoritettaisiin toisessa jäsenvaltiossa.

Tällaisessa tapauksessa maksettavan tuonti- tai vientitullin määrä on kirjattava tileihin 14 päivän kuluessa siitä päivästä, jona määrä on annettu tiedoksi velalliselle.

209 artikla

Täytäntöönpanovallan siirto

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet, joilla varmistetaan tulliviranomaisten välinen keskinäinen avunanto tullivelkojen syntymistä koskevissa tilanteissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 jakso

Tuonti- tai vientitullin määrän maksaminen

210 artikla

Maksamisen yleiset määräajat ja maksujen määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Velallisen on maksettava 205 artiklan mukaisesti tiedoksi annettua tullivelkaa vastaavat tuonti- tai vientitullin määrät tulliviranomaisten asettaman määräajan kuluessa.

Määräaikaa ei saa asettaa kymmentä päivää pidemmäksi siitä, kun tullivelka on annettu tiedoksi velalliselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Tulliviranomaiset voivat pidentää määräaikaa velallisen hakemuksesta tapauksissa, joissa maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on määritetty 68 artiklassa tarkoitettujen jälkitarkastusten yhteydessä. Pidennetty määräaika ei saa olla pidempi kuin se aika, jonka velallinen tarvitsee toteuttaakseen velvollisuutensa täyttämiseksi tarvittavat toimet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 214 artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Jos velallinen on oikeutettu johonkin 212, 213 ja 214 artiklassa säädetyistä maksua koskevista vaihtoehdoista, maksu on suoritettava kyseisille vaihtoehdoille asetetussa yhdessä tai useammassa määräajassa.

3. Tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksamista koskevan määräajan kuluminen on keskeytettävä seuraavissa tapauksissa:

a) kun on esitetty tullien peruuttamista koskeva hakemus 222 artiklan mukaisesti;

b) kun tavarat aiotaan takavarikoida, hävittää tai luovuttaa valtiolle; tai

c) kun tullivelka on syntynyt 185 artiklan mukaisesti ja velallisia on enemmän kuin yksi.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksamisen määräajan kulumisen keskeyttämistä, ja vahvistamalla kyseisen keskeytysajan.

211 artikla

Maksu

1. Maksu on suoritettava millä tahansa maksutavalla, jolla on maksuvelvollisuudesta vapauttava vaikutus, mukaan lukien hyvitysmenettely, kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Velallisen sijasta maksun voi maksaa kolmas henkilö.

3. Velallinen voi maksaa koko maksettavan tuonti- tai vientitullin määrän tai osan siitä ennen velalliselle myönnetyn maksumääräajan päättymistä.

212 artikla

Maksunlykkäys

1. Tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön hakemuksesta ja edellyttäen, että annetaan vakuus, annettava lupa tullin maksamisen lykkäämiseen jollakin seuraavista tavoista:

a) erikseen kullekin tuonti- tai vientitullin määrälle, joka on kirjattu tileihin 208 artiklan 1 tai 6 kohdan mukaisesti;

b) yhteisesti kaikille tuonti- tai vientitullien määrille, jotka on kirjattu tileihin 208 artiklan 1 kohdan mukaisesti tulliviranomaisten asettamassa enintään 31 päivän määräajassa; tai

c) yhteisesti kaikille tuonti- tai vientitullien määrille, jotka on kirjattu tileihin yhtenä vientinä 208 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellyttäen, että vakuus on annettu, luotettu ja tarkistettu toimija voi lykätä kokonaisvaltaisen tullin maksamista kaikkien niiden tuonti- tai vientitullien määrien osalta, jotka viedään tileihin yhtenä vientinä 208 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

213 artikla

Maksunlykkäyksen määräajat

1. Edellä olevan 212 artiklan mukaisen maksunlykkäyksen määräaika, jäljempänä 'lykkäysaika', on 30 päivää.

2. Kun maksua lykätään 212 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, lykkäysaika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona tullivelka annetaan tiedoksi velalliselle.

3. Kun maksua lykätään 212 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, lykkäysaika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona koontiajanjakso päättyy. Määräaikaa on lyhennettävä sellaisella luvulla päiviä, joka vastaa puolta koontiajanjakson päivien lukumäärästä.

4. Kun maksua lykätään 212 artiklan 1 kohdan c alakohdan tai 2 kohdan mukaisesti, lykkäysaika alkaa sen ajanjakson päättymispäivää seuraavana päivänä, joka on vahvistettu kyseisten tavaroiden luovutukselle. Lykkäysaikaa on lyhennettävä sellaisella luvulla päiviä, joka vastaa puolta tavaroiden luovutukselle vahvistetun ajanjakson kattamien päivien lukumäärästä.

5. Jos 3 kohdassa tarkoitetussa koontiajanjaksossa ja 4 kohdassa tarkoitetussa tavaroiden luovutukselle vahvistetussa ajanjaksossa on pariton määrä päiviä, mainittujen kohtien mukaisesti lykkäysajasta vähennettävien päivien määrän on vastattava puolta siitä parillisesta luvusta, joka on tätä paritonta lukua lähinnä pienempi.

6. Jos 3 kohdassa tarkoitettu koontiajanjakso tai 4 kohdassa tarkoitettu tavaroiden luovutukselle vahvistettu ajanjakso ilmaistaan viikkoina, jäsenvaltiot voivat säätää, että tuonti- tai vientitullin määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava viimeistään maksun erääntymisviikkoa seuraavan neljännen viikon perjantaina.

Jos 3 kohdassa tarkoitettu koontiajanjakso tai 4 kohdassa tarkoitettu tavaroiden luovutukselle vahvistettu ajanjakso ilmaistaan kuukausina, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tuonti- tai vientitullin määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava viimeistään erääntymiskuukautta seuraavan kuukauden kuudentenatoista päivänä.

214 artikla

Muut maksuvaihtoehdot

1. Tulliviranomaiset voivat myöntää velalliselle muita maksuvaihtoehtoja kuin maksunlykkäyksen, jäljempänä ’muut maksuvaihtoehdot’, edellyttäen, että annetaan vakuus.

2. Jos muita maksuvaihtoehtoja myönnetään 1 kohdan mukaisesti, tuonti- tai vientitullin määrälle on kannettava luottokorkoa.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta on euro, luottokorkokanta on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistu korkokanta, jota Euroopan keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa asianomaisen velan erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä, korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta ei ole euro, luottokorkokanta on se korkokanta, jota asianomainen kansallinen keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa asianomaisen velan erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä, korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä, tai sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansallisen keskuspankin korkokanta ei ole saatavissa, kyseisen jäsenvaltion rahamarkkinoilla kyseisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sovellettu parhaiten vastaava korkokanta korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä.

3. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta tai kantamatta luottokorkoa, jos velallisen tilannetta koskevan, asiakirjoihin perustuvan arvion avulla todetaan, että vakuuden vaatimisesta tai luottokoron kantamisesta aiheutuisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

4. Tulliviranomaisten on pidätyttävä veloittamasta luottokorkoa, jos määrä perintätoimea kohti on alle kymmenen euroa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 4 kohtaa päivittämällä siinä vahvistettu kynnysarvo taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi.

215 artikla

Maksun pakkotäytäntöönpano

Jos tuonti- tai vientitullia ei ole suoritettu asetetussa määräajassa, tulliviranomaisten on varmistettava kyseisten maksujen suorittaminen kaikin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevin keinoin.

216 artikla

Viivästyskorot

1. Tuonti- tai vientitullien määrästä on kannettava viivästyskorkoa asetetun määräajan päättymispäivästä maksupäivään saakka.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta on euro, viivästyskorkokanta on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistu korkokanta, jota Euroopan keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa asianomaisen velan erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.

Jäsenvaltiossa, jonka valuutta ei ole euro, viivästyskorkokanta on se korkokanta, jota asianomainen kansallinen keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa asianomaisen velan erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä, tai sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansallisen keskuspankin korkokanta ei ole saatavissa, kyseisen jäsenvaltion rahamarkkinoilla kyseisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sovellettu parhaiten vastaava korkokanta korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.

2. Kun tullivelka syntyy 185 tai 188 artiklan perusteella tai kun tullivelkaa koskeva tiedoksianto johtuu jälkitarkastuksesta, tuonti- tai vientitullin määrän lisäksi on kannettava viivästyskorko tullivelan syntypäivän ja sen tiedoksiantopäivän väliseltä ajalta.

Viivästyskorkokanta on vahvistettava tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Tulliviranomaiset voivat olla kantamatta viivästyskorkoa, jos velallisen tilannetta koskevan, asiakirjoihin perustuvan arvion avulla todetaan, että sen kantaminen aiheuttaisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

4. Tulliviranomaisten on pidätyttävä veloittamasta viivästyskorkoa, jos määrä perintätoimea kohti on alle kymmenen euroa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 4 kohtaa päivittämällä siinä vahvistettua kynnysarvoa taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi.

3 jakso

Palauttaminen ja peruuttaminen

217 artikla

Palauttaminen ja peruuttaminen

1. Jollei tässä jaksossa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu, tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava jo maksetut tuonti- tai vientitullin määrät seuraavista syistä:

a) tuonti- tai vientitullien määrä on vahvistettu liian suureksi;

b) tavarat ovat viallisia tai tavarat eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia;

c) toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet virheen;

d) kohtuussyistä;

e) sellainen data on mitätöity, jonka perusteella tullivelka on vahvistettu vastaavien tavaroiden osalta, tai, soveltuvin osin, tulli-ilmoitus on mitätöity.

2. Tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava 1 kohdassa tarkoitettu tuonti- tai vientitullin määrä, jos se on vähintään kymmenen euroa. Niiden on palautettava tai peruutettava tätä pienempi määrä ainoastaan, jos asianomainen henkilö sitä pyytää.

3. Jos tulliviranomaiset katsovat, että tullin palauttaminen tai peruuttaminen olisi myönnettävä 220 tai 221 artiklan perusteella, kyseisen jäsenvaltion on siirrettävä asian käsittely komissioon päätöksen tekemistä varten seuraavissa tapauksissa:

a) jos tulliviranomaiset katsovat, että erityisolosuhteet ovat seurausta siitä, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa;

b) jos tulliviranomaiset katsovat, että komissio on tehnyt 220 artiklassa tarkoitetun virheen;

c) jos tapauksen olosuhteet liittyvät asetuksen (EY) N:o 515/97 tai minkä tahansa muun unionin säädöksen nojalla tehdyn unionin tutkimuksen tai unionin maiden tai maaryhmien kanssa tekemien sellaisten sopimusten nojalla, joissa määrätään tällaisten unionin tutkimusten tekemisestä, tehdyn unionin tutkimuksen tuloksiin;

d) jos yhteen tai useampaan tuonti- tai vientitapahtumaan liittyvä määrä, jonka osalta asianomainen henkilö voi olla vastuussa, on vähintään 500 000 euroa ja se johtuu virheestä tai erityisolosuhteista.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua velvollisuutta siirtää asian käsittely ei sovelleta, jos komissio on jo tehnyt päätöksen asiassa, johon liittyy vastaavia tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja, tai jos tällainen asia on jo sen harkittavana.

5. Tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tuonti- tai vientitullien määrä viran puolesta, jos ne itse havaitsevat 222 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, että tuonti- tai vientitullien määrä on palautettava tai peruutettava 218, 220 tai 221 artiklan nojalla, ja jos se kuuluu niiden toimivaltaan.

6. Tullia ei voida palauttaa tai peruuttaa, jos tullivelan tiedoksi antamiseen johtanut tilanne on seurausta velallisen vilpillisestä menettelystä.

7. Tulliviranomaisten ei tarvitse maksaa korkoa tullin palauttamisen yhteydessä.

Edellä 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisten tulliviranomaisten ei kuitenkaan tarvitse maksaa korkoa palauttamisen yhteydessä, jos kyseiset tulliviranomaiset palauttavat tuonti- tai vientitullin määrän ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun on todettu, että määrä on palautettava. Jos tulliviranomaiset eivät palauta kyseistä määrää ilman aiheetonta viivytystä ja velallinen aloittaa menettelyn palautuksen saamiseksi, korkoa on maksettava ajanjaksolta, joka alkaa kyseisten tullien maksupäivänä ja päättyy niiden palautuspäivänä.

Lisäksi korkoa on maksettava, jos palauttamisesta tehtyä päätöstä ei ole pantu täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa sen tekemisestä, jollei määräajan noudattamatta jättäminen johdu tulliviranomaisista riippumattomista syistä. Tällaista korkoa on maksettava kyseisen kolmen kuukauden määräajan päättymispäivästä tullien palautuspäivään. Korkokanta määritetään 214 artiklan mukaisesti.

8. Jos tulliviranomaiset ovat myöntäneet palautuksen tai peruutuksen virheellisesti, alkuperäinen tullivelka saatetaan uudelleen voimaan, jos se ei ole vanhentunut 206 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja mahdollinen tämän artiklan 7 kohdan toisen alakohdan mukaisesti maksettu korko on palautettava.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa päivittämällä siinä vahvistettua kynnysarvoa taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla säännöt, joita noudattaen komissio tekee tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen, ja erityisesti säännöt seuraavista:

a) edellytykset asian hyväksymiselle;

b) määräaika päätöksen tekemiselle ja kyseisen määräajan kulumisen keskeyttäminen;

c) ilmoittaminen syistä, joiden perusteella komissio aikoo tehdä päätöksensä, ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka vaikuttaisi kielteisesti sen kohteena olevaan henkilöön;

d) päätöksen tiedoksi antaminen;

e) päätöksen tekemättä jättämisen tai päätöksen tiedoksi antamatta jättämisen seuraukset.

11. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menettelysäännöt, jotka koskevat tullimaksun palauttamista ja peruuttamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12. Komissio hyväksyy päätöksen muodossa olevan täytäntöönpanosäädöksen, jolla sallitaan tuonti- tai vientitullin määrän palauttaminen tai peruuttaminen missä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa, jos kyseisen kohdan vaatimukset täyttyvät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Kun 283 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean lausunto on annettava kirjallista menettelyä noudattaen, sovelletaan 283 artiklan 6 kohtaa.

218 artikla

Liian suuriksi vahvistetut tuonti- tai vientitullin määrät

1. Tuonti- tai vientitullien määrä on palautettava tai peruutettava siltä osin kuin alun perin tiedoksiannettu tullivelan määrä on suurempi kuin maksettava määrä tai jos tullivelka annettiin tiedoksi velalliselle 205 artiklan 3 kohdan c tai d alakohdan vastaisesti.

2. Jos tullin palauttamista tai peruuttamista koskeva hakemus perustuu siihen, että tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutushetkellä on sovellettu tariffikiintiöön, tariffikattoon tai muuhun tullietuusmenettelyyn perustuvaa alennettua tuontitullia tai tullittomuutta, palautus tai peruutus voidaan myöntää, jos hakemuksen toimitushetkellä sen mukana olivat tarvittavat liiteasiakirjat ja jos tariffikiintiön tapauksessa tariffikiintiö ei ole täyttynyt eikä muissa tapauksissa tavanomaisesti sovellettavia tulleja ole otettu uudelleen käyttöön.

219 artikla

Vialliset tavarat tai tavarat, jotka eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia

1. Tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tuontitullin määrä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tullivelan tiedoksi antaminen koskee tavaroita, joita tuoja on kieltäytynyt vastaanottamasta, koska ne olivat luovutusajankohtana viallisia tai eivät vastanneet sen sopimuksen ehtoja, jonka perusteella ne tuotiin;

b) tavaroita ei ole käytetty, jollei niiden käytön aloittaminen ole ollut välttämätöntä tavaroiden puutteellisuuden tai sopimuksenvastaisuuden toteamiseksi; ja

c) tavarat viedään unionin tullialueelta, tai tulliviranomaiset ovat asianomaisen henkilön hakemuksesta myöntäneet luvan siihen, että tavarat asetetaan sisäisen jalostuksen menettelyyn, muun muassa niiden hävittämiseksi, tai ulkoisen passituksen menettelyyn, tullivarastointimenettelyyn tai vapaa-aluemenettelyyn.

2. Tulliviranomaiset eivät palauta eivätkä peruuta tuontitullin määrää missään seuraavista tapauksista:

a) tavarat on ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen asetettu erityismenettelyyn testausta varten, ellei todeta, ettei tavaroiden puutteellisuutta tai sopimuksenvastaisuutta olisi voitu tavanomaisesti havaita tällaisen testauksen aikana;

b) tavaroiden viallisuus on otettu huomioon vahvistettaessa sopimuksen ehtoja, erityisesti hintaa, ennen kuin tavarat on asetettu tullimenettelyyn, johon kuuluu tullivelan syntyminen;

c) hakija myy tavarat sen jälkeen, kun niiden viallisuus tai sopimuksenvastaisuus on todettu.

3. Viallisiksi tavaroiksi luetaan myös tavarat, jotka ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta.

220 artikla

Tulliviranomaisten virhe

1. Muissa kuin 217 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 218, 219 ja 221 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa tuonti- tai vientitullin määrä on palautettava tai peruutettava, jos toimivaltaisten viranomaisten virheen seurauksena alun perin tiedoksi annettu tullivelkaa vastaava määrä oli maksettavaa määrää pienempi, edellyttäen, että velallinen ei ole voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä ja on toiminut vilpittömässä mielessä.

2. Jos 218 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tuonti- tai vientitullin määrä, jos alennettua tullia tai tullittomuutta ei ole niiden virheen seurauksena sovellettu ja vapaaseen liikkeeseen luovutuksen perustana käytetty data tai, tapauksen mukaan, vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva tulli-ilmoitus sisälsi ja siihen oli liitetty kaikki alennetun tullin tai tullittomuuden soveltamiseksi tarvittava data ja asiakirjat.

3. Jos tavaroiden tullietuuskohtelu myönnettiin noudattaen hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon kolmannen maan viranomaiset osallistuvat, kyseisten viranomaisten toimesta tapahtuvaa myöhemmin virheelliseksi osoittautuvan todistuksen antamista pidetään virheenä, jota ei ole 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla voitu kohtuudella havaita.

Virheellisen todistuksen antamista ei kuitenkaan pidetä virheenä, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät täyttäneet edellytyksiä sille, että ne olisivat oikeutettuja etuuskohteluun.

Velallisen katsotaan toimineen vilpittömässä mielessä, jos velallinen pystyy osoittamaan toimineensa kyseisten kaupallisten toimien aikana asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen kaikkien etuuskohtelun edellytysten täyttymisen.

Velallinen ei voi kuitenkaan vedota vilpittömään mieleen, jos komissio on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa todetaan, että on syytä epäillä, ettei edunsaajana oleva kolmas maa sovella etuuskohtelujärjestelyä moitteettomasti.

221 artikla

Kohtuusyyt

1. Muissa kuin 217 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 218, 219 ja 220 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa tulliviranmaisten on palautettava tai peruutettava tuonti- tai vientitullin määrä kohtuussyistä, jos tullivelka on syntynyt erityisolosuhteissa, joissa velallisen ei voida osoittaa syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen erityisolosuhteiden katsotaan vallitsevan, jos asiaan liittyvien seikkojen perusteella on selvää, että velallinen on poikkeuksellisessa tilanteessa muihin saman liiketoiminnan alan talouden toimijoihin verrattuna ja että jos tällaisia olosuhteita ei olisi ollut, kyseinen velallinen ei olisi kärsinyt haittaa tuonti- tai vientitullin määrän kantamisen johdosta.

222 artikla

Tullien palauttamisessa ja peruuttamisessa noudatettava menettely

1. Tuonti- tai vientitullin määrän palauttamista ja peruuttamista koskevat 217 artiklan nojalla tehdyt hakemukset on toimitettava tulliviranomaisille seuraavien määräaikojen kuluessa:

a) kolmen vuoden kuluessa tullivelan tiedoksiantopäivästä, kun kyse on liian suuriksi vahvistetuista tuonti- tai vientitullin määristä, toimivaltaisen viranomaisten virheestä tai kohtuussyistä;

b) vuoden kuluessa tullivelan tiedoksiantopäivästä, kun kyse on viallisista tavaroista tai tavaroista, jotka eivät ole sopimusehtojen mukaisia;

c) vuoden kuluessa datan tai tapauksen mukaan tulli-ilmoituksen mitätöintipäivästä, kun kyse on sellaisesta datasta tai tulli-ilmoituksesta, jonka perusteella tavarat luovutettiin, jollei mitätöintiin sovellettavissa säännöissä toisin säädetä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua määräaikaa on pidennettävä, jos hakija näyttää toteen, että ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este on estänyt hakemuksen toimittamisen määräajassa.

2. Jos tulliviranomaiset eivät voi esitettyjen perusteluiden pohjalta palauttaa tai peruuttaa tuonti- tai vientitullin määrää, niiden on tarkasteltava tullin palauttamista tai peruuttamista koskevan hakemuksen perusteita 217 artiklassa tarkoitettujen muiden tullin palauttamisen tai peruuttamisen syiden pohjalta.

3. Jos tullivelan tiedoksiantoon on haettu muutosta 18 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan laskeminen sekä palauttamista ja peruuttamista koskevien hakemusten tarkasteleminen ja niihin liittyvät määräajat keskeytetään muutoksenhakumenettelyn ajaksi hakemuksen jättämispäivästä lukien.

4. Jos tulliviranomainen myöntää tullin palauttamisen tai peruuttamisen 220 ja 221 artiklan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 4 kohdan mukaista komissiolle annettavaa ilmoitusta koskevat menettelysäännöt ja annettavat tiedot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 LUKU

Tullivelan lakkaaminen

223 artikla

Lakkaaminen

1. Tuonti- tai vientitullivelka lakkaa jollakin seuraavista tavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten voimassa olevien säännösten soveltamista, jotka koskevat tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän kantamatta jättämistä velallisen oikeusteitse todetun maksukyvyttömyyden vuoksi:

a) kun tullivelka vanhenee 206 artiklan mukaisesti;

b) kun tuonti- tai vientitullien määrä maksetaan;

c) kun tuonti- tai vientitullien määrä peruutetaan, jollei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu;

d) kun data, jonka perusteella tavarat luovutettiin, tai tulli-ilmoitus mitätöidään tuonti- tai vientitullin maksamisvelvollisuuden sisältävään tullimenettelyyn luovutettujen tavaroiden osalta;

e) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat takavarikoidaan taikka otetaan haltuun ja samanaikaisesti tai myöhemmin takavarikoidaan;

f) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat hävitetään tullivalvonnassa tai luovutetaan valtiolle;

g) kun tavaroiden katoaminen tai tullilainsäädännöstä johtuvien velvollisuuksien täyttämättä jättäminen johtuu tavaroiden täydellisestä tuhoutumisesta tai lopullisesta menettämisestä, joka on ollut seurausta tavaroiden luonteesta johtuvasta syystä, ennalta-arvaamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä taikka tulliviranomaisten antamasta ohjeistuksesta, myös silloin, kun joku henkilö on tehnyt niistä käyttökelvottomia ja ne on sen vuoksi katsottava lopullisesti menetetyiksi;

h) kun tullivelka on syntynyt 185 tai 188 artiklan mukaisesti ja seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut väliaikaisen varastoinnin tai asianomaisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan eikä kyseessä ollut vilpillisen menettelyn yritys; ja

   ii) kaikki tilanteen korjaamiseksi tarvittavat tullimuodollisuudet suoritetaan tavaroiden osalta jälkikäteen;

i) kun tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennetuin tuontitullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, on viety maasta tulliviranomaisten luvalla;

j) kun tullivelka on syntynyt 184 artiklan mukaisesti ja mainitussa artiklassa tarkoitetun tullietuuskohtelun saamiseksi suoritettavat tullimuodollisuudet on peruutettu;

k) kun tullivelka on syntynyt 185 artiklan mukaisesti ja tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, ettei tavaroita ole käytetty tai kulutettu vaan että ne on viety unionin tullialueelta, jollei tämän artiklan 6 kohdasta muuta johdu;

l) kun tullivelka on syntynyt erityismenettelyjä koskevassa luvassa täsmennetyn tavaroiden paljouden tai arvon ylittymisen vuoksi viiden vuoden kuluessa tullivelan syntymisestä, edellyttäen, että lupaa olisi voitu muuttaa tai että olisi voitu myöntää uusi lupa tarkastamatta taloudellisia edellytyksiä tämän suuremman paljouden tai arvon kattamiseksi, jos tätä koskeva pyyntö olisi esitetty kyseisen määräajan kuluessa, ja edellyttäen, että seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät:

i) tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut asianomaisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan eikä kyseessä ollut vilpillisen menettelyn yritys; ja

ii) kaikki tilanteen korjaamiseksi tarvittavat tullimuodollisuudet on suoritettu tavaroiden osalta jälkikäteen;

m) etämyynnin kohteena olevien tavaroiden osalta joko

i) sen vuoksi, että kyseisiä tavaroita ei lopulta ole tuotu unionin tullialueelle eikä luovutettu vapaaseen liikkeeseen; tai

ii) sen vuoksi, että etämyynti on peruutettu ennen kuin tullivelka on annettu tiedoksi ja etämyynnin tuoja on mitätöinyt tavaroiden tullimenettelyyn asettamiseksi annetun datan 80 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

2. Tullivelkaa ei kuitenkaan pidetä tullilainsäädännön rikkomisista määrättävien seuraamusten kannalta lakanneena 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos tässä asetuksessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että seuraamukset määrätään tuonti- tai vientitullin tai tullivelan olemassaolon perusteella.

3. Kun tullivelka lakkaa 1 kohdan i alakohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennetuin tuontitullein, niiden hävittämisestä mahdollisesti jääviä jätteitä ja jäännöksiä pidetään muina kuin unionitavaroina.

4. Tavaran luonteesta johtuvan lopullisen hävikin vakiomääriä koskevia voimassa olevia säännöksiä voidaan soveltaa, jollei asianomainen henkilö todista, että tosiasiallinen hävikki on ollut suurempi kuin kyseistä tavaraa vastaavaa vakiomäärää soveltaen laskettu hävikki.

5. Jos tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullien määrän maksamisesta on vastuussa useita henkilöitä ja tullit peruutetaan, tullivelan maksamisvelvollisuus lakkaa vain sen henkilön tai niiden henkilöiden osalta, jolle tai joille tullien peruutus on myönnetty.

6. Edellä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tullivelan maksamisvelvollisuus ei lakkaa sellaisen henkilön tai sellaisten henkilöiden osalta, joka tai jotka ovat yrittäneet vilpillisesti saada etua.

7. Kun tullivelka on syntynyt 185 artiklan mukaisesti, se lakkaa ainoastaan sellaisten henkilöiden osalta, joiden toiminnassa ei ole havaittavissa minkäänlaista yritystä saada etua vilpillisesti ja jotka ovat myötävaikuttaneet petosten torjuntaan.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla luettelo sellaisista tämän artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa ja l alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista laiminlyönneistä, jotka eivät vaikuta merkittävällä tavalla asianomaisen väliaikaisen varastoinnin tai tullimenettelyn asianmukaiseen toimintaan.

224 artikla

Seuraamusten soveltaminen

Tullivelan lakkaaminen 223 artiklan 1 kohdan h tai l alakohdan nojalla ei estä tullilainsäädännön rikkomisista määrättävien seuraamusten soveltamista.

XI OSASTO

RAJOITTAVAT TOIMENPITEET JA KRIISINHALLINTAMEKANISMI

1 LUKU

Rajoittavat toimenpiteet

225 artikla

EU:n tulliviranomaisen ja tulliviranomaisten rooli

1. EU:n tulliviranomainen edistää SEUT 215 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen rajoittavien toimenpiteiden, jäljempänä ’rajoittavat toimenpiteet’, asianmukaista, johdonmukaista ja tehokasta soveltamista seuraamalla niiden täytäntöönpanoa toimivaltaansa kuuluvilla aloilla ja antamalla tulliviranomaisille asianmukaista ohjausta, joka edellyttää komission tarkastelua ja hyväksyntää.

2. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet rajoittavien toimenpiteiden noudattamiseksi ottaen huomioon EU:n tulliviranomaisen ohjeet.

226 artikla

Raportointi

1. EU:n tulliviranomainen raportoi säännöllisesti ja aina tarvittaessa komissiolle siitä, miten tulliviranomaiset ovat panneet rajoittavat toimenpiteet täytäntöön, ja yksilöi erityisesti mahdolliset eroavaisuudet jäsenvaltioiden välillä.

Lisäksi se kerää ja analysoi tietoja rajoittavien toimenpiteiden vaikutuksesta kauppavirtoihin ja tullisääntöjen noudattamiseen.

2. Tulliviranomaisten on ilmoitettava EU:n tulliviranomaiselle, komissiolle ja rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaaville jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille kaikista tapauksista tai epäillyistä tapauksista, joissa rajoittavia toimenpiteitä on kierretty, ja toteutetuista riskinlieventämistoimenpiteistä. Kyseiset tiedot on mahdollisuuksien mukaan toimitettava EU:n tullidatakeskuksen kautta.

2 LUKU

Kriisinhallintamekanismi

227 artikla

Toimintamallit ja menettelyt

1. EU:n tulliviranomainen laatii jäsenvaltioiden näkemykset huomioon ottaen menettelyjä ja toimintamalleja varmistaakseen asianmukaisen reagoinnin kriisitilanteisiin. Kyseiset menettelyt ja toimintamallit voidaan aktivoida 228 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos

a) yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa puhkeaa kriisi, jolla on merkittävä tai mahdollisesti merkittävä vaikutus suoritettaviin tullimuodollisuuksiin ja joka voisi häiritä tavaravirtoja, tullitarkastuksia tai niihin liittyviä menettelyjä;

b) tietyllä alalla puhkeaa kriisi, joka edellyttää tulliviranomaisten koordinoituja toimia asiaankuuluvien viranomaisten kanssa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimintamallit ja menettelyt voivat koskea erityisesti seuraavia:

a) yhteisten tarkastusten painopistealueiden, yhteisten riskinarviointiperusteiden ja -mallien sekä riskiprofiilien soveltaminen sekä asianmukaiset riskinlieventämistoimenpiteet, tullitarkastukset ja tullimuodollisuudet, mukaan lukien maksuehdot;

b) yhteistyökehys, jolla tuetaan tulliviranomaisten ja tullitarkastuslaitteiden tilapäistä lähettämistä jäsenvaltiosta toiseen;

c) nopeat kaistat rajoilla rahtivirtojen viivästysten ja ruuhkautumisten minimoimiseksi;

d) edellytykset eri toimenpiteiden ja järjestelyjen käyttöönotolle, jatkamiselle ja käytöstä poistamiselle kriisitilanteissa selkeästi määriteltyjen tarpeiden ja asianmukaisten perustelujen pohjalta;

e) asetuksen (EU) 2024/2747 3 artiklan 6 alakohdassa määriteltyjä kriisin kannalta olennaisia tavaroita koskevien kaupan rajoitusten välttäminen;

f) tämän asetuksen 29 artiklan 9 kohdassa ja 31 artiklan 11 kohdassa tarkoitettu toiminnan jatkuvuutta koskeva mekanismi.

228 artikla

Kriisinhallintamekanismin aktivointi

1. Komissio voi omasta aloitteestaan tai yhden tai useamman jäsenvaltion tai EU:n tulliviranomaisen pyynnöstä hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla otetaan käyttöön tarvittavat kriisitilanteessa sovellettavat toimet ja järjestelyt. Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä on

a) otettava huomioon 227 artiklassa tarkoitetut toimintamallit ja menettelyt;

b) yksilöitävä erityiset toimenpiteet ja järjestelyt, joita kriisitilanteen käsittely tai sen kielteisten vaikutusten lieventäminen edellyttävät;

c) vahvistettava sovellettavien toimenpiteiden ja järjestelyjen kesto sekä edellytykset niiden jatkamiseksi ja käytöstä poistamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Kriisitilanteessa EU:n tulliviranomainen perustaa kriisinhallintaryhmän, joka toimii pysyvästi koko asianomaisen kriisitilanteen ajan.

Kriisinhallintaryhmän toimivaltuudet, erikoisalat ja kokoonpano määritetään sen perustamisen yhteydessä ottaen huomioon 227 artiklassa tarkoitetut toimintamallit ja menettelyt sekä kriisin luonne ja laajuus. Komissio voi tukea EU:n tulliviranomaista tällaisen kriisinhallintaryhmän suunnitteluvaiheessa ja perustamisessa. Kriisinhallintaryhmä rahoitetaan EU:n tulliviranomaiselle osoitetuista talousarviomäärärahoista.

3. Tulliviranomaisten on pantava täytäntöön tämän artiklan nojalla käyttöön otetut toimenpiteet ja järjestelyt ja sovellettava niitä sekä raportoitava EU:n tulliviranomaiselle niiden täytäntöönpanosta ja soveltamisesta. EU:n tulliviranomainen määrittää jäsenvaltioita kuullen raportoinnin laajuuden, muodon ja tiheyden ottaen huomioon kriisin luonteen ja sovellettavat toimenpiteet.

4. EU:n tulliviranomainen koordinoi ja valvoo, että tulliviranomaiset panevat täytäntöön 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet ja järjestelyt. Se arvioi täytäntöönpanon tehokkuutta ottaen huomioon muun muassa 3 kohdassa tarkoitetut tulliviranomaisten raportit ja raportoi arvioinnin tuloksista komissiolle ja tulliviranomaisille.

XII OSASTO

EUROOPAN UNIONIN TULLIVIRANOMAINEN

1 LUKU

Periaatteet

229 artikla

Perustaminen ja oikeudellinen asema

1. Perustetaan EU:n tulliviranomainen, joka on unionin elin ja oikeushenkilö.

2. EU:n tulliviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. EU:n tulliviranomaista edustaa sen pääjohtaja.

230 artikla

Kotipaikka

EU:n tulliviranomaisen kotipaikka on Lille, Ranska.

231 artikla

EU:n tulliviranomaisen tehtävä ja tavoitteet

1. EU:n tulliviranomainen myötävaikuttaa 2 artiklassa säädettyjen tulliviranomaisten tehtävien toteutumiseen.

2. Rajoittamatta komission, OLAFin ja jäsenvaltioiden vastuualueita EU:n tulliviranomainen pyrkii seuraaviin tavoitteisiin:

a) edistetään sellaisten tietotekniikoiden kehittämistä, käyttöä ja ylläpitoa, jotka ovat tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen täytäntöönpanemiseksi ja käytettävissä olevan datan hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla tullivalvonnassa, tullitarkastuksissa ja tullialan riskienhallinnassa;

b) tuetaan tulliviranomaisia tullilainsäädännön yhdenmukaisessa täytäntöönpanossa erityisesti riskienhallinnan ja tullitarkastusten osalta;

c) edistetään tulliliiton operatiivista hallinnointia koordinoimalla ja helpottamalla tulliviranomaisten välistä operatiivista yhteistyötä sekä kokoamalla yhteen ja tarjoamalla teknistä asiantuntemusta tehokkuuden ja tulosten saavuttamisen parantamiseksi;

d) edistetään tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön täytäntöönpanoa;

e) tehdään yhteistyötä muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten kanssa aloilla, joilla niiden toiminta liittyy unionin tullialueen ulkorajat ylittävien tavaroiden hallinnointiin.

2 LUKU

Tehtävät

232 artikla

Tehtävät

1. Siitä päivästä alkaen, jona EU:n tullidatakeskuksen kehittäminen, toiminta ja ylläpito on annettu EU:n tulliviranomaisen tehtäväksi 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti, EU:n tulliviranomainen vastaa kyseisistä tehtävistä ja edistää sähköisen tulliympäristön tehokasta toimintaa unionin tasolla.

2. EU:n tulliviranomainen toteuttaa datanhallinta- ja käsittelytoimia, jotka ovat tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi.

3. EU:n tulliviranomainen hoitaa riskienhallintatehtäviä IV osaston 2 luvun mukaisesti.

4. EU:n tulliviranomainen hoitaa rajoittaviin toimenpiteisiin ja kriisinhallintamekanismeihin liittyviä tehtäviä XI osaston mukaisesti.

5. EU:n tulliviranomainen tukee komissiota ja jäsenvaltioita, jotta ne voivat valvoa tehokkaammin niiden rajoittavien toimenpiteiden soveltamista, joita neuvosto voi hyväksyä SEUT 215 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jotka vaikuttavat tavaravirtoihin, sen varmistamiseksi, että kyseisiä toimenpiteitä ei kierretä.

6. EU:n tulliviranomainen laatii 57 artiklan 1 kohdan ja 57 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehdyn uhka-arvion perusteella säännöllisin väliajoin suosituksia, joilla tuetaan tulliviranomaisia niiden 2 artiklassa tarkoitetun tehtävän suorittamisessa. EU:n tulliviranomainen toimittaa kyseiset suositukset komissiolle, joka ottaa ne huomioon yksilöidessään alat, jotka on syytä saattaa neuvostolle tiedoksi ensisijaisesti ja mahdollisesti sen käsiteltäväksi.

7. EU:n tulliviranomainen toteuttaa valmiuksien kehittämistoimia ja antaa operatiivista tukea ja koordinointitukea jäsenvaltioiden tulliviranomaisille ja komissiolle. Sen tehtäviin kuuluvat erityisesti seuraavat:

a) tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevien suuntaa-antavien yhteisten standardien kehittäminen tullitoimipaikkoja koskevan diagnostiikan ja arvioinnin pohjalta sekä parhaita käytäntöjä koskevien suositusten antaminen ja niiden käytön seuranta;

b) tulliliiton suorituskyvyn mittaaminen ja komission tukeminen tulliliiton suorituskyvyn arvioinnissa XV osaston 1 luvun mukaisesti;

c) unionin tulliviranomaisille ja tullialan ammattilaisille tarkoitetun koulutussisällön valmistelu jäsenvaltioiden tarjoaman koulutuksen täydentämiseksi ja tukemiseksi tarvittaessa;

d) sellaisen unionin järjestelmän luomisen edistäminen, jolla tunnustetaan sellaisten oppilaitosten huippuosaaminen, jotka tarjoavat tullialan koulutusohjelmia, mukaan lukien valtuutetun talouden toimijan asemaan ja luotetun ja tarkistetun toimijan asemaan liittyvät koulutusohjelmat;

e) koordinointi ja tuen antaminen jäsenvaltioiden perustaessa vapaaehtoisesti unionin laajuisia tarkoituksia varten asiaankuuluvilla tullialoilla toimivia erikoistuneita osaamiskeskuksia, erityisesti koulutuksen tarjoamiseksi tulliviranomaisille, tullialan ammattilaisille ja tullilaboratorioille;

f) tullialan tutkimus- ja innovointitoimien helpottaminen ja koordinointi;

g) tullin prosessien ja työmenetelmien käytännön soveltamisesta annettavien käsikirjojen laatiminen ja levittäminen yhteistyössä tulliviranomaisten kanssa sekä yhteisten standardien kehittäminen tältä osin;

h) yksinkertaistettujen ohjeiden ja käsikirjojen laatiminen mikroyrityksille ja pienille yrityksille ja niiden tukeminen unionin tullilainsäädännön ja tullimuodollisuuksien soveltamisessa;

i) lausunnon antaminen siitä, vaikuttaisiko erityismenettelyjä koskevan luvan myöntäminen kielteisesti unionin tuottajien etuihin 125 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti;

j) yhteistyön tekeminen muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä muiden kansallisten viranomaisten kuin tulliviranomaisten kanssa 268 artiklan 10 kohdan mukaisesti;

k) eri jäsenvaltioiden tulliviranomaisten välisen operatiivisen yhteistyön sekä eri jäsenvaltioiden tulliviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välisen operatiivisen yhteistyön koordinointi ja tukeminen XIII osaston mukaisesti;

l) jäsenvaltion pyynnöstä tulliviranomaisten välisen yhteistyön sekä tulliviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön helpottaminen ja tukeminen yhdessä jäsenvaltiossa XIII osaston mukaisesti;

m) 267 artiklassa tarkoitettujen yhteisten tarkastusten suunnittelu, järjestäminen ja koordinointi;

n) tuen ja asiantuntemuksen antaminen komissiolle monimutkaisten luokittelu-, tullausarvo- ja alkuperätapausten ratkaisemiseksi sekä tältä osin tehtyjen päätösten arviointi ja soveltaminen;

o) tuen ja asiantuntemuksen tarjoaminen tulliviranomaisille talouden toimijoiden sijoittautumispaikan määrittämiseen liittyvien epävarmuustekijöiden ratkaisemiseksi, jos sovellettavat perusteet koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota;

p) komission avustaminen sen pyynnöstä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa komission hoitaessa suhteita kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin.

8. EU:n tulliviranomainen kehittää ja ylläpitää EU:n tullidatakeskukseen liittyviä viestintäkanavia sidosryhmien kanssa ja helpottaa tulleja, kiintiöitä ja rajoittavia toimenpiteitä koskevien tietojen saatavuutta.

9. Komissio voi antaa EU:n tulliviranomaisen tehtäväksi tukea tullitarkastuslaitteisiin ja muihin tullialan ohjelmiin liittyviä toimia koskevan operatiivisen strategian kehittämistä ja täytäntöönpanoa. Kyseisessä tapauksessa EU:n tulliviranomainen tekee yhteistyötä komission kanssa ja voi suorittaa sellaisia tehtäviä kuin tarpeiden arviointi, rahoituksen hallinnointi, yhteishankintojen koordinointi, laitteiden hankinta ja niiden yhteiskäytön helpottaminen.

233 artikla

Muut tehtävät

EU:n tulliviranomaiselle voidaan antaa muita tehtäviä kolmansien maiden tavaroiden vapaan liikkuvuuden, tuonnin ja viennin alalla, jos asiaa koskevissa unionin säädöksissä niin säädetään. Jos tällaisia tehtäviä osoitetaan tai annetaan EU:n tulliviranomaisen hoidettaviksi, asianmukaiset taloudelliset ja henkilöresurssit on varmistettava niiden suorittamista varten.

3 LUKU

EU:n tulliviranomaisen organisaatio

1 jakso

Hallinto- ja johtamisrakenne

234 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

EU:n tulliviranomaisen hallinto- ja johtamisrakenne muodostuu seuraavista:

a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät vahvistetaan 238 artiklassa;

b) johtokunta, jonka tehtävät vahvistetaan 240 artiklassa;

c) pääjohtaja, jonka tehtävät ja velvollisuudet vahvistetaan 242 artiklassa;

d) varapääjohtaja, jonka tehtävät ja velvollisuudet vahvistetaan 244 artiklassa, jos hallintoneuvosto päättää perustaa tällaisen toimen;

e) neuvoa-antava tullilautakunta, jonka tehtävät vahvistetaan 245 artiklassa.

2 jakso

Hallintoneuvosto

235 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostoon kuuluu

a) yksi jäsen kustakin jäsenvaltiosta;

b) kaksi komission nimeämää jäsentä;

c) yksi Euroopan parlamentin nimeämä jäsen.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla jäsenillä on äänioikeus.

2. Jokaisella hallintoneuvoston jäsenellä on varajäsen. Kyseinen varajäsen edustaa varsinaista jäsentä tämän poissa ollessa.

3. Hallintoneuvoston jäsenet ja heidän varajäsenensä nimitetään heidän tullialaa koskevan asiantuntemuksensa perusteella, ottaen huomioon heidän asiaankuuluvat johtamiseen, hallintoon ja talousarvion toteuttamiseen liittyvät taitonsa sekä kokemuksensa tulliliiton toimintapolitiikoista. Kaikkien hallintoneuvostossa edustettuina olevien osapuolten on pyrittävä rajoittamaan nimeämiensä jäsenten vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Kaikkien osapuolten on pyrittävä varmistamaan sukupuolten tasapuolinen edustus hallintoneuvostossa.

4. Hallintoneuvoston jäsenten ja heidän varajäsentensä toimikausi on neljä vuotta, ja se voidaan uusia.

5. Euroopan parlamentilla, komissiolla ja jäsenvaltioilla on oikeus peruuttaa jäsentensä ja varajäsentensä nimeäminen. Kun hallintoneuvoston jäsenen tai varajäsenen nimeäminen peruutetaan, Euroopan parlamentti, komissio tai asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa hallintoneuvoston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle peruuttamisesta ja kyseisen jäsenen tai varajäsenen korvaajasta.

6. Jokaisen jäsenen ja varajäsenen on annettava toimikautensa alussa kirjallinen ilmoitus siitä, että hänellä ei ole eturistiriitoja. Jokaisen jäsenen ja varajäsenen on saatettava ilmoituksensa ajan tasalle eturistiriitoihin liittyvien olosuhteiden muuttuessa ja joka tapauksessa vähintään kerran vuodessa.

236 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänioikeutettujen jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Jos komission nimeämää jäsentä ei valita puheenjohtajaksi, yksi komission nimeämistä jäsenistä nimitetään automaattisesti varapuheenjohtajaksi. Jos puheenjohtajaksi valitaan komission nimeämä jäsen, varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston muiden äänioikeutettujen jäsenten keskuudesta.

2. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estynyt hoitamasta tehtäviään.

3. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, ja se voidaan uusia kerran. Jos puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan jäsenyys hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös kyseinen toimikausi päättyy samanaikaisesti.

4. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valintaa ja heidän toimikautensa uusimista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan hallintoneuvoston työjärjestyksessä.

237 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset kutsuu koolle puheenjohtaja.

2. Pääjohtaja osallistuu kokouksiin, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.

3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Lisäksi jos johtokunta on tehnyt väliaikaisen päätöksen 240 artiklan 4 kohdan mukaisesti, hallintoneuvosto kokoontuu 240 artiklan 5 kohdassa säädetyssä määräajassa.

4. Hallintoneuvosto voi kutsua tapauskohtaisesti henkilöitä, joiden näkemys on keskustelun kannalta merkityksellinen, osallistumaan kokouksiinsa ilman äänioikeutta.

5. Hallintoneuvoston jäsenillä ja varajäsenillä voi olla kokouksissa avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei hallintoneuvoston työjärjestyksestä muuta johdu.

6. Jos kokouksen esityslistalla on salassa pidettävä asia tai eturistiriita, hallintoneuvosto keskustelee ja päättää kyseisestä asiasta ilman asianomaisen jäsenen läsnäoloa. Tämä ei vaikuta Euroopan parlamentin, komission ja jäsenvaltioiden oikeuteen käyttää edustajanaan varajäsentä. Tämän säännöksen soveltamisesta voidaan antaa yksityiskohtaiset säännöt hallintoneuvoston työjärjestyksessä.

7. EU:n tulliviranomainen vastaa hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

238 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto valitsee puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ja uusii tarvittaessa heidän toimikautensa 236 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto perustaa johtokunnan viimeistään 21 päivänä syyskuuta 2029.

3. Hallintoneuvoston tehtävänä on

a) ohjata yleisesti EU:n tulliviranomaisen toimintaa;

b) hyväksyä EU:n tulliviranomaisen vuotuinen talousarvio ja hoitaa muita kyseiseen talousarvioon liittyviä tehtäviä 4 luvun mukaisesti;

c) arvioida, hyväksyä ja asettaa julkisesti saataville EU:n tulliviranomaisen toimintaa koskeva vuotuinen konsolidoitu toimintakertomus, joka sisältää yleiskatsauksen sen tehtävien hoitamisesta ja sen yleisestä suorituskyvystä tullipolitiikan tavoitteiden saavuttamisessa, ja lähettää kyseinen kertomus ja arviointi Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään kunkin vuoden heinäkuun 1 päivänä;

d) hyväksyä EU:n tulliviranomaiseen sovellettavat varainhoitosäännöt 248 artiklan mukaisesti;

e) hyväksyä sisäinen petostentorjuntastrategia, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;

f) hyväksyä ja asettaa julkisesti saataville jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt ja julkaista vuosittain EU:n tulliviranomaisen verkkosivustolla hallintoneuvoston jäsenten ilmoitus siitä, ettei eturistiriitoja ole;

g) hyväksyä tarveanalyysin pohjalta 258 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut viestintää ja tiedonjakelua koskevat suunnitelmat ja saattaa ne säännöllisesti ajan tasalle;

h) hyväksyä työjärjestyksensä ja asettaa se julkisesti saataville;

i) vahvistaa Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä ’henkilöstösäännöt’, ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä ’palvelussuhteen ehdot’ ([40]), täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

j) käyttää 4 kohdan mukaisesti EU:n tulliviranomaisen henkilöstön osalta niitä valtuuksia, jotka annetaan henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja jotka annetaan palvelussuhteen ehdoissa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle, jäljempänä ’nimittävän viranomaisen toimivalta’;

k) hyväksyä 256 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut säännöt, jotka koskevat kansallisten asiantuntijoiden tilapäistä siirtämistä EU:n tulliviranomaisen palvelukseen;

l) perustaa tarvittaessa sisäisen tarkastuksen yksikkö;

m) hyväksyä 260 artiklassa tarkoitetut EU:n tulliviranomaisen turvallisuussäännöt;

n) nimittää pääjohtaja ja, jos tällainen toimi perustetaan, varapääjohtaja ja pidentää tarvittaessa heidän toimikauttaan tai erottaa heidät toimesta 241 artiklan mukaisesti;

o) hyväksyä tulosindikaattorit, joiden avulla voidaan arvioida pääjohtajan suoriutumista tehtävistään;

p) nimittää johtokunnan jäsenet ja tarvittaessa jatkaa heidän toimikauttaan tai erottaa heidät;

q) nimittää tilinpitäjä, joka voi olla komission tilinpitäjä ja johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja ja joka hoitaa tehtäviään riippumattomasti;

r) tehdä kaikki EU:n tulliviranomaisen sisäisten rakenteiden perustamista ja tarvittaessa niiden muuttamista koskevat päätökset ottaen huomioon EU:n tulliviranomaisen toimintatarpeet ja moitteeton varainhoito;

s) hyväksyä työjärjestelyt 268 artiklan mukaisesti;

t) vahvistaa ja hyväksyä neuvoa-antavan tullilautakunnan työjärjestys;

u) perustaa työryhmiä ja asiantuntijapaneeleja tukemaan EU:n tulliviranomaista sen tehtävien suorittamisessa ja vahvistaa niiden työjärjestykset;

v) hyväksyä 249 artiklan kohdassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnos ennen sen toimittamista komissiolle lausuntoa varten;

([40]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

w) hyväksyä EU:n tulliviranomaisen yhtenäinen ohjelma-asiakirja 239 artiklan mukaisesti komission lausunto huomioon ottaen;

x) hyväksyä tehokkuushyöty- ja synergiastrategia;

y) hyväksyä strategia kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä varten;

z) hyväksyä organisaatiojohtamista ja sisäisen valvonnan järjestelmiä koskeva strategia;

z a) hoitaa 258 artiklassa säädetyt tehtävät;

z b) hyväksyä työjärjestelyt 270 artiklan mukaisesti;

z c) hyväksyä 227 artiklassa tarkoitetut toimintamallit ja menettelyt;

z d) vahvistaa 240 artiklan 5 kohdan mukaisesti johtokunnan 240 artiklan 4 kohdan nojalla tekemät väliaikaiset päätökset;

z e) käynnistää 31 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu EU:n tulliviranomaisen suorittama todentaminen;

z f) hyväksyy 268 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun, yhteistyötä tulliviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten tai elinten kanssa unionin ja kansallisella tasolla tukevan kehyksen.

4. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan olosuhteet, joissa kyseinen toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää kyseinen toimivalta edelleen.

5. Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi päättää tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron pääjohtajalle ja pääjohtajan toteuttaman nimittävän viranomaisen toimivallan edelleensiirron ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

239 artikla

Hallintoneuvoston äänestyssäännöt

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä pääsääntöisesti äänioikeutettujen jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä, lukuun ottamatta 238 artiklan 1 kohdan ja 238 artiklan 3 kohdan b, f, n ja w alakohdan mukaisia päätöksiä, jotka edellyttävät äänioikeutettujen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöä.

2. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänioikeutetun jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.

3. Pääjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, jotka koskevat erityisesti äänestämästä pidättymistä, kirjallisten menettelyjen käyttöä ja olosuhteita, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta.

3 jakso

Johtokunta

240 artikla

Johtokunta

1. Hallintoneuvostoa avustaa johtokunta.

2. Johtokunnan tehtävänä on

a) ohjata ja seurata hallintoneuvoston tekemien päätösten valmistelutyötä;

b) varmistaa yhdessä hallintoneuvoston kanssa se, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä OLAFin ja EPPOn tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;

c) varmistaa hallintoneuvoston päätösten täytäntöönpano hallinnon ja varainhoidon valvonnan lujittamiseksi.

3. Johtokunta vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle.

4. Johtokunta voi tarvittaessa kiireellisissä tapauksissa tehdä tiettyjä väliaikaisia päätöksiä hallintoneuvoston puolesta, erityisesti seuraavissa kysymyksissä:

a) hallinnolliset kysymykset, mukaan lukien nimittävän viranomaisen toimivallan siirron keskeyttäminen ja talousarvioasiat;

b) kun on todettu XI osaston mukainen kriisitilanne, joka edellyttää välittömiä toimia tai EU:n tulliviranomaisen toiminnan välitöntä mukauttamista.

5. Johtokunnan 4 kohdan nojalla tekemä väliaikainen päätös pitää vahvistaa hallintoneuvoston virallisella päätöksellä viimeistään 90 päivän kuluttua kyseisen väliaikaisen päätöksen tekemisestä. Jos hallintoneuvosto ei tee virallista päätöstä kyseisessä määräajassa, johtokunnan väliaikaisen päätöksen soveltaminen päättyy.

6. Johtokuntaan kuuluu yksi kahdesta komission nimeämästä hallintoneuvoston jäsenestä ja neljä muuta hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsentensä keskuudesta nimittämää jäsentä. Nimittäessään johtokunnan jäseniä hallintoneuvosto pyrkii varmistamaan sukupuolten tasapuolisen edustuksen.

Johtokunta valitsee puheenjohtajansa jäsentensä keskuudesta.

Pääjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

7. Johtokunta tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä.

8. Johtokunnan jäsenten toimikausi on kaksi vuotta, ja se voidaan uusia kerran. Johtokunnan jäsenten toimikausi päättyy hallintoneuvoston päätöksellä tai kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy.

9. Johtokunta pitää vähintään neljä sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajansa aloitteesta tai jäsentensä pyynnöstä.

10. Hallintoneuvosto vahvistaa johtokunnan työjärjestyksen. Kyseiseen työjärjestykseen sisältyvät johtokunnan jäsenten nimittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joilla pyritään varmistamaan asianmukainen kierto jäsenvaltioiden nimeämien jäsenten kesken ottaen huomioon muun muassa jäsenvaltioiden moninaisuus.

4 jakso

Pääjohtaja

241 artikla

Nimittäminen, erottaminen ja toimikauden pidentäminen

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen EU:n tulliviranomaisen väliaikaisena toimihenkilönä palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan tämän ansioiden ja todistuksin osoitettujen hallinnollisten ja johtamistaitojen sekä tehtävään soveltuvan pätevyyden ja kokemuksen perusteella komission ehdottamalta vähintään kolmen ehdokkaan listalta noudattaen avointa, syrjimätöntä ja läpinäkyvää valintamenettelyä, joka on suunniteltu siten, että varmistetaan sukupuolten tasapuolinen edustus.

Valintamenettelyyn on sisällyttävä kiinnostuksenilmaisupyynnön julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja muiden tarkoituksenmukaisten kanavien kautta. Komissio kuulee hallintoneuvostoa kiinnostuksenilmaisupyynnön luonnoksesta.

2. Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua pääjohtajan tehtävään ehdolla olevat henkilöt vastaamaan jäsentensä kysymyksiin ennen pääjohtajan nimittämistä viivyttämättä nimitysmenettelyä tai rajoittamatta hallintoneuvoston päätöksentekoa.

3. Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä EU:n tulliviranomaista edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

4. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Hyvissä ajoin ennen kyseisen kauden loppua komissio laatii hallintoneuvostoa kuullen arvion, jossa otetaan huomioon pääjohtajan tehtävänhoidon arviointi ja EU:n tulliviranomaisen tulevat tehtävät ja haasteet.

5. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 4 kohdassa tarkoitettu arviointi, pidentää pääjohtajan toimikautta kerran enintään viidellä vuodella.

Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua pääjohtajan vastaamaan jäsentensä kysymyksiin ennen toimikauden jatkamista viivyttämättä jatkamista koskevaa menettelyä tai rajoittamatta hallintoneuvoston päätöksentekoa.

6. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei saa enää jatketun toimikautensa lopussa osallistua samaa toimea koskevaan uuteen valintamenettelyyn.

7. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksen perusteella. Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedotetaan tällaisen päätöksen syistä.

8. Hallintoneuvosto tekee päätökset pääjohtajan ja varapääjohtajan nimittämisestä, toimikauden jatkamisesta tai tehtävästä erottamisesta äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

242 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja velvollisuudet

1. Pääjohtaja johtaa EU:n tulliviranomaisen toimintaa. Pääjohtaja on vastuussa toiminnastaan hallintoneuvostolle.

2. Pääjohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti, eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.

3. Pääjohtaja raportoi pyydettäessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tehtäviensä hoidosta ja EU:n tulliviranomaisen yleisestä suorituskyvystä. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat milloin tahansa kutsua pääjohtajan kuulemistilaisuuteen, jossa käsitellään mitä tahansa EU:n tulliviranomaisen toimintaan liittyvää kysymystä.

4. Pääjohtaja on EU:n tulliviranomaisen laillinen edustaja.

5. Pääjohtaja on vastuussa EU:n tulliviranomaiselle tällä asetuksella nimettyjen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtajan tehtäviin kuuluu erityisesti

a) 232 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen suositusten valmistelu ja niiden toimittaminen hallintoneuvoston hyväksyttäviksi;

b) EU:n tulliviranomaisen kestävän ja tehokkaan päivittäisen hallinnoinnin varmistaminen;

c) hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;

d) 249 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen laatiminen ja sen toimittaminen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;

e) 249 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan täytäntöönpano ja sitä koskeva raportointi johtokunnalle ja hallintoneuvostolle;

f) EU:n tulliviranomaisen toimintaa koskevan vuotuisen konsolidoidun toimintakertomuksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvostolle arvioitavaksi ja hyväksyttäväksi;

g) toimintasuunnitelman laatiminen sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien ja arviointien päätelmiin sekä OLAFin tutkimuksiin ja EPPOn tutkintatoimiin perustuvia jatkotoimia varten ja edistymistä koskevan raportin laatiminen komissiolle kahdesti vuodessa ja johtokunnalle ja hallintoneuvostolle säännöllisesti;

h) EU:n tulliviranomaisen sisäiseen toimintaan liittyvien unionin taloudellisten etujen suojaaminen petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä sisäisillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta OLAFin ja EPPOn tutkintavaltuuksia;

i) sisäisen petostentorjuntastrategian, tehokkuushyöty- ja synergiastrategian, kolmansien maiden tulliviranomaisten ja muiden viranomaisten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevan strategian sekä organisaatiojohtamista ja sisäisen valvonnan järjestelmiä koskevan strategian laatiminen EU:n tulliviranomaiselle ja niiden esittäminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;

j) EU:n tulliviranomaiseen sovellettavien varainhoitosääntöjen luonnoksen laatiminen ja toimittaminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;

k) EU:n tulliviranomaisen tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvioesityksen laatiminen 250 artiklan mukaisesti ja sen talousarvion toteuttaminen;

l) 238 artiklan 3 kohdan j alakohdassa tarkoitetun nimittävän viranomaisen toimivallan käyttäminen EU:n tulliviranomaisen henkilöstön osalta, siinä määrin kuin toimivaltaa on siirretty pääjohtajalle 238 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

m) päätösten tekeminen EU:n tulliviranomaisen sisäisistä rakenteista, mukaan lukien tarvittaessa EU:n tulliviranomaisen päivittäiseen hallinnointiin liittyvät sijaisjärjestelyt, ja tarvittaessa niiden muuttamisesta, ottaen huomioon EU:n tulliviranomaisen toimintaan ja moitteettomaan varainhoitoon liittyvät tarpeet;

n) EU:n tulliviranomaisen toimipaikkaa koskevasta päätoimipaikkasopimuksesta neuvotteleminen ja hallintoneuvoston hyväksynnän jälkeen sen allekirjoittaminen sekä tarvittaessa vastaavien sopimusten neuvotteleminen ja allekirjoittaminen niiden vastaanottavien jäsenvaltioiden kanssa, joissa paikallistoimistot sijaitsevat;

o) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ([41]) soveltamista koskevien käytännön järjestelyjen valmistelu ja niiden toimittaminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;

([41]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

p) monimuotoisuuden edistäminen ja pyrkimys varmistaa sukupuolten tasapuolinen edustus EU:n tulliviranomaisen henkilöstön palvelukseenotossa;

q) pyrkimys ottaa EU:n tulliviranomaisen palvelukseen henkilöstöä mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta pitäen mielessä sen, että palvelukseenottoperusteiden on oltava yksinomaan ansiopohjaisia.

243 artikla

Varapääjohtaja

Hallintoneuvosto voi päättää perustaa varapääjohtajan toimen pääjohtajan avustamiseksi. Jos varapääjohtajan toimi perustetaan, varapääjohtajaan sovelletaan vastaavasti 241 artiklaa.

244 artikla

Varapääjohtajan tehtävät ja velvollisuudet

Jos varapääjohtajan toimi perustetaan, varapääjohtaja avustaa pääjohtajaa EU:n tulliviranomaisen hallinnoinnissa ja 242 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisessa. Kun pääjohtaja on poissa tai kun toimi on avoinna, varapääjohtaja hoitaa hänen tehtäviään.

245 artikla

Neuvoa-antava tullilautakunta

1. EU:n tulliviranomainen perustaa neuvoa-antavan tullilautakunnan.

2. Neuvoa-antava tullilautakunta avustaa EU:n tulliviranomaista toimimalla mekanismina asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemiseksi EU:n tulliviranomaisen toimivaltaan kuuluvissa asioissa. Se antaa neuvoja:

a) teknisten toimien ja päätösten täytäntöönpanosta;

b) täytäntöönpanoon ja standardointiin liittyvistä kysymyksistä, mukaan lukien yhdenmukaistamistoimet;

c) tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön toiminnallisista näkökohdista;

d) tarvittaessa ja pyynnöstä muista EU:n tulliviranomaisen toimista.

3. Neuvoa-antava tullilautakunta koostuu EU:n tulliviranomaisen työn kannalta merkityksellisten sidosryhmien edustajista, mukaan lukien elinkeinoelämän edustajat, ja tällaisten sidosryhmien järjestöjen edustajista. Hallintoneuvosto päättää neuvoa-antavan tullilautakunnan kokoonpanosta.

4. Neuvoa-antavaa tullilautakuntaa on kuultava säännöllisesti, ja se voi antaa EU:n tulliviranomaiselle omasta aloitteestaan neuvoja 2 kohdan a, b ja c alakohdassa luetelluissa asioissa.

5. Neuvoa-antava tullilautakunta pitää vähintään yhden sääntömääräisen kokouksen joka kuudes kuukausi. Lisäksi se voi kokoontua hallintoneuvoston, johtokunnan tai pääjohtajan pyynnöstä.

5 jakso

Data-auditoija

246 artikla

Data-auditoijan nimittäminen, asema ja riippumattomuus

1. Hallintoneuvosto nimittää data-auditoijan tämän ansioiden ja todistuksin osoitetun ammatillisen pätevyyden sekä tietoturvan, kyberturvallisuuden ja tietosuojan aloilla hankitun tehtävään soveltuvan pätevyyden ja kokemuksen perusteella.

2. Data-auditoijan on oltava EU:n tulliviranomaisen henkilöstön jäsen ja toimittava riippumattomasti.

3. Data-auditoijan on toimittava luottamuksellisuutta ja salassapitoa koskevaa unionin oikeutta täysimääräisesti noudattaen.

247 artikla

Data-auditoijan velvollisuudet ja tehtävät

1. Data-auditoija seuraa ja arvioi EU:n tullidatakeskukseen pääsyn lainmukaisuutta sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti.

2. Data-auditoija raportoi toiminnastaan vuosittain hallintoneuvostolle.

3. Data-auditoija suorittaa tehtävänsä koordinoidusti EU:n tulliviranomaisen tietosuojavastaavan kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden unionin tai kansallisten valvontaelinten velvollisuuksien noudattamista.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan data-auditoijan riippumaton asema ja sen yksityiskohtaiset tehtävät ja velvollisuudet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4 LUKU

EU:n tulliviranomaisen talousarvion perustaminen ja rakenne

248 artikla

Yleiset säännökset

Hallintoneuvosto hyväksyy EU:n tulliviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt eivät voi poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) 2019/715 ([42]), paitsi jos EU:n tulliviranomaisen toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

249 artikla

Yhtenäinen ohjelma-asiakirja

1. Pääjohtaja laatii vuosittain yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen, joka sisältää erityisesti monivuotisen ja vuotuisen ohjelmasuunnittelun delegoidun asetuksen (EU) 2019/715 ja tämän asetuksen 248 artiklan nojalla hyväksyttyjen EU:n tulliviranomaisen varainhoitosääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti, mahdolliset komission vahvistamat suuntaviivat huomioon ottaen. Tällaisen vuotuisen ja monivuotisen ohjelmasuunnittelun on oltava tullipolitiikan ja tulliliiton yleisten prioriteettien mukaista.

2. Hallintoneuvosto toimittaa yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään ohjelmakautta edeltävän vuoden 31 päivänä tammikuuta.

3. Hallintoneuvoston olisi laadittava yhtenäinen ohjelma-asiakirja joka vuosi viimeistään 30 päivänä marraskuuta. Se toimittaa kyseisen yhtenäisen ohjelma-asiakirjan ja sen mahdolliset myöhemmin päivitetyt toisinnot Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Yhtenäisestä ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä mukautetaan tarvittaessa talousarviota vastaavasti.

4. EU:n tulliviranomaisen vuotuisessa työohjelmassa esitetään yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotetut tulokset, mukaan lukien suorituskykyindikaattorit. Lisäksi siinä on kuvaus rahoitettavista toimista sekä maininta kuhunkin toimeen osoitetuista taloudellisista ja henkilöresursseista. Vuotuisen työohjelman on oltava johdonmukainen 5 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman kanssa. Siinä ilmoitetaan selkeästi, mitä tehtäviä on lisätty, muutettu tai poistettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.

Hallintoneuvosto muuttaa hyväksyttyä vuotuista työohjelmaa, jos EU:n tulliviranomaiselle annetaan uusi tehtävä tämän asetuksen soveltamisalalla. Vuotuiseen työohjelmaan tehtävät olennaiset muutokset hyväksytään samaa menettelyä noudattaen kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuiseen työohjelmaan muita kuin merkittäviä muutoksia.

([42]) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/715, annettu 18 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

5. EU:n tulliviranomaisen monivuotisessa työohjelmassa esitetään yleinen strateginen ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja suorituskykyindikaattorit. Siinä esitetään myös kunkin toimen osalta viitteelliset rahoitus- ja henkilöresurssit, joita pidetään tarpeellisina asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Strategista ohjelmasuunnittelua päivitetään tarvittaessa, ja siinä osoitetaan EU:n tulliviranomaisen panos unionin poliittisten prioriteettien saavuttamiseen.

250 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii vuosittain alustavan esityksen EU:n tulliviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tulo- ja menoarvioksi, johon sisältyy henkilöstötaulukko, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle. Alustavaan esitykseen sisältyvien tietojen on oltava johdonmukaisia 249 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen kanssa.

2. Hallintoneuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun alustavan tulo- ja menoarvioesityksen perusteella esityksen EU:n tulliviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tulo- ja menoarvioksi, jäljempänä ’tulo- ja menoarvioesitys’.

3. Hallintoneuvosto toimittaa tulo- ja menoarvioesityksen komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta.

4. Komissio toimittaa tulo- ja menoarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle yhdessä unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.

5. Komissio sisällyttää kyseisen tulo- ja menoarvioesityksen perusteella unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan rahoitusosuuden määrän ja toimittaa talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle SEUT 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

6. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy EU:n tulliviranomaiselle annettavaa unionin yleisestä talousarviosta maksettavaa rahoitusosuutta koskevat määrärahat.

7. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa EU:n tulliviranomaisen henkilöstötaulukon.

8. Hallintoneuvosto vahvistaa EU:n tulliviranomaisen talousarvion. Talousarviosta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. EU:n tulliviranomaisen talousarviota mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.

251 artikla

Talousarvion rakenne

1. EU:n tulliviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan EU:n tulliviranomaisen talousarvioon. Varainhoitovuosi on kalenterivuosi.

2. EU:n tulliviranomaisen talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

3. EU:n tulliviranomaisen tulot koostuvat seuraavista, rajoittamatta kuitenkaan muita tulonlähteitä:

a) unionin yleiseen talousarvioon otettu unionin rahoitusosuus;

b) jäsenvaltioiden mahdollinen vapaaehtoinen rahoitusosuus;

c) mahdollinen unionin rahoitus rahoitusosuussopimusten tai kertaluonteisten avustusten muodossa 248 artiklassa tai EU:n tulliviranomaisen varainhoitoa koskevien sääntöjen ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;

d) EU:n tulliviranomaisen julkaisuista ja muista tavaroista tai palveluista saadut tulot tai niistä perittävät maksut.

4. EU:n tulliviranomaisen menoihin kuuluvat henkilöstön palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintamenot.

5. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia laajamittaisia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa useisiin vuosieriin.

252 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Pääjohtaja toteuttaa EU:n tulliviranomaisen talousarvion noudattaen taloudellisuuden, tehokkuuden, vaikuttavuuden ja moitteettoman varainhoidon periaatteita.

2. Pääjohtaja toimittaa budjettivallan käyttäjälle vuosittain kaikki sen arviointitehtävien hoitamiseen tarvittavat tiedot.

253 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. EU:n tulliviranomaisen tilinpitäjä toimittaa varainhoitovuoden, jäljempänä ’vuosi N’, alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden, jäljempänä ’vuosi N + 1’, maaliskuun 1 päivänä.

2. EU:n tulliviranomainen toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle selvityksen vuoden N talousarvio- ja varainhallinnosta viimeistään vuoden N + 1 maaliskuun 31 päivänä.

3. Komission tilinpitäjä toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle EU:n tulliviranomaisen alustavan tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätökseen viimeistään vuoden N + 1 maaliskuun 31 päivänä.

4. Kun EU:n tulliviranomaisen tilinpitäjä on saanut EU:n tulliviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat tilintarkastustuomioistuimen huomautukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 2024/2509 ([43]) 252 artiklan nojalla, se laatii EU:n tulliviranomaisen kyseisen vuoden lopullisen tilinpäätöksen. Pääjohtaja toimittaa kyseisen lopullisen tilinpäätöksen johtokunnalle lausuntoa varten. Hallintoneuvosto hyväksyy kyseisen lausunnon.

([43]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2024/2509, annettu 23 päivänä syyskuuta 2024, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

5. EU:n tulliviranomaisen tilinpitäjä toimittaa vuoden N lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston vahvistaman lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden N + 1 heinäkuun 1 päivänä.

6. Vuoden N lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään vuoden N + 1 marraskuun 15 päivänä.

7. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään vuoden N + 1 syyskuun 30 päivänä. Pääjohtaja toimittaa tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle.

8. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) 2024/2509 267 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki vuotta N koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi tarvittavat tiedot.

9. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vuoden N talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden ennen varainhoitovuoden N + 2 toukokuun 15 päivää.

254 artikla

Petosten torjunta

1. Asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013 sovelletaan rajoituksetta petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi EU:n tulliviranomaisessa.

2. EU:n tulliviranomainen liittyy viimeistään 21 päivänä maaliskuuta 2027 Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen ([44]) ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen henkilöstöönsä sovellettavat asianmukaiset määräykset.

3. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien EU:n tulliviranomaiselta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

4. OLAF voi tehdä tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ([45]) säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö EU:n tulliviranomaisen rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petos, lahjonta tai muu laiton toiminta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.

([44]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

5. EU:n tulliviranomaisen sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–4 kohdan soveltamista. Työjärjestelyt kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa kattavat kyseisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen avustamisen ja yhteistyön tilintarkastustuomioistuimen ja OLAFin tekemissä tarkastuksissa ja tutkimuksissa.

6. EPPO voi asetuksen (EU) 2017/1939 mukaisesti tutkia unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavia rikoksia ja muita laittomia toimia sekä nostaa niistä syytteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1371 ([46]) mukaisesti. Kaikkeen asiaankuuluvasta rikollisesta toiminnasta EPPOlle ilmoittamiseen sovelletaan asetuksen (EU) 2017/1939 24 artiklaa.

5 LUKU

Henkilöstöä koskevat säännökset

255 artikla

Yleiset säännökset

EU:n tulliviranomaisen henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä, palvelussuhteen ehtoja ja unionin toimielinten välisellä sopimuksella hyväksyttyjä henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi tarvittavia sääntöjä.

256 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. EU:n tulliviranomainen voi käyttää kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole EU:n tulliviranomaisen palveluksessa.

2. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa annetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä EU:n tulliviranomaisen palvelukseen.

257 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

EU:n tulliviranomaiseen ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitettyä, Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa N:o 7.

([46]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

6 LUKU

Yleiset ja loppusäännökset

258 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

1. EU:n tulliviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001. Hallintoneuvosto vahvistaa kyseisen asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan.

2. EU:n tulliviranomaisen suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EU) 2018/1725. Hallintoneuvosto vahvistaa kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan kyseisen asetuksen soveltamistoimenpiteet, joiden mukaisesti EU:n tulliviranomainen soveltaa kyseistä asetusta, mukaan lukien EU:n tulliviranomaisen tietosuojavastaavan nimittämistä koskevat toimenpiteet. Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultava ennen kyseisten toimenpiteiden vahvistamista.

3. EU:n tulliviranomainen voi toteuttaa viestintätoimia omasta aloitteestaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Resurssien osoittamisella viestintätoimiin edistetään EU:n tulliviranomaisen tehtävien tosiasiallista hoitamista. Viestintätoimet on toteutettava hallintoneuvoston hyväksymien viestintää ja tiedonjakelua koskevien suunnitelmien mukaisesti.

259 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, pääjohtajan, varapääjohtajan, data-auditoijan ja kaikkien EU:n tulliviranomaisen henkilöstön jäsenten, mukaan lukien jäsenvaltioiden tilapäisesti lähettämät virkahenkilöt, sekä kaikkien muiden EU:n tulliviranomaisen tehtäviä sopimussuhteisesti suorittavien henkilöiden, on noudatettava salassapitovelvollisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan ja direktiivin (EU) 2024/1640 67 artiklan mukaisesti, myös tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

2. Henkilöiden, jotka tarjoavat EU:n tulliviranomaisen tehtäviin liittyviä palveluja suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti, on noudatettava samanlaista salassapitovelvollisuutta kuin 1 kohdassa säädetään.

3. Tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi EU:n tulliviranomaisella on valtuudet vaihtaa tietoja muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten tai kansallisten viranomaisten ja elinten kanssa tässä asetuksessa vahvistetuin rajoituksin ja edellytyksin.

4. EU:n tulliviranomainen vahvistaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

260 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

1. EU:n tulliviranomainen hyväksyy omat turvallisuussääntönsä, jotka perustuvat Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevissa komission turvallisuussäännöissä vahvistettuihin periaatteisiin ja sääntöihin, muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista kolmansien maiden kanssa ja tällaisten tietojen käsittelyä ja tallentamista koskeviin sääntöihin, jotka vahvistetaan komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443 ([47]) ja (EU, Euratom) 2015/444 ([48]). Turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtoa kolmannen maan asiaankuuluvien viranomaisten kanssa koskeville hallinnollisille järjestelyille tai, jos tällaisia järjestelyjä ei ole, Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen poikkeukselliselle tapauskohtaiselle luovuttamiselle tällaisille viranomaisille on saatava komission ennakkohyväksyntä.

2. Hallintoneuvosto hyväksyy EU:n tulliviranomaisen turvallisuussäännöt komission hyväksynnän saatuaan. Kun komissio arvioi ehdotettuja turvallisuussääntöjä, se varmistaa niiden yhteensopivuuden päätösten (EU, Euratom) 2015/443 ja (EU, Euratom) 2015/444 kanssa.

3. EU:n tulliviranomainen voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden sekä tarpeen mukaan muiden asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten kanssa. Tätä varten tehdyille EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen jakamista koskeville hallinnollisille järjestelyille tai, jos tällaisia järjestelyjä ei ole, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen poikkeukselliselle tapauskohtaiselle luovuttamiselle on saatava komission ennakkohyväksyntä.

261 artikla

Kielijärjestelyt

1. EU:n tulliviranomaiseen sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1 ([49]).

2. Hallintoneuvosto päättää EU:n tulliviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.

3. EU:n tulliviranomaisen tarvitsemista käännöspalveluista ja kaikista muista kielipalveluista tulkkausta lukuun ottamatta huolehtii Euroopan unionin elinten käännöskeskus.

262 artikla

Arviointi

1. Komissio varmistaa, että viimeistään 21 päivänä syyskuuta 2031 ja sen jälkeen viiden vuoden välein, tehdään komission vahvistamien ohjeiden mukaisesti arviointi, jossa mitataan EU:n tulliviranomaisen suorituskykyä sen tavoitteiden, toimeksiannon, tehtävien, hallintotavan ja sijaintipaikan tai -paikkojen kannalta.

([47]) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Neuvoston asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385/58, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti mahdollista tarvetta muuttaa EU:n tulliviranomaisen toimeksiantoa ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.

3. Joka toisen 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä arvioidaan EU:n tulliviranomaisen saavuttamia tuloksia suhteessa sen tavoitteisiin, tehtäviin ja hallintotapaan, mukaan lukien arvio siitä, onko EU:n tulliviranomaisen toiminnan jatkaminen edelleen perusteltua kyseiset tavoitteet, toimeksianto, tehtävät ja hallintotapa huomioon ottaen.

4. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tuloksista. Arvioinnin tulokset julkistetaan.

263 artikla

EU:n tulliviranomaisen vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva EU:n tulliviranomaisen vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu EU:n tulliviranomaisen tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

3. Jos kyseessä on sopimussuhteeseen perustumaton vastuu, EU:n tulliviranomainen korvaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti vahingon, jonka EU:n tulliviranomaisen yksiköt tai henkilöstön jäsenet ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.

4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.

5. EU:n tulliviranomaisen henkilöstön jäsenten henkilökohtaisesta korvausvastuusta EU:n tulliviranomaista kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä.

6. Unionin ja jäsenvaltioiden korvausvastuu EU:n tulliviranomaisen veloista rajoittuu siihen osuuteen, jonka ne ovat jo maksaneet sen hallintokustannuksista.

264 artikla

Päätoimipaikkasopimus ja toimintaolosuhteet

1. Vastaanottavan jäsenvaltion EU:n tulliviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt ja pääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin sekä EU:n tulliviranomaisen henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan EU:n tulliviranomaisen ja vastaanottavan jäsenvaltion välisessä päätoimipaikkasopimuksessa, joka tehdään hallintoneuvoston annettua hyväksyntänsä ja viimeistään 21 päivänä syyskuuta 2028.

2. EU:n tulliviranomaisen vastaanottavan jäsenvaltion on annettava EU:n tulliviranomaisen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja Eurooppa-suuntautuneet koulunkäynti-mahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

3. Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, pääjohtaja voi päättää perustaa paikallistoimistoja muihin jäsenvaltioihin EU:n tulliviranomaisen tehtävien tehokkaampaa, vaikuttavampaa ja johdonmukaisempaa suorittamista varten.

Ennen kuin pääjohtaja päättää paikallistoimiston perustamisesta, hänen on saatava komission, hallintoneuvoston ja asianomaisen jäsenvaltion ennakkosuostumus. Päätöksen on perustuttava asianmukaiseen kustannus-hyötyanalyysiin, joka osoittaa erityisesti tällaisen päätöksen lisäarvon. Päätöksessä on määritettävä paikallistoimistossa toteutettavien toimien laajuus siten, että vältetään tarpeettomia kustannuksia ja EU:n tulliviranomaisen hallinnollisten tehtävien päällekkäisyyttä.

265 artikla

EU:n tulliviranomaisen toiminnan aloittaminen

Komissio on vastuussa EU:n tulliviranomaisen perustamisesta ja alkuvaiheen toiminnasta siihen saakka, kunnes EU:n tulliviranomaisella on toiminnallinen valmius oman talousarvionsa toteuttamiseen. Tässä tarkoituksessa

a) komissio voi nimetä komission virkamiehen virkaa tekeväksi pääjohtajaksi hoitamaan pääjohtajalle osoitettuja tehtäviä siihen asti, kun hallintoneuvoston 241 artiklan mukaisesti nimittämä pääjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään;

b) poiketen siitä, mitä 238 artiklan 3 kohdan j alakohdassa säädetään ja siihen asti, kun 238 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu päätös annetaan, virkaa tekevä pääjohtaja käyttää nimittävän viranomaisen toimivaltaa;

c) komissio voi tarjota EU:n tulliviranomaiselle apua, erityisesti siirtämällä tilapäisesti komission virkamiehiä hoitamaan EU:n tulliviranomaisen toimintoja virkaa tekevän pääjohtajan tai pääjohtajan valvonnassa;

d) virkaa tekevä pääjohtaja voi antaa luvan kaikkien maksujen suorittamiseen EU:n tulliviranomaisen talousarvioon otetuista määrärahoista ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstön palvelukseenottoa koskevia sopimuksia, sen jälkeen kun EU:n tulliviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty;

e) poiketen siitä, mitä 237 artiklan 1 kohdassa säädetään, virkaa tekevä pääjohtaja voi kutsua koolle hallintoneuvoston ja toimia sen kokousten puheenjohtajana ilman äänioikeutta siihen asti, että hallintoneuvoston puheenjohtaja on nimitetty.

XIII OSASTO

TULLIYHTEISTYÖ

1 LUKU

Tulliviranomaisten yhteistyö unionissa

266 artikla

Sisäinen tulliyhteistyö

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 515/97 soveltamista tulliviranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään sekä komission ja EU:n tulliviranomaisen kanssa tullilainsäädännön ja muiden tällaista yhteistyötä koskevien unionin säädösten mukaisesti, jotta voidaan varmistaa kyseisten säädösten asianmukainen ja yhdenmukainen soveltaminen ja tukea niiden tämän asetuksen 2 artiklassa säädettyjen tehtävien hoitamista.

2. Tulliviranomaiset voivat toisen jäsenvaltion tulliviranomaisen pyynnöstä asettaa väliaikaisesti tullivirkailijoita kyseisen toisen jäsenvaltion tulliviranomaisen käyttöön. Tulliviranomaisten on ilmoitettava EU:n tulliviranomaiselle tällaisista väliaikaisista siirroista. EU:n tulliviranomainen voi tarjota tukeaan ja asianomaisen tulliviranomaisen suostumuksella koordinoida tällaisia siirtoja. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat vahvistaa tarvittavat edellytykset tällaisia siirtoja varten sopimuksessa tai työjärjestelyissä.

3. Eri jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat omasta aloitteestaan tehdä yhteisiä tarkastuksia 267 artiklassa tarkoitettujen yhteisten tarkastusten lisäksi. Heidän on ilmoitettava EU:n tulliviranomaiselle tällaisista yhteisistä tarkastuksista.

4. Komissio, OLAF ja EU:n tulliviranomainen voivat vaihtaa tietoja III osaston mukaisesti tässä luvussa tarkoitettua yhteistyötä varten. Jos tällaiseen tietojenvaihtoon liittyy riskitietoja, EU:n tulliviranomaisen on varmistettava tällaisten tietojen tehokas käyttö riskienhallintatoimissaan tämän osaston ja XII osaston mukaisesti.

267 artikla

Yhteiset tarkastukset

1. EU:n tulliviranomainen suunnittelee, järjestää ja koordinoi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tulliviranomaisten suorittamia yhteisiä tarkastuksia.

Tarvittaessa yhteisiin tarkastuksiin voi kuulua yhteistyötä komission tai muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten kanssa 268 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä tarkastuksia varten EU:n tulliviranomainen noudattaa tullipolitiikan painopisteitä ja varmistaa yhteistyön asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten tai laitosten toteuttamien petostentorjuntatoimien ja tulliviranomaisten suorittamien tutkimusten kanssa.

3. Jotta EU:n tulliviranomainen voi laatia raportin ja tehdä arvioinnin, tulliviranomaisten on annettava EU:n tulliviranomaiselle palautetta 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten tarkastusten yhteydessä toteuttamistaan toimista ja tarkastuksista.

2 LUKU

Muiden viranomaisten kanssa tehtävä yhteistyö unionissa

268 artikla

Tulliyhteistyö muiden viranomaisten kanssa unionissa

1. EU:n tulliviranomaisen ja tulliviranomaisten on tehtävä yhteistyötä sovellettavien oikeudellisten kehysten puitteissa muiden toimivaltaisten viranomaisten tai elinten kanssa unionin ja kansallisella tasolla, mukaan lukien markkinavalvontaviranomaiset, terveys- ja kasvinsuojeluviranomaiset, lainvalvontaviranomaiset tai -elimet, tilastoviranomaiset ja veroviranomaiset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 515/97 ja tämän asetuksen 41, 42 ja 43 artiklan soveltamista.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä on tehtävä säännöllisesti ja jäsennetysti. Sillä on pyrittävä erityisesti seuraaviin tavoitteisiin:

a) edistetään ja seurataan lainsäädännön kehitystä tullin kannalta merkityksellisillä politiikan aloilla;

b) vaihdetaan dataa, erityisesti riskienhallinnan kannalta merkityksellistä dataa, IV osaston 2 luvun mukaisesti;

c) kehitetään johdonmukaisia ja koordinoituja valvontastrategioita sekä tulliviranomaisten että muiden viranomaisten vastuualueisiin kuuluvien tavaroiden riskienhallintaa varten IV osaston 2 luvun mukaisesti;

d) helpotetaan operatiivista täytäntöönpanoa, mukaan lukien 267 artiklan mukaisten yhteisten tarkastusten tekeminen;

e) vaihdetaan tarvittaessa yhteisten koulutustilaisuuksien avulla osaamista ja parhaita käytäntöjä siitä, miten vaatimustenvastaisia tuotteita voidaan havaita;

f) edistetään innovointi- ja tutkimustoimia, kehitetään uusia teknologioita ja helpotetaan yhteishankintoja tullin kannalta merkityksellisillä aloilla.

3. EU:n tulliviranomainen hyväksyy yhteistyössä tulliviranomaisten kanssa tässä artiklassa tarkoitetun yhteistyötä tukevan kehyksen ja päivittää sitä säännöllisesti ehdottamalla tavoitteita ja keskeisiä yhteistyöaloja sekä antamalla suuntaviivoja sen käytännön täytäntöönpanoa varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission toimivaltaa ja edellyttäen, että se antaa ennakkohyväksynnän. EU:n tulliviranomainen voi sopia työjärjestelyistä tällaisen kehyksen kehittämiseksi ja päivittämiseksi. EU:n tulliviranomainen ottaa muut asiaankuuluvat osapuolet mukaan tässä kohdassa tarkoitettuja kehyksiä tai työjärjestelyitä kehittäessään.

4. Jos tulliviranomaiset saavat 1 kohdassa tarkoitetun yhteistyön yhteydessä muilta kansallisen tason toimivaltaisilta viranomaisilta pyynnön EU:n tullidatakeskuksessa saatavilla olevan datan poimintaa tai luovuttamista koskevan pyynnön, tällaista dataa saa toimittaa ainoastaan perustellusta pyynnöstä ja asianomaisen tulliviranomaisen suostumuksella.

Kyseinen poiminta ja luovuttaminen on rajoitettava tietoihin, jotka vastaanottavalla viranomaisella on oikeus saada sen toimintaa koskevan oikeudellisen kehyksen puitteissa ja jotka ovat ehdottoman välttämättömiä asiaankuuluvassa pyynnössä ilmoitettuun tarkoitukseen. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia unionin sääntöjä noudatetaan.

Tulliviranomaisten on nimettävä keskusyksikkö tässä kohdassa tarkoitettujen pyyntöjen vastaanottamista varten ja niiden käsittelyn varmistamiseksi.

5. Tulliviranomaisten ja EU:n tulliviranomaisen on käytettävä sähköisiä menetelmiä 4 kohdassa lueteltujen velvoitteiden täyttämiseksi.

6. Jos tulliviranomainen epäilee, että tavarat eivät ole muun tulliviranomaisen soveltaman lainsäädännön mukaisia, sen on välittömästi jaettava tämä tieto asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa sovellettavassa lainsäädännössä tarkoitettuja teknisiä keinoja käyttäen ja siinä säädettyjä määräaikoja noudattaen.

7. Jos tulliviranomainen tekee yhteistyötä toisen viranomaisen kanssa eri jäsenvaltiossa, sen on ilmoitettava tästä yhteistyöstä kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaiselle. Jos yhteistyöhön osallistuu useampi kuin kaksi jäsenvaltiota, osallistuvien tulliviranomaisten on ilmoitettava asiasta EU:n tulliviranomaiselle, joka voi pyynnöstä antaa niille operatiivista ja koordinointitukea 232 artiklan mukaisesti.

8. Jos jäsenvaltiot soveltavat tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteistyökehystä, niiden on säännöllisin väliajoin ja vähintään joka toinen vuosi raportoitava EU:n tulliviranomaiselle kehyksen soveltamisesta. EU:n tulliviranomaisen on otettava huomioon kyseisen raportin havainnot 232 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa seurantatoimissaan ja 232 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa suorituskyvyn mittaamista koskevissa tehtävissään.

9. Komissio voi 21 päivään syyskuuta 2027 hoitaa EU:n tulliviranomaisentehtävät.

10. EU:n tulliviranomainen voi tehdä yhteistyötä muiden kansallisten viranomaisten sekä komission ja muiden unionin toimielinten, laitosten, verkostojen ja elinten kanssa 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden edistämiseksi. Jos EU:n tulliviranomainen tekee yhteistyötä jäsenvaltion muiden kansallisten viranomaisten kanssa, sen on ilmoitettava asiasta kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaiselle.

11. EU:n tulliviranomainen tekee tiivistä yhteistyötä OLAFin ja EPPOn kanssa, jos jossakin sen yhteistyötoimista ilmenee petoksia tai petosepäilyjä.

12. EU:n tulliviranomainen voi osallistua ja myötävaikuttaa strategisiin analyyseihin ja uhka-arvioihin, innovointi-ohjelmiin, koulutustoimiin, verkostoihin ja muihin toimiin, jotka ovat merkityksellisiä sen tehtävien toteuttamisen kannalta ja jotka ovat asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten järjestämiä.

269 artikla

Tulliviranomaisten toteuttamat toimet

1. Tulliviranomaisten on pantava täytäntöön sellaiset muussa lainsäädännössä säädetyt toimenpiteet, joita tulliviranomaiset soveltavat kyseisen toisen lainsäädännön säännösten mukaisesti ja joita ovat esimerkiksi seuraavat:

a) erityisen datan kerääminen kaikista lähetyksistä, mukaan lukien muuta kuin tullialaa koskevien unionin muodollisuuksien automaattiset tarkastukset, edellyttäen, että kyseinen data tallennetaan unionin keskusrekisteriin;

b) tilastojen, analyysien ja kehityssuuntausten antaminen erityisesti riskien osalta;

c) muiden viranomaisten tekemien tarkastusten helpottaminen ja koordinointi;

d) riskienhallinnan perusteella IV osaston mukaisesti ja tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetun analyysin huomioon ottaen valittujen tiettyjen lähetysten tarkastaminen;

e) muiden viranomaisten kuuleminen ennen tavaroiden luovutusta 77 artiklan mukaisesti;

f) kaikkien vaatimustenvastaisten tavaroiden osalta tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen, mukaan lukien kyseisten tavaroiden myynti tai hävittäminen;

g) 268 artiklassa tarkoitettujen yhteistyöpuitteiden täytäntöönpano;

h) muiden viranomaisten varoittaminen niiden työn kannalta merkityksellisistä riskeistä sekä petos- ja rikosepäilyistä ilmoittaminen;

i) seuranta, jos tavaroiden siirto rikkoo tulliviranomaisten soveltamaa muuta lainsäädäntöä;

j) muut täydentävät toimet.

2. Jos jäsenvaltio nimeää erityisen tullin rajanylityspaikan tietyn muun tulliviranomaisen soveltaman lainsäädännön soveltamista varten, sen on ilmoitettava kyseisestä nimeämisestä EU:n tulliviranomaiselle. EU:n tulliviranomainen laatii luettelon tällaisista erityisistä tullin rajanylityspaikoista ja päivittää sitä säännöllisesti sekä julkaisee sen verkkosivustollaan. Siitä, että tavarat on kuljetettava tällaisen erityisen nimetyn rajanylityspaikan kautta, johtuvat rajoitukset eivät saa olla talouden toimijoiden kannalta tavoitteeseen nähden suhteettomia, ottaen asianmukaisella tavalla huomioon olosuhteet, jotka oikeuttavat kyseisen velvoitteen.

3. Tulliviranomaisten soveltaman muun lainsäädännön yksilöimisen, soveltamisen ja täytäntöönpanon helpottamiseksi komissio laatii ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle yhdistetyn luettelon sellaisista unionin säädöksistä, joissa vahvistetaan yleisen edun suojaamiseksi tehtäviä tullitarkastuksia koskevat vaatimukset, ja julkaisee kyseisen luettelon verkkosivustollaan.

3 LUKU

Muiden viranomaisten kanssa unionin ulkopuolella tehtävä tulliyhteistyö

270 artikla

Tulliyhteistyö kolmansien maiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. EU:n tulliviranomainen voi komissiota kuultuaan ja sen ennakkohyväksynnän saatuaan sopia työjärjestelyistä kolmansien maiden tulliviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa siinä määrin kuin se on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi. Kyseisiin työjärjestelyihin voi sisältyä yhteisiä toimia ja parhaiden käytäntöjen jakamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut työjärjestelyt on rajoitettava EU:n tulliviranomaisen tehtäviin eikä niistä saa seurata oikeudellisia velvoitteita unionille tai jäsenvaltioille.

3. EU:n tulliviranomainen ilmoittaa jäsenvaltioiden tulliviranomaisille 1 kohdassa tarkoitetuista työjärjestelyistä.

271 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehdyt kahdenväliset sopimukset

1. Jos jäsenvaltio aloittaa neuvottelut kolmannen maan kanssa tullilainsäädännön täytäntöönpanoa koskevan sopimuksen tekemiseksi, sen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle sopimusluonnoksesta, jonka se aikoo allekirjoittaa.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on, ennen kuin se tekee naapurinaan sijaitsevan kolmannen maan kanssa jaettuja rajanylityspaikkoja koskevan kahdenvälisen sopimuksen tai muuttaa tällaista sopimusta, kuultava komissiota siitä, onko sopimus yhteensopiva unionin oikeuden kanssa. Jos komissio katsoo, että sopimus ei ole yhteensopiva unionin oikeuden kanssa, se ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sopimuksen muuttamiseksi kohtuullisen ajan kuluessa siten, että kyseinen yhteensopimattomuus poistetaan.

3. Jäsenvaltioiden on annettava voimassa olevat kahdenväliset sopimukset tiedoksi komissiolle viimeistään 21 päivänä syyskuuta 2027.

272 artikla

Datanvaihto kolmansien maiden kanssa

1. Komissio, tulliviranomaiset ja EU:n tulliviranomainen voivat sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti vaihtaa tai jakaa tämän asetuksen mukaisesti käsiteltyä dataa kolmansien maiden tulliviranomaisten ja muiden viranomaisten kanssa tulliyhteistyötä varten, mukaan lukien järjestelmällinen ja automaattinen datanvaihto, jos

a) unionin ja kyseisen kolmannen maan tai kyseisten kolmansien maiden välillä tehdyssä kansainvälisessä sopimuksessa määrätään tällaisen vaihdon mahdollisuudesta;

b) tullialaa, yhteistä kauppapolitiikkaa tai yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevissa unionin säädöksissä tai tulliviranomaisten soveltamassa muussa unionin lainsäädännössä säädetään tällaisen vaihdon mahdollisuudesta; tai

c) jäsenvaltion ja kolmannen maan välisessä kahdenvälisessä sopimuksessa, joka on tehty tai pidetty voimassa 6–9 kohdassa säädetyn menettelyn ja säädettyjen ehtojen mukaisesti, määrätään tällaisen vaihdon mahdollisuudesta.

2. Jos tulliviranomaiset tai EU:n tulliviranomainen vaihtavat dataa kolmansien maiden tulliviranomaisten tai muiden viranomaisten kanssa, niiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta vaihdosta.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa vaihdossa on

a) varmistettava, että henkilötietojen siirrossa noudatetaan soveltuvin osin asetuksen (EU) 2016/679 V lukua;

b) varmistettava tietojen luottamuksellisuus tämän asetuksen mukaisesti; ja

c) varmistettava, että datanvaihto tapahtuu asianmukaisia suojattuja viestintätapoja käyttäen.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vaihto voi koskea erityisesti seuraavia dataluokkia:

a) tulliviranomaisten tekemiin tai kolmansissa maissa tehtyihin vastaaviin päätöksiin sisältyvät dataelementit, jotka koskevat sitovia tietoja, valtuutetun talouden toimijan asemaa, luotetun ja tarkistetun toimijan asemaa, tullausarvoa, tavaroiden tullioikeudellista asemaa tai erityismenettelyjä;

b) dataelementit, jotka sisältyvät ilmoituksiin, tiedoksiantoihin ja tavaroiden tullioikeudellista asemaa koskeviin todisteisiin sekä niitä täydentäviin asiakirjoihin, tai jotka on muutoin toimitettu jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, komissiolle tai kolmansien maiden tulliviranomaisille tai asetettu niiden saataville tai jotka kyseiset viranomaiset ovat antaneet;

c) data, jonka jäsenvaltioiden tulliviranomaiset tai komissio ja kolmansien maiden tulliviranomaiset ovat riskianalyysejä ja tarkastuksia tehdessään saaneet tunnistetuista riskeistä, tehdyistä havainnoista ja saaduista tuloksista.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaihto ei rajoita unionin ja kolmansien maiden välisiin sopimuksiin sisältyvien keskinäistä hallinnollista apua koskevien määräysten ja asetuksen (EY) N:o 515/97 mukaista tietojenvaihtoa.

6. Jäsenvaltion voidaan valtuuttaa aloittamaan neuvottelut kolmannen maan kanssa 1 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa koskevan kahdenvälisen sopimuksen tekemiseksi 8 kohdan mukaisesti annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen menettelyjen ja edellytysten mukaisesti.

Kun 1 kohdassa tarkoitettu unionin ja tietyn kolmannen maan välinen tietojenvaihtosopimus tulee voimaan, kyseinen sopimus on ensisijainen voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten asiaankuuluviin osiin nähden, joita ei enää voida soveltaa.

7. Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen tullessa voimaan ilmoitettava komissiolle voimassa olevista kahdenvälisistä sopimuksistaan, joissa määrätään tulliasioihin liittyvien tietojen vaihdosta. Jos komissio katsoo, että sopimus ei ole yhteensopiva unionin oikeuden kanssa, se ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sopimuksen muuttamiseksi komission asettaman kohtuullisen ajan kuluessa siten, että todettu yhteensopimattomuus poistetaan.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla täydennetään tätä asetusta määrittämällä edellytykset ja menettelyt, joiden mukaisesti jäsenvaltio voidaan valtuuttaa aloittamaan 6 kohdassa tarkoitetut neuvottelut. Kyseisiin edellytyksiin on sisällyttävä vaatimus, jonka mukaan asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava aikomuksestaan tehdä tällainen kahdenvälinen sopimus sekä sen sisällöstä komissiolle, EU:n tulliviranomaiselle ja kaikille muille jäsenvaltioille. Komissio arvioi sopimuksen vaikutusta unionin oikeuteen ja tuleviin unionin tasolla käytäviin neuvotteluihin. Delegoidussa säädöksessä on myös säädettävä kyseisten sopimusten täytäntöönpanon seurannasta.

9. Komissio voi 60 päivän kuluessa tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksen, jolla valtuutetaan asianomainen jäsenvaltio tekemään kyseinen kahdenvälinen sopimus. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 283 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Tällaiseen valtuutukseen liittyvissä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät siihen, että pyydetty tietojenvaihto on varmistettava nopeasti, komissio hyväksyy suoraan sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen 283 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio ilmoittaa samassa määräajassa asianomaiselle jäsenvaltiolle, jos se päättää olla hyväksymättä täytäntöönpanosäädöstä tämän kohdan nojalla.

XIV OSASTO

TULLILAINSÄÄDÄNNÖN RIKKOMISET JA MUUT KUIN RIKOSOIKEUDELLISET SEURAAMUKSET

273 artikla

Kohde ja yhteiset säännökset

1. Tässä osastossa vahvistetaan vähimmäisluettelo tullilainsäädännön rikkomuksista ja muista kuin rikosoikeudellisista seuraamuksista tällaisista rikkomuksista.

Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössään tullilainsäädännön rikkomuksista ja kyseisiin rikkomuksiin sovellettavista muista kuin rikosoikeudellisista seuraamuksista tämän osaston mukaisesti.

2. Tämä osasto ei estä jäsenvaltioita säätämästä muista tullilainsäädännön rikkomuksista tai toteuttamasta tiukempia toimenpiteitä tullilainsäädännön rikkomusten osalta.

3. Tullilainsäädännön rikkomuksista määrättävien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän osaston nojalla antamistaan kansallisen lainsäädäntönsä säännöksistä viimeistään 19 päivänä maaliskuuta 2028 ja ilmoitettava sille viipymättä mahdollisista tällaisiin säännöksiin vaikuttavista myöhemmin tehtävistä muutoksista.

274 artikla

Tullilainsäädännön rikkomukset

1. Rajoittamatta 224, 273 ja 275 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainakin seuraavista tullilainsäädännön rikkomuksista määrätään seuraamuksia niiden kansallisessa lainsäädännössä:

a) tullipäätöksen haltijan kyseisestä päätöksestä johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättäminen;

b) tullilainsäädännön mukaisen täydellisten ja oikeiden tietojen antamista tulliviranomaisille tai niiden asettamista tulliviranomaisten saataville koskevan velvoitteen noudattamatta jättäminen;

c) tullilainsäädännössä edellytetyn kirjanpitovelvollisuuden noudattamatta jättäminen;

d) tavaroiden siirtämistä pois tullivalvonnasta koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen;

e) tullimenettelyihin liittyvien velvollisuuksien noudattamatta jättäminen;

f) tuojan 27 artiklan 2 kohdassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättäminen;

g) viejän 28 artiklan 1 kohdassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättäminen.

2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta säätää muista toimista, teoista tai laiminlyönneistä, jotka muodostavat tullilainsäädännön rikkomuksen.

275 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamuslajista tai seuraamuksen ankaruudesta päätettäessä otetaan asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) onko tullilainsäädännön rikkominen ollut tahallista tai tuottamuksellista;

b) tullilainsäädännön rikkomuksen luonne, vakavuus, toistuvuus ja kesto;

c) tullilainsäädännön rikkomuksen vaikutus unionin ja jäsenvaltioiden taloudellisiin ja muihin vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviin etuihin;

d) yhteistyön aste tulliviranomaisten kanssa tullilainsäädännön rikkomuksen korjaamiseksi ja sen mahdollisten haittavaikutusten lieventämiseksi;

e) muut mahdolliset kansallisen lainsäädännön mukaiset tapaukseen liittyvät lieventävät tai raskauttavat seikat.

2. Seuraamuksena voidaan määrätä yksi tai useampi seuraavista seuraamuksista:

a) tulliviranomaisten määräämä sakkomaksu tai tarvittaessa toimivaltaisten tulliviranomaisten rikosoikeudellisen seuraamuksen sijasta sovittelumenettelyssä määräämä seuraamus;

b) asianomaiselle henkilölle myönnetyn luvan kumoaminen, soveltamisen keskeyttäminen tai sen muuttaminen;

c) tullilainsäädännön rikkomukseen liittyvien tavaroiden takavarikoiminen;

d) varoitus;

e) muu seuraamus.

3. Kaikki tulliviranomaisen tullilainsäädännön rikkomuksista määräämät muut kuin rikosoikeudelliset seuraamukset on kirjattava ilmoittamalla rikkomuksen luonne ja mahdollisen sakkomaksun määrä tai yksilöimällä kyseisestä rikkomuksesta määrätty muu kuin rikosoikeudellinen seuraamus. Kyseiset tiedot on asetettava EU:n tulliviranomaisen saataville EU:n tullidatakeskuksen kautta.

4. Komissio arvioi viimeistään 21 päivänä syyskuuta 2032 EU:n tulliviranomaista kuullen tämän artiklan soveltamista ja sitä, määrätäänkö sakkomaksuja tehokkaasti kaikissa jäsenvaltioissa ilman, että se johtaa sisämarkkinoiden vääristymiseen, tai olisiko rikkomuksista määrättävät sakkomaksut yhdenmukaistettava. Komissio voi arvioinnin tulosten perusteella tarvittaessa esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

276 artikla

Seuraamukset järjestelmällisestä velvoitteiden noudattamatta jättämisestä etämyynnin osalta

1. Jos tulliviranomaiset toteavat etämyynnissä myytyjen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen yhteydessä, että sama talouden toimija jättää järjestelmällisesti noudattamatta 274 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, tätä pidetään järjestelmällisenä rikkomuksena. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmällisestä rikkomuksesta määrätään seuraamuksena vähintään sakkomaksu, jonka määrä on vähintään yksi prosentti ja enintään neljä prosenttia niiden tavaroiden kokonaisarvosta, jotka kyseinen talouden toimija on tuonut unioniin edeltävien 12 kuukauden aikana.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa talouden toimijan säännösten noudattamatta jättämistä pidetään järjestelmällisenä, jos yhden kalenterikuukauden aikana tehtyjen lukumäärältään merkittävien tullitarkastusten tulokset osoittavat säännösten noudattamatta jättämisen riittävän edustavassa määrässä tapauksia.

3. Jos kyseessä on 1 kohdassa tarkoitettu järjestelmällinen rikkomus, toimivaltaisten viranomaisten on myös keskeytettävä, peruutettava tai mitätöivä valtuutetun talouden toimijan tai luotetun ja tarkistetun toimijan asema tai vastaava helpottava toimenpide, joka on myönnetty tämän asetuksen nojalla kyseiseen rikkomukseen syyllistyneelle talouden toimijalle.

4. Jos kuuden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun seuraamuksen määräämisestä tulliviranomaiset määrittävät saman talouden toimijan syyllistyneen uudelleen järjestelmälliseen rikkomukseen, kyseisestä rikkomuksesta on seuraamuksen määrättävä vähintään sakkomaksu, jonka määrä on vähintään kolme prosenttia ja enintään kuusi prosenttia niiden tavaroiden kokonaisarvosta, jotka kyseinen talouden toimija on tuonut unioniin edeltävien 12 kuukauden aikana.

5. Jos kuuden kuukauden kuluessa tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun seuraamuksen määräämisestä tulliviranomaiset määrittävät saman talouden toimijan syyllistyneen uudelleen järjestelmälliseen rikkomukseen, tällaisesta uudesta järjestelmällisestä rikkomuksesta on määrättävä seuraamus, joka on vähintään yksi kyseisessä kohdassa tarkoitetuista seuraamuksista. Tarvittaessa ja tällaisen järjestelmällisen rikkomuksen vakavuuden huomioon ottaen pääsyä kyseisen talouden toimijan verkkorajapintaan voidaan tilapäisesti rajoittaa. Tätä varten toimivaltaisen tulliviranomaisen on toimitettava rikkomusta koskevat tiedot asianomaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä. Lisäksi on toteutettava toimenpiteitä 77 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

6. Komissio hyväksyy 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tullitarkastusten merkittävä lukumäärä ottaen huomioon asiaankuuluvan etämyynnin määrä ja vaikutus sekä rikkomusten vakavuuteen perustuva tapausten kynnysarvo, jota pidetään riittävän edustavana tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun järjestelmällisen noudattamatta jättämisen toteamiseksi.

277 artikla

Suuririskisten talouden toimijoiden luokittelu

1. Jos 276 artiklan nojalla määrätään seuraamus, asianomainen etämyynnin tuoja on luokiteltava suuririskiseksi talouden toimijaksi EU:n tullidatakeskuksessa 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Suuririskiseksi talouden toimijaksi luokittelussa on otettava huomioon

a) tullialan riskienhallinta 55 artiklan mukaisesti; ja

b) yhteisen tarkastusten painopistealueiden ja yhteisen riskiarviointiperusteiden ja -mallien laatiminen ja toteuttaminen 56, 57 ja 58 artiklan mukaisesti.

278 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Jos tullilainsäädännön rikkomus kuuluu useamman kuin yhden jäsenvaltion toimivaltaan, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

2. EU:n tulliviranomainen voi tukea ja helpottaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten.

XV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tulliunionin suorituskyvyn mittaaminen

279 artikla

Arviointi ja ilmoittaminen

1. Komissio arvioi tulliliiton suorituskykyä vähintään kerran vuodessa. Tähän kuuluu jäsenvaltioiden ja mahdollisuuksien mukaan ehdokasmaiden tulliviranomaisten kansallisella ja paikallisella tasolla toteuttamien tullitoimien mittaaminen. Tällainen mittaus voi perustua komission ja jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten kehittämiin olemassa oleviin välineisiin.

2. Jäsenvaltiot ja EU:n tulliviranomaiset avustavat komissiota 1 kohdassa tarkoitetussa tehtävässä. Niiden on etenkin annettava EU:n tulliviranomaiselle dataa, joka sisältää tietoja sekä kansalliselta että paikalliselta tasolta. Datan on oltava sellaista, että se mahdollistaa panosta, toimintaa ja tuloksellisuutta koskevien tulosindikaattorien tuottamisen.

Kyseisten datan ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella EU:n tulliviranomainen määrittää, miten tullitoimet ja -operaatiot ja näihin toimiin ja operaatioihin osoitetut resurssit tukevat tulliliiton strategisten tavoitteiden ja painopisteiden saavuttamista ja miten ne palvelevat 2 artiklassa säädettyjä tulliviranomaisten tehtäviä. EU:n tulliviranomainen laatii erityisesti yhteistyössä tulliviranomaisten kanssa vuosikertomusluonnoksia ja muuntyyppisiä asiakirjoja keskeisten suuntausten, vahvuuksien, heikkouksien, puutteiden ja mahdollisten riskien tunnistamiseksi ja antaa komissiolle suosituksia toiminnan parantamiseksi. Kyseisiin vuosikertomusluonnoksiin sisältyy tietoja valtuutetun talouden toimijan aseman ja 31 artiklassa tarkoitetun luotetun ja tarkistetun toimijan aseman toiminnasta.

3. EU:n tulliviranomainen toimittaa 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut vuosikertomusluonnokset komissiolle hyväksyttäväksi ja jäsenvaltioille tiedoksi.

4. Komissio arvioi viimeistään 21 päivänä syyskuuta 2027 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun unionin käsittelymaksun toimintaa, mukaan lukien sen vaikutus etämyynnin toimintaan. Komissio esittää kyseisen arvioinnin Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään data, joka jäsenvaltioiden on toimitettava tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja sen luottamuksellisuuden taso sekä suorituskyvyn mittauksen rakenne. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 283 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Seuranta, arviointi ja raportointi

280 artikla

Seuranta

Komissio seuraa säännöllisesti tämän asetuksen täytäntöönpanoa ottaen huomioon muun muassa seurannan kannalta merkitykselliset tiedot ja analyysit, joita tulliviranomaiset ja EU:n tulliviranomainen toimittavat tai asettavat saataville EU:n tullidatakeskukseen.

281 artikla

Arviointi ja raportointi

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 kertomuksen, joka sisältää arvioinnin 91 artiklassa tarkoitetusta keskitetystä tulliselvityksestä. Kertomuksen ei-luottamuksellinen osa asetetaan julkisesti saataville. Komissio voi tarvittaessa esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen, jonka tarkoituksena on varmistaa jäsenvaltioiden oikeuksien ja velvollisuuksien oikeudenmukainen jakautuminen tuontitullivelan määrittämisen ja sitä koskevan vastuun osalta.

2. Komissio tekee arvioinnin tästä asetuksesta suhteessa sen tavoitteisiin ja esittää siitä kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viimeistään 21 päivänä syyskuuta 2031 ja sen jälkeen joka viides vuosi.

Kyseisen kertomuksen on sisällettävä

a) yleiskatsaus tämän asetuksen täytäntöönpanon tilanteeseen;

b) arvio tämän asetuksen vaikuttavuudesta, tehokkuudesta, johdonmukaisuudesta, merkityksellisyydestä ja unionin tasolla saatavasta lisäarvosta erityisesti 2 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden osalta;

c) yleiskatsaus eritellyistä kustannuksista, joita unionille ja jäsenvaltioille aiheutuu tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

3. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä ja 1 luvun mukaisesti toimitettava tämän asetuksen täytäntöönpanosta tiedot, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen valmistelemiseksi ja jotka eivät ole saatavilla EU:n tullidatakeskuksessa.

4. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen erityisesti seuraavien arvioinnista:

a) sijoittautumisjäsenvaltion tulliviranomaisten harjoittaman luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden tullivalvonnan tehokkuus ja tullivelan syntymispaikkaa koskevien säännösten soveltaminen;

b) muiden talouden toimijoiden kuin luotettujen ja tarkistettujen toimijoiden tullivalvonnan tehokkuus;

c) 5 kohdassa tarkoitettujen muutosten mahdolliset vaikutukset.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 282 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan 6 artiklan 2 kohtaa ja 193 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohtaa poistamalla tai muuttamalla niissä säädettyjä poikkeuksia, jos sen on aiheellista tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella.

3 LUKU

Säädösvallan siirto ja komiteamenettely

282 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle 4 artiklassa, 6 artiklan 6 kohdassa, 8 artiklan 8 ja 9 kohdassa, 9 artiklan 9 kohdassa, 12 artiklan 6 kohdassa, 16 artiklan 13 kohdassa, 20 artiklan 10 kohdassa, 26 artiklan 6 kohdassa, 29 artiklan 10 kohdassa, 33 artiklan 8 kohdassa, 38 artiklan 5 kohdassa, 41 artiklan 11 kohdassa, 43 artiklan 7 kohdassa, 49 artiklassa, 71 artiklan 4 kohdassa, 73 artiklan 3 kohdassa, 74 artiklan 8 kohdassa, 77 artiklan 10 kohdassa, 78 artiklan 7 kohdassa, 79 artiklan 4 kohdassa, 80 artiklan 3 kohdassa, 81 artiklan 4 kohdassa, 83 artiklan 3 kohdassa, 84 artiklan 6 kohdassa, 89 artiklan 4 kohdassa, 91 artiklan 7 kohdassa, 92 artiklan 5 kohdassa, 94 artiklan 4 kohdassa, 97 artiklan 11 kohdassa, 98 artiklan 3 kohdassa, 99 artiklan 3 kohdassa, 101 artiklan 11 kohdassa, 103 artiklan 5 kohdassa, 104 artiklan 8 kohdassa, 105 artiklan 4 kohdassa, 106 artiklan 3 kohdassa, 107 artiklan 2 kohdassa, 108 artiklan 8 kohdassa, 109 artiklan 4 kohdassa, 111 artiklan 7 kohdassa, 114 artiklan 7 kohdassa, 116 artiklan 7 kohdassa, 117 artiklan 12 kohdassa, 118 artiklan 3 kohdassa, 119 artiklan 3 kohdassa, 121 artiklan 5 kohdassa, 125 artiklan 10 kohdassa, 128 artiklan 3 kohdassa, 129 artiklan 5 kohdassa, 130 artiklan 2 kohdassa, 131 artiklan 2 kohdassa, 132 artiklan 3 kohdassa, 133 artiklan 5 kohdassa, 135 artiklan 4 kohdassa, 139 artiklan 3 kohdassa, 140 artiklan 6 kohdassa, 142 artiklan 5 kohdassa, 145 artiklan 4 kohdassa, 153 artiklan 3 kohdassa, 156 artiklan 8 kohdassa, 158 artiklan 5 kohdassa, 160 artiklan 2 kohdassa, 161 artiklan 5 kohdassa, 169 artiklan 3 kohdassa, 171 artiklan 9 kohdassa, 178 artiklan 2 kohdassa, 180 artiklan 5 kohdassa, 191 artiklan 4 kohdassa, 192 artiklan 8 kohdassa, 193 artiklan 5 kohdassa, 194 artiklan 9 kohdassa, 197 artiklan 3 kohdassa, 199 artiklan 4 kohdassa, 200 artiklan 4 kohdassa, 203 artiklan 3 kohdassa, 205 artiklan 8 kohdassa, 210 artiklan 4 kohdassa, 214 artiklan 5 kohdassa, 216 artiklan 5 kohdassa, 217 artiklan 9 ja 10 kohdassa, 223 artiklan 8 kohdassa, 272 artiklan 8 kohdassa, 276 artiklan 6 kohdassa ja 281 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklassa, 6 artiklan 6 kohdassa, 8 artiklan 8 ja 9 kohdassa, 9 artiklan 9 kohdassa, 12 artiklan 6 kohdassa, 16 artiklan 13 kohdassa, 20 artiklan 10 kohdassa, 26 artiklan 6 kohdassa, 29 artiklan 10 kohdassa, 33 artiklan 8 kohdassa, 38 artiklan 5 kohdassa, 41 artiklan 11 kohdassa, 43 artiklan 7 kohdassa, 49 artiklassa, 71 artiklan 4 kohdassa, 73 artiklan 3 kohdassa, 74 artiklan 8 kohdassa, 77 artiklan 10 kohdassa, 78 artiklan 7 kohdassa, 79 artiklan 4 kohdassa, 80 artiklan 3 kohdassa, 81 artiklan 4 kohdassa, 83 artiklan 3 kohdassa, 84 artiklan 6 kohdassa, 89 artiklan 4 kohdassa, 91 artiklan 7 kohdassa, 92 artiklan 5 kohdassa, 94 artiklan 4 kohdassa, 97 artiklan 11 kohdassa, 98 artiklan 3 kohdassa, 99 artiklan 3 kohdassa, 101 artiklan 11 kohdassa, 103 artiklan 5 kohdassa, 104 artiklan 8 kohdassa, 105 artiklan 4 kohdassa, 106 artiklan 3 kohdassa, 107 artiklan 2 kohdassa, 108 artiklan 8 kohdassa, 109 artiklan 4 kohdassa, 111 artiklan 7 kohdassa, 114 artiklan 7 kohdassa, 116 artiklan 7 kohdassa, 117 artiklan 12 kohdassa, 118 artiklan 3 kohdassa, 119 artiklan 3 kohdassa, 121 artiklan 5 kohdassa, 125 artiklan 10 kohdassa, 128 artiklan 3 kohdassa, 129 artiklan 5 kohdassa, 130 artiklan 2 kohdassa, 131 artiklan 2 kohdassa, 132 artiklan 3 kohdassa, 133 artiklan 5 kohdassa, 135 artiklan 4 kohdassa, 139 artiklan 3 kohdassa, 140 artiklan 6 kohdassa, 142 artiklan 5 kohdassa, 145 artiklan 4 kohdassa, 153 artiklan 3 kohdassa, 156 artiklan 8 kohdassa, 158 artiklan 5 kohdassa, 160 artiklan 2 kohdassa, 161 artiklan 5 kohdassa, 169 artiklan 3 kohdassa, 171 artiklan 9 kohdassa, 178 artiklan 2 kohdassa, 180 artiklan 5 kohdassa, 191 artiklan 4 kohdassa, 192 artiklan 8 kohdassa, 193 artiklan 5 kohdassa, 194 artiklan 9 kohdassa, 197 artiklan 3 kohdassa, 199 artiklan 4 kohdassa, 200 artiklan 4 kohdassa, 203 artiklan 3 kohdassa, 205 artiklan 8 kohdassa, 210 artiklan 4 kohdassa, 214 artiklan 5 kohdassa, 216 artiklan 5 kohdassa, 217 artiklan 9 ja 10 kohdassa, 223 artiklan 8 kohdassa, 272 artiklan 8 kohdassa, 276 artiklan 6 kohdassa ja 281 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 4 artiklan, 6 artiklan 6 kohdan, 8 artiklan 8 ja 9 kohdan, 9 artiklan 9 kohdan, 12 artiklan 6 kohdan, 16 artiklan 13 kohdan, 20 artiklan 10 kohdan, 26 artiklan 6 kohdan, 29 artiklan 10 kohdan, 33 artiklan 8 kohdan, 38 artiklan 5 kohdan, 41 artiklan 11 kohdan, 43 artiklan 7 kohdan, 49 artiklan, 71 artiklan 4 kohdan, 73 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 8 kohdan, 77 artiklan 10 kohdan, 78 artiklan 7 kohdan, 79 artiklan 4 kohdan, 80 artiklan 3 kohdan, 81 artiklan 4 kohdan, 83 artiklan 3 kohdan, 84 artiklan 6 kohdan, 89 artiklan 4 kohdan, 91 artiklan 7 kohdan, 92 artiklan 5 kohdan, 94 artiklan 4 kohdan, 97 artiklan 11 kohdan, 98 artiklan 3 kohdan, 99 artiklan 3 kohdan, 101 artiklan 11 kohdan, 103 artiklan 5 kohdan, 104 artiklan 8 kohdan, 105 artiklan 4 kohdan, 106 artiklan 3 kohdan, 107 artiklan 2 kohdan, 108 artiklan 8 kohdan, 109 artiklan 4 kohdan, 111 artiklan 7 kohdan, 114 artiklan 7 kohdan, 116 artiklan 7 kohdan, 117 artiklan 12 kohdan, 118 artiklan 3 kohdan, 119 artiklan 3 kohdan, 121 artiklan 5 kohdan, 125 artiklan 10 kohdan, 128 artiklan 3 kohdan, 129 artiklan 5 kohdan, 130 artiklan 2 kohdan, 131 artiklan 2 kohdan, 132 artiklan 3 kohdan, 133 artiklan 5 kohdan, 135 artiklan 4 kohdan, 139 artiklan 3 kohdan, 140 artiklan 6 kohdan, 142 artiklan 5 kohdan, 145 artiklan 4 kohdan, 153 artiklan 3 kohdan, 156 artiklan 8 kohdan, 158 artiklan 5 kohdan, 160 artiklan 2 kohdan, 161 artiklan 5 kohdan, 169 artiklan 3 kohdan, 171 artiklan 9 kohdan, 178 artiklan 2 kohdan, 180 artiklan 5 kohdan, 191 artiklan 4 kohdan, 192 artiklan 8 kohdan, 193 artiklan 5 kohdan, 194 artiklan 9 kohdan, 197 artiklan 3 kohdan, 199 artiklan 4 kohdan, 200 artiklan 4 kohdan, 203 artiklan 3 kohdan, 205 artiklan 8 kohdan, 210 artiklan 4 kohdan, 214 artiklan 5 kohdan, 216 artiklan 5 kohdan, 217 artiklan 9 ja 10 kohdan, 223 artiklan 8 kohdan, 272 artiklan 8 kohdan, 276 artiklan 6 kohdan ja 281 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

7. Poiketen siitä, mitä 6 tämän artiklan kohdassa säädetään, 20 artiklan 10 kohdan nojalla annettu ensimmäinen delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 30 päivän kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä.

283 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tullikoodeksikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

5. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

6. Kun tullikoodeksikomitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen ja kun tähän kohtaan viitataan, tämä menettely päätetään tuloksettomana ainoastaan, jos kyseisen komitean puheenjohtaja niin päättää tällaisen lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa.

4 LUKU

Loppusäännökset

284 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EU) N:o 952/2013.

Asetuksen (EU) N:o 952/2013 nojalla annettuja tai kyseisellä asetuksella tai kyseisen asetuksen aiemmilla versioilla korvattujen säädösten nojalla annettuja voimassa olevia delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen, kunnes ne kumotaan komission tämän asetuksen nojalla hyväksymillä delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä.

Viittauksia asetukseen (EU) N:o 952/2013 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja niitä on luettava tämän asetuksen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Heinäkuun 1 päivästä 2028 alkaen:

a) viittauksia tulli-ilmoitukseen pidetään tarvittaessa viittauksina myös sellaisen datan toimittamiseen, joka tarvitaan tavaroiden asettamiseksi tullimenettelyyn EU:n tullidatakeskuksen valmiuksia käyttäen;

b) viittauksia ilmoittajaan pidetään tapauksen mukaan viittauksina myös liikenteenharjoittajaan, tuojaan, viejään tai passitusmenettelyn haltijaan.

285 artikla

EU:n tullidatakeskuksen perustamiseen liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Kaikista tullimenettelyyn asetettaviksi tarkoitetuista tavaroista on annettava kyseistä menettelyä koskeva tulli-ilmoitus 30 päivään kesäkuuta 2028 saakka.

2. Etämyynnin tuojien ja henkilöiden, jotka ovat päättäneet käyttää IOSS-järjestelmää, on 1 päivästä heinäkuuta 2028 alkaen toimitettava tai asetettava saataville tavaroiden asettamiseksi tullivarastointimenettelyyn etämyyntiä varten tai tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaa menettelyä varten tarvittava data EU:n tullidatakeskusta käyttäen 74 artiklan mukaisesti. Tämän mahdollistamiseksi EU:n tullidatakeskuksen toiminnot otetaan käyttöön viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2028.

3. Muiden tuojien kuin 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden, viejien ja passitusmenettelyn haltijoiden on 28 päivään helmikuuta 2031 asti annettava tullimenettelyyn asettamista varten kyseisen menettelyn kannalta asianmukainen tulli-ilmoitus.

4. Tuojat, viejät ja passitusmenettelyn haltijat voivat 1 päivästä maaliskuuta 2031 alkaen antaa tullimenettelyyn asettamista varten tulli-ilmoituksen taikka toimittaa tai asettaa saataville asiaankuuluvan menettelyn kannalta merkitykselliset tiedot EU:n tullidatakeskusta käyttäen ja 74 artiklan mukaisesti.

5. Tuojien, viejien ja passitusmenettelyn haltijoiden on 1 päivästä maaliskuuta 2034 alkaen tavaroiden tullimenettelyyn asettamista varten toimitettava tai asetettava saataville asiaankuuluvan menettelyn kannalta merkitykselliset tiedot EU:n tullidatakeskusta käyttäen ja 74 artiklan mukaisesti.

6. Edellä 38 artiklassa säädettyjen EU:n tullidatakeskuksen toimintojen on oltava täysin toimintavalmiita viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2034.

7. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa EU:n tullidatakeskuksen olennainen toiminto ei ole toiminnassa tässä asetuksessa vahvistettuihin määräaikoihin mennessä, komissio tarjoaa siirtymävaiheen ratkaisun koordinoidusti jäsenvaltioiden kanssa samoihin määräaikoihin mennessä. Siirtymävaiheen ratkaisu on voimassa enintään kuusi kuukautta tässä asetuksessa säädettyjen määräaikojen jälkeen. Komissio varmistaa, että EU:n tullidatakeskuksen olennainen toiminto on toiminnassa ennen siirtymävaiheen ratkaisun voimassaolon päättymistä.

286 artikla

Tiettyjen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten hyväksymispäivä

1. Komissio hyväksyy ensimmäisen kerran seuraavat säädökset seuraavien määräaikojen kuluessa:

a) delegoitu säädös, jossa vahvistetaan 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun unionin käsittelymaksun määrä 20 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun valtuutuksen nojalla viimeistään 29 päivänä syyskuuta 2026;

b) 276 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu delegoitu säädös viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2028.

2. Komissio hyväksyy

a) 38 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 49 artiklassa tarkoitetut delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset, jotka ovat tarpeen 285 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi, viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2027;

b) 38 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 49 artiklassa tarkoitetut delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset, jotka ovat tarpeen 285 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi, viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2029;

c) 38 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 49 artiklassa tarkoitetut delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset, jotka ovat tarpeen 285 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi, viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2033.

287 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan 21 päivästä syyskuuta 2027.

3. Tämän artiklan 2 kohdasta poiketen seuraavia säännöksiä sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä:

a) 5 artiklan 15, 16, 44 ja 78 alakohta;

b) 20 artikla 1, 2 ja 4 kohtaa lukuun ottamatta;

c) 35–39 ja 51 artikla;

d) 41 artiklan 10 kohta;

e) 85 artiklan 2 kohta;

f) 175 artikla ja 179 artiklan 4 kohta;

g) 180 artikla;

h) 229, 230, 231, 234–244 ja 255–265 artikla;

i) 268 artiklan 9 kohta;

j) 272 artiklan 7 kohta;

k) kaikki tämän asetuksen säännökset, joilla komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä, sekä 282 ja 283 artikla.

4. Tämän artiklan 2 kohdasta poiketen 20 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 10 päivän kuluttua 20 artiklan 10 kohdan nojalla annetun delegoidun säädöksen voimaantulosta.

5. Tämän artiklan 2 kohdasta poiketen seuraavia säännöksiä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2028:

a) 20 artiklan 4 kohta, 74 ja 75 artikla, 109 artiklan 3 kohdan b alakohta, 145 artikla, 183 artiklan 2 kohdan c alakohta, 191 artiklan 2 kohta ja 223 artiklan 1 kohdan m alakohta;

b) 41 artikla 10 kohtaa lukuun ottamatta ja 42–45 artikla;

c) 78 artikla;

d) 205 artiklan 5 ja 6 kohta ja 208 artiklan 2 kohta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä syyskuuta 2026.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	T. BYRNE

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
I osasto	I osasto
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 4 kohta
2 artikla	4 artikla
3 artikla	2 artikla
4 artikla	3 artikla
5 artiklan 1 alakohta	5 artiklan 1 alakohta
5 artiklan 2 alakohta	5 artiklan 2 alakohta
5 artiklan 3 alakohta	5 artiklan 27 alakohta
5 artiklan 4 alakohta	5 artiklan 5 alakohta
5 artiklan 5 alakohta	5 artiklan 6 alakohta
5 artiklan 6 alakohta	5 artiklan 20 alakohta
5 artiklan 7 alakohta	5 artiklan 23 alakohta
5 artiklan 8 alakohta	5 artiklan 12 alakohta
5 artiklan 9 alakohta	5 artiklan 49 alakohta
5 artiklan 10 alakohta	5 artiklan 50 alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
5 artiklan 11 alakohta	5 artiklan 51 alakohta
5 artiklan 12 alakohta	5 artiklan 52 alakohta
5 artiklan 13 alakohta	5 artiklan 55 alakohta
5 artiklan 14 alakohta	5 artiklan 56 alakohta
5 artiklan 15 alakohta	5 artiklan 54 alakohta
5 artiklan 16 alakohta	5 artiklan 11 alakohta
5 artiklan 17 alakohta	5 artiklan 59 alakohta
5 artiklan 18 alakohta	5 artiklan 67 alakohta
5 artiklan 19 alakohta	5 artiklan 68 alakohta
5 artiklan 20 alakohta	5 artiklan 69 alakohta
5 artiklan 21 alakohta	5 artiklan 70 alakohta
5 artiklan 22 alakohta	5 artiklan 45 alakohta
5 artiklan 23 alakohta	5 artiklan 46 alakohta
5 artiklan 24 alakohta	5 artiklan 47 alakohta
5 artiklan 25 alakohta	5 artiklan 25 alakohta
5 artiklan 26 alakohta	5 artiklan 48 alakohta
5 artiklan 27 alakohta	5 artiklan 26 alakohta
5 artiklan 28 alakohta	5 artiklan 71 alakohta
5 artiklan 29 alakohta	5 artiklan 72 alakohta
5 artiklan 30 alakohta	5 artiklan 62 alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
5 artiklan 31 alakohta	5 artiklan 7 alakohta
5 artiklan 32 alakohta	5 artiklan 8 alakohta
5 artiklan 33 alakohta	5 artiklan 53 alakohta
5 artiklan 34 alakohta	5 artiklan 32 alakohta
5 artiklan 35 alakohta	—
5 artiklan 36 alakohta	5 artiklan 4 alakohta
5 artiklan 37 alakohta	5 artiklan 63 alakohta
5 artiklan 38 alakohta	5 artiklan 65 alakohta
5 artiklan 39 alakohta	5 artiklan 10 alakohta
5 artiklan 40 alakohta	5 artiklan 33 alakohta
5 artiklan 41 alakohta	5 artiklan 73 alakohta
6 artiklan 1 kohta	9 artikla; 74 artiklan 1 kohta; 77 artiklan 4 kohta; 81 artiklan 1 kohta; 108 artiklan 4 kohta; 125 artiklan 8 kohta
6 artiklan 2 kohta	49 artikla
6 artiklan 3 kohta	74 artiklan 6 kohta; 81 artiklan 2 ja 4 kohta
6 artiklan 4 kohta	53 artikla
7 artiklan a alakohta	49 artikla
7 artiklan b ja c alakohta	—
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohta	53 artikla
9 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
9 artiklan 2 kohta	26 artiklan 3 kohta
9 artiklan 3 kohta	26 artiklan 4 kohta
9 artiklan 4 kohta	26 artiklan 5 kohta
10 artiklan a alakohta	26 artiklan 6 kohdan b alakohta
10 artiklan b alakohta	26 artiklan 6 kohdan c alakohta
10 artiklan c alakohta	26 artiklan 6 kohdan d alakohta
11 artikla	26 artiklan 7 kohta
12 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	272 artiklan 1 kohta
12 artiklan 3 kohta	23 artiklan 4 kohta
13 artikla	24 artikla
14 artikla	25 artikla
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta
18 artiklan 2 kohta	33 artiklan 4 kohta
18 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	—
18 artiklan 3 kohdan toinen virke	33 artiklan 7 kohdan a alakohta
18 artiklan 4 kohta	—

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
19 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
19 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	34 artiklan 2 kohta
19 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
19 artiklan 3 kohta	34 artiklan 3 kohta
20 artiklan a alakohta	33 artiklan 8 kohta
20 artiklan b alakohta	—
21 artikla	—
22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	8 artiklan 1 kohta
22 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
22 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
22 artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
22 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta
22 artiklan 5 kohta	8 artiklan 5 kohta
22 artiklan 6 kohta	8 artiklan 6 kohta
22 artiklan 7 kohta	8 artiklan 7 kohta
23 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
23 artiklan 3 kohta	9 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke
23 artiklan 4 kohdan a alakohta	9 artiklan 8 kohta
23 artiklan 4 kohdan b alakohta	12 artiklan 2 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
23 artiklan 5 kohta	9 artiklan 4 kohta
24 artiklan a alakohta	6 artiklan 6 kohta
24 artiklan b alakohta	8 artiklan 8 kohdan b alakohta
24 artiklan c alakohta	8 artiklan 8 kohdan c alakohta
24 artiklan d alakohta	8 artiklan 8 kohdan d alakohta
24 artiklan e alakohta	8 artiklan 8 kohdan e alakohta
24 artiklan f alakohta	8 artiklan 8 kohdan f alakohta
24 artiklan g alakohta	8 artiklan 8 kohdan g alakohta
24 artiklan h alakohta	9 artiklan 9 kohdan b alakohta
25 artiklan a alakohta	8 artiklan 10 kohdan a alakohta
25 artiklan b alakohta	8 artiklan 10 kohdan b alakohta
25 artiklan c alakohta	9 artiklan 9 kohdan a alakohta
26 artikla	10 artikla
27 artikla	11 artikla
28 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
28 artiklan 2 kohta	12 artiklan 3 kohta
28 artiklan 3 kohta	12 artiklan 4 kohta
28 artiklan 4 kohta	12 artiklan 5 kohta
29 artikla	13 artikla
30 artikla	14 artikla

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
31 artiklan a alakohta	12 artiklan 6 kohdan a alakohta
31 artiklan b alakohta	12 artiklan 6 kohdan b alakohta
32 artikla	11 artiklan 4 kohta
33 artikla	15 artikla
34 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
34 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
34 artiklan 3 kohta	16 artiklan 4 kohta
34 artiklan 4 kohta	16 artiklan 5 kohta
34 artiklan 5 kohta	16 artiklan 6 kohta
34 artiklan 6 kohta	16 artiklan 7 kohta
34 artiklan 7 kohdan a alakohta	16 artiklan 8 kohta
34 artiklan 7 kohdan b alakohta	—
34 artiklan 8 kohdan a alakohta	16 artiklan 9 kohta
34 artiklan 8 kohdan b alakohta	—
34 artiklan 9 kohta	16 artiklan 10 kohta
34 artiklan 10 kohta	16 artiklan 11 kohta
34 artiklan 11 kohta	16 artiklan 12 kohdan ensimmäinen alakohta
35 artikla	—
36 artikla	
37 artiklan 1 kohdan a alakohta	16 artiklan 14 kohdan a alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
37 artiklan 1 kohdan b alakohta	16 artiklan 14 kohdan b alakohta
37 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta	—
37 artiklan 2 kohdan a alakohta	16 artiklan 12 kohta
37 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
38 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	29 artiklan 1 kohta
38 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	29 artiklan 2 kohta
38 artiklan 2 kohta	29 artiklan 2 kohta
38 artiklan 3 kohta	29 artiklan 3 kohta
38 artiklan 4 kohta	29 artiklan 5 kohta
38 artiklan 5 kohta	29 artiklan 6 kohta
38 artiklan 6 kohta	29 artiklan 7 kohta
38 artiklan 7 kohta	29 artiklan 8 kohta
39 artiklan a alakohta	30 artiklan 1 kohdan a alakohta
39 artiklan b alakohta	30 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta
39 artiklan c alakohta	30 artiklan 1 kohdan c alakohta
39 artiklan d alakohta	30 artiklan 1 kohdan d alakohta
39 artiklan e alakohta	30 artiklan 1 kohdan e alakohta
40 artiklan a alakohta	29 artiklan 10 kohdan a alakohta
40 artiklan b alakohta	29 artiklan 10 kohdan b alakohta
40 artiklan c alakohta	29 artiklan 10 kohdan b alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
41 artikla	30 artiklan 2 kohta
42 artiklan 1 kohta	273 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 273 artiklan 3 kohta
42 artiklan 2 kohdan a alakohta	275 artiklan 2 kohdan a alakohta
42 artiklan 2 kohdan b alakohta	275 artiklan 2 kohdan b alakohta
42 artiklan 3 kohta	273 artiklan 4 kohta
43 artikla	17 artikla
44 artikla	18 artikla
45 artikla	19 artikla
46 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	63 artiklan 1 kohta
46 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	63 artiklan 2 kohta
46 artiklan 2 kohta	55 artiklan 1 kohta
46 artiklan 3 kohta	—
46 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	55 artiklan 2 kohta
46 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	55 artiklan 3 kohta
46 artiklan 5 kohta	—
46 artiklan 6 kohta	59 artiklan 2 kohta
46 artiklan 7 kohta	59 artiklan 1 kohta
46 artiklan 8 kohta	5 artiklan 41 alakohta
47 artiklan 1 kohta	63 artiklan 3 kohta
47 artiklan 2 kohta	268 artiklan 2 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
48 artiklan ensimmäinen kohta	68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
48 artiklan toinen kohta	68 artiklan 2 kohta
49 artiklan 1 kohta	70 artiklan 1 kohta
49 artiklan 1 kohta	70 artiklan 2 kohta
50 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	62 artiklan 1 kohta
50 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	62 artiklan 2 kohta
50 artiklan 2 kohta	70 artiklan 3 kohta
51 artiklan 1 kohta	76 artiklan 6 kohta
51 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	76 artiklan 7 kohta
51 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	76 artiklan 8 kohta
52 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
52 artiklan 2 kohta	20 artiklan 9 kohta
53 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
53 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta
54 artikla	21 artiklan 3 kohta
55 artikla	22 artikla
II osasto	IX osasto
56 artiklan 1 kohta	166 artiklan 1 kohta
56 artiklan 2 kohta	166 artiklan 2 kohta
56 artiklan 3 kohta	166 artiklan 3 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
56 artiklan 4 kohta	166 artiklan 4 kohta
56 artiklan 5 kohta	166 artiklan 5 kohta
57 artiklan 1 kohta	167 artiklan 1 kohta
57 artiklan 2 kohta	167 artiklan 2 kohta
57 artiklan 3 kohta	167 artiklan 3 kohta
57 artiklan 4 kohta	167 artiklan 4 kohta
58 artiklan 1 kohta	166 artiklan 6 kohta
58 artiklan 2 kohta	167 artiklan 4 kohta
59 artikla	168 artikla
60 artiklan 1 kohta	169 artiklan 1 kohta
60 artiklan 2 kohta	169 artiklan 2 kohta
61 artiklan 1 kohta	170 artiklan 1 kohta
61 artiklan 2 kohta	170 artiklan 2 kohta
61 artiklan 3 kohta	170 artiklan 3 kohta
62 artikla	169 artiklan 3 kohta
63 artikla	170 artiklan 4 kohta
64 artiklan 1 kohta	171 artiklan 1 kohta
64 artiklan 2 kohta	171 artiklan 2 kohta
64 artiklan 3 kohta	171 artiklan 9 kohta
64 artiklan 4 kohta	171 artiklan 3 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
64 artiklan 5 kohta	171 artiklan 4 kohta
64 artiklan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	171 artiklan 5 kohta
64 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta	171 artiklan 6 kohta
64 artiklan 6 kohdan neljäs alakohta	171 artiklan 7 kohta
64 artiklan 6 kohdan viides alakohta	171 artiklan 8 kohta
65 artikla	171 artiklan 9 kohta
66 artikla	171 artiklan 10 kohta
67 artikla	172 artiklan ensimmäinen alakohta
68 artikla	172 artikla
69 artikla	173 artikla
70 artikla	174 artikla
71 artikla	176 artikla
72 artikla	177 artikla
73 artikla	178 artiklan 1 kohta
74 artiklan 1 kohta	179 artiklan 1 kohta
74 artiklan 2 kohta	179 artiklan 2 kohta
74 artiklan 3 kohta	179 artiklan 3 kohta
75 artikla	178 artiklan 2 kohta
76 artikla	181 artikla
III osasto	X osasto

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
77 artiklan 1 kohta	183 artiklan 1 kohta; 183 artiklan 2 kohdan a alakohta
77 artiklan 2 kohta	183 artiklan 2 kohdan b alakohta
77 artiklan 3 kohta	183 artiklan 3 ja 4 kohta
78 artikla	184 artikla
79 artiklan 1 kohta	185 artiklan 1 kohta
79 artiklan 2 kohta	185 artiklan 2 kohta
79 artiklan 3 kohta	185 artiklan 3 kohta
79 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	185 artiklan 4 kohta
79 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	185 artiklan 5 kohta
80 artikla	186 artikla
81 artiklan 1 kohta	187 artiklan 1 kohta; 187 artiklan 2 kohdan a alakohta
81 artiklan 2 kohta	187 artiklan 2 kohdan b alakohta
81 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	187 artiklan 3 kohta
81 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	187 artiklan 4 kohta
82 artikla	188 artikla
83 artiklan 1 kohta	189 artiklan 1 kohta
83 artiklan 2 kohta	189 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
83 artiklan 3 kohta	189 artiklan 3 kohta
84 artikla	190 artikla
85 artiklan 1 kohta	191 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
85 artiklan 2 kohta	191 artiklan 3 kohta
86 artiklan 1 kohta	192 artiklan 1 kohta
86 artiklan 2 kohta	192 artiklan 2 kohta
86 artiklan 3 kohta	192 artiklan 3 kohta
86 artiklan 4 kohta	192 artiklan 5 kohta
86 artiklan 5 kohta	192 artiklan 6 kohta
86 artiklan 6 kohta	192 artiklan 7 kohta
87 artiklan 1 kohta	193 artiklan 1 kohta
87 artiklan 2 kohta	193 artiklan 2 kohta
87 artiklan 3 kohta	193 artiklan 3 kohta
87 artiklan 4 kohta	193 artiklan 4 kohta
88 artiklan a alakohta	191 artiklan 4 kohta; 192 artiklan 8 kohta
88 artiklan b alakohta	192 artiklan 8 kohta
88 artiklan c alakohta	193 artiklan 5 kohta
89 artiklan 1 kohta	194 artiklan 1 kohta
89 artiklan 2 kohta	194 artiklan 2 kohta
89 artiklan 3 kohta	194 artiklan 3 kohta
89 artiklan 4 kohta	194 artiklan 4 kohta
89 artiklan 5 kohta	194 artiklan 5 kohta
89 artiklan 6 kohta	194 artiklan 6 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
89 artiklan 7 kohta	194 artiklan 7 kohdan a alakohta
89 artiklan 8 kohdan a alakohta	194 artiklan 7 kohdan b alakohta
89 artiklan 8 kohdan b alakohta	194 artiklan 7 kohdan c alakohta
89 artiklan 8 kohdan c alakohta	194 artiklan 7 kohdan d alakohta
89 artiklan 8 kohdan d alakohta	194 artiklan 7 kohdan e alakohta
89 artiklan 9 kohta	194 artiklan 8 kohta
90 artikla	195 artikla
91 artikla	196 artikla
92 artiklan 1 kohta	197 artiklan 1 kohta
92 artiklan 2 kohta	197 artiklan 2 kohta
93 artikla	198 artikla
94 artiklan 1 kohta	199 artiklan 1 kohta
94 artiklan 2 kohta	199 artiklan 2 kohta
94 artiklan 3 kohta	199 artiklan 3 kohta
95 artiklan 1 kohta	200 artiklan 1 kohta
95 artiklan 2 kohta	200 artiklan 2 kohta
95 artiklan 3 kohta	200 artiklan 3 kohta
95 artiklan 4 kohta	200 artiklan 3 kohta
96 artiklan 1 kohta	201 artiklan 1 kohta
96 artiklan 2 kohta	201 artiklan 2 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
97 artikla	202 artikla
98 artiklan 1 kohta	203 artiklan 1 kohta
98 artiklan 2 kohta	203 artiklan 2 kohta
99 artiklan a alakohta	194 artiklan 9 kohta
99 artiklan b alakohta	197 artiklan 3 kohta; 199 artiklan 4 kohta
99 artiklan c alakohta	200 artiklan 4 kohta
99 artiklan d alakohta	203 artiklan 3 kohta
100 artiklan 1 kohdan a alakohta	200 artiklan 5 kohta
100 artiklan 1 kohdan b alakohta	194 artiklan 10 kohta; 199 artiklan 5 kohta; 203 artiklan 4 kohta
100 artiklan 1 kohdan c alakohta	201 artiklan 3 kohta
100 artiklan 2 kohta	201 artiklan 3 kohta
101 artikla	204 artikla
102 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	205 artiklan 1 kohta
102 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	205 artiklan 3 kohta
102 artiklan 2 kohta	205 artiklan 2 kohta
102 artiklan 3 kohta	205 artiklan 4 kohta
102 artiklan 4 kohta	205 artiklan 7 kohta
103 artikla	206 artikla
104 artikla	207 artikla
105 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	208 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
105 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
105 artiklan 2 kohta	208 artiklan 4 kohta
105 artiklan 3 kohta	208 artiklan 5 kohta
105 artiklan 4 kohta	208 artiklan 6 kohta
105 artiklan 5 kohta	208 artiklan 7 kohta
105 artiklan 6 kohta	208 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta
106 artikla	205 artiklan 8 kohdan a alakohta
107 artikla	209 artikla
108 artiklan 1 kohta	210 artiklan 1 kohta
108 artiklan 2 kohta	210 artiklan 2 kohta
108 artiklan 3 kohta	210 artiklan 3 kohta
109 artikla	211 artikla
110 artikla	212 artiklan 1 kohta
111 artikla	213 artikla
112 artiklan 1 kohta	214 artiklan 1 kohta
112 artiklan 2 kohta	214 artiklan 2 kohta
112 artiklan 3 kohta	214 artiklan 3 kohta
112 artiklan 4 kohta	214 artiklan 4 kohta
113 artikla	215 artikla

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
114 artiklan 1 kohta	216 artiklan 1 kohta
114 artiklan 2 kohta	216 artiklan 2 kohta
114 artiklan 3 kohta	216 artiklan 3 kohta
114 artiklan 4 kohta	216 artiklan 4 kohta
115 artikla	210 artiklan 4 kohta
116 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	217 artiklan 1 kohdan a alakohta
116 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	217 artiklan 1 kohdan b alakohta
116 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta	217 artiklan 1 kohdan c alakohta
116 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta	217 artiklan 1 kohdan d alakohta
116 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	217 artiklan 1 kohdan e alakohta
116 artiklan 2 kohta	217 artiklan 2 kohta
116 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	217 artiklan 3 kohta
116 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	217 artiklan 4 kohta
116 artiklan 4 kohta	217 artiklan 5 kohta
116 artiklan 5 kohta	217 artiklan 6 kohta
116 artiklan 6 kohta	217 artiklan 7 kohta
116 artiklan 7 kohta	217 artiklan 8 kohta
117 artikla	218 artikla
118 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	219 artiklan 1 kohdan a alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
118 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	219 artiklan 3 kohta
118 artiklan 2 kohta	219 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
118 artiklan 3 kohta	219 artiklan 2 kohta
118 artiklan 4 kohta	219 artiklan 1 kohdan c alakohta
119 artikla	220 artikla
120 artikla	221 artikla
121 artiklan 1 kohta	222 artiklan 1 kohta
121 artiklan 2 kohta	222 artiklan 2 kohta
121 artiklan 3 kohta	222 artiklan 3 kohta
121 artiklan 4 kohta	222 artiklan 4 kohta
122 artikla	217 artiklan 10 kohta
123 artiklan 1 kohdan a alakohta	217 artiklan 11 kohta
123 artiklan 1 kohdan b alakohta	222 artiklan 5 kohta
123 artiklan 2 kohta	217 artiklan 12 kohta
124 artiklan 1 kohdan a alakohta	223 artiklan 1 kohdan a alakohta
124 artiklan 1 kohdan b alakohta	223 artiklan 1 kohdan b alakohta
124 artiklan 1 kohdan c alakohta	223 artiklan 1 kohdan c alakohta
124 artiklan 1 kohdan d alakohta	223 artiklan 1 kohdan d alakohta
124 artiklan 1 kohdan e alakohta	223 artiklan 1 kohdan e alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
124 artiklan 1 kohdan f alakohta	223 artiklan 1 kohdan f alakohta
124 artiklan 1 kohdan g alakohta	223 artiklan 1 kohdan g alakohta
124 artiklan 1 kohdan h alakohta	223 artiklan 1 kohdan h alakohta
124 artiklan 1 kohdan i alakohta	223 artiklan 1 kohdan i alakohta
124 artiklan 1 kohdan j alakohta	223 artiklan 1 kohdan j alakohta
124 artiklan 1 kohdan k alakohta	223 artiklan 1 kohdan k alakohta
124 artiklan 2 kohta	223 artiklan 2 kohta
124 artiklan 3 kohta	223 artiklan 3 kohta
124 artiklan 4 kohta	223 artiklan 4 kohta
124 artiklan 5 kohta	223 artiklan 5 kohta
124 artiklan 6 kohta	223 artiklan 6 kohta
124 artiklan 7 kohta	223 artiklan 7 kohta
125 artikla	224 artikla
126 artikla	223 artiklan 8 kohta
IV osasto	VI osasto
127 artiklan 1 kohta	97 artiklan 1 kohta
127 artiklan 2 kohdan a alakohta	97 artiklan 10 kohdan a alakohta
127 artiklan 2 kohdan b alakohta	97 artiklan 10 kohdan e alakohta
127 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	97 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
127 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	97 artiklan 13 kohta
127 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	97 artiklan 1 kohta
127 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohta	97 artiklan 4 kohta
127 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan b alakohta	97 artiklan 13 kohta
127 artiklan 5 kohta	97 artiklan 3 ja 8 kohta
127 artiklan 6 kohta	97 artiklan 7 kohta
127 artiklan 7 kohta	97 artiklan 13 kohta
127 artiklan 8 kohta	97 artiklan 13 kohta
128 artikla	98 artiklan 1 ja 5 kohta
129 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	99 artiklan 1 kohta
129 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta	99 artiklan 2 kohdan b alakohta
129 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohta	99 artiklan 2 kohdan c alakohta
129 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohta	97 artiklan 13 kohta
129 artiklan 2 kohta	100 artiklan 1 kohta
130 artikla	97 artiklan 13 kohta
131 artiklan a alakohta	—
131 artiklan b alakohta	97 artiklan 11 kohdan c alakohta
131 artiklan c alakohta	97 artiklan 11 kohdan d alakohta
132 artiklan a alakohta	97 artiklan 12 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
132 artiklan b alakohta	97 artiklan 12 kohta
132 artiklan c alakohta	98 artiklan 3 kohta
132 artiklan d alakohta	99 artiklan 4 kohta
132 artiklan e alakohta	100 artiklan 3 kohta
133 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	101 artiklan 1 kohta
133 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	101 artiklan 13 kohta
133 artiklan 2 kohta	101 artiklan 7 kohta
134 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	54 artiklan 1 ja 2 kohta
134 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	54 artiklan 3–7 kohta
134 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	54 artiklan 3 kohdan b alakohta
134 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	54 artiklan 3 kohdan a alakohta
134 artiklan 2 kohta	54 artiklan 8 kohta
135 artiklan 1 kohta	102 artiklan 1 kohta
135 artiklan 2 kohta	102 artiklan 2 kohta
135 artiklan 3 kohta	97 artiklan 13 kohta
135 artiklan 4 kohta	102 artiklan 5 kohta
135 artiklan 5 kohta	102 artiklan 6 kohta
135 artiklan 6 kohta	102 artiklan 7 kohta
136 artiklan 1 kohta	97 artiklan 10 kohdan b alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
136 artiklan 2 kohta	97 artiklan 10 kohdan c alakohta
136 artiklan 3 kohta	97 artiklan 10 kohdan d alakohta; 101 artiklan 8 kohdan b alakohta; 103 artiklan 4 kohta
137 artiklan 1 kohta	102 artiklan 3 kohta
137 artiklan 2 kohta	102 artiklan 3 kohta
137 artiklan 3 kohta	102 artiklan 4 kohta
138 artiklan a alakohta	101 artiklan 12 kohta
138 artiklan b alakohta	—
139 artiklan 1–6 kohta	103 artiklan 1 kohta
139 artiklan 7 kohta	103 artiklan 3 kohta
140 artiklan 1 kohta	101 artiklan 9 ja 10 kohta; 101 artiklan 13 kohta
140 artiklan 2 kohta	65 artiklan 1 kohta
141 artikla	—
142 artikla	103 artiklan 5 kohta
143 artikla	103 artiklan 6 kohta
144 artikla	104 artiklan 1 kohta
145 artiklan 1 kohta	105 artiklan 1 kohta
145 artiklan 2 kohta	105 artiklan 1 kohta
145 artiklan 3 kohta	105 artiklan 2 kohta
145 artiklan 4 kohta	—

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
145 artiklan 5 kohta	—
145 artiklan 6 kohta	—
145 artiklan 7 kohta	64 artikla
145 artiklan 8 kohta	—
145 artiklan 9 kohta	105 artiklan 3 kohdan a alakohta
145 artiklan 10 kohta	—
145 artiklan 11 kohta	—
146 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	106 artiklan 1 kohta
146 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta	106 artiklan 2 kohdan a alakohta
146 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohta	106 artiklan 2 kohdan b alakohta
146 artiklan 2 kohta	107 artiklan 1 kohta
147 artiklan 1 kohta	104 artiklan 3 kohta
147 artiklan 2 kohta	104 artiklan 4 kohdan b alakohta
147 artiklan 3 kohta	104 artiklan 4 kohdan a alakohta
147 artiklan 4 kohta	104 artiklan 7 kohta
148 artiklan 1 kohta	108 artiklan 1 kohta
148 artiklan 2 kohta	108 artiklan 2 kohta
148 artiklan 3 kohta	108 artiklan 3 kohta
148 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	108 artiklan 4 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
148 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	108 artiklan 5 kohta
148 artiklan 5 kohta	108 artiklan 6 kohta
148 artiklan 6 kohta	108 artiklan 7 kohta
149 artikla	104 artiklan 5 kohta
150 artikla	—
151 artiklan a alakohta	104 artiklan 8 kohta
151 artiklan b alakohta	108 artiklan 8 kohdan a alakohta
151 artiklan c alakohta	108 artiklan 8 kohdan c alakohta
152 artiklan a alakohta	105 artiklan 5 kohta
152 artiklan b alakohta	106 artiklan 4 kohta
152 artiklan c alakohta	107 artiklan 3 kohta
152 artiklan d alakohta	108 artiklan 9 kohta
V osasto	V osasto
153 artiklan 1 kohta	71 artiklan 1 kohta
153 artiklan 2 kohta	71 artiklan 2 kohta
153 artiklan 3 kohta	71 artiklan 3 kohta
154 artikla	72 artikla
155 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohta
155 artiklan 2 kohta	73 artiklan 2 kohta
156 artiklan a alakohta	71 artiklan 4 kohdan a alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
156 artiklan b alakohta	71 artiklan 4 kohdan b alakohta
156 artiklan c alakohta	71 artiklan 4 kohdan c alakohta
156 artiklan d alakohta	73 artiklan 3 kohta
157 artikla	71 artiklan 5 kohta
158 artiklan 1 kohta	—
158 artiklan 2 kohta	81 artiklan 2 kohta
158 artiklan 3 kohta	54 artiklan 5 ja 6 kohta
159 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
159 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
159 artiklan 3 kohta	81 artiklan 3 kohta
160 artikla	81 artiklan 4 kohta
161 artiklan a alakohta	81 artiklan 5 kohdan b alakohta
161 artiklan b alakohta	81 artiklan 5 kohdan a alakohta
162 artikla	82 artiklan 1 kohta
163 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	76 artiklan 2 kohta
163 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	76 artiklan 3 kohta
163 artiklan 2 kohta	76 artiklan 4 kohta
163 artiklan 3 kohta	76 artiklan 5 kohta
164 artikla	—
165 artiklan a alakohta	82 artiklan 2 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
165 artiklan b alakohta	—
166 artiklan 1 kohta	83 artiklan 1 kohta
166 artiklan 1 kohta	83 artiklan 2 kohta
167 artiklan 1 kohta	84 artiklan 1 kohta
167 artiklan 2 kohta	84 artiklan 2 kohta
167 artiklan 3 kohta	84 artiklan 3 kohta
167 artiklan 4 kohta	84 artiklan 4 kohta
167 artiklan 5 kohta	84 artiklan 5 kohta
168 artiklan a alakohta	83 artiklan 3 kohta
168 artiklan b alakohta	84 artiklan 6 kohdan a alakohta
168 artiklan c alakohta	84 artiklan 6 kohdan b alakohta
168 artiklan d alakohta	84 artiklan 6 kohdan c alakohta
169 artiklan a alakohta	83 artiklan 4 kohta
169 artiklan b alakohta	84 artiklan 7 kohta
170 artiklan 1 kohta	85 artiklan 1 kohta
170 artiklan 2 kohta	85 artiklan 3 kohta
170 artiklan 3 kohta	85 artiklan 4 kohta
170 artiklan 4 kohta	—
171 artikla	86 artiklan 1 kohta
172 artiklan 1 kohta	87 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
172 artiklan 2 kohta	87 artiklan 2 kohta
173 artiklan 1 kohta	88 artiklan 1 kohta
173 artiklan 2 kohta	88 artiklan 2 kohta
173 artiklan 3 kohta	88 artiklan 3 kohta
174 artiklan 1 kohta	89 artiklan 1 kohta
174 artiklan 2 kohta	89 artiklan 3 kohta
175 artikla	89 artiklan 4 kohta
176 artiklan a alakohta	86 artiklan 2 kohta
176 artiklan b alakohta	87 artiklan 3 kohta
176 artiklan c alakohta	88 artiklan 4 kohta
177 artiklan 1 kohta	90 artiklan 1 kohta
177 artiklan 2 kohta	90 artiklan 2 kohdan b alakohta
178 artikla	—
179 artiklan 1 kohta	91 artiklan 1 kohta
179 artiklan 2 kohta	91 artiklan 2 kohta
179 artiklan 3 kohta	91 artiklan 3 kohta
179 artiklan 4 kohta	91 artiklan 4 kohta
179 artiklan 5 kohta	91 artiklan 5 kohta
179 artiklan 6 kohta	91 artiklan 6 kohta
180 artikla	91 artiklan 7 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
181 artiklan a alakohta	91 artiklan 8 kohta
181 artiklan b alakohta	92 artiklan 6 kohta
182 artiklan 1 kohta	92 artiklan 1 kohta
182 artiklan 2 kohta	92 artiklan 2 kohta
182 artiklan 3 kohta	92 artiklan 3 kohta
182 artiklan 4 kohta	92 artiklan 4 kohta
183 artikla	92 artiklan 5 kohta
184 artikla	92 artiklan 6 kohta
185 artikla	—
186 artikla	—
187 artikla	—
188 artiklan a alakohta	64 artiklan 1 kohdan a alakohta
188 artiklan b alakohta	64 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
188 artiklan c alakohta	64 artiklan 1 kohdan d alakohta
188 artiklan d alakohta	64 artiklan 1 kohdan e alakohta
189 artiklan 1 kohta	65 artiklan 2 kohta
189 artiklan 2 kohta	65 artiklan 3 kohta
189 artiklan 3 kohta	65 artiklan 4 kohta
190 artiklan 1 kohta	65 artiklan 5 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
190 artiklan 2 kohta	—
191 artiklan 1 kohta	66 artiklan 1 kohta
191 artiklan 2 kohta	66 artiklan 3 kohta
191 artiklan 3 kohta	66 artiklan 2 kohta
192 artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohta
192 artiklan 1 kohta	67 artiklan 2 kohta
193 artikla	64 artiklan 2 kohta; 65 artiklan 6 kohta; 66 artiklan 5 kohta
194 artiklan 1 kohta	77 artiklan 1 ja 3 kohta
194 artiklan 2 kohta	—
195 artikla	—
196 artikla	—
197 artikla	95 artiklan 1 kohta
198 artiklan 1 kohta	94 artiklan 1 kohta
198 artiklan 2 kohta	94 artiklan 2 kohta
198 artiklan 3 kohta	94 artiklan 3 kohta
199 artikla	96 artiklan 1 kohta
200 artiklan a alakohta	95 artiklan 3 kohta
200 artiklan b alakohta	94 artiklan 5 kohta
200 artiklan c alakohta	96 artiklan 2 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
VI osasto	VI osasto (osa)
201 artiklan 1 kohta	109 artiklan 1 kohta
201 artiklan 2 kohta	109 artiklan 3 kohdan c ja e alakohta
201 artiklan 3 kohta	109 artiklan 2 kohta
202 artikla	110 artikla
203 artiklan 1 kohta	111 artiklan 1 kohta
203 artiklan 2 kohta	111 artiklan 2 kohta
203 artiklan 3 kohta	111 artiklan 3 kohta
203 artiklan 4 kohta	111 artiklan 4 kohta
203 artiklan 5 kohta	111 artiklan 5 kohta
203 artiklan 6 kohta	111 artiklan 6 kohta
204 artikla	—
205 artiklan 1 kohta	112 artiklan 1 kohta
205 artiklan 2 kohta	112 artiklan 3 kohta
205 artiklan 3 kohta	112 artiklan 4 kohta
206 artiklan a alakohta	111 artiklan 7 kohta
206 artiklan b alakohta	—
207 artikla	111 artiklan 8 kohta
208 artiklan 1 kohta	113 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
208 artiklan 2 kohta	113 artiklan 2 kohta
209 artikla	113 artiklan 3 kohta
VII osasto	VIII osasto
210 artikla	124 artikla
211 artiklan 1 kohta	125 artiklan 1 ja 3 kohta
211 artiklan 2 kohta	126 artikla
211 artiklan 3 kohta	125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, c, e ja f alakohta
211 artiklan 4 kohta	125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja g alakohta; 125 artiklan 12 kohta
211 artiklan 5 ja 6 kohta	125 artiklan 5–9 kohta
212 artiklan a alakohta	125 artiklan 10 kohdan a alakohta
212 artiklan b alakohta	125 artiklan 10 kohdan b alakohta
212 artiklan c alakohta	125 artiklan 10 kohdan c, d ja e alakohta
213 artikla	125 artiklan 11 kohdan b alakohta
214 artiklan 1 kohta	128 artiklan 1 kohta
214 artiklan 2 kohta	128 artiklan 2 kohta
215 artiklan 1 kohta	129 artiklan 1 kohta
215 artiklan 2 kohta	129 artiklan 2 kohta
215 artiklan 3 kohta	129 artiklan 3 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
215 artiklan 4 kohta	129 artiklan 4 kohta
216 artikla	129 artiklan 5 kohta
217 artikla	129 artiklan 6 kohta
218 artikla	130 artiklan 1 kohta
219 artikla	131 artiklan 1 kohta
220 artikla	132 artiklan 1 kohta
221 artiklan a alakohta	131 artiklan 2 kohta
221 artiklan b alakohta	132 artiklan 3 kohta
222 artiklan a alakohta	130 artiklan 3 kohta
222 artiklan b alakohta	131 artiklan 3 kohta
223 artiklan 1 kohta	133 artiklan 1 kohta
223 artiklan 2 kohta	133 artiklan 2 kohta
223 artiklan 3 kohta	133 artiklan 3 kohta
223 artiklan 4 kohta	133 artiklan 4 kohta
224 artikla	133 artiklan 5 kohta
225 artikla	133 artiklan 6 kohta
226 artiklan 1 kohta	135 artiklan 1 kohta
226 artiklan 2 kohta	135 artiklan 2 kohta
226 artiklan 3 kohta	135 artiklan 3 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
227 artiklan 1 kohta	136 artiklan 1 kohta
227 artiklan 2 kohta	136 artiklan 2 kohta
228 artikla	137 artikla
229 artikla	138 artikla
230 artikla	139 artiklan 1 kohta
231 artikla	135 artiklan 4 kohta; 139 artiklan 3 kohta
232 artikla	135 artiklan 5 kohta; 136 artiklan 3 kohta
233 artiklan 1 kohta	140 artiklan 1 kohta
233 artiklan 2 kohta	140 artiklan 2 kohta
233 artiklan 3 kohta	140 artiklan 3 kohta
233 artiklan 4 kohta	140 artiklan 4 kohta
234 artiklan 1 kohta	141 artiklan 1 kohta
234 artiklan 2 kohta	141 artiklan 2 kohta
235 artikla	140 artiklan 6 kohdan a alakohta
236 artikla	140 artiklan 7 kohta; 141 artiklan 3 kohta
237 artiklan 1 kohta	142 artiklan 1 kohta
237 artiklan 2 kohta	142 artiklan 3 kohta
237 artiklan 3 kohta	142 artiklan 4 kohta
238 artikla	238 artiklan 1 kohta; 238 artiklan 2 kohdan a alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
239 artikla	142 artiklan 6 kohta
240 artikla	144 artikla
241 artikla	146 artikla
242 artikla	147 artikla
243 artikla	148 artikla
244 artikla	149 artikla
245 artikla	102 artiklan 1, 2 ja 4 kohta; 103 artikla
246 artiklan 1 kohta	142 artiklan 4 kohta
246 artiklan 2 kohta	152 artiklan 1 kohta
247 artikla	150 artikla
248 artikla	151 artikla
249 artikla	152 artiklan 2 kohta
250 artiklan 1 kohta	153 artiklan 1 kohta
250 artiklan 2 kohta	153 artiklan 2 kohta
251 artikla	154 artikla
252 artikla	155 artikla
253 artiklan a ja b alakohta	153 artiklan 3 kohdan a ja c alakohta
254 artikla	156 artikla

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
255 artikla	157 artikla
256 artikla	158 artikla
257 artikla	159 artikla
258 artikla	160 artikla
259 artikla	161 artikla
260 artikla	162 artikla
260 a artikla	163 artikla
261 artikla	164 artikla
262 artikla	165 artikla
VIII osasto	VII osasto
263 artiklan 1 kohta	117 artiklan 1 kohta
263 artiklan 2 kohta	117 artiklan 9 kohta
263 artiklan 3 kohta	117 artiklan 14 kohta
263 artiklan 4 kohta	117 artiklan 2 kohta
264 artikla	118 artiklan 1 kohta
265 artiklan a ja b alakohta	117 artiklan 12 kohdan b ja c alakohta
266 artikla	118 artiklan 3 kohta
267 artiklan 1 kohta	54 artiklan 5 kohta; 118 artiklan 2 kohdan d alakohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
267 artiklan 2 kohta	122 artikla
267 artiklan 3 kohta	114 artiklan 2 ja 3 kohta
267 artiklan 4 kohta	117 artiklan 11 ja 14 kohta
268 artikla	114 artiklan 8 kohta
269 artiklan 1 kohta	114 artiklan 1 kohta
269 artiklan 2 kohta	114 artiklan 4 kohta
269 artiklan 3 kohta	114 artiklan 5 kohta
270 artiklan 1 kohta	116 artiklan 1 kohta
270 artiklan 2 kohta	116 artiklan 3 kohta
270 artiklan 3 kohta	116 artiklan 4 kohta
271 artikla	117 artiklan 14 kohta
272 artiklan 1 kohta	119 artikla; 117 artiklan 14 kohta
272 artiklan 2 kohta	120 artikla; 117 artiklan 14 kohta
273 artiklan a alakohta	117 artiklan 13 ja 14 kohta
273 artiklan b alakohta	119 artiklan 4 kohta; 117 artiklan 14 kohta
273 artiklan c alakohta	120 artiklan 3 kohta; 117 artiklan 14 kohta
274 artikla	116 artiklan 5 ja 6 kohta; 117 artiklan 14 kohta
275 artikla	116 artiklan 6 kohta; 117 artiklan 14 kohta
276 artikla	116 artiklan 8 kohta

Asetus (EU) N:o 952/2013	Tämä asetus
277 artikla	115 artikla
IX osasto	XV osasto (osa)
278 artikla	—
278 a artikla	—
279 artikla	—
280 artikla	—
281 artikla	—
282 artikla	—
283 artikla	—
284 artikla	282 artikla
285 artikla	283 artikla
286 artikla	284 artikla
287 artikla	287 artiklan 1 kohta
288 artikla	287 artiklan 2–5 kohta